

Dokument nr. 15:9

(2014–2015)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1201–1350

22. juni –25. august 2015

Spørsmål

1201.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Helsetilsynet, besvart av helse- og omsorgsministeren	11
1202.	Fra stortingsrepresentant Odd Omland, vedr. flyktningproblemene i Myanmar, besvart av utenriksministeren	12
1203.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. OL-museet, besvart av kulturministeren	13
1204.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. tariffavtaler, besvart av samferdselsministeren	14
1205.	Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. kysttorsken, besvart av fiskeriministerens	15
1206.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. sosial dumping ved offentlige innkjøp, besvart av arbeids- og sosialministeren	15
1207.	Fra stortingsrepresentant Anders Tyvand, vedr. bedre vern av ufødte barn, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	17
1208.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. boligblokker som plusskunder, besvart av olje- og energiministerens	18
1209.	Fra stortingsrepresentant Hans Fredrik Grøvan, vedr. bilateral avtale mellom Norge og Israel på teknologi- og forskningssamarbeid, besvart av utenriksministeren	19
1210.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. strålebehandling på sørvestlandet, besvart av helse- og omsorgsministeren	20
1211.	Fra stortingsrepresentant Terje Breivik, vedr. den verneverdige båten Gamle Skogøy, besvart av finansministeren	21
1212.	Fra stortingsrepresentant Dag Terje Andersen, vedr. tilskudd til opplæring av egne ansatte ved større omstillinger, besvart av arbeids- og sosialministeren	22
1213.	Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. bigami, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	22
1214.	Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. politiattester, besvart av justis- og beredskapsministeren	24
1215.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. skolefrukt, besvart av helse- og omsorgsministeren	24
1216.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. skolehelsetjenesten, besvart av helse- og omsorgsministeren	26
1217.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. sosial dumping under byggingen av ny barne- og ungdomsklinikk i Helse Bergen, besvart av helse- og omsorgsministeren	31
1218.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. flytting av Norad, besvart av utenriksministeren	32
1219.	Fra stortingsrepresentant Frank J. Jenssen, vedr. nysaldering, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	33
1220.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. tunell under Hadsselfjorden, besvart av samferdselsministeren	38
1221.	Fra stortingsrepresentant Stine Renate Håheim, vedr. kompensasjonsordning med infrastrukturtiltak, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	38
1222.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. European Movement, besvart av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU	39
1223.	Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. jordvern i NTP, besvart av samferdselsministeren	40
1224.	Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. forskuddsskatt, besvart av finansministeren	41
1225.	Fra stortingsrepresentant Freddy de Ruiters, vedr. ekstra ressurskrevende brukere, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	42

	side
1226. Fra stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn, vedr. hårtap i forbindelse med sykdom, besvart av arbeids- og sosialministeren	43
1227. Fra stortingsrepresentant Tove Karoline Knutsen, vedr. rammeavtale på IKT-konsulenttjenester, besvart av helse- og omsorgsministeren	43
1228. Fra stortingsrepresentant Tove Karoline Knutsen, vedr. å få økt aktivitetsnivået blant barn og unge, besvart av helse- og omsorgsministeren	44
1229. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. tapere på uførereformen, besvart av arbeids- og sosialministeren	46
1230. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. sykepenger, besvart av arbeids- og sosialministeren	47
1231. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. transportkorridor Vest, besvart av samferdselsministeren	47
1232. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. norsk selfangst, besvart av fiskeriministerens	48
1233. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. narasin, besvart av landbruks- og matministeren	49
1234. Fra stortingsrepresentant Truls Wickholm, vedr. seksualundervisning som virkning i utviklingspolitikken, besvart av utenriksministeren	49
1235. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. endringer i Arbeids- og velferdsetaten (Nav), besvart av arbeids- og sosialministeren	50
1236. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. Aasta Hansteen-prosjektet, besvart av olje- og energiministerens	51
1237. Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. innholdet i det nye medie- og kommunikasjonsfaget, besvart av kunnskapsministeren	52
1238. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. geografiske fordelingen av avtalespesialister, besvart av helse- og omsorgsministeren	53
1239. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. utviklingen i antall henviste, antall behandlede, samt gjennomsnittlig lengde på oppholdene innen rusomsorgen, besvart av helse- og omsorgsministeren	54
1240. Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. politireforma, besvart av justis- og beredskapsministeren	55
1241. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. M/S Skogøy, besvart av finansministeren	56
1242. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. profesjonell utleie av boliger, besvart av finansministeren	56
1243. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. ID-kontrollen for utenlandske arbeidstakere, besvart av justis- og beredskapsministeren	57
1244. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. skilt som viser til destinasjon Rosendal og Baroniet i Jøsendalkrysset og andre relevante knutepunkt på E134, besvart av samferdselsministeren	57
1245. Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. planting av norsk gran på Vestlandet og nord for Saltfjellet, besvart av klima- og miljøministeren	58
1246. Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. at norsk virksomhet bidrar til press på de gjenværende regnskogene i verden, besvart av klima- og miljøministeren	59
1247. Fra stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås, vedr. bompengesøknaden for E6 Soknedal, besvart av samferdselsministeren	60
1248. Fra stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås, vedr. forventet innkrevingskostnad pr. passering i Helgelandspakke Sør, besvart av samferdselsministeren	61
1249. Fra stortingsrepresentant Truls Wickholm, vedr. formuesskatteinntektene, besvart av finansministeren	61
1250. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. flyselskapet Norwegian, besvart av arbeids- og sosialministeren	62
1251. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. den skjerpede grensekontrollen på den dansk-tyske grensen, besvart av justis- og beredskapsministeren	63
1252. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. andelen forskningsmidler fra Forskningsrådet som går til humanistisk forskning, besvart av kunnskapsministeren	63

	side
1253. Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. verdiskaping i Nord-Norge, besvart av næringsministeren.....	64
1254. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. sletting av bompengegjeld, besvart av samferdselsministeren.....	65
1255. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. statlig garanti for bompengelån, besvart av samferdselsministeren	65
1256. Fra stortingsrepresentant Jan Böhler, vedr. mulighet for lokalsykehusfunksjoner på Aker, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	66
1257. Fra stortingsrepresentant Jan Böhler, vedr. Enemona-saken, besvart av helse- og omsorgsministeren	67
1258. Fra stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn, vedr. at nordmenn får rett til å delta i lokalval i andre EØS-land, besvart av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU	68
1259. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hemdal, vedr. familiegjenforening, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	69
1260. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. levering av legemidler til norske pasienter, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	69
1261. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. retur til Afghanistan, besvart av justis- og beredskapsministeren	70
1262. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. jordbruksstøtten, besvart av utenriksministeren.....	71
1263. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. terroristorganisasjonen ISIL, besvart av utenriksministeren	72
1264. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. bevæpningen av politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	73
1265. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. samlokalisering av tingrett og jordskifterett i Hallingdal, besvart av justis- og beredskapsministeren	74
1266. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. TISA, TTIP og TPP, besvart av næringsministeren.....	75
1267. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. fedrekvote, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren.....	76
1268. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. barnehageopptak, besvart av kunnskapsministeren.....	77
1269. Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. tunnelulykka i Skatestraumtunellen, besvart av samferdselsministeren	78
1270. Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. kapasitet og frekvens på ferjesambandet Anda-Lote i 2016 og 2017, besvart av samferdselsministeren.....	78
1271. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. oljeskatten, besvart av finansministeren ...	79
1272. Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. grunnstipendet, besvart av kunnskapsministeren.....	80
1273. Fra stortingsrepresentant Jan Böhler, vedr. kniv som våpen, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	81
1274. Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. medlemsrot i kirken, besvart av kulturministeren	82
1275. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. bevæpning av politi, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	83
1276. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. konkurransen i laboratorier- og radiologimarkedet, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	84
1277. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. Røros lufthavn, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	86
1278. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. stenging av Røros lufthavn, besvart av samferdselsministeren.....	87
1279. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. riving av Palestinsk landsby, besvart av utenriksministeren	88
1280. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. stakitt på Sørlandet, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	89

	side
1281. Fra stortingsrepresentant Freddy de Ruiter, vedr. sykehuset i Arendal, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	90
1282. Fra stortingsrepresentant Freddy de Ruiter, vedr. Norsk Luthersk Misjonssamband verdidokument og forholdet til homofile, besvart av kunnskapsministeren.....	90
1283. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. forholdet mjuke trafikkanter og ynskje om eit levande sentrum, besvart av samferdselsministeren	91
1284. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. jordmødre, besvart av helse- og omsorgsministeren	92
1285. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. fuglereir, besvart av klima- og miljøministeren	93
1286. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. panteordning på elektrisk og elektronisk avfall, besvart av klima- og miljøministeren	94
1287. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. klimalov, besvart av klima- og miljøministeren	95
1288. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. politiets våpenbruk, besvart av justis- og beredskapsministeren	95
1289. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. prisen på overføring av innsatte til Nederland, besvart av justis- og beredskapsministeren	97
1290. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. et generelt effektivitetskutt på 0,6 % i budsjettet for 2015, besvart av finansministeren	98
1291. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. lokalisering av den nye landsomfattende skatteklagenemd, besvart av finansministeren.....	98
1292. Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. ulven i Enebakk, besvart av klima- og miljøministeren.....	99
1293. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. selvmordsforebygging, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	100
1294. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. bypakke på Nord-Jæren, besvart av samferdselsministeren.....	102
1295. Fra stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal, vedr. asyl-innvandringssaker for tamiler til Sri Lanka, besvart av justis- og beredskapsministeren	102
1296. Fra stortingsrepresentant Ketil Kjenseth, vedr. tilbud til soppforgiftede, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	103
1297. Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. strålesenter i Vestfold eller Telemark, besvart av helse- og omsorgsministeren	104
1298. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. ungdomsledighet, besvart av finansministeren	105
1299. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. småkraftverk, besvart av olje- og energiministeren.....	106
1300. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. brannsikringstiltak ved norske museer, besvart av kulturministeren.....	106
1301. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. konvertitter, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	108
1302. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. å avvikle kontantstøtten i Oslo, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	108
1303. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. homofile blodgivere, besvart av helse- og omsorgsministeren	109
1304. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. flommene ved kalashenes bosetting nord i Pakistan, besvart av utenriksministeren.....	110
1305. Fra stortingsrepresentant Odd Omland, vedr. særskatten for petroleumsvirksomhet, besvart av finansministeren.....	111
1306. Fra stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås, vedr. Høyskolen i Østfold, besvart av kunnskapsministeren.....	112
1307. Fra stortingsrepresentant Karianne O. Tung, vedr. eldreomsorg, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	112
1308. Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. politisk styrt standardisert undervisning, besvart av kunnskapsministeren	113

1309.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. flerlinger, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren.....	114
1310.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. kreftbehandling i utlandet, besvart av helse- og omsorgsministeren	115
1311.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. konsekvensene nedleggelse av sykehus har for de prehospitale tjenestene, besvart av helse- og omsorgsministeren	116
1312.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. antallet reiser/transporter og utgifter til dette i forbindelse med planlagte behandlinger og akuttinnleggelser, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	117
1313.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. sammenslåing av kommuner, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren.....	117
1314.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. fiberkabel til England og Tyskland, besvart av olje- og energiministeren	118
1315.	Fra stortingsrepresentant Jan Bøhler, vedr. hjelp til befolkningen i Kobane, besvart av utenriksministeren.....	119
1316.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. eiendomsskatt, besvart av finansministeren	119
1317.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. å oppfordre norske kommuner til å si ja til bosetting av syriske flyktninger, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren.....	120
1318.	Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. strømbrydd på Hvaler forårsaket av en seilbåt, besvart av olje- og energiministeren	121
1319.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. det planlagte sykehuset i Drammen, besvart av helse- og omsorgsministeren	121
1320.	Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. bosetting av flyktninger, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	122
1321.	Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. sykdommen Alopecia, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	123
1322.	Fra stortingsrepresentant Jan Bøhler, vedr. ambulansetjenestene i Oslo og Akershus, besvart av helse- og omsorgsministeren	124
1323.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. at norske kystvaktskip og andre forsvarsskip blir bygde i Noreg, besvart av forsvarsministeren	125
1324.	Fra stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås, vedr. kystvaktbasen på Sortland, besvart av forsvarsministeren	126
1325.	Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. landbruksfaglige konsekvensene av rovviltforliket, besvart av klima- og miljøministeren	126
1326.	Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), besvart av justis- og beredskapsministeren	127
1327.	Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. evaluering av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, besvart av justis- og beredskapsministeren	128
1328.	Fra stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås, vedr. avvikling beitenæringen langs svenskegrensen, besvart av klima- og miljøministeren	129
1329.	Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. ny bro til Eigerøy, besvart av samferdselsministeren.....	130
1330.	Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. utbyggelse av Borg Havn i Fredrikstad, besvart av klima- og miljøministeren	130
1331.	Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. væpninga av politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	131
1332.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. at mennesker uten lovlig opphold får jobb og trygderettigheter, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren.....	132
1333.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. soning i Nederland, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	133
1334.	Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. seismikk som årsak til svært lave fangster under makrellfisket utenfor Sogn og Fjordane, besvart av fiskeriministeren	134

	side
1335. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. kommunereform, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	136
1336. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. drosjeløyve, besvart av samferdselsministeren.....	136
1337. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	137
1338. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. beleggsprosent helseforetakene planlegger for i alle sykehus som er under planlegging i Norge, besvart av helse- og omsorgsministeren	138
1339. Fra stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås, vedr. rektor- og læreravlønning, besvart av kunnskapsministeren	139
1340. Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. tomatbønder i Rogaland, besvart av landbruks- og matministeren	139
1341. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. kjernefysisk brensel i Norge, besvart av næringsministeren.....	140
1342. Fra stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal, vedr. problemstillinger og mulige løsninger omkring Haugesund Lufthavn, Karmøy, besvart av samferdselsministeren	141
1343. Fra stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal, vedr. konvertering av fritidsbolig til bolig, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren.....	141
1344. Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. organiseringen av jaktlag for skaddefelling av rovdyr, besvart av klima- og miljøministeren.....	142
1345. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. arbeidsavtaler Fossumkollektivet, besvart av arbeids- og sosialministeren.....	143
1346. Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. skoler med statsstøtte, besvart av kunnskapsministeren	144
1347. Fra stortingsrepresentant Ketil Kjenseth, vedr. sopp- og blåskjellkontroll, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	145
1348. Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. gruveforskning, besvart av næringsministeren.....	146
1349. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. film utarbeidet av Justis- og beredskapsdepartementet, besvart av justis- og beredskapsministeren	147
1350. Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. informasjonsfilmen Trygghet i hverdagen, besvart av justis- og beredskapsministeren	148

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1201 - 1350) for sesjonen
2014-2015.**

Partibetegnelse:

A Det norske Arbeiderparti

FrP Fremskrittspartiet

H Høyre

KrF Kristelig Folkeparti

Sp Senterpartiet

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Andersen, Dag Terje (A)	1212
Andersen, Karin (SV)	1266
Arnstad, Marit (Sp)	1275, 1299, 1300, 1325
Bergstø, Kirsti (SV)	1229, 1230, 1250
Bollestad, Olaug V. (KrF)	1260, 1261, 1293, 1294, 1321
Breivik, Terje (V)	1211
Bøhler, Jan (A)	1256, 1257, 1273, 1315, 1322
de Ruiten, Freddy (A)	1225, 1281, 1282
Eide, Rigmor Andersen (KrF)	1245, 1246
Ellingsen, Jan Arild (FrP)	1213
Elvenes, Hårek (H)	1326, 1327
Elvestuen, Ola (V)	1274, 1348, 1350
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	1252, 1253
Giske, Trond (A)	1272
Grande, Trine Skei (V)	1279, 1280, 1304
Greni, Heidi (Sp)	1218, 1278
Grung, Ruth (A)	1210, 1291, 1303
Grøvan, Hans Fredrik (KrF)	1209
Hansson, Rasmus (MDG)	1224, 1223, 1286, 1287, 1330, 1334, 1341
Henriksen, Kari (A)	1235, 1289, 1290
Hjemdal, Line Henriette (KrF)	1259, 1318
Holmås, Heikki Eidsvoll (SV)	1339
Håheim, Stine Renate (A)	1221
Jenssen, Frank J. (H)	1219
Kjenseth, Ketil (V)	1296, 1347
Klinge, Jenny (Sp)	1208, 1251, 1277, 1323, 1333, 1349
Knutson, Tove Karoline (A)	1227, 1228
Lauvås, Stein Erik (A)	1306
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	1206, 1233, 1265, 1332, 1336
Lysbakken, Audun (SV)	1217, 1309
Micaelsen, Torgeir (A)	1215, 1216, 1238, 1239, 1310, 1319
Navarsete, Liv Signe (Sp)	1222

Njåstad, Helge André (FrP)	1283
Nordås, Janne Sjelmo (Sp)	1247, 1248, 1324, 1328
Nybø, Iselin (V)	1237, 1340
Omland, Odd (A)	1202, 1305
Pedersen, Helga (A)	1344
Pollestad, Geir (Sp)	1231, 1232, 1254, 1255, 1262, 1271, 1313, 1314, 1317, 1335
Raja, Abid Q. (V)	1269, 1270, 1329
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	1205, 1214, 1236, 1263, 1264, 1288
Rotevatn, Sveinung (V)	1226, 1258
Rytman, Jørund (FrP)	1285
Sivertsen, Eirik (A)	1220, 1316
Syversen, Hans Olav (KrF)	1241, 1242, 1301, 1302, 1320
Tajik, Hadia (A)	1240, 1331
Toppe, Kjersti (Sp)	1201, 1243, 1244, 1276, 1284, 1311, 1312, 1337, 1338
Toskedal, Geir S. (KrF)	1295, 1342, 1343
Trettebergstuen, Anette (A)	1267, 1268, 1345
Tung, Karianne O. (A)	1307
Tyvand, Anders (KrF)	1207
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	1292
Vågslid, Lene (A)	1297
Wiborg, Erlend (FrP)	1298
Wickholm, Truls (A)	1234, 1249
Wøien, Anne Tingelstad (Sp)	1308, 1346
Aasrud, Rigmor (A)	1203, 1204

Dokument nr. 15:9

(2014-2015)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1201

Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 1. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Viser til oppslag i Aftenposten 20. juni 2015 om “Daniel-saka” og Helsetilsynets sin konklusjon i saka. Helsetilsynet har ikkje gått inn i opplysningar om opplevd “press” på assistentlegen og andre, og Helsetilsynet grunngir det med at det faller utanfor deira mandat fordi det er ein del av det psykososiale arbeidsmiljøet.

Meiner statsråden at Helsetilsynet si tolking av mandatet er rett, vil i tilfelle statsråden bidra til å klargjere eller endre mandatet?»

GRUNNGJEVING:

Helsetilsynet sin konklusjon i “Daniel-saka” var at Daniel fekk “forsvarleg behandling”, men sjukehuset får kritikk for to brot på spesialisthelsetenestelova. Men presset som assistentlegen og andre opplevde blei ikkje følgt opp, sjølv om Helsetilsynet legg til grunn at det har skjedd. Direktør av Helsetilsynet meiner dette fell utanfor deira mandat. Det er viktig å få avklart om Helsetilsynet si tolking av sitt mandat er rett. Fleire fagfolk reagerer på Helsetilsynet si tolking, og er uforståande til at dette området ikkje er vurdert i tilsynsrapporten.

Svar:

Statens helsetilsyn har som oppgåve å vurdere om helse- og omsorgstenestene er forsvarlege og i tråd med helselovgivinga.

I tilsynet si vurdering av om tenestene er forsvarlege, skal alle relevante forhold som har betydning for å sikre gode og trygge tenester til befolkninga takast med. Dette gjeld òg forhold knytta til arbeidsmiljøet som kan ha verka inn på pasientsikkerheita. Slike forhold er òg, etter Helsetilsynet si oppfatning, omfatta av deira mandat når slike forhold kan ha betydning for forsvarleg tenesteyting og pasientsikkerheit. Eg viser til Aftenposten 24. juni 2015. Direktøren i Helsetilsynet skriv mellom anna dette om saka:

“Helsetilsynet har som tilsynsmyndighet et vidt mandat som innebærer at vi også skal vurdere arbeidsmiljørelaterte forhold, så langt dette er nødvendig for å vurdere om virksomheten yter forsvarlig helsehjelp. I Daniel-saken har vi også undersøkt og vurdert denne siden av den alvorlige hendelsen slik det fremgår i den foreløpige rapporten, selv om Aftenposten hevder det motsatte.”

Regjeringa har sett ned eit utval, “Arianson-utvalget,” som skal vurdere korleis alvorlege hendingar og mistanke om lovbrøt i helse- og omsorgstenesta bør bli følgt opp av samfunnet. Eitt tema er Helsetilsynet si rolle. Utvalet skal leggje fram ei Norsk offentleg utreining (NOU) innan 1. november 2015.

SPØRSMÅL NR. 1202**Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Odd Omland****Besvart 30. juni 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Undertegnede hadde 25.2.14 et skriftlig spørsmål til utenriksministeren vedr. flyktningproblemene i Myanmar, om hvilke initiativ regjeringen kunne ta knyttet til manglende repatrieringsprosess for over 100.000 flyktninger fra Karen-provinsen, som befinner seg i FNs 8 flyktningleire langs Myanmar /Thailand-grensen. Dette gjelder også 500.000 uregistrerte Karen-flyktninger inne i Thailand.

Kan Norge gjøre noe for å få til en trygg og ordnet repatriering av Karenerne, fortrinnsvis under internasjonal overvåking?»

BEGRUNNELSE:

Indre stridigheter mellom Myanmar-sentralregjering, som består av burmesere, og de 7 etniske grupperingene i landet har pågått i mange år. Konflikten har ført til at ca. 500 000 mennesker er illegale flyktninger i Thailand, og ca. 110 000 er bosatt i de 8 flyktningleirene FN har ved grensen mellom Myanmar og Thailand. Mange av flyktningene har bodd i leirene i over 20 år. De tør ikke vende hjem pga. manglende repatrieringsprogram i Myanmar og usikre forhold med hensyn til minefelt og manglende tillitt til sentralregjeringen. De får heller ikke varig opphold i Thailand. Norge har bidratt med betydelige beløp og mannskap til en fredsprosess fra 2011 med etableringen av MPSI (Myanmar Peace Support Initiative) i Yangon og senere i 2012 med UNFC (United Nationalities Federal Council) i Chang Mai i Thailand. Fredsprosessene står i øyeblikket i stampe og der er ingen initiativ på gang for å få til en repatriering av de 110 000 flyktningene i leieren, og heller ikke for de 500 000 illegale Karen-flyktningene inne i Thailand. Organisasjonen Hvite Lilje i Kvinesdal har gjennom sitt engasjement for Karen-flyktningene siden 2008 over årene fått god innsikt i situasjonen.

De frykter at de mange som er i flyktningleire er glemt i en fredsprosess som ser ut til å ha gått i stå. Spørsmålet dreier seg om hvorvidt norske myndigheter kan ta initiativ til at det blir etablert et troverdig repatrieringsprogram for flyktningene. Det antas at et repatrieringsprogram må overvåkes av internasjonale observatører for å kunne ha den nødvendige tillitt

blant befolkningen. Det er også ønskelig at Norge på kort sikt kan bidra til tilstrekkelig mat og helsetilbud til flyktningene.

Svar:

Internt fordrevne og flyktninger er en stor utfordring for Myanmar-s myndigheter. Til tross for fremskritt på flere områder, gjenstår mye i arbeidet med å legge til rette for repatriering, herunder etniske konflikter og uavklarte landrettigheter. Norge støtter tiltak i tidlige konfliktområder som trenger gjenoppbygging, og vi har arbeidet for å samle internasjonal støtte til fredsprosessen og å bistå med støtte til tillitsbyggende tiltak inne i våpenhvileområdene. I tillegg bidrar vi med humanitær bistand for å tilrettelegge for at folk skal kunne returnere til sine hjemsteder. Dette er konkrete tiltak som bygging av skoler og hus, helsetjenester og utdeling av identitetskort.

Regjeringen har økt bistanden til Myanmar og styrket vår tilstedeværelse i landet. Målsettingen er å bidra til fattigdomsreduksjon, demokratisk utvikling og varig fred i konfliktene mellom regjeringen og ulike etniske grupper. Slik kan vi legge til rette for at internt fordrevne og flyktninger kan vende tilbake.

Grunnet reformer i Myanmar har en del flyktninger fra Thailand valgt å vende tilbake i løpet av de siste årene. Et stort flertall har imidlertid ikke vært rede til det. Av den grunn gir Norge fortsatt støtte til leirene for myanmarske flyktninger i Thailand.

Norge er en aktiv støttespiller til reformprosessen og er engasjert i arbeidet med å støtte en videre positiv utvikling i Myanmar. Videre framgang i fredsprosessen vil kunne legge til rette for repatriering av flyktninger og tilbakevending av flere internt fordrevne. Ved repatriering av store grupper flyktninger er det vanlig at FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR), i samarbeid med berørte lands myndigheter, påser at tilbakevendingen skjer som del av en planlagt prosess og på en tilfredsstillende måte. Dette vil også kunne være naturlig i Myanmar når forholdene ligger til rette for det.

SPØRSMÅL NR. 1203**Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 30. juni 2015 av kulturminister Thorhild Widvey****Spørsmål:**

«På hvilken måte har statsråden gitt garantier slik at Lillehammer museum kan starte opp arbeidet med å oppgradere OL-museet slik at det kan stå ferdig til åpningen av ungdoms- OL?»

BEGRUNNELSE:

I et oppslag i avisen GD den 24. april opplyste statsråden at det vil bli bevilget midler til å flytte og oppgradere OL- museet på Lillehammer.

I et brev fra departementet datert 4. mai, sier departementet at søknaden vil bli behandlet på vanlig måte i forbindelse med statsbudsjettet for 2016, samt at det er åpenbart at dette prosjektet vil kunne være et viktig kulturbidrag til det forestående Ungdoms OL i 2016 og at tiltaket derfor vil bli vurdert i lys av dette.

Ungdoms OL skal som kjent gjennomføres i midten av februar 2016, og en bevilgning som formelt sett først er ferdigbehandlet i Stortinget i desember i 2015 vil gjøre det svært krevende å ferdigstille prosjektet før februar 2016. De formuleringer som er gitt i brevet av 4. mai gir på ingen måte noen garanti for framtidige bevilgninger. I revidert nasjonalbudsjett foreslo Arbeiderpartiet en oppstartsbevilgning på 5 Mill kroner. Dette ble nedstemt i Stortinget.

Svar:

Norges Olympiske Museum er ei avdeling av Lillehammer museum. Museet har hittil vært plassert i idrettsanlegget Håkons Hall, der det ble åpnet i 1997. Slik Lillehammer museum vurderer situasjonen, framstår imidlertid OL-museet nå som slitt, lite synlig og med lave besøkstall. På denne bakgrunn besluttet styret for Lillehammer museum 25. september 2014 å flytte OL-museet til institusjonens hovedbygning på Maihaugen. Gjennom et slikt grep ville man både legge til rette for å nå et langt større publikum, og samtidig oppnå mer rasjonell museumsdrift. I ei pressemelding i samband med styrevedtaket skrev museet at:

“Planene for et nytt OL-museum legger opp til en interaktiv utstilling med engasjerende multimedia-innhold. Det er også planlagt en olympisk lekelab der publikum skal få kjenne hvordan det føles å gjøre ulike OL-øvelser. Museet skal også fortelle de gode historiene fra OL i Oslo i 1952 og OL på Lillehammer i 1994. Lokalisering til Maihaugen vil også bidra til å nå det kortsiktige målet med å skape en god attraksjon til Ungdoms-OL i 2016.”

I budsjett søknaden fra Lillehammer museum for 2016, som Kulturdepartementet mottok per 1. mars 2015, er det søkt om et investeringstilskudd på 15 mill. kroner for å gjennomføre flyttinga og utviklinga av det nye OL-museet. Mer detaljert informasjon om prosjektet ble oversendt 11. mars 2015. På dette grunnlaget innhentet Kulturdepartementet ei museumsfaglig vurdering fra museumsenheten i Norsk kulturråd. I uttalelsen fra Kulturrådet, som departementet mottok 16. april 2015, ble det gitt ei gjennomgående positiv vurdering av planene:

“Beslutningen i september 2014 om å flytte OL-museet til Maihaugens lokaler mener vi er et godt grep. Dette vil kunne gi en bedre synlighet og høyere besøkstall.”

På dette grunnlaget sendte Kulturdepartementet 4. mai 2015 brev til Lillehammer museum, slik spørsmålsstilleren refererer. Departementet har ikke anledning til å gi bindende garantier uten Stortingets samtykke, og saken blir følgelig håndtert på ordinær måte i budsjettssammenheng.

Lillehammer museum er imidlertid en i norsk sammenheng stor museumsinstitusjon med handlingsrom for å foreta prioriteringer og for å framskaffe finansiering gjennom låneopptak. I brev 12. mai 2015 bad museet om tillatelse til å oppta et rammelån på inntil 15 mill. kroner for å sikre framdriften av arbeidet med OL-museet, og departementet uttalte i brev 27. mai 2015 at man ikke hadde merknader til dette.

Det arbeides for fullt med prosjektet med det klare siktemål å kunne åpne det nye OL-museet i forbindelse med Ungdoms-OL i 2016.

SPØRSMÅL NR. 1204**Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 29. juni 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Hvilke prinsipper legges til grunn når det er flere aktuelle tariffavtaler som er relevante i et anbud i samferdselssektoren og er prinsippene i tråd med ILO-konvensjonene?»

BEGRUNNELSE:

På flere områder er det allmenngjort tariffavtaler, og da stilles det krav om at disse legges til grunn ved utlysning av anbudskontrakter. Anleggsbransjen omfattes av flere typer tariffavtaler, og et er allmenngjort tariffavtaler innenfor bygg, mens en tariffavtale innenfor anlegg er oversendt nemnda for allmenngjøring. ILO-konvensjoner regulerer også hvordan forskjellige tariffavtaler skal brukes i forbindelse med offentlig anbud.

Svar:

Ved tildeling av tjenestekontrakter og bygge- og anleggskontrakter over 1 mill. kr, ekskl. merverdiavgift, skal Samferdselsdepartementets etater som andre statlige myndigheter følge forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter. ILO-konvensjon nr. 94 er ratifisert i Norge gjennom Lov om offentlige anskaffelser og denne forskriften.

I henhold til § 5 i forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter skal oppdragsgiver på områder som er dekket av forskrift om allmenngjort tariffavtale stille krav om at lønns- og arbeidsvilkår er i samsvar med gjeldende forskrifter. På områder som ikke er dekket av forskrift om allmenngjort tariffavtale, skal oppdragsgiver stille krav om lønns- og arbeidsvilkår i henhold til gjeldende landsomfattende tariffavtale for den aktuelle bransje. Med lønns og arbeidsvilkår menes i denne sammenheng bestemmelser om min-

ste arbeidstid, lønn, herunder overtidstillegg, skift- og turnustillegg og ulempetillegg, og dekning av utgifter til reise, kost og losji, i den grad slike bestemmelser følger av tariffavtalen. Oppdragsgiver skal i kontrakten kreve at leverandøren og eventuelle underleverandører på forespørsel må dokumentere at krav til lønns- og arbeidsvilkår som er nevnt i § 5, er oppfylt.

Av Samferdselsdepartementets underliggende etater er Statens vegvesen og Jernbaneverket de største oppdragsgiverne for bygge- og anleggsarbeider. Statens vegvesen har fastsatt kontraktsbestemmelser som er i samsvar med Forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter, og som er innarbeidet i alle kontraktstyper i etatens entreprisedrift. Vegvesenets kontraktskrav er harmonisert med Jernbaneverkets krav. De to etatene har også rutiner for kontroll og sanksjonsbestemmelser ved brudd på kravene,

Statens vegvesen har vurdert å stille konkrete krav til hvilken tariffavtale som skal legges til grunn ved kontraktsarbeid for etaten, men har kommet til at det ikke bør gjøres med mindre det er entydig hvilken tariffavtale som skal legges til grunn. Dersom det etter kontraktsinngåelse er tvil om hvilken tariffavtale som skal legges til grunn for kontraktsarbeidet, tar Statens vegvesen spørsmålet opp skriftlig med partene som har inngått den eller de aktuelle tariffavtalene.

Ved anleggsrelaterte prosjekter legger Jernbaneverket i sine kontrakter som hovedregel til grunn den nylig allmenngjorte avtalen for anleggsarbeider. Unntaksvis kan det være aktuelt å legge avtalen for bygningsmessige arbeider til grunn for kontrakten. Uavhengig av om entreprenøren er fagorganisert eller ikke, om de kommer inne under et allmenngjort fagområde eller ikke, skal entreprenørene legge til grunn en tariff når de jobber for Jernbaneverket.

SPØRSMÅL NR. 1205**Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 29. juni 2015 av fiskeriminister Elisabeth Aspaker****Spørsmål:**

«Havforskningsinstituttets overvåkning på Skagerrakkysten og i Ytre Oslofjord har i flere år vist at forekomstene av kysttorsk ligger på et historisk bunnivå. Fra 1999 til 2010 var fangstene av torskeyngel og småtorsk på kyststrekningen Hvaler-Vest-Agder redusert med henholdsvis 43 og 85 prosent sammenlignet med gjennomsnittet i perioden 1919-2010. I lokalmiljøene er det nå økende bekymring for denne viktige ressursen.

Hvilke planer og hvilke tiltak vil statsråden sette i verk for å gjenreise bestanden?»

BEGRUNNELSE:

Bestanden av kysttorsk er de siste 10-20 årene blitt betydelig redusert. Og dårligst er situasjonen for kysttorsk i Ytre Oslofjord.

Havforskningsinstituttet har i flere år vist at kysttorskbestanden i Skagerrak er kraftig redusert. Fra 1999 til 2010 var fangstene av torskeyngel og småtorsk på kyststrekningen Hvaler- Vest-Agder redusert med henholdsvis 43 og 85 prosent sammenlignet med gjennomsnittet i perioden 1919-2010. Året 2011 var noe bedre, men i 2012-2014 var fangstene igjen historisk lave.

I følge havforskningsinstituttet kan være flere årsaker til at kysttorskbestanden er kraftig redusert, men høy beskatning vurderes som viktigst. Forsøk på Ag-

derkysten har vist at mer enn halvparten av all voksen torsk fiskes opp i løpet av ett år.

Svar:

Det er riktig at Havforskningsinstituttet har påpekt en svekket bestandssituasjonen for kysttorsk på Skagerrakkysten, særlig i området Ytre Oslofjord. Det kan være flere årsaker til dette. De yngste årsklassene er utsatt for stor dødelighet gjennom predasjon fra arter som skarv og sel, og det er dokumentert at en økende skarvbestand langs kysten kan være den enkeltfaktor som påfører kysttorsken størst naturlig dødelighet.

Når det gjelder fiskerier utøves det et begrenset yrkesfiske i dette området, mens det har vært et stadig økende beskatningstrykk fra fritidsfiske. Havforskningsinstituttet har gjennomført undersøkelser på Skagerrakkysten som viser at fritidsfiskere fisker omkring sju ganger så mye torsk som yrkesfiskerne. Dette må selvsagt ses i lys av det store antallet fritidsfiskere i forhold til yrkesfiskere i dette området, men viser at fritidsfisket samlet sett kan utgjøre et vesentlig beskatningstrykk på lokale bestander av bunnfisk.

Havforskningsinstituttet har nylig gitt råd om at det bør iverksettes forvaltningstiltak for kysttorsk i sør, herunder vurderes begrensninger i fritidsfisket som noen steder står for "inntil 70 % av uttaket". Saken ble lagt frem på reguleringsmøtet 4. juni i år, og Fiskeridirektoratet vurderer nå hvilke tiltak som er nødvendige for å bygge opp torskbestanden i dette området.

SPØRSMÅL NR. 1206**Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 30. juni 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Eg viser til at det gjennom TV2 den siste veka har kome fram at det bulgarske elektroselskapet Enemona som byggjer nytt sjukehusbygg for Helse Bergen HF er melde til politiet med påstandar om grov utnytting av arbeidstakarar og skattesvindel. Diverre synest dette å vera nok eit døme på korleis utanlandske arbeidstakarar

frå EØS-området blir utnytta i Noreg ved offentlege innkjøp.

Kva nye tiltak vil statsråden foreslå for å hindra sosial dumping ved offentlege innkjøp framover?»

GRUNNGJEVING:

Artikkelen "Politianmeldes etter dumpingskandalen" på TV2 sine nettsider (<http://www.tv2.no/a/7066448>)

omtalar grov sosial utnytting av utanlandske arbeidstakarar frå EØS-området som arbeider for det bulgarske elektroselskapet Enemona og byggjer nytt sjukehusbygg for Helse Bergen Haukeland universitetssjukehus. Helse Bergen HF er underlagt statsforetaket Helse Vest RHF (regionalt helseforetak). Det er særskild urovekkande dersom det går føre seg grov sosial utnytting av utanlandske arbeidstakarar frå EØS-området på statlege byggjeprojekt i 2015.

Med tilbodssjokket i den norske arbeidsmarknaden som følgje av utvidingane av Den europeiske unionen (EU) i 2004 og 2007 og Noregs tilslutnad til Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS), har balansen i den norske arbeidsmarknaden blitt endra til fordel for arbeidsgjevarsida. Løns- og arbeidsvilkår er under stort press i fleire bransjar som følgje av eit særskilt tilbod av utanlandsk arbeidskraft frå EØS-området.

Tilbodssjokket i den norske arbeidsmarknaden det siste tiåret har gjeve heilt nye dimensjonar av problema knytt til arbeidslivs kriminalitet inkludert sosial dumping for norske styresmakter og fagrørsla i Noreg.

Størst er desse problema i dei bransjane der andelen utanlandsk arbeidskraft er størst.

Svar:

Regjeringa la 13. januar 2015 fram ein strategi for å styrkje innsatsen mot arbeidslivskriminalitet. Eit av hovudbodskapane i strategien er at det offentlege gjennom innkjøpa sine må gå føre i arbeidet med å fremje eit seriøst arbeidsliv. Regjeringa meiner at seriøse innkjøparar og leverandørar har ei viktig rolle for å hindre at kriminelle aktørar får innpass i arbeidslivet.

Dei som driv systematisk i strid med lover og reglar øydelegg for heile arbeidslivet. Skal vi lykkast i arbeidet mot useriøse aktørar er det viktig med ei brei mobilisering. Strategien mot arbeidslivskriminalitet er utarbeidd i dialog med partane i arbeidslivet og rettar seg mot både privat og offentlig sektor. Strategien inneheld til saman 22 tiltakspunkt. Fire av tiltaka er retta mot offentlege innkjøp.

For det fyrste skal det innførast ein heimel i regelverket for offentlege innkjøp for å kunne stille krav om

ei øvre grense for tal på ledd i kontraktskjeden i bransjar der det er særskilde utfordringar. Bakgrunnen er at det i svært mange saker finst ei kopling mellom tal på kontraktsledd og kriminelle forhold. Ny lovheimel og forskrift vil kome på plass i 2016.

For det andre skal det innførast ei forskrift i regelverket for offentlege innkjøp som pålegg oppdragsgivarar å stille krav om bruk av lærlingar. Regjeringa meiner at dette er ein god måte å styrkje det seriøse arbeidslivet på. Etter dagens reglar kan offentlig sektor stille krav om tilknytning til lærlingordning, men det gjeld berre for norske leverandørar og gir ikkje føringar for om bedriftene skal ha lærlingar tilsett under kontraktsperioden. Frå 2016 blir reglane endra slik at oppdragsgivarar blir pålagde å stille slike krav i bransjar med definerte behov for lærlingar. Allereie frå 1. juli 2015 vil det gjelde eit krav om at der det blir sett vilkår om tilknytning til lærlingordning, skal leverandørane også ha ein eller fleire lærlingar i arbeid ved utføringa av den aktuelle kontrakten, og kravet blir ikkje avgrensa til norske leverandørar.

Regjeringa meiner at det må bli enklare for privatpersonar og offentlege og private verksemdar å sjekke om leverandørar er seriøse. Det tredje tiltakspunktet inneber derfor å opprette ei ordning som skal gjere det lettare å kontrollere leverandørar. Det skal etablerast ein database eller ein attest som dokumentasjon på at leverandørar etterlever lover og reglar. Ordninga skal basere seg på opplysningar frå sentrale styresmakter og register. Arbeidet skal gjerast av Direktoratet for forvaltning og IKT (Difi) i samarbeid med Fiskeri- og handelsdepartementet.

For å nå målsetjinga om eit seriøst arbeidsliv er det særleg viktig at alle aktørane har god kjennskap til regelverket, og korleis det i praksis kan følgjast opp på ein best mogeleg måte. Som eit fjerde tiltakspunkt har derfor Difi, på oppdrag frå Arbeids- og sosialdepartementet, utvikla ein rettleiar for etterleving av forskrifta om lønns- og arbeidsvilkår i offentlege innkjøp. Rettleiaren er til god hjelp for dei som skal sikre at krava til lønns- og arbeidsvilkår i offentlege kontraktar blir overhaldt.

SPØRSMÅL NR. 1207**Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Anders Tyvand****Besvart 29. juni 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Ifølge Prop. 106 L (2012-2013) Endringer i barnevernloven, skulle BLD igangsette utredning i samarbeid med HOD av tiltak knyttet til vern av barn som ikke er født.

Er dette utredningsarbeidet ferdigstilt, og når vil regjeringen komme til Stortinget med forslag til nødvendige lovvedtak for å sikre bedre vern av ufødte barn?»

BEGRUNNELSE:

Lov om barneverntjenester gir ikke direkte vern for barn som ikke er født, og barnevernet kan kun iverksette tiltak under graviditet dersom den gravide samtykker. I NOU 2012:5 «Om bedre beskyttelse av barns utvikling», fremmet utvalget blant annet denne anbefalingen:

«Utvalget ber om at det igangsettes et arbeid med å sikre et bedre vern av ufødte barn mot vold, overgrep, smitte og annen skade som kan forhindres gjennom bedre rettsvern og bedre hjelp fra de offentlige etater.»

Under behandlingen av rusmeldingen våren 2013, understreket en samlet helsekomite behovet for en grundig oppfølging av denne anbefalingen (Innst. 207 S 2012-2013).

Svar:

Jeg er som representanten opptatt av at barn som trenger hjelp oppdages tidlig. Dette kan være avgjørende for å forhindre senere skjevutvikling. I noen tilfeller kan gravide mødres livsførsel under svangerskapet føre til alvorlige skader hos barnet.

Dagens barnevernlov omfatter i utgangspunktet ikke ufødte barn. Dette innebærer at det etter barnevernloven ikke kan iverksettes undersøkelser og tiltak overfor barn som ikke er født uten samtykke fra den gravide kvinnen. Videre er det slik at bekymring knyttet til ufødte barn heller ikke omfattes av den lovpålagte plikten andre offentlige myndigheter har til å gi opplysninger til barnevernet ved alvorlig bekymring.

Jeg vil samtidig understreke at det likevel ikke er noe i veien for at barnevernet mottar informasjon og i samarbeid med andre offentlige tjenester iverksetter ulike former for frivillige hjelpetiltak etter samtykke fra den gravide kvinnen.

Det følger av Prop. 106 L at anbefalingene fra Raundalenuutvalget (NOU 2012:5 Bedre beskyttelse av barns utvikling), vil bli vurdert og utredet i samarbeid med HOD. En av de sentrale anbefalingene er å utre-

de om helse- og sosialtjenesten ved lov skal pålegges et ansvar for å varsle barneverntjenesten om gravide mødre som har en livsførsel som kan skade barn som ennå ikke er født.

Regjeringen la i fjor frem tiltaksplanen En god barndom varer livet ut (2014-2017). Planen inneholder blant annet følgende tiltak 15:

“Opplysningsplikt til barnevernet skal forenkles og klargjøres. Tilsvarende bestemmelser i andre tjenesters lovverk skal også vurderes. Formålet er å øke ulike myndigheters og yrkesutøveres oppmerksomhet om, forståelse av og etterlevelse av opplysningsplikten til barnevernet.”

BLD er i gang med å følge opp dette tiltaket i samarbeid med HOD. En mulig måte å følge opp forslaget fra Raundalenuutvalget om å pålegge helse- og omsorgspersonell opplysningsplikt ved bekymring for ufødte barn, er å se det i sammenheng med den mer generelle utredningen av opplysningsplikten til barnevernet. Vi er derfor i en dialog med HOD om hvorvidt dette er en hensiktsmessig måte å følge opp forslaget fra utvalget.

Det er imidlertid ikke konkludert på dette punktet. BLD vil i den videre kontakten med HOD ta opp spørsmål om den videre oppfølgingen av prop. 106 L. Det er imidlertid for tidlig for meg å si noe sikkert om når en utredning av tiltak knyttet til vern av barn som ikke er født vil være ferdigstilt og når eventuelle lovforslag kan legges frem for Stortinget.

Når det gjelder tiltak fra HOD sin side, vil jeg særlig vise til tiltak nummer 16 i ovennevnte tiltaksplan. Tiltaket går ut på å tydeliggjøre i helselovgivningen helse- og omsorgstjenestens ansvar for å bidra til å avdekke og avverge vold og seksuelle overgrep. Tiltaket, som skal omfatte både barn og voksne, er omtalt nærmere i Meld. St. 26 (2014-2015) Fremtidens primærhelsetjeneste- nærhet og helhet som ble oversendt Stortinget i vår.

Formålet er å se på om lovendringer kan bidra til at kommuner og helseforetak får en klarere og mer konkretisert plikt til å bidra til at vold og seksuelle overgrep blir avdekket og avverget. Det skal vurderes om lovendringer kan bidra til at tjenestene utvikler en kultur hvor arbeidet med å avdekke og avverge vold og seksuelle overgrep blir en mer naturlig del av det å yte helse- og omsorgstjenester.

Forslag til lovendringer kan innebære at tjenestene skal bidra til å forebygge, avdekke og avverge vold og seksuelle overgrep ved å sørge for at helsepersonellet har særlig oppmerksomhet rettet mot forhold som kan tilsa at pasienter og brukere har vært eller står i fare for å bli utsatt for slike hendelser.

Arbeidet med å vurdere lovendringer vil bli igangsatt i 2015. Planen er at forslag til eventuelle lovendringer skal inn i et høringsnotat med andre forslag til lovendringer som følger av ovennevnte stortingsmelding.

Jeg vil avslutningsvis nevne at temaet vold mot gravide i dagens retningslinjer for svangerskapsomsorgen ble revidert våren 2014. Retningslinjen anbefaler at alle gravide kvinner rutinemessig spørres om utsatthet for vold i løpet av svangerskapet. Retningslinjene gir konkrete anbefalinger til helsepersonell om hvordan de bør spørre og følge opp gravide. Målet er å av-

dekke eventuell vold så tidlig som mulig slik at dette kan følges opp og skade kan forhindres.

Som en oppfølging av rusmeldingen vil jeg også nevne at Helsedirektoratet i perioden 2012-2014 gjennomførte et pilotprosjekt i Rogaland om tidlig samtale om livsvaner i graviditet som del av svangerskapsomsorgen. Der var det rom for at kvinner også kunne ta opp andre spørsmål de var opptatt av. Helsedirektoratet er bedt om å ta med erfaringene fra dette prosjektet inn i det påbegynte arbeidet med revisjon av dagens retningslinjer for svangerskapsomsorgen.

SPØRSMÅL NR. 1208

Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 25. juni 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Vil statsråden bidra til at boligblokker kan bli plusskunder ved å vurdere å endre forskriftsteksten som alternativ til å vurdere en løsning ved tilrettelegging av Elhub, slik at det blir en generell adgang felles måling og avregning for boligblokker?»

BEGRUNNELSE:

Etablering av plusskundeordningen er et viktig tiltak for å kunne nå klimamålene. Ordningen skal gjøre det mulig for forbrukerne å produsere miljøvennlig energi, levere denne i felles målepunkt og betale for nettoforbruket. For boligblokker er det vedtatt en forskrift som forbyr fellesmåling av alt strømforbruk. Derfor er det kun fellesforbruk i boligselskapet som legges til grunn for plusskundeordningen, og dette vil for de fleste ikke være nok til å gjøre det lønnsomt å investere i solcelle-anlegg.

Felles måling og avregning av strøm var inntil 2010 tillatt i boligblokker. I 2009 ble «Kontrollforskriften» for nettselskap endret slik at felles måling og avregning ikke lenger var tillatt.

I et intervju med TU.no den 6.10.14 sier seksjons-sjef Torfinn Jonassen i NVE:

«Plusskundeordningen er basert på at forbruk og produksjon skal være bak samme måler. Ordningen gjelder for den enkelte kunde, mens en boligblokk består av flere kunder og vil således falles utenfor ordningen»

For at boligblokker, som har store tak- og fasadearealer, skal kunne bli viktige aktører innenfor pluss-

kundeordningen, må det tillates fellesmåling av alt strømforbruk. For å få til dette må det gjøres en liten endring i teksten i § 14-3 i «Kontrollforskriften» for nettselskapene:

fra: «Nettselskapene skal på forespørsel tilby måling og avregning per felles inntaksledning når måling og avregning etter § 13-1 bokstav h) gir urimelige merkostnader»

til:

«Nettselskapene skal på forespørsel tilby måling og avregning per felles inntaksledning til boligselskap. Strømforbruket i hver boenhet skal måles og avregnes individuelt i regi av boligselskapet.»

Med denne endringen vil hovedregelen fortsatt være at hver boenhet skal måles og avregnes individuelt, men de boligselskap som gjør generalforsamlingsvedtak om fellesmåling, skal få dette fra sitt nettselskap.

Med fellesmåling vil de fleste boligselskap kunne bli plusskunder på et enkelt og forutsigbart grunnlag. Måling, avregning og fakturering til beboeren kan gjøres mye enklere enn den kompliserte og usikre metoden som Statsråden har bedt NVE vurdere muligheten for å tilrettelegge gjennom Elhub.

Strømregningen som kundene får i dag er komplisert nok, og med Statsrådens forslag til løsning vil den bli enda mer komplisert.

Med fellesmåling i boligselskap som er plusskunder, skal boligselskapets totale netto strømkostnader ganske enkelt fordeles på kundene etter strømforbruket i hver boenhet.

Svar:

Fra og med 2010 opphørte retten til å kreve fellesmåling, slik at hovedregelen er at hver enkelt kunde skal måles og avregnes hver for seg. Begrunnelsen for forskriftsendringen var at individuell måling vil gi et mer effektivt sluttbrukermarked, hvor kundene får tilgang til kraftmarkedet på samme vilkår og med samme rettigheter ved strømbrudd. Videre medfører individuell måling en mer rettferdig fordeling av nettkostnader. Fellesmålte kunder skyver nettkostnader over på øvrige kunder i konsesjonsområdet. I tillegg var det et argument at individuelt målte kunder får et mer bevisst forhold til sin energibruk og bedre insentiver til energieffektivisering.

Kunder bak et felles målepunkt, hvor det må installeres eller byttes ut målere, kan forbli fellesmålte i tiden frem til nettselskapets installering av avanserte måle- og styringssystemer (AMS). Alle nettkunder skal ha AMS innen 1. januar 2019.

Etter 2010, da kravet om individuell måling ble gjeldende, har fellesmålte anlegg hvor nettselskapet eier internmåleren hos kunden, gått over til individuell

måling. Nye installasjoner etter 2010 har installert individuelle målere i hver boenhet.

Flere nettselskap er allerede i gang med utrulling av AMS, og er dermed også i gang med å innføre individuell måling av tidligere fellesmålte anlegg, eller har gjort investeringer i forbindelse med AMS-utrulling.

Regelverket åpner for at nettselskap kan tilby fellesmåling i tilfeller der individuell måling medfører urimelige merkostnader. Med urimelige merkostnader menes at de samlede kostnadene for kunde og nettselskap ikke står i forhold til den samlede nytten som forventes oppnådd ved måling og avregning per kunde.

Jeg har tatt initiativ til at NVE, i samarbeid med Statnett, vurderer muligheten for å tilrettelegge Elhub slik at alle boenhetene i en boligblokk kan dra fordel av plusskundeordningen.

Jeg mener argumentene som lå til grunn for å endre reglene om fellesmåling i 2010 fortsatt gjelder og at tilpasning av Elhub trolig er en bedre løsning for å tilrettelegge for at boligblokker kan bli plusskunder. Inntil Elhub er satt i drift med nevnte løsning, vil boligblokker som ønsker å være plusskunder kunne tilknytte egen produksjon av kraft til abonnementet for fellesforbruk.

SPØRSMÅL NR. 1209

Innlevert 22. juni 2015 av stortingsrepresentant Hans Fredrik Grøvan

Besvart 30. juni 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Under president Peres sitt besøk i Norge mai 2014, ble det kjent at det over flere år har vært arbeidet med å få til en bilateral avtale mellom Norge og Israel på teknologi- og forskningssamarbeid.

Når kan en påregne at denne avtalen vil være klar for signering av de to land?»

BEGRUNNELSE:

Både Norge og Israel ligger på ulike områder langt framme innenfor innovasjon, forskning og teknologi. Begge land er forholdsvis små når det gjelder befolkningsstørrelse, men har likevel klart å få fram forskning og teknologi i verdensklasse på sine områder. Som gründernasjon er Israel i særklasse og har klart å skape en innovasjonskultur som har tiltrukket seg mye venturekapital, noe som er blitt lagt merke til verden over.

Israel og Norge har mange kulturelle og historiske bånd som har gjort at det også har vært naturlig å

styrke samarbeidet på flere områder. Dette gjelder ikke minst innenfor teknologiutvikling og forskningssamarbeid.

Norge har avtaler på slike områder i dag med flere land. Den type avtaler vil åpne for at man på institusjons- eller bedriftsnivå lettere kan ta kontakt og etablere institusjonell kontakt for å utvikle samarbeid på utvalgte områder til nytte og glede for forsknings- og teknologimiljø i begge land.

Det er kjent at man over flere år har arbeidet for å få til en slik avtale mellom Norge og Israel uten at man pr. dags dato enda har noen signert avtale mellom de to land på dette området.

Under statsbesøket fra den daværende israelske president Peres våren 2014, ble det gjennom pressen kjent at det ble arbeidet med ferdigstilling av bl.a. en slik avtale.

Ved besøk i Israel i august i fjor av KrFs stortingsgruppe, ble det opplyst av den norske ambassaden i Israel at en slik avtale nærmest var klar for signering.

Så langt en kjenner til er en slik avtale fortsatt ikke godkjent.

Svar:

Da president Peres var i Norge ble det bekreftet at vi vil forsere arbeidet med å få på plass en avtale (MoU) om næringsrettet forskningssamarbeid. En slik avtale vil styrke samhandelen og innovasjonssamarbeidet mellom våre to land.

Det har gjennom flere år vært drøftelser mellom norske og israelske myndigheter om sentrale sider ved

en slik avtale, som inngåelsesnivå, finansiering og eksplisitt avgrensning mot militær utnyttelse. Dette har forsinket fremdriften i arbeidet. Det siste året har vi lykket med å oppnå enighet i disse helt sentrale spørsmålene.

På norsk side arbeides det nå med et revidert utkast, som så vil bli gjenstand for formelle forhandlinger med israelske myndigheter. I denne avtalen vil både samarbeidsfelt og anvendelsesområde spesifiseres. Avtalen vil kun gjelde innenfor det territoriet Israel kontrollerte før 4. juni 1967.

SPØRSMÅL NR. 1210

Innlevert 23. juni 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 26. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Det er bred enighet om å øke strålekapasiteten for kreftbehandling i Norge og gjøre den mer tilgjengelig for flere pasienter. Helse Sør-Øst planlegger å etablere en ny stråleenhet mellom Kristiansand og Oslo.

Hvilke faktorer mener helseministeren bør vektlegges i valg av lokalisering av nye desentraliserte stråleenheter og vil han sørge for en åpenhet om beslutningsgrunnlaget?»

BEGRUNNELSE:

Antall pasienter med kreft er økende, men vi klarer også å gi stadig bedre behandlingstilbud til flere. Stråleterapi har god effekt på mange kreftformer. Teknologien er i utvikling og det som tidligere var høyspesialisert behandling for noen få, blir nå gjort tilgjengelig for flere ved at det bygges ut desentraliserte stråletilbud.

Helse Sør-Øst planlegger nå en ny stråleenhet mellom Kristiansand og Oslo. Det er ønskelig med en åpen debatt om hvilke kriterier som vil bli lagt til grunn for valg av denne type lokalisering.

På helseministerens konferanse om fakta og forutsetninger for nasjonal helse- og sykehusplan den 22.juni fremhevet Helsedirektøren hvor viktig det er å gjennomføre gode risiko og sårbarhetsanalyser for å utvikle sykehusstilbudene i hele landet, med god kvalitet. Disse analysene bør være åpne og tilgjengelig for alle, slik at man får et best mulig beslutningsgrunnlag.

Det er sterkt engasjement omkring lokalisering. Lokal- og fagmiljø mobiliserer og rykter spres. Det virker derfor klokt å gjennomføre åpne risiko og sår-

barhetsanalyser som er så transparente at de tåler en offentlig debatt om kriterier og vekting av disse.

Svar:

Oslo universitetssykehus har på oppdrag fra Helse Sør-Øst RHF gjennomført en statusgjennomgang av stråleterapibehovet i regionen med et forslag til opptrappingsplan fram mot 2030. Arbeidsgruppen ved Oslo universitetssykehus som har utført oppdraget, har også inkludert representanter fra stråleterapienhetene ved Sykehuset Innlandet og Sørlandet sykehus, da disse helseforetakene har stråleterapienheter per i dag. Både arbeidsgruppen og Regionalt fagråd for kreft i Helse Sør-Øst har konkludert med at videre oppbygging av stråleterapikapasiteten bør skje ved etablering av nye stråleterapisentra. Fagrådet understreker at kunnskap om strålebehandling og kultur for å bruke denne behandlingen, vil ha betydning for omfanget av stråleterapi. Rådet mener derfor at det, uavhengig av videre desentralisering av behandlingen, er viktig å øke onkologikapasiteten, og at informasjonsteknologi må tas i bruk i større grad for å involvere sykehus som ikke selv har stråleterapitilbud.

Rapporten har blitt forelagt Regionalt fagråd for kreft i Helse Sør-Øst. Fagrådet ble bedt spesielt om faglige synspunkter på fremtidig regional dekningsgrad for stråleterapi. Parallelt har rapporten også blitt lagt fram i regionalt direktørmøte og fagdirektørmøte og sendt ut på høring til alle helseforetakene i regionen. Helseforetakene er i høringen spurt om hvordan de selv vil styrke tilgjengelighet og henvisning til

stråleterapi for kreftpasienter i eget sykehusområde. Likeledes er de spurt om de har planer om etablering av stråletilbud i sykehusområdet og om dette er innarbeidet i helseforetakets investeringsplaner. Innspillene fra helseforetakene er oppsummert og oversendt den faglige arbeidsgruppen ved Oslo universitetssykehus som har hatt en ny gjennomgang av rapportens anbefalinger sammenholdt med helseforetakenes uttalelser. Dette er nå samlet i en tilleggsrapport som Helse Sør-Øst opplyser skal drøftes internt og med brukerutvalg og tillitsvalgte i regionen. I tillegg skal det gjennomføres

en prosess med involvering av alle helseforetak for gjennomgang av kriterier som skal legges til grunn for en beslutning av nye stråleenheter.

Helse Sør-Øst opplyser at det legges opp til full transparens om kriteriene for valg av lokalisering av nye stråleterapienheter og vektleggingen av disse. Saken vil bli behandlet i styret i Helse Sør-Øst RHF i løpet av høsten 2015, men Helse Sør-Øst opplyser at investeringene også må innpasses i regionens økonomiske langtidsplan.

SPØRSMÅL NR. 1211

Innlevert 23. juni 2015 av stortingsrepresentant Terje Breivik

Besvart 29. juni 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Er det slik at det må betales mva på arbeid som utføres av en dugnadsgjeng for å bevare kulturminnet Gamle Skogøy i Narvik?»

BEGRUNNELSE:

Gamle Skogøy er en ærverdig og verneverdig båt, et kulturminne for befolkningen langs kysten i nord. Gamle Skogøys venner er en forening i Narvik som har gjort et solid arbeid for å bevare båten.

Gamle Skogøy er restaurert på dugnad, og de er ennå ikke ferdige. Det er frivillige som har hentet båten hjem for å ta vare på den. Tollvesenet har nå overraskende sendt et mva-krav, og det er ingen økonomi til å betale dette kravet.

Det vil være trist om restaureringen av et kulturminne som dette må skrinlegges.

Svar:

Spørsmålet er knyttet til en konkret sak som Toll- og avgiftsdirektoratet har behandlet. Det er klaget over en del av sakskomplekset, som nå er til behandling i Finansdepartementet. Jeg ønsker ikke å kommentere

konkrete saker før de er ferdigbehandlet i departementet, men jeg finner grunn til å presisere saksforholdet. Det spørsmålet saken gjelder er om det skal betales merverdiavgift ved innførsel av denne båten til Norge. Spørsmålet fra Stortingsrepresentanten indikerer at saken gjelder merverdiavgift på arbeid som er utført på dugnad. Slik dugnadsinnsats på båten i Norge som foregår på hobbybasis, eller utenfor næring, er ikke merverdiavgiftspliktig.

Merverdiavgiften er en generell forbruksavgift der avgiftsplikten oppstår ved omsetning, uttak og innførsel av varer og tjenester. Utgangspunktet er at det skal betales merverdiavgift på alle varer som innføres til Norge. Dette vil også gjelde ved innførsel av skipsfartøy.

Det gjelder enkelte fritak fra plikten til å beregne innførselsmerverdiavgift. Blant annet oppstilles det fritak for enkelte varer av utdannende, vitenskapelig og kulturell art, samt fartøy som skal brukes til personbefordring, se merverdiavgiftsloven § 7-8 og §§ 7-1, jf. 6-9. Tolletaten har kommet til at disse fritakene ikke kommer til anvendelse i denne saken. For dette spørsmålet er den forvaltningsmessige klageadgangen uttømt. Departementet har imidlertid til behandling om det skal dispenseres fra gjeldende regelverk.

SPØRSMÅL NR. 1212**Innlevert 23. juni 2015 av stortingsrepresentant Dag Terje Andersen****Besvart 30. juni 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«I dagens situasjon, der ledigheten er den høyeste på 10 år, hvorfor foreslår ikke regjeringen at bedriftsintern opplæring midlertidig også kan brukes av bedrifter som bli rammet av markedssvikt, eller gjør andre grep som åpner opp muligheten for at flere bedrifter med markedssvikt kan benytte tiltaket?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom tiltaket bedriftsintern opplæring kan virksomheter motta tilskudd til opplæring av egne ansatte ved større omstillinger. Målet med tiltaket er å bidra til å motvirke utstøting fra arbeidslivet, og er ment å opprettholde og styrke kompetansen til ansatte i bedrifter som har omstillings- eller strukturproblemer. Etter dagens regelverk skal opplæringstiden for hver deltaker som hovedregel ikke overstige 13 uker. Men i forbindelse med finanskrisen i 2009 ble det åpnet for at bedriftsintern opplæring midlertidig også kunne brukes av bedrifter som ble rammet av markedssvikt, med varighet opp til 26 uker. Dette åpnet for en betydelig større bruk av tiltaket.

Svar:

Regjeringen følger utviklingen i ledigheten nøye og vurderer løpende behovet for omfang og innretningen av arbeidsmarkedstiltakene.

Innenfor den samlede budsjettrammen for arbeidsmarkedstiltakene vurderer Arbeids- og velferdsetaten regionalt og lokalt hvilke tiltak som er mest hensiktsmessige for å møte utfordringene i arbeidsmarkedet.

I forbindelse med noe økt arbeidsledighet og prognosene framover er antall tiltaksplasser økt i revidert nasjonalbudsjett. Innenfor årets budsjettramme, der tiltakene for ledige økes med 1500 plasser i 2. halvår, er det rom for økt bruk av tiltaket bedriftsintern opplæring. Bedriftsintern opplæring kan være et godt virkemiddel for å styrke kompetansen til ansatte i bedrifter som har alvorlige omstillingsproblemer, og som må foreta en vesentlig endring av bedriftens produksjon eller etablere seg på nye markeder. Departementet vil omtale dette i supplerende tildelingsbrev for 2. halvår 2015 til Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Bedriftsintern opplæring er et ramlestyrt virkemiddel og skal gi best mulig effekt innenfor budsjetrammen for arbeidsmarkedstiltakene. Etter dagens regelverk må omstillingsbehovet og planer for omstilling dokumenteres tilfredsstillende av bedriftene som søker om tilskudd. Dette bidrar til en målrettet bruk som fremmer nødvendig omstilling.

Det er grunn til å være varsom med nå å utvide inngangsvilkårene til også å omfatte midlertidig markedssvikt. Det vil da være en økt risiko for støtte til bedrifter som ikke tilpasser seg endringer i markedet og dermed bidrar til å hemme omstilling.

Opplæringstiden for hver deltaker skal som hovedregel ikke overstige 13 uker. Etter en konkret vurdering kan Arbeids- og velferdsetaten gi støtte til hver deltaker ut over denne perioden. I tillegg er det adgang til å organisere opplæringen slik at opplæringsperioden ruller blant de ansatte. I slike tilfeller vil den samlede opplæringsperioden i den enkelte bedrift kunne strekke seg ut over 13 uker. Da Arbeids- og velferdsetaten innenfor gjeldende regelverk har nødvendig handlingsrom, mener jeg det ikke er hensiktsmessig å endre bestemmelsene om opplæringens varighet nå.

SPØRSMÅL NR. 1213**Innlevert 23. juni 2015 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 30. juni 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«I Norge er bigami forbudt.

Hvilke kontrollmekanismer har fylkesmannen i dag for å forebygge at bigami etableres gjennom ek-

teskap som inngås på tvers av landegrenser, og mener statsråden at dagens praksis og regelverk fullt ut fungerer tilfredsstillende og optimalt?»

Svar:

Norske myndigheter arbeider for å forhindre bigami i Norge. Fylkesmannen er bare en av flere viktige aktører i dette arbeidet. Det er særlig ved prøving av ekteskapsvilkårene man kan hindre at det inngås bigamiektenskap.

Jeg mener at dagens regelverk for å forhindre bigami fungerer hensiktsmessig. Regelverket er utformet slik at det etter norsk rett ikke skal kunne foreligge to gyldige ekteskap samtidig. Om det blir avdekket at det er inngått ekteskap i utlandet selv om en av brudefolkene var gift fra før, vil ekteskapet automatisk være ugyldig etter norsk rett i tilfeller hvor en av brudefolkene har tilknytning til Norge.

Før ekteskap kan inngås i Norge, skal det prøves at brudefolkene oppfyller vilkårene for å inngå ekteskap, bl.a. at de ikke allerede er gift. Folkeregistermyndigheten (Skatteetaten) har ansvaret for prøvingen av ekteskapsvilkårene. Brudefolkene må erklære skriftlig på ære og samvittighet om de har inngått ekteskap eller registrert partnerskap tidligere. Deres egne opplysninger om sivilstand kontrolleres mot opplysningene som er registrert i Folkeregisteret. Hvis brudefolkene opplyser at de tidligere har vært gift, må de dokumentere at ekteskapet er oppløst ved skilsmisse eller død. Hvis de er skilt i utlandet, må fylkesmannen fatte vedtak om at den utenlandske skilsmissen anerkjennes i Norge. På denne måte blir det sikret at utenlandske skilsmisser er gyldige i Norge før nytt giftemål tillates etter norsk rett.

Dersom det likevel oppdages at et ekteskap er inngått mens en av partene allerede var gift, skal fylkesmannen reise sak for å få dette ekteskapet oppløst, jf. ekteskapsloven § 24. Ut fra rutinene for prøving av ekteskapsvilkårene, er det liten grunn til å tro at dette er noe problem.

For utenlandske statsborgere som ikke er fast bosatt (har domisil) i Norge kreves det, i tillegg til den norske prøvingen, at de legger fram dokumentasjon fra hjemlandet om at det ikke er noe til hinder for at de inngår ekteskap i Norge.

I ekteskapsloven § 18 a andre ledd er det fastslått at norske myndigheter ikke skal anerkjenne ekteskap inngått i utlandet der en av partene allerede var gift, og minst en av partene var norsk statsborger eller fast bosatt i Norge på tidspunktet for ekteskapsinngåelsen. I disse tilfellene vil altså bare det første ekteskapet bli ansett som gyldig i Norge. Det andre ekteskapet vil etter norsk rett være ugyldig, og det vil dermed heller ikke foreligge bigami. I praksis vil bigami oftest bli avdekket hos utlendingsmyndighetene ved søknad om oppholdstillatelse eller ved registrering i Folkeregisteret.

Ekteskap som er inngått til tross for at en av partene var gift på vigselstidspunktet kan når sterke grunner taler for det likevel anerkjennes, men dette forutsetter at det første ekteskapet er oppløst slik at bigami unngås.

Norge kan ikke hindre bigamiektenskap etter annet lands rett mellom personer som ikke har tilknytning til Norge. Norsk rettsorden setter likevel grenser for hvilke ekteskap som Norge anerkjenner og gir rettsvirkninger. Å ha to ekteskap registrert på samme person vil stride mot norsk rettsorden, og det er derfor ikke mulig å få registrert to ekteskap i Folkeregisteret, selv om begge skulle være gyldige i inngåelseslandet. Videre er det fastslått i utlendingsloven § 40 at det ikke gis oppholdstillatelse på grunnlag av ekteskap for mer enn én ektefelle i tilfeller hvor referansepersonen er gift med flere. Oppholdstillatelse kan også nektes dersom referansepersonen har vært gift med en annen, og det er sannsynlig at de akter å fortsette samlivet.

Det er lite som tyder på at bigami er et omfattende problem i Norge. De henvendelsene departementet har fått om bigami de siste årene gjelder i hovedsak forhold som ikke er bigami etter norsk rett. Dette er som regel religiøse ekteskap som ikke har noen juridisk virkning, eller forhold som reguleres av utenlandsk rett og som man ikke kan løse gjennom norske rettsregler. Jeg legger derfor til grunn at ekteskapsloven § 18 a og streng praksis hos utlendingsmyndighetene er effektive virkemidler for å motvirke bigami i Norge gjennom ekteskap på tvers av landegrenser.

SPØRSMÅL NR. 1214**Innlevert 23. juni 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 30. juni 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Haugesund Avis skriver 30.mai at en ansatt i en barnehage er dømt for vold mot sine egne barn og at vedkommende ble ansatt etter at dommen falt. Det kreves politiattest av personer som jobber i barnehage, og denne skal vise om en person er dømt for seksualforbrytelser, forsettlig drap, ran, narkotika-forbrytelser, mishandling i nære relasjoner og menneskehandel. Det kan se ut som om dom for noen typer vold i nære relasjoner likevel ikke fremkommer på politiattesten.

Mener statsråden det er slik det skal være?»

Svar:

Jeg er ikke kjent med den konkrete saken representanten viser til, og kjenner dermed heller ikke til hvilket straffebud vedkommende er dømt etter. Jeg uttaler meg således på generelt grunnlag.

Politiregisterloven § 39 om barneomsorgsattester skal sikre enhetlige regler for utstedelse av politiattester til personer som skal ha ansvar for barn. På barneomsorgsattester skal det anmerkes brudd på straffebestemmelser som rammer handlinger som i relasjon til mindreårige må anses særlig alvorlige og dermed særlig relevante.

Tidligere varierte det hvilke straffebud som skulle anmerkes på politiattester til personer som skulle ar-

beide med barn, men i all hovedsak var attestene begrenset til å vise ulike former for seksuallovbrudd. Ved politiregisterloven § 39 ble det foretatt en utvidelse av hvilke straffebud som skulle vises på attesten, ved at blant annet grove narkotikalovbrudd, mishandling i nære relasjoner og grovere voldslovbrudd nå skal anmerkes. Mindre alvorlige voldslovbrudd, for eksempel brudd på straffeloven § 228 om legemsfornærmelser, anmerkes imidlertid ikke på attesten, idet gjerningsbeskrivelsen i denne bestemmelsen i seg selv ikke anses å være av en slik alvorlig karakter at personene som har begått slike handlinger vil kunne anses uegnet til å ha oppgaver knyttet til mindreårige. Også sett hen til de konsekvenser anmerkninger på attesten kan ha for vedkommende, skal vandelskontrollen ikke være mer omfattende enn det som er strengt nødvendig for å oppnå formålet.

Jeg vil imidlertid understreke at regelverket ikke er til hinder for at politiet varsler arbeidsgiver i tilfeller der det er nødvendig for å forebygge eller avverge lovbrudd.

Avslutningsvis viser jeg til at et krav om politiattest kan bidra til at uegnede personer ikke blir tilsatt i en stilling, men vandelskontroll vil ikke i seg selv være en garanti for at vedkommende er egnet til å arbeide med barn. Arbeidsgiver må også ta andre forhold i betraktning ved vurderingen av om en person skal ansettes.

SPØRSMÅL NR. 1215**Innlevert 24. juni 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen****Besvart 2. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hvor mange elever- i antall og prosent- var dekket av den tidligere lovpålagte ordningen med gratis skolefrukt, og hvor mange elever (beregnet på samme måte) deltar i dagens abonnementsordning- fordelt på fylker og kommuner?»

BEGRUNNELSE:

Helse- og omsorgsdepartementet har i sitt svar på budsjettspørsmål 71 fra Arbeiderpartiet til Revidert Na-

sjonalbudsjett 2015, om skolefrukt, redegjort for de nasjonale tallene for antall elever som deltar i skolefruktordning i dag, sammenlignet med i den tidligere lovpålagte ordningen. Vi ber om oversikt over hvordan tallene er fordelt på fylker og kommuner.

Svar:

Jeg er glad for at det er så stor interesse for mat i skolen. Jeg har signalisert i den nye Folkehelsemeldingen, Meld.St.19 (2014-2015) ”Mestring og muligheter”, at

det er behov for å se skolefruktordningen og ressursene som brukes til den i en større sammenheng, dette for å støtte opp om skolenes arbeid med skolemåltidet. Arbeidet med dette starter opp nå, og vi tar sikte på å ha konkrete forslag klare tidlig i 2016.

Skolefrukt

Skolefrukt ble gradvis innført fra 1996 som en foreldrebetalt ordning der foreldrene betalte for at barna skulle få en frukt/grønnsak i løpet av skoledagen. Fra høsten 2007 ble det innført en gratisordning, der skoleeiere gjennom opplæringsloven fikk plikt til å tilby alle elever på skoler med ungdomstrinn (skoler med trinn 1-10, og skoler med trinn 8-10) en gratis frukt/grønnsak hver dag. Kommunene og private skoler fikk ved oppstart øremerkede midler til dette formålet. Fra høsten 2014 ble det ikke lenger lovpålagt å tilby gratis frukt. Samtidig ble tilbud om subsidiert, foreldrebetalt skolefrukt til alle elever i grunnskolen gjeninnført.

Gratis skolefrukt

Gratisordningen omfattet om lag 45 % (278 tusen elever) av elevmassen i grunnskolen. Det var ca. 95 % av skolene som var lovpålagt å tilby frukt, som deltok i ordningen. De fleste av disse skolene brukte Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker (OFG) sitt system for distribusjon. En del skoler administrerte imidlertid sin ordning utenfor dette systemet, omfanget av dette foreligger det ikke data for. I følge tilgjengelig statistikk fra OFG var det 37 % (229 tusen elever) av total elevmasse i grunnskolen som fikk frukt i 2013, både foreldrebetalt og gratisordning er inkludert i dette tallet. Om lag 60 % av elevene på skoler med ungdomstrinn fikk frukt gjennom gratisordningen registrert i OFGs system. Tallet 37 % er imidlertid for lavt pga. nevnte forhold mht. statistikk.

Abonnementsordningen

Deltakelsen i abonnementsordningen Skolefrukt har endret seg over tid og varierer mye mellom ulike kommuner og fylker og type skole. Deltakelse regnes her som andel elever som abonnerer på skolefrukt. De tallene som her presenteres er basert på datasystemet utviklet av OFG på oppdrag for Helsedirektoratet. Det er derfor fullt mulig at en del kommuner og skoler har ordninger som ikke er registrert i dette systemet.

Abonnementsordningen virker slik at skolen først må melde seg på skolefruktordningen, for så å etablere et system for å motta, lagre og distribuere frukt til hver enkelt elev. Når dette er på plass, kan foreldrene melde inn sine barn via et internettbasert system (skolefrukt-sys.no).

Det tok lang tid å gjøre skolefruktordningen landsdekkende. Prøveprosjekter startet opp i 1996, og ordningen var landsdekkende først i 2004.

Status abonnementsordning

Abonnementsordningen Skolefrukt ble fra høsten 2014 utvidet til å omfatte skoler med ungdomstrinn, etter at den lovpålagte gratisordningen for skoler med ungdomstrinn ble opphevet. Det er arbeidet systematisk for å øke antall abonnenter. Vi ser imidlertid at det tar tid før skoler og elever melder seg til denne ordningen. Per dags dato er oppslutningen om abonnementsordningen 11 % (66510 elever) av alle elever (618 tusen elever) i grunnskolen; rene barneskoler (1.-7. trinn) 14 %, rene ungdomsskoler (8.-10. trinn) 4 %, og kombinerte skoler (1.-10. trinn) 9 %.

Det er 37 % av alle skolene som nå deltar i ordningen; av rene barneskoler (1.-7. trinn) deltar 48 %, av rene ungdomsskoler (8.-10. trinn) deltar 15 %, og andelen kombinerte skoler (1.-10. trinn) 27 %.

Dataene nedenfor baserer seg på Skolefrukts datasystem og omfatter ikke skoler/kommuner som har ordninger utenfor dette systemet. Det er ikke gjort systematiske kvalitative undersøkelser for å finne ut hvorfor det er så store forskjeller mellom de ulike kommuner og fylker.

Fylkesvise forskjeller våren 2015

- Data for elevdeltakelsen totalt sett, uavhengig av skoletype, viser at Østfold, Troms og Nord-Trøndelag har lavest deltakelse på ca. 5 %, mens Buskerud og Finnmark har høyest andel med 16-17 % deltakelse.

- På rene barneskoler (1.-7. trinn) varierer deltakelsen fra 5 % til 25 %, Østfold og Vest-Agder har lavest deltakelse og Nordland, Buskerud og Finnmark høyest.

- Lavest deltakelse er det på rene ungdomsskoler (8.-10. trinn) hvor mange fylker ligger nede på 1-3 % deltakelse (Akershus, Buskerud, Hordaland, Møre og Romsdal, Oppland, Sør-Trøndelag, Telemark, Vest-Agder og Østfold). Finnmark, Aust-Agder og Vest-Agder skiller seg ut med høy deltakelse (13-17 %).

Forskjeller mellom landets kommuner våren 2015

Forskjellene i deltakelse i kommunene er svært stor, også innen fylkene. For eksempel i Akershus fylke har Aurskog-Høland gratis skolefrukt, mens to kommuner ikke tilbyr skolefrukt, og fire andre kommuner har en deltakelse på under 3 %, dette gjelder blant annet Bærum kommune.

Finnmark har høy deltakelse til tross for at de fleste småkommunene ikke har tilbud om skolefrukt. De store kommunene Sør-Varanger, Vadsø og Hammerfest har imidlertid skolefruktordning. Cirka 30 % av landet kommuner tilbyr ikke skolefrukt.

- Ca. 5 % av landets kommuner har en deltakelse på over 75 %, noe som tyder på at kommunen bidrar, evt at det er andre former for partnerskap. Nordland fylke utmerker seg med at 5 kommuner har elevdeltakelse på over 75 %.

- 14 000 elever får gratis skolefrukt fortsatt- dette tilsvarer 2 % av total elevmasse. Disse er inkludert i de 11 % av total elevmasse som får skolefrukt over abonnementsordningen.

Det kan se ut som at det i noen kommuner er stor interesse for at skolene og dermed elevene skal delta, mens det i andre kommuner er lite engasjement. Skolefruktleverandørenes engasjement og aktiviteter påvirker også skoledeltakelsen.

Som nevnt innledningsvis skal vi nå utrede hvordan skolefruktordningen kan ses i sammenheng med andre ressurser på matområdet som brukes inn mot skolen. Jeg ønsker å revitalisere arbeidet med skolemåltidet, og jeg er opptatt av å få best mulig effekt av midler og tiltak.

Jeg viser også til mitt svar på spørsmål nr. 820 (april 2015) fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe.

SPØRSMÅL NR. 1216

Innlevert 24. juni 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 1. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hvor mange flere årsverk i antall og per 1000 elever- samlet og fordelt etter yrkesgruppe (herunder helsesøstre, leger, sykepleiere og fysioterapeuter)- ble det i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2014 sammenlignet med 2013- nasjonalt og fordelt på fylker og kommuner?»

BEGRUNNELSE:

Helsestasjonen og skolehelsetjenesten er gode lavterskeltilbud som når alle, og har høy tillitt i befolkningen. Ifølge nye tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB) har antallet årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten økt i 2014. Vi ber om en oversikt over hvor mange flere årsverk det var i 2014 sammenlignet med 2013 i antall og fordelt per 1000 elever- fordelt etter yrkesgruppe (herunder helsesøstre, leger, sykepleiere og fysioterapeuter)- nasjonalt, og fordelt på fylker og kommuner.

Svar:

Jeg vil starte med å takke representanten for å sette fokus på en så viktig forebyggende tjeneste. Helsestasjons- og skolehelsetjenesten når ut til hele befolkningen og har høy oppslutning. Tjenesten skal arbeide helsefremmende og forebyggende for alle barn fra 0 til og med 19 år, inkludert barn i mors liv.

Representanten har bedt om en oversikt over utviklingen i årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten fra 2013 til 2014 basert på tall fra SSB, nasjonalt, fylkesvis og per kommune, relatert til ulike yrkesgrupper og ressurser per 1000 elever.

For en del av det som etterspørres vil jeg vise til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 1103 datert 19. juni

i år, få dager etter at SSB publiserte KOSTRA-tall for 2014. I brevet redegjorde jeg blant annet for en økning i årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten på 112 årsverk eller 2,6 pst fra 2013 til 2014.

Økningen er størst for helsesøstre med 157 årsverk (7,2 pst). Andre typer sykepleiere har økt med 12 årsverk og personell uten fagutdanning med 24 årsverk. Det er registrert 9 flere jordmorårsverk, 2 flere fysioterapeutårsverk og 2 flere legeårsverk. Nedgangen tilskrives "personell med annen fagutdanning" som er redusert med 93 årsverk.

Utviklingen over tid viser en vekst med 131 årsverk fra 2010 til 2011 og 117 fra 2011 til 2012, men med en svak nedgang med 9 årsverk fra 2012 til 2013. For helsesøstre har det i årene 2010-2014 vært en årlig vekst på henholdsvis 106, 67, 41 og 157 årsverk, totalt 371 årsverk. Jeg mener dette er en svært positiv utvikling, særlig tatt i betraktning at utviklingen for et år siden kunne tyde på en stagnasjon i tjenesten.

Til representantens orientering vedlegger jeg en tabellarisk oversikt over utviklingen i antall årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten for ulike yrkesgrupper fra 2010 til 2014 (se vedlegg 1).

Tabellene i vedlegg 2 og 3 viser oversikt i henholdsvis 2013 og 2014 over antall årsverk i tjenesten totalt og for ulike yrkesgrupper, og antall årsverk i hvert fylke av ulike yrkesgrupper- i absolutte tall. I tillegg fremgår gjennomsnittlig antall årsverk per kommune av de samme yrkesgruppene.

Totalt for hele landet var det 4 381 årsverk i tjenesten i 2014. Oversikten viser at antall årsverk økte med gjennomsnittlig 0,2 per kommune fra 2013 til 2014. Det er en økning i årsverk totalt i 14 av 19 fylker. Den største økningen ser vi i Hordaland med +51 årsverk, mens nedgangen er størst i Vest-Agder med -32 årsverk. Ser man nærmere på de enkelte yrkesgruppe-

ne i Vest-Agder, ser man at det er «andre sykepleiere» og personell med «annen fagutdanning» som går ned, mens det er en økning på 8 helsesøsterårsverk, ett fysioterapeutårsverk og ett jordmorårsverk i fylket.

Økningen i Hordaland skyldes hovedsakelig en økning på 25 helsesøsterårsverk, 13 årsverk «uten fagutdanning» og 9 årsverk personell med «annen fagutdanning». For ytterligere oversikt vises til tabellene i vedlegg 2 og 3.

Representanten etterspør i tillegg informasjon om utviklingen fra 2013 til 2014 når det gjelder antall årsverk per 1000 elever- samlet og fordelt etter yrkesgruppe, nasjonalt og i fylker og kommuner.

Jeg vil først minne om at SSBs grunnlagsdata ikke skiller mellom helsestasjons- og skolehelsetjenesten. Dette betyr at det ikke vil være mulig å besvare, isolert sett, hvor mange helsepersonellressurser som er tilgjengelige per 1000 elever. Kommunen er ansvarlig for å tilby helsestasjons- og skolehelsetjeneste til barn og unge fra 0 til og med 19 år. På denne bakgrunn har SSB oversendt data fra tjenesten som blant annet omfatter årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten per 1000 innbyggere 0-19 år etter yrkesgruppe.

Tabellene i vedlegg 4 og 5 viser oversikt i henholdsvis 2013 og 2014 over antall årsverk per 1000 innbyggere 0-19 år, nasjonalt, fylkesvis og etter yrkesgruppe. For hele landet var det i gjennomsnitt 3,5 årsverk per 1000 innbyggere 0-19 år i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2014, en økning på 0,1 årsverk fra 2013. Det er en spredning mellom fylkene fra 2,9 årsverk i Vestfold, Rogaland og Sør-Trøndelag til 4,8 årsverk i Finnmark.

Når det gjelder årsverk jordmødre, er disse beregnet per 1000 fødte i perioden. For hele landet var det 4,9 jordmorårsverk per 1000 fødte i 2014, en økning på 0,2 årsverk fra 2013.

Tallene blir svært små når man splitter opp årsverkene for fylker og ulike yrkesgrupper. Det vises til tabellene i vedlegg 4 og 5 for ytterligere spesifisering og oversikt.

Som det fremgår er det for de fleste fylker og yrkesgrupper ikke store endringer når man ser nærmere på ressursfordelingen bak økningen på 112 årsverk i tjenesten fra 2013 til 2014.

Uansett synes jeg dette er et godt resultat, og at tallene gir grunnlag for å si at kommunene er godt i gang med å styrke denne tjenesten.

Vedlegg 1

Utviklingen i antall årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten for ulike yrkesgrupper fra 2010 til 2014.

	2010	2011	2012	Pst 11-12	2013	Pst 12-13	2014	Pst 13-14
Tjenesten totalt inkludert forebygging	4 030	4 161 (+131)	4 278 (+117)	2,8	4 269 (-9)	0,2	4 381 (+112)	2,6
Totalt helsestasjons- og skolehelsetj. (-leger og fysio)	3 611	3 747 (+136)	3 875 (+128)	3,4	3 870 (-5)	0,1	3 978 (+108)	2,8
Helsesøstre	1 963	2 069 (+106)	2 136 (+67)	3,2	2 177 (+41)	+1,9	2 334 (+157)	7,2
Jordmødre	267	269 (+2)	279 (+10)		279 (+0)	0	288 (+9)	3,3
Fysioterapeuter	214	204(-10)	197 (-7)		192 (-5)	-2,9	194 (+2)	1,1
Leger	206	210 (+4)	206 (-4)		207 (+1)	+0,4	209 (+2)	0,9
Andre sykepleiere	518	468	483		424 (-59)	-12,2	436(+12)	2,9
Uten fagutd.	505	520	475		472	0,5	496(+24)	5,0
Annen fagutd.	464	508	502		518	3,2	425 (-93)	17,9
Andre totalt	1487	1496	1 460		1 414		1357 (-57)	

Vedlegg 2

Årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2013. Nasjonalt og fylker. Etter yrkesgruppe. Absolutte tall.

2013	alt	Fysioter- apeut	Lege	Jord- mor	Helse- søster	Andre sykepl	Uten fagutd	Annen fagutd
Hele landet	269	192	207	279	2177	424	472	518
Gj sn per kommune	0,0	0,4	0,5	0,7	5,1	1,0	1,1	1,2
Østfold	60	13	13	15	117	27	45	31
Akershus	36	19	22	27	278	32	99	59
Oslo	450	22	20	27	236	36	32	77
Hedmark	156	8	8	10	85	18	14	13
Oppland	163	7	6	10	83	21	14	22
Buskerud	220	15	10	13	100	21	33	27
Vestfold	156	13	7	9	79	14	19	15
Telemark	160	6	7	15	82	21	16	14
Aust-Agder	98	5	5	9	44	12	14	9
Vest-Agder	221	13	7	11	76	42	26	46
Rogaland	348	14	16	28	197	25	31	36
Hordaland	369	8	26	28	225	23	26	33
Sogn og Fjordane	110	6	8	12	51	15	6	13
Møre og Romsdal	200	8	12	18	105	13	28	16
Sør-Trøndelag	219	11	11	16	83	31	18	49
Nord-Trøndelag	130	7	5	5	75	13	10	15
Nordland	256	5	12	19	128	35	26	32
Troms	142	6	8	3	96	14	10	6
Finnmark	74	5	4	6	36	12	7	5

Vedlegg 3

Årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2014.
Nasjonalt og fylker. Etter yrkesgruppe. Absolutte tall.

2014	alt	Fysioter- apeut	Lege	Jordmor	Helse- søster	Andre sykepl	Uten fagutd	Annen fagutd
Hele landet	381	194	209	88	2334	436	496	425
Gj sn per kom- mune	0,2	0,5	0,5	0,7	5,5	1,0	1,2	1,0
Østfold	57	13	12	15	124	28	33	32
Akershus	66	23	22	30	296	37	98	61
Oslo	59	18	19	29	251	42	53	48
Hedmark	69	9	8	11	93	18	18	12
Oppland	62	7	6	9	87	21	12	20
Buskerud	07	16	10	13	107	18	25	18
Vestfold	70	14	8	9	92	17	13	17

Telemark	61	6	7	14	83	22	14	15
Aust-Agder	08	6	5	9	47	15	16	10
Vest-Agder	89	14	7	12	84	25	25	21
Rogaland	62	15	16	27	201	33	35	36
Hordaland	20	6	27	31	250	24	39	42
Sogn og Fjordane	01	5	8	13	55	11	3	6
Møre og Romsdal	02	10	13	17	110	13	21	18
Sør-Trøndelag	14	12	11	15	113	27	22	15
Nord-Trøndelag	43	5	6	5	78	16	17	17
Nordland	62	5	11	23	134	38	33	18
Troms	43	6	7	3	95	17	9	6
Finnmark	7	4	4	5	36	14	10	13

Vedlegg 4

Årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2013 per 1000 innbyggere 0-19 år. Nasjonalt og fylkesvis.

Etter yrkesgruppe. Årsverk jordmødre er per 1000 fødte i perioden.

2013	alt	Fysio- terapeut	Lege	Jordmor	Helse søster	Andre sykepl	Uten fa- gutd	Annen fa- gutd
Hele landet	3,4	0,2	0,2	4,7	1,7	0,3	0,4	0,4
Østfold	3,8	0,2	0,2	5,2	1,7	0,4	0,6	0,5
Akershus	3,5	0,1	0,1	4,4	1,8	0,2	0,6	0,4
Oslo	3,3	0,2	0,1	2,7	1,7	0,3	0,2	0,6
Hedmark	3,5	0,2	0,2	5,9	1,9	0,4	0,3	0,3
Oppland	3,8	0,2	0,1	5,8	1,9	0,5	0,3	0,5
Buskerud	3,3	0,2	0,2	4,7	1,5	0,3	0,5	0,4
Vestfold	2,7	0,2	0,1	3,6	1,4	0,2	0,3	0,3
Telemark	4,0	0,1	0,2	8,8	2,0	0,5	0,4	0,3
Aust-Agder	3,4	0,2	0,2	7,2	1,5	0,4	0,5	0,3
Vest-Agder	4,7	0,3	0,1	5,1	1,6	0,9	0,6	1,0
Rogaland	2,8	0,1	0,1	4,4	1,6	0,2	0,3	0,3
Hordaland	2,9	0,1	0,2	4,5	1,8	0,2	0,2	0,3
Sogn og Fjordane	3,9	0,2	0,3	11,1	1,8	0,5	0,2	0,5
Møre og Romsdal	3,1	0,1	0,2	6,4	1,6	0,2	0,4	0,2
Sør-Trøndelag	3,0	0,2	0,1	4,4	1,1	0,4	0,2	0,7
Nord-Trøndelag	3,8	0,2	0,2	3,5	2,2	0,4	0,3	0,4
Nordland	4,4	0,1	0,2	7,6	2,2	0,6	0,4	0,6

Troms	3,6	0,1	0,2	1,4	2,4	0,4	0,3	0,2
Finnmark	4,0	0,2	0,2	6,9	2,0	0,7	0,4	0,3

Vedlegg 5

Årsverk i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2014 per 1000 innbyggere 0-19 år. Nasjonalt og fylkesvis.

Etter yrkesgruppe. Årsverk jordmødre er per 1000 fødte i perioden.

2014	alt	Fysiotera- peut	Lege	Jord- mor	Helse søster	Andre sykepl	Uten fa- gutd	Annen fa- gutd
Hele landet	3,5	0,2	0,2	4,9	1,9	0,3	0,4	0,3
Østfold	3,7	0,2	0,2	5,3	1,8	0,4	0,5	0,5
Akershus	3,7	0,1	0,1	4,8	1,9	0,2	0,6	0,4
Oslo	3,3	0,1	0,1	2,8	1,8	0,3	0,4	0,3
Hedmark	3,9	0,2	0,2	6,4	2,1	0,4	0,4	0,3
Oppland	3,8	0,2	0,2	4,9	2,0	0,5	0,3	0,5
Buskerud	3,1	0,2	0,2	4,6	1,6	0,3	0,4	0,3
Vestfold	2,9	0,2	0,1	3,8	1,6	0,3	0,2	0,3
Telemark	4,0	0,2	0,2	8,2	2,1	0,6	0,4	0,4
Aust-Agder	3,7	0,2	0,2	7,4	1,6	0,5	0,6	0,3
Vest-Agder	4,0	0,3	0,1	5,7	1,8	0,5	0,5	0,5
Rogaland	2,9	0,1	0,1	4,4	1,6	0,3	0,3	0,3
Hordaland	3,3	0,1	0,2	4,9	2,0	0,2	0,3	0,3
Sogn og Fjordane	3,6	0,2	0,3	11,4	2,0	0,4	0,1	0,2
Møre og Roms- dal	3,1	0,2	0,2	6,3	1,7	0,2	0,3	0,3
Sør-Trøndelag	2,9	0,2	0,1	4,1	1,5	0,4	0,3	0,2
Nord-Trøndelag	4,2	0,1	0,2	3,5	2,3	0,5	0,5	0,5
Nordland	4,6	0,1	0,2	9,4	2,3	0,7	0,6	0,3
Troms	3,7	0,1	0,2	1,7	2,4	0,4	0,2	0,2
Finnmark	4,8	0,2	0,2	6,7	2,0	0,8	0,6	0,7

SPØRSMÅL NR. 1217**Innlevert 24. juni 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 2. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«I Helse Bergen ble det nylig avdekket at det har vært et stort omfang av sosial dumping under byggingen av ny barne- og ungdomsklinikk.

Vil statsråden be Helse Bergen garantere at alle ansatte hos Enemona vil få norsk lønn slik den er beskrevet i Forskrift om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter, og mener statsråden at Helse Bergen har gjort gode nok undersøkelser for å avsløre de uverdige forholdene som arbeidstakerne har levd under?»

BEGRUNNELSE:

Nylig har det kommet fram at det under byggingen av ny barne- og ungdomsklinikk for Helse Bergen har vært et stort omfang av sosial dumping. Den bulgarske bedriften Enemona vant anbudet til en svært lav pris. Under behandlingen av anbudet uttalte styret i Helse Bergen at arbeidet skulle gjennomføres til norsk lønn.

Etter hvert kom det fram at selskapet opererte med doble kontrakter, der de norske viste at de ansatte fikk lønn i tråd med tariff, mens de bulgarske kontraktene viste urimelige arbeidsvilkår. I følge Arbeidstilsynet fikk de ansatte sist lønn i mai, og da fikk de 2000 kroner. Situasjonen for de ansatte er nå såpass alvorlig at Kirkens Bymisjon har stilt opp med mat. De har nå fått varsel om at de vil bli sendt tilbake til Bulgaria i løpet av 14 dager, og mye tyder på at det vil skje uten at de får lønnen de har krav på.

Det bør være godt kjent at det er et stort omfang av sosial dumping i Norge.

Offentlige instanser må derfor gå grundig til verks når de skal følge opp sitt påseansvar, men i sitt styremøte 18. juni frasa Helse Bergen seg ethvert ansvar for situasjonen som nå har oppstått. Det er alvorlig.

Skal man ta kampen mot sosial dumping på alvor, er det avgjørende at det ryddes opp når sosial dumping oppdages. Det innebærer at de offentlige aktørene som har tildelt kontrakter må ta det fulle ansvar i slike tilfeller. Det har Helse Bergen så langt ikke gjort.

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at det er svært beklagelig at de ansatte i Enemona ikke har fått lønn i tråd med den kontrakten som ble inngått mellom Helse Bergen og Enemona. Kontrakten ble inngått i samsvar med forskrift om lønns- og arbeidsvilkår ved offentlige kontrakter, og Enemona forpliktet seg til å overholde landsoverenskomsten for elektrofag.

Jeg er kjent med at Helse Bergen HF nå holder tilbake penger ovenfor Enemona, og at de ser på løsningsalternativer som innebærer at arbeidstakerne får den lønn de har krav på. Helse Bergen HF vil bidra for å sikre at arbeiderne får betalt fra Enemona i tråd med arbeidstakernes arbeidsavtale. Jeg kan også opplyse om at Helse Bergen flere ganger har formidlet til både til arbeidslederen og til El og It forbundet lokalt, at Helse Bergen selvsagt bidrar både med mat og andre livsnødvendigheter til arbeiderne, dersom det er behov for det.

Helse Bergen HF har via Helse Vest RHF orientert departementet om at prisdifferansen mellom Enemona og de andre tilbyderne i det opprinnelige anbudet var vesentlig. Enemona ble på denne bakgrunn bedt om å redegjøre for flere punkter i kontrakten. En slik redegjørelse mente Helse Bergen var nødvendig bl.a. for å få klarhet i hvorfor prisen var så lav, om Enemona var i stand til å oppfylle kontraktsforpliktelsene og om det i kontrakten var tatt høyde for de krav som vil gjelde for gjennomføring av kontrakten, herunder arbeidstakernes lønnsvilkår.

Basert på Enemona sin redegjørelse vurderte Helse Bergen at det i tråd med lov om offentlige anskaffelser ikke var grunnlag til å avvise Enemona sitt tilbud. De fire andre tilbyderne ble gitt informasjon og innsyn i anbudet, slik at de eventuelt kunne påklage resultatet av konkurransen i dette anbudet. Det kom inn to klager, men etter at Helse Bergen hadde besvart disse, valgte ingen av de andre tilbyderne å gå videre med sine klager. Helse Bergen valgte også å dra til Bulgaria hvor Enemona har sitt hovedkontor, for en siste kontroll før signering av avtalen ble foretatt.

Det har vært ført flere kontroller når det gjelder de ansattes arbeidskontrakt. Disse kontrollene er gjort av OPAK som er Helse Bergens sin koordinator innen sikkerhet, helse og arbeidsmiljø. Kontrollene avdekket ikke noen uregelmessigheter, og dokumentasjonen har også vært forelagt El og It forbundet som heller ikke oppdaget at arbeidstakerne ikke fikk den lønn de hadde krav på.

I slutten av mai varslet Enemona at de ikke var i stand til å oppfylle kontrakten, og noe senere avslørte TV2 at arbeidstakerne ikke hadde fått den lønnen de har krav på.

Orienteringen fra Helse Bergen viser at de har gjennomført en grundig og transparent prosess knyttet til sitt ansvar for å påse at arbeidstakernes vilkår er i tråd med kontrakt m.v. Det er foretatt undersøkelser både før kontraktsinngåelse og underveis i prosjektet. Resultatene fra disse undersøkelsene er også blitt fore-

lagt El og It forbundet, som heller ikke har kunnet påvise uregelmessigheter.

Den viktigste rollen det offentlige kan ha som oppdragsgiver, er å foreta enda bedre kontroller slik at slike situasjoner som denne saken har vist, ikke oppstår. De regionale helseforetakene og helseforetakene er store aktører når det gjelder offentlige kontrakter og anbud. Jeg vil be de regionale helseforetakene om at de sikrer lærdom fra denne saken, og ytterligere styrker sin fremtidige kontroll av at leverandører oppfyl-

ler kravene til lønns- og arbeidsvilkår. Videre at man gjennomgår kontraktsformuleringene for om mulig å på en enda bedre måte sikre at de ansattes lønns- og arbeidsvilkår ivaretas.

Avslutningsvis vil jeg nok engang vise til at Helse Bergen HF nå ser på hvilke muligheter de har til å bidra slik at Enemona betaler ut riktig lønn til sine arbeidstakere. I tilknytning til dette holder nå Helse Bergen HF tilbake penger, og kommer ikke til å utbetale noe til entreprenør før alle forhold er klarlagt.

SPØRSMÅL NR. 1218

Innlevert 25. juni 2015 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 3. juli 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«I regjeringens retningslinjer for lokalisering av statlige arbeidsplasser og statlig tjenesteproduksjon, fastsatt ved kgl. res. 28.11.2014, heter det at nye og omlokaliserte statlige virksomheter i hovedsak skal lokaliseres utenfor Oslo.

Blir disse retningslinjene fulgt ved den planlagte flytting av Norad- direktoratet for utviklingssamarbeid?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen fastsatte 28.11.2014 nye retningslinjer for lokalisering av statlige arbeidsplasser. Det heter i retningslinjene at Kommunal- og moderniseringsdepartementet har det overordna ansvaret for å tolke og gi informasjon om retningslinjene.

I retningslinjenes formål heter det at de skal medvirke til en fordeling av statlige arbeidsplasser som bidrar til å utvikle robuste arbeidsmarkeder i alle deler av landet. Det heter videre at nye og omlokaliserte statlige virksomheter i hovedsak skal lokaliseres utenfor Oslo.

Jeg forstår at Norad skal flytte fra sine nåværende lokaler i Oslo. Norad kommer som direktorat inn under retningslinjene for lokalisering av statlige arbeidsplasser. Jeg går ut fra at dette følges opp i direktoratets interne prosesser med planlegging av nytt kontorsted,

eventuelt at Kommunal- og moderniseringsdepartementet går inn i planprosessen ut fra sitt ansvar slik at retningslinjene forvaltes etter bestemmelsene som er gitt. Jeg imøteser statsrådets svar om dette.

Svar:

Siden Norad ble etablert i 1968, har direktoratet vært lokalisert i Oslo. Norads tjenesteyting er i henhold til instruksene vesentlig rettet mot Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet. Lokaliseringen muliggjør effektivt og tett samarbeid.

Leiekontrakten for lokalene Norad benytter seg av går ut 31.05.2016. Derfor har Norad foretatt en anbudsprosess med det formål å skaffe nye lokaler som kan tas i bruk innen denne dato. I den forbindelse ble aktuelle behov og ulike hensyn vurdert.

Det vises forøvrig til de statlige retningslinjene for lokalisering av statlige arbeidsplasser og statlig tjenesteproduksjon, pkt. 4, Virkeområde. Det blir slått fast i disse retningslinjene at de ikke gjelder «ved omlokalisering som følge av leiekontrakter som er utgåtte». Som nevnt er omlokaliseringen i dette tilfellet en konsekvens av at gjeldende leiekontrakt utgår.

SPØRSMÅL NR. 1219**Innlevert 25. juni 2015 av stortingsrepresentant Frank J. Jenssen****Besvart 30. juni 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Hvordan vil en tilførsel på 42,7 mill. kroner mindre til kommunene enn Stortingets vedtak i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett fordele seg på den enkelte kommune, og hvordan vurderer departementet nytten for kommunene av et vedtak om styrking av innværende års inntekter til kommunene som gjøres i forbindelse med nysalderingen i desember sammenlignet med om vedtaket kommer i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med revidert nasjonalbudsjett vedtok Stortingets flertall å styrke kommunesektorens inntekter med tilsammen 1,210 mrd. kroner (kommuner og fylkeskommuner). Et forslag fra Arbeiderpartiet innebar at man av den samlede styrkingen trakk ut 42,7 mill. kroner, begrunnet i at partiet var uenig i formålet for denne bevilgningen (dekning av engangs kostnader knyttet til ekstra saksbehandling som følge av innføring av lavere barnehagepris for familier med lav inntekt).

Videre ble det i forbindelse med forslaget henvist til at Arbeiderpartiet ville komme tilbake med økte bevilgninger til kommunesektoren i forbindelse med nysalderingen.

Svar:

Spørsmål 1. Jeg gjør oppmerksom på at reduksjonen i bevilgningen knyttet til Arbeiderpartiets forslag er 41,7 mill. kroner, jf. Innst. 360 S (2014 - 2015) s. 94 og Prop. 119 S (2014 - 2015) s. 52.

Fra 1. mai 2015 er det innført et nasjonalt minstekrav til redusert foreldrebetaling i barnehage. Foreldrebetalingen for første barn skal maksimalt utgjøre 6 pst. av husholdningens samlede skattepliktige kapital- og personinntekt, med maksimalprisen som øvre grense. Innføringen av ordningen vil kunne medføre økte administrative utgifter i en overgangsperiode siden kommunene må tilpasse seg en ny ordning underveis i et barnehageår. Etter forslag fra regjeringen vedtok derfor Stortinget å øke kap. 571, post 60 med en engangsbevilgning på 41,7 mill. kroner ved behandlingen av revidert nasjonalbudsjett. Kommunevis fordeling av midlene er vedlagt.

Spørsmål 2. Økning i bevilgningene som kommer i revidert nasjonalbudsjett gir kommunene anledning til å tilpasse aktivitetsnivået for innværende år i tråd med lokale behov. Økning i bevilgningene i nysalderingen vedtas i midten av desember. Kommunene vil derfor ikke ha tid til å tilpasse aktiviteten innværende år som følge av en slik økning. Midlene vil styrke den økonomiske balansen for kommunene innværende år.

Vedlegg til svar.

Kommune	Kompensasjon for adm. utgifter knyttet til nasjonalt minstekrav til redusert foreldrebetaling (1000 kr)
0101 Halden	217
0104 Moss	224
0105 Sarpsborg	401
0106 Fredrikstad	562
0111 Hvaler	28
0118 Aremark	9
0119 Marker	23
0121 Rømskog	4
0122 Trøgstad	39
0123 Spydeberg	44
0124 Askim	119
0125 Eidsberg	78
0127 Skiptvet	27
0128 Rakkestad	56
0135 Råde	52

0136 Rygge	105
0137 Våler	44
0138 Hobøl	44
0211 Vestby	150
0213 Ski	263
0214 Ås	172
0215 Frogn	120
0216 Nesodden	161
0217 Oppegård	233
0219 Bærum	1 154
0220 Asker	537
0221 Aurskog-Høland	112
0226 Sørum	163
0227 Fet	92
0228 Rælingen	162
0229 Enebakk	89
0230 Lørenskog	268
0231 Skedsmo	416
0233 Nittedal	206
0234 Gjerdrum	56
0235 Ullensaker	314
0236 Nes	148
0237 Eidsvoll	199
0238 Nannestad	91
0239 Hurdal	18
0301 Oslo	5 828
0402 Kongsvinger	119
0403 Hamar	214
0412 Ringsaker	241
0415 Løten	53
0417 Stange	144
0418 Nord-Odal	31
0419 Sør-Odal	49
0420 Eidskog	32
0423 Grue	22
0425 Åsnes	37
0426 Våler	21
0427 Elverum	156
0428 Trysil	35
0429 Åmot	31
0430 Stor-Elvdal	15
0432 Rendalen	10
0434 Engerdal	7
0436 Tolga	13
0437 Tynset	44
0438 Alvdal	17
0439 Folldal	11
0441 Os	10
0501 Lillehammer	198
0502 Gjøvik	214
0511 Dovre	15
0512 Lesja	11
0513 Skjåk	11

0514 Lom	14
0515 Vågå	25
0516 Nord-Fron	34
0517 Sel	33
0519 Sør-Fron	23
0520 Ringebu	29
0521 Øyer	30
0522 Gausdal	40
0528 Østre Toten	94
0529 Vestre Toten	85
0532 Jevnaker	47
0533 Lunner	68
0534 Gran	91
0536 Søndre Land	34
0538 Nordre Land	41
0540 Sør-Aurdal	18
0541 Etne	8
0542 Nord-Aurdal	40
0543 Vestre Slidre	13
0544 Øystre Slidre	21
0545 Vang	10
0602 Drammen	528
0604 Kongsberg	224
0605 Ringerike	202
0612 Hole	57
0615 Flå	5
0616 Nes	18
0617 Gol	30
0618 Hemsedal	19
0619 Ål	29
0620 Hol	23
0621 Sigdal	20
0622 Krødsherad	16
0623 Modum	91
0624 Øvre Eiker	136
0625 Nedre Eiker	192
0626 Lier	220
0627 Røyken	182
0628 Hurum	69
0631 Flesberg	20
0632 Rollag	6
0633 Nore og Uvdal	13
0701 Horten	198
0702 Holmestrand	79
0704 Tønsberg	321
0706 Sandefjord	324
0709 Larvik	313
0711 Svelvik	43
0713 Sande	73
0714 Hof	23
0716 Re	73
0719 Andebu	44
0720 Stokke	87

0722 Nøtterøy	168
0723 Tjøme	31
0728 Lardal	19
0805 Porsgrunn	249
0806 Skien	397
0807 Notodden	92
0811 Siljan	17
0814 Bamble	93
0815 Kragerø	64
0817 Drangedal	25
0819 Nome	44
0821 Bø	48
0822 Sauherad	28
0826 Tinn	40
0827 Hjartdal	10
0828 Seljord	22
0829 Kviteseid	14
0830 Nissedal	11
0831 Fyresdal	8
0833 Tokke	16
0834 Vinje	27
0901 Risør	47
0904 Grimstad	184
0906 Arendal	348
0911 Gjerstad	15
0912 Vegårshei	17
0914 Tvedestrand	40
0919 Froland	50
0926 Lillesand	95
0928 Birkenes	44
0929 Åmli	11
0935 Iveland	13
0937 Evje og Hornnes	29
0938 Bygland	6
0940 Valle	7
0941 Bykle	7
1001 Kristiansand	747
1002 Mandal	121
1003 Farsund	67
1004 Flekkefjord	69
1014 Vennesla	125
1017 Songdalen	55
1018 Søgne	91
1021 Marnardal	20
1026 Åseral	6
1027 Audnedal	16
1029 Lindesnes	39
1032 Lyngdal	69
1034 Hægebostad	12
1037 Kvinesdal	49
1046 Sirdal	18
1101 Eigersund	121
1102 Sandnes	705

1103 Stavanger	1 177
1106 Haugesund	290
1111 Sokndal	29
1112 Lund	25
1114 Bjerkreim	26
1119 Hå	182
1120 Klepp	184
1121 Time	183
1122 Gjesdal	113
1124 Sola	254
1127 Randaberg	92
1129 Forsand	10
1130 Strand	111
1133 Hjelmeland	25
1134 Suldal	32
1135 Sauda	35
1141 Finnøy	26
1142 Rennesøy	51
1144 Kvitsøy	4
1145 Bokn	6
1146 Tysvær	103
1149 Karmøy	370
1151 Utsira	2
1160 Vindafjord	69
1201 Bergen	2 294
1211 Etne	34
1216 Sveio	56
1219 Bømlo	106
1221 Stord	166
1222 Fitjar	24
1223 Tysnes	18
1224 Kvinnherad	94
1227 Jondal	7
1228 Odda	45
1231 Ullensvang	25
1232 Eidfjord	6
1233 Ulvik	7
1234 Granvin	4
1235 Voss	105
1238 Kvam	62
1241 Fusa	24
1242 Samnanger	19
1243 Os	193
1244 Austevoll	47
1245 Sund	65
1246 Fjell	224
1247 Askøy	297
1251 Vaksdal	29
1252 Modalen	3
1253 Osterøy	58
1256 Meland	83
1259 Øygarden	40
1260 Radøy	39

1263 Lindås	132
1264 Austrheim	20
1265 Fedje	3
1266 Masfjorden	12
1401 Flora	90
1411 Gulen	13
1412 Solund	3
1413 Hyllestad	6
1416 Høyanger	28
1417 Vik	17
1418 Balestrand	8
1419 Leikanger	19
1420 Sogndal	62
1421 Aurland	10
1422 Lærdal	14
1424 Årdal	37
1426 Luster	37
1428 Askvoll	21
1429 Fjaler	23
1430 Gaular	26
1431 Jølster	27
1432 Førde	118
1433 Naustdal	23
1438 Bremanger	27
1439 Vågsøy	47
1441 Selje	15
1443 Eid	46
1444 Hornindal	9
1445 Gloppen	40
1449 Stryn	59
1502 Molde	201
1504 Ålesund	378
1505 Kristiansund	183
1511 Vanylven	19
1514 Sande	14
1515 Herøy	65
1516 Ulstein	66
1517 Hareid	42
1519 Volda	72
1520 Ørsta	88
1523 Ørskog	17
1524 Norddal	12
1525 Stranda	30
1526 Stordal	8
1528 Sykkylven	59
1529 Skodje	45
1531 Sula	90
1532 Giske	71
1534 Haram	67
1535 Vestnes	42
1539 Rauma	56
1543 Nesset	16
1545 Midsund	16

1546 Sandøy	10
1547 Aukra	28
1548 Fræna	73
1551 Eide	27
1554 Averøy	41
1557 Gjemnes	16
1560 Tingvoll	18
1563 Sunndal	41
1566 Surnadal	37
1567 Rindal	13
1571 Halså	9
1573 Smøla	13
1576 Aure	22
1601 Trondheim	1 592
1612 Hemne	29
1613 Snillfjord	5
1617 Hitra	28
1620 Frøya	35
1621 Ørland	33
1622 Agdenes	10
1624 Rissa	43
1627 Bjugn	36
1630 Åfjord	17
1632 Roan	5
1633 Osen	6
1634 Oppdal	52
1635 Rennebu	13
1636 Meldal	27
1638 Orkdal	97
1640 Røros	34
1644 Holtålen	10
1648 Midtre Gauldal	46
1653 Melhus	135
1657 Skaun	78
1662 Klæbu	53
1663 Malvik	124
1664 Selbu	26
1665 Tydal	5
1702 Steinkjer	168
1703 Namsos	103
1711 Meråker	18
1714 Stjørdal	196
1717 Frosta	21
1718 Leksvik	25
1719 Levanger	163
1721 Verdal	110
1724 Verran	15
1725 Namdalseid	12
1736 Snåsa	14
1738 Lierne	7
1739 Røyrvik	2
1740 Namsskogan	6
1742 Grong	18

1743 Høylandet	10
1744 Overhalla	34
1748 Fosnes	4
1749 Flatanger	5
1750 Vikna	35
1751 Nærøy	36
1755 Leka	3
1756 Inderøy	49
1804 Bodø	429
1805 Narvik	138
1811 Bindal	9
1812 Sømna	13
1813 Brønnøy	65
1815 Vega	5
1816 Vevelstad	2
1818 Herøy	10
1820 Alstahaug	53
1822 Leirfjord	19
1824 Vefsn	97
1825 Grane	9
1826 Hattfjelldal	9
1827 Dønna	10
1828 Nesna	14
1832 Hemnes	30
1833 Rana	196
1834 Lurøy	15
1835 Træna	2
1836 Rødøy	10
1837 Meløy	46
1838 Gildeskål	13
1839 Beiarn	5
1840 Saltdal	33
1841 Fauske	64
1845 Sørfold	10
1848 Steigen	12
1849 Hamarøy	13
1850 Tysfjord	12
1851 Lødingen	13
1852 Tjeldsund	8
1853 Evenes	9
1854 Ballangen	16
1856 Røst	4
1857 Værøy	4
1859 Flakstad	7
1860 Vestvågøy	88
1865 Vågan	63
1866 Hadsel	56
1867 Bø	12
1868 Øksnes	30
1870 Sortland	82

1871 Andøy	32
1874 Moskenes	6
1902 Tromsø	634
1903 Harstad	188
1911 Kvæfjord	22
1913 Skånland	17
1917 Ibestad	7
1919 Gratangen	6
1920 Lavangen	8
1922 Bardu	32
1923 Salangen	13
1924 Målselv	49
1925 Sørreisa	26
1926 Dyrøy	7
1927 Tranøy	11
1928 Torsken	5
1929 Berg	6
1931 Lenvik	91
1933 Balsfjord	33
1936 Karlsøy	12
1938 Lyngen	16
1939 Storfjord	12
1940 Kåfjord	13
1941 Skjervøy	17
1942 Nordreisa	36
1943 Kvænangen	7
2002 Vardø	11
2003 Vadsø	43
2004 Hammerfest	89
2011 Kautokeino	23
2012 Alta	180
2014 Loppa	4
2015 Hasvik	9
2017 Kvalsund	6
2018 Måsøy	7
2019 Nordkapp	19
2020 Porsanger	23
2021 Karasjok	17
2022 Lebesby	8
2023 Gamvik	5
2024 Berlevåg	5
2025 Tana	17
2027 Nesseby	7
2028 Båtsfjord	14
2030 Sør-Varanger	76
Sum	41 700

SPØRSMÅL NR. 1220**Innlevert 25. juni 2015 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 12. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«I forbindelse med besøket på Fiskebøl i april lovte statsråden en avgjørelse om det skal utredes tunell under Hadsselfjorden. Det ble presisert at avgjørelse skulle komme i løpet av noen få måneder i følge VOL.no.

Når vil avgjørelsen om en eventuell utredning foreligge?»

Svar:

Jeg har merket meg at Bladet Vesterålen 20. juni 2015 skrev ”I september i fjor forsøkte ordfører Kjell-Børge Freiberg (Frp) å få kommunestyret med på å løfte fram

tunnelen i forbindelse med starten på kommunestrukturprosessen. Det lyktes bare delvis. Arbeiderpartiet ga klart uttrykk for at man ikke hadde trua på tunnelen, ble ikke med på flertallsvedtaket.” Samme avis skrev 20.09.14 at APs Britt Solvik i debatten uttalte ”- Det er ikke noe som sier at vi vil få utløst Hadsselfjordtunnelen i overskuelig framtid.”

Som det fremgår av spørsmålsstillingen har jeg ved flere anledninger sagt at Samferdselsdepartementet vil vurdere å be Statens Vegvesen gjennomføre en såkalt konseptvalgutredning (KVU) for kryssing av Hadsselfjorden. Vi har varslet offentlig at vi vil tilby Nordland Fylkeskommune å gjennomføre en KVU, og formell henvendelse vil bli sendt fylkeskommunen snarlig.

SPØRSMÅL NR. 1221**Innlevert 25. juni 2015 av stortingsrepresentant Stine Renate Håheim****Besvart 2. juli 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Hvordan har statsråden fulgt opp arbeidet som Oppland fylkeskommune og Statens vegvesen har gjort med å identifisere konkrete samferdselsprosjekter, og er det et mål for regjeringen å inkludere fjellområdene i en kompensasjonsordning med infrastrukturtiltak?»

BEGRUNNELSE:

Som kompensasjon for endringer i differensiert arbeidsgiveravgift i transportnæringen, har regjeringen gått inn for at det skal brukes 519,5 millioner over to år på infrastrukturtiltak i Nord-Norge. Oppland Fylkeskommune og flere andre har derfor engasjert seg for at også fjellområdene skal inkluderes i en slik ordning, og har blant annet hatt møter med både Samferdselsdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet om denne problemstillingen.

Statssekretær Jardar Jensen deltok på et møte i regi av Valdres næringsforum i oktober 2014, hvor han utfordret transportnæringen til å peke på flaskehalser i vegnettet som kunne være aktuelle tiltak for en kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift. Og til Avisen Valdres 31. oktober 2014 sa Jensen at:

“Det kan vi til om Fjellregionen kan initiere gode prosjekter.”

I en mail sendt fylkeskommunen i etterkant av møtet skriver Jensen videre:

“Det jeg har påpekt tidligere er at vi skal gå en ny runde med bruk av kompensasjonsmidler for perioden 2016-2017. Vi vil invitere til innspill i den sammenheng. De forutsetningene som bl.a. lå inne ved siste runde, og som jeg antar vil gjelde for neste runde også var: Prosjekter som kan gjennomføres i løpet av perioden og ligger innenfor rammen for kompensasjon. De veiprosjektene som er inne i denne runden gjelder både riks- og fylkesveier.”

Dette var svært positive signaler og fylkeskommunen i samarbeid med Statens vegvesen satte derfor i gang et arbeid med å identifisere flaskehalser på vegnettet som de ønsket utbedret ved hjelp av kompensasjonsmidler fra staten. Dette arbeidet er forelagt både Samferdselsdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Svar:

Regjeringen foreslo i Prop 118 S (2013-2014) at kompensasjonsordningen til infrastrukturtiltak skal rettes

mot Nord-Norge. Dette har også Stortinget sluttet seg til. Regjeringen har videre lagt til grunn at omfanget av de kompenserende tiltakene om lag skal tilsvare den avgiftsøkningen som de aktuelle sektorene har, men ikke nødvendigvis på bedriftsnivå, sektornivå eller kommunenivå, men i makro. Regjeringen la til grunn en samlet ramme for perioden 2014-2018 på til sammen 1,6 mrd. kroner til infrastrukturtiltak i de tre nordligste fylkene og til statlig kjøp av transporttjenester. I Prop 1 S (2014-2015) er det gitt en oversikt over prosjektene i omtalen under post 34 for Statens vegvesen, Jernbaneverket og Kystverket.

Regjeringen har iverksatt flere kompenserende tiltak. Blant annet får de berørte bedriftene bagatellmessig støtte. Dette innebærer at bedriftene kan betale redusert arbeidsgiversats inntil fribeløpet er brukt opp. De berørte bedriftene i Oppland nyter også godt av denne ordningen. Videre får fylkeskommunene kompensert for de økte kostnadene de har fått til kjøp av transporttjenester, de aktuelle rederiene blir kompensert gjennom nettolønnsordningen og det er satt av midler til infrastrukturtiltak i Nord-Norge.

Bevilgninger for kommende år vil regjeringen komme tilbake til i de årlige budsjettene.

SPØRSMÅL NR. 1222

Innlevert 25. juni 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 5. august 2015 av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU Vidar Helgesen

Spørsmål:

«Er statsråden medlem av European Movement, støtter statsråden målet til European Movement om å skape eit føderalt Europa, og meiner han at forslaget frå EU-leiarane om å gje EU-organ mynde over nasjonale budsjett er eit steg i rett retning for Europa?»

GRUNNGJEVING:

I dag er det framleis kvart enkelt EU-land som sjølv styrer over sine nasjonale budsjett. ABC Nyheter skriv tysdag 23. juni at EU-kommisjonens leder Jean-Claude Juncker, EU-toppmøtets president Donald Tusk, eurogruppas president Jeroen Dijsselbloem, Den europeiske sentralbankens president Mario Draghi og EU-parlamentets sosialdemokratiske president Martin Schulz no ynskjer å endre dette. Ifylgje ABC Nyheter føreslår desse at overnasjonale EU-organ skal få dette mynde innan 2025. De nasjonale parlamenta skal likevel få lov til å bli “involvert” i prosessen.

Svar:

Eg takkar representanten for eit interessant spørsmål.

Til opplysning for representanten er eg ikkje medlem av Europarørsla, og eg er ikkje tilhengar av ein europeisk føderasjon. Det er mi overtyding at det Europa trenger, er eit effektivt og forpliktande samarbeid mellom suverene statar for å løyse felles utfordringar: å styrke europeisk konkurransekraft i møte med økt global konkurranse, å styrke europeisk energi- og kli-

matryggleik, å styrke europeisk utanriks-, trygging- og forsvarspolitikkk i møtet med aggresjon i øst og ustabilitet i sør, og å styrke handteringa av migrasjonsutfordringane, for å nemne nokre sentrale tema. Medlemsstatane i EU er viljuge til å samkjøre sin suverenitet på visse område for å gjere samarbeidet meir effektivt. Eit fleirtal av dei rettsreglar EU vedtek gjennom denne samkøyringa, blir til norsk rett gjennom EØS-avtalen.

I eurosona blir pengepolitikken utforma på europeisk nivå, medan medlemslanda har ansvaret for finanspolitikken og den økonomiske politikken. Finans- og gjeldskrisa tydeleggjorde at denne ansvarsdelinga kan vere utfordrande. I oktober 2014 etterlyste eurolanda sjølve mekanismar for sterkare økonomisk samordning og solidaritet. Presidentane for Det europeiske råd, Kommisjonen, Eurogruppa og Den europeiske sentralbanken la fram ein rapport med forslag til EU-toppmøtet i juni i år. Rapporten dannar grunnlaget for diskusjonar mellom medlemslanda om djupare samarbeid i eurosona. Eg viser her til mitt tidlegare svar på spørsmål til skriftlig svar nr. 977, stilt av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen.

Fordi Noreg ikkje er medlem av EU og heller ikkje ein del av eurosonen, er vi ikkje partner i dette ordskiftet. Vi vil heller ikkje bli direkte omfatta av eventuelle tiltak for å sikre ein djupare og meir vel fungerande økonomisk og monetær union. Men eit vel fungerande samarbeid i eurosona er viktig for vekst og velstand i Noreg, gitt våre tette økonomiske band med andre europeiske land.

SPØRSMÅL NR. 1223**Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson****Besvart 4. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Samferdselsetatene jobber nå med et forslag til ny Nasjonal Transportplan (NTP 2018-2027). Utredningsfasen er gjennomført, og samferdselsdepartementet sendte nylig ut retningslinjer for planfasen. Retningslinjene legger opp til andre mål enn gjeldende NTP og viderefører ikke etappemålet om å “begrense inngrep i dyrket jord”.

Hvorfor mener statsråden at transportplanleggingen ikke bør videreføre målet om å begrense inngrep i matjord?»

BEGRUNNELSE:

NTP (2014-2023) legger særlig vekt på å redusere transportsektorens bidrag til klimagassutslipp, lokal luft- og støyforurensing, tap av naturmangfold og inngrep i dyrket jord. Planen har en målstruktur med et tydelig etappemål om å “begrense inngrep i dyrket jord”, som samsvarer med Stortingets vedtak og ambisjoner, og bør videreføres.

Det er en bred enighet i Stortinget om å begrense tapet av dyrket jord, og skiftende regjeringer har hatt det som et uttalt mål. Bondevik 2-regjeringen lanserte målet om å halvere den årlige omdisponeringen av viktige jordressurser innen 2010, det såkalte halveringsmålet, som innebar å redusere det årlige tapet av matjord til under 6 000 dekar dyrka jord. Målet ble videreført i siste landbruks- og matmelding, Meld. St. 9 (2011-2012) Velkommen til bords.

Jordvernmålet ble grundig vurdert av Stortinget under behandlingen av Meld. St. 9 (2011-2012). Et forslag til jordvernstrategi ble også nylig fremmet som vedlegg til regjeringens proposisjon om jordbruksavtalen for 2015- 2016 (Prop. 127 S (2014-2015)), som svar på Stortingets ønske om en mer helhetlig oversikt over regjeringens prioriteringer og tiltak for å bevare norsk matjord. Her skriver regjeringen at den mener målet om å tape maks 6000 dekar dyrket jord årlig er ambisiøst, selv om dette målet ble nådd allerede i 2013 og reduksjonen av omdisponeringen fortsatte i 2014.

I forbindelse med utarbeidelsen av jordvernstrategien bestilte regjeringen en rapport fra det rådgivende konsulentfirmaet Asplan Viak om hvordan jordvernet

kan styrkes. Rapporten anbefaler blant annet å se nærmere på metoden for verdsetting av dyrka mark i Vegdirektoratets Håndbok V712 om konsekvensanalyser. Håndboken er premissgiver for Statens vegvesen og er for tiden under revisjon. Det er naturlig å se denne håndboken i sammenheng med det pågående arbeidet for ny Nasjonal transportplan.

Asplan Viak anbefaler en styrking av samferdselsetatenes innsats for å nå det gjeldende etappemålet i NTP om å “begrense inngrep i dyrket jord”. Det er derfor meget uheldig og overraskende at etappemålet er tatt ut av målstrukturen i retningslinjene fra Samferdselsdepartementet.

Svar:

Regjeringen vil videreutvikle Nasjonal transportplan til en mer overordnet plan med langsiktig perspektiv, og med færre detaljer. Et viktig ledd i dette er justering og forenkling av målstrukturen. I retningslinjene for etatene og Avinors arbeid i planfasen for Nasjonal transportplan 2018-29 framgår det at det overordnede målet for transportsektoren er revidert, antall hovedmål er redusert fra fire til tre og det er flere justeringer i etappemålene. Som representant Hansson peker på, innebærer dette at etappemålet om jordvern er tatt ut.

Nasjonal transportplan (NTP) er en strategisk og overordnet plan for prioritering av ressursbruken i transportsektoren i en 12-årsperiode. Den konkrete utformingen av tiltakene, inkludert valg av trasé, hører til på et mer detaljert nivå- og innenfor de lovene og retningslinjene som gjelder i ordinære planprosesser. Hensynet til jordvern er viktig og håndteres i de senere planprosessene, i mer detaljerte areal- og transportplaner.

Jeg mener at målstrukturen nå tydeligere viser retningen vi ønsker å utvikle transportsystemet i og hva vi ønsker å oppnå med utviklingen av infrastrukturen. Innen denne målstrukturen er reduserte klimagassutslipp et viktig overordnet mål som regjeringen prioriterer høyest innen miljøsegmentet. I oppfølgingen av NTP og videre planlegging er det fortsatt stor oppmerksomhet på å begrense inngrep i dyrket jord.

SPØRSMÅL NR. 1224**Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson****Besvart 30. juni 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Skatt for selvstendig næringsdrivende trekkes forskuddsvis midt i kvartalet. Fristene gjør at mange selvstendig næringsdrivende får hyppige likviditetsskvis. I tillegg innkreves av og til skatt for hele året, uten at foretaket har omsatt så mye som forskuddsskatten beregnes ut i fra.

Vil finansministeren foreta seg noe for at selvstendig næringsdrivende får mer like vilkår som arbeidstakere, ved at skatten først forfaller til betaling når inntekten forventes å være opptjent?»

BEGRUNNELSE:

Lønnstakere blir først trukket i skatt når lønna utbetales. Slik er det ikke for landets 180.000 selvstendig næringsdrivende. For dem trekkes skatten forskuddsvis midt i kvartalet den gjelder. Betalingsfristene er 15. mars, 15. mai, 15. september og 15. november.

Det er også en utfordring for en del selvstendig næringsdrivende at skattekontorene sender purringer og i verste fall krever skatten for hele året innbetalt, når foretaket faktisk ikke har hatt den omsetningen som forskuddsskatten bygger på. Spesielt for enkeltmannsforetak og foretak i oppstartfasen med små reserver kan dagens praksis være en stor og tilbakevendende belastning.

Når Norge nå skal gjennom et grønt skifte, er det spesielt viktig at flere får mot og lyst til å etablere ny næringsvirksomhet. Dagens ordning med forskuddsskatt oppleves av mange som urimelig og er en unødvendig hindring for etablerere.

Svar:

Jeg oppfatter spørsmålet fra stortingsrepresentanten slik at det angår både reglene om de ordinære forfallstidspunktene for forskuddsskatt og om såkalt framskyndet forfall.

Forskuddsskatt skal betales av upersonlige skattytere, for eksempel aksjeselskaper, og av personlige skattytere for inntekt og formue som det ikke foretas forskuddstrekk i, dvs. for selvstendig næringsdrivende.

Reglene om når forskuddsskatt forfaller til betaling følger av skattebetalingsloven § 10-20. For upersonlige skattytere forfaller skatten ordinært til betaling i to like store terminer i året etter inntektsåret, mens for personlige skattytere forfaller forskuddsskatten som hovedregel i fire like store terminer i løpet av inntektsåret.

Hovedformålene med forfallstidspunktene for forskuddsskatt for personlige skattytere er at inntekter

skal beskattes så langt mulig samtidig som opptjeningen skjer, og at betalingsordningen for lønsmottakere og selvstendig næringsdrivende (som begge er personlige skattytere) skal være likeartet.

Lønsmottakere betaler skatt samtidig med opptjeningen av inntekt ved at arbeidsgiver trekker skatt (forskuddstrekk) av månedslønnen i henhold til skattekortet. Lønsmottakere kan derfor ikke disponere over skatten før den betales. For selvstendig næringsdrivende er det tatt hensyn til at det kan være vanskeligere å beregne nettoinntekten etter hvert som inntekten opptjenes. Forskuddsskatten skal derfor betales terminvis med fire like store beløp som tilsvarer utskrivningen av forskuddsskatten for inntektsåret.

For enkelte selvstendig næringsdrivende er inntektsstrømmen ujevnt fordelt gjennom inntektsåret. Dette gjelder eksempelvis for sesongbaserte virksomheter. I henhold til skattebetalingsloven § 10-20 annet ledd er det derfor åpnet for at skatteoppkreveren kan fastsette andre forfallstidspunkter, slik at betaling av forskuddsskatten bedre samsvarer med inntektsstrømmen i foretaket.

Utstedt forskuddsskatt kan i henhold til skattebetalingsloven § 6-3 femte ledd endres når det er overveiende sannsynlig at skattyteren vil få en restskatt eller en tilgodesum ved avregningen for vedkommende år som tilsvarer minst en femtedel av det utstedte forskuddsbeløpet. Etter bestemmelsens sjettede ledd kan Skattekontoret frita skattyter fra plikten til å innbetale gjenstående terminer av forskuddsskatt når det er overveiende sannsynlig at det som er innbetalt er tilstrekkelig til dekning av den skatt som vil bli utlignet for inntektsåret.

Dersom forskuddsskatten ikke blir betalt innen forfall, har skattebetalingsloven særlige forfallsregler. I henhold til § 10-20 fjerde ledd forfaller de etterfølgende terminer til betaling dersom en termin ikke blir betalt ved forfall. Bestemmelsen omtales i alminnelighet som regelen om framskyndet forfall.

Begrunnelsen for regelen er at det anses å foreligge økt sannsynlighet for at også en eller flere av de framtidige terminene misligholdes når en tidligere termin først er misligholdt. Det anses derfor som hensiktsmessig at skatteoppkreveren kan foreta sikringstiltak for hele den ubetalte forskuddsskatten når en termin av den misligholdes.

Slikt framskyndet forfall har imidlertid ganske begrensede virkninger og kan ikke sammenlignes med alminnelige forfallsregler. For det første er framskyndet forfall uten rentevirkning. Det blir ikke forsinkelsesrenter på de framtidige terminene, med mindre de ordi-

nære forfallsfrister for også disse terminene oversittes. Dette følger av skattebetalingsloven § 11-1 tredje ledd. For det andre vil skatteoppkreveren normalt være tilbakeholden med innfordringsskritt for de framtidige terminer utover å sikre kravet ved utleggspant. Unntak fra dette er bare aktuelt i tilfeller hvor det foreligger klare holdepunkter for at også de framtidige terminer vil bli misligholdt.

Dersom skattyteren ordner opp i den misligholdte terminen innen rimelig tid, og skatteoppkreveren ikke har særskilt grunn til å forvente gjentatt mislighold av framtidige terminer, vil framskyndet forfall for disse terminene ha mindre betydning for skattyteren. Skatteoppkreveren vil i slike tilfeller normalt utsette videre innkreving av de etterfølgende terminer selv om de har forfalt til betaling. Videre er det utarbeidet særskilte

rutiner for å unngå at det skjer automatisk motregning i eventuell til gode skatt ved skatteavregningen.

Reglene om framskyndet forfall gir et sterkt incitament til skattytere om å overholde sine betalingsforpliktelser på forskuddsstadiet. Reglene gir skatteoppkreveren mulighet til å reagere med generelle sikringstiltak når mislighold konstateres i kombinasjon med forventninger om ytterligere mislighold senere. Erfaringsmessig er det vanskeligere og mer ressurskrevende for skatteoppkreveren å kreve inn skatter jo lengre tid det er gått siden inntekten er opptjent.

Etter min vurdering er reglene om forfall for forskuddsskatt, herunder regelen om såkalt framskyndet forfall, godt begrunnet. Det bør derfor ikke gjøres endringer i disse reglene, men jeg vil se på tiltak for å gjøre selvstendig næringsdrivende mer oppmerksomme på muligheten til å få forskuddsskatten justert.

SPØRSMÅL NR. 1225

Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Freddy de Ruiters

Besvart 1. juli 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

«Oppholdskommunen har ansvaret for å tilrettelegge og finansiere tjenester for ekstra ressurskrevende brukere, men staten betaler 80 % av kostnadene over ca. én million kr. Dette er en fornuftig ordning helt til man skal på ferie. Feriekommunene må betale alt selv og stritter imot, dette medfører ofte at familier med f.eks. multifunksjonshemmede barn ikke kommer på ferie.

Hvordan kan statsråden gjennomgå ordningen slik at ressurskrevende mennesker har en reell mulighet til å komme seg på ferie og slippe kampen mot byråkratiet?»

BEGRUNNELSE:

Dette er en høyst reell problemstilling som foreldre med barn med omfattende pleiebehov har løftet fram til meg. Rettighetene finnes, men det er ikke alltid tilgjengelig, mange gir opp. Noen går så langt at de må engasjere advokat i disse sakene.

Svar:

I helse- og omsorgstjenesteloven slås det gjennom oppholdsprinsippet fast at «kommunene skal sørge for at personer som oppholder seg i kommunen, tilbys nødvendige helse og omsorgstjenester». Kommunen har slik en plikt til å yte tjenester uansett hvor personen er bosatt. Dette er en grunnleggende forutsetning for å sikre innbyggernes valgfrihet og gjelder for alle kommuner. Kommunene blir i all hovedsak finansiert gjennom de frie inntektene. I tillegg finansieres de også blant annet gjennom toppfinansieringsordningen for ressurskrevende tjenester. Det er ikke egne kompensierende ordninger i kommunenes finansieringssystem for å ivareta oppholdsprinsippet.

Jeg mener derfor at rettighetene til den enkelte tjenestemottaker er godt ivaretatt gjennom lovverket, uavhengig om tjenestene er finansiert gjennom frie inntekter eller toppfinansieringsordningen for ressurskrevende brukere. For øvrig viser jeg til omtalen av hytte- og studentkommuner i kommuneproposisjonen for 2016, kapittel 5.

SPØRSMÅL NR. 1226**Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn****Besvart 2. juli 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Vil statsråden sjå på moglegheita for at langtidssjuka pasientar som opplever hårtap i samband med sjukdomsforløpet kan få krav på meir enn ein parykk?»

GRUNNGJEVING:

I dag har langtidssjuka pasientar som opplever hårtap i samband med sjukdomsforløpet krav på ein parykk, uansett talet månadar dei er sjukemelde. En parykk varer i ca. sju månadar. For pasientar med hårtap kan dette leie til psykiske utfordringar som i mange tilfelle også kan gjere det vanskeleg å vende tilbake til ein normal kvardag heime med familie og vener og på arbeidsplassen. Pasientar som er sjuke over lenger tid ønskjer ofte ein ekstra parykk slik at dei kan gå gjennom heile sjukdomsforløpet med så få plager som mulig.

Pasientar som er sjuke i over seks månadar må i dag sjølv betale for ein ny parykk, noko som har ein kostnad på fleire tusen kroner. Sett i samanheng med stønadsbeløpet som vert gitt under lengre sjukdomsforløp kan dette vere ei krevjande utgift å handtere for mange.

Det vil vere nyttig å vite om statsråden meiner det er rom for å gje langtidssjuka pasientar som opplever hårtap høve til å få meir enn ein parykk under sjukdomsforløpet.

Svar:

Dagens reglar avgrensar i utgangspunktet ikkje moglegheita for langtidssjuka til å få meir enn ein parykk under sjukdomsforløpet. Dei øvre grensene for stønad fører truleg til at mange likevel sjølv må dekkje parykk nummer to, fordi stønaden i mange fall ikkje rekk til meir enn ein parykk.

Etter dagens reglar kan ein få stønad til ein eller fleire parykkar i kalenderåret etter behov. Stønaden utgjør likevel maksimalt 5 470 kroner per kalenderår. Personar som må nytte individuelt tillaga parykk på grunn av avvikande hovudform eller parykk med ekte hår fordi dei er allergiske mot syntetisk materiale, kan få stønad med opp til 14 150 kroner pr. kalenderår. Barn under 18 år kan få inntil to parykkar med ekte hår eller opp til seks syntetiske parykkar pr. kalenderår uavhengig av stønadsgrensa.

I utgangspunktet må hårtapet vere venta å vare i minst 2-3 år for at ein skal få stønad til parykk. Det er likevel ein fast praksis for at dette ikkje gjeld for personar med hårtap som følgje av medikamentell behandling eller operative inngrep. Dei kan få stønad sjølv om hårtapet er av kortare varigheit.

Personar med hårtap velgjer fritt kva for ein parykk dei skal kjøpe. Parykkane varierer svært mykje i pris. Nokre kan koste meir enn stønadsgrensa, medan andre kan koste mindre enn stønadsgrensa. Kor mykje den einskilde må betale sjølv, avheng mellom anna av kva for ein parykk ein vel å kjøpe, og kor godt ein tek vare på parykken.

Dagens reglar åpnar såleis for at ein kan få stønad til meir enn ein parykk.

SPØRSMÅL NR. 1227**Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Tove Karoline Knutsen****Besvart 2. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for bakgrunn, innhold, målsetting med arbeidet, økonomiske konsekvenser for sykehusene og resten av sektoren, hvordan dette synliggjort i budsjettproposisjonene som er lagt frem for Stortinget, og om Stortinget i Nasjonal helse og syke-

husplan vil bli invitert til å ta stilling til strategien for det kommende arbeidet, når Helsedirektoratet nylig har varslet en rammeavtale på IKT-konsulenttjenester med øvre verdigrense på mellom 3 og 4 mrd. kroner i en avtaleperiode på maksimalt fire år?»

BEGRUNNELSE:

Helsedirektoratet varslet på sine nettsider 21.04.2015 at de legger ut på anbud en rammeavtale på IKT-konsulenttjenester, med en øvre verdigrænse på mellom tre og fire milliarder kroner i avtaleperioden som er på maksimalt fire år. Beløpets størrelse tatt i betraktning, bes statsråden redegjøre for bakgrunn for anbudet, nærmere spesifisert i spørsmålet ovenfor. Behovet innen IKT i helsesektoren har vært kjent lenge, og Arbeiderpartiet mener helseministeren burde vurdere prismessige og driftsmessige fordeler med å involvere eksisterende tilgjengelig IKT-kompetanse ved RHFene, blant annet ved Nasjonalt senter for Samhandling og telemedisin, og/eller i Helsedirektoratets egen IKT-seksjon. Det må være mulig å styrke disse IKT-miljøene ytterligere der man ser behovene vil være vedvarende, i stedet for utelukkende å basere seg på store, kostnadskrevenende konsulentkjøp.

Arbeiderpartiet mener det er avgjørende at man oppnår god styring og tydelig forankring når det gjelder utvikling og implementering av IKT i helsesektoren, slik at man unngår fragmenterte, oppstykkede løsninger.

Svar:

Helsedirektoratet anskaffer rammeavtale på IKT-konsulenttjenester. Grunnen til at avtalen inngås, er at det trengs bistand og kompetanse til utvikling av nasjonale IKT-løsninger i helsesektoren for bedre helhet og samhandling. Dette skal gjøre hverdagen enklere og kvaliteten bedre for pasient og helsetjeneste.

Rammeavtalen har en øvre verdigrænse på mellom tre og fire milliarder kroner i avtaleperioden som er på maksimalt fire år. Rammeavtalen skal dekke behovet til Helsedirektoratet, Helfo og nytt Direktorat for

e-helse når det gjelder utvikling av IKT-tjenester til helsesektoren. Det er uklart hvor høy bruk av rammeavtalene direktoratet vil ha behov for. Dette avgjøres av ambisjonsnivå nasjonalt og tilgjengelige ressurser i helsesektoren til nasjonal satsning.

Konsulentbruk vil i hovedsak være aktuelt for teknisk utvikling og prosjektledelse.

Mye av den IKT-utvikling som tidligere ble gjort lokalt og regionalt, vil i framtiden gjøres mer sentralt. Dette gjelder blant annet realisering av målet om en innbygger- en journal og andre digitale tjenester rettet mot både innbyggere og helsepersonell, som for eksempel kjernejournal og e-resept.

I samarbeid med Helsedirektoratet arbeider Helse- og omsorgsdepartementet med å etablere en mer helhetlig IKT-struktur i en samlet norsk helsesektor. Dette er et stort arbeid som angår alle kommuner, fastleger, sykehus, spesialister og helseforvaltning med sine ulike IKT-systemer.

Våre fagmiljø er under oppbygging, og virksomheten erstatter fortløpende konsulenter med egne ansatte. Konsulentkjøp brukes også ved behov for fleksibilitet i bemanning og til å bidra med spisskompetanse innen ulike fagområder som er utenfor direktoratets kjerneområde. Dette er i tråd med Helsedirektoratets konsulentstrategi.

Der det er mulig bruker vi ressurser og kompetanse fra ulike deler av sektoren. Vår ambisjon er at ressurser i helsesektoren i økende grad skal benyttes til nasjonale oppgaver. Gjennomføring av nasjonal e-helsepolitikk med budsjettmessige konsekvenser vil på vanlig måte bli fulgt opp i budsjettproposisjonene. I Nasjonal helse- og sykehusplan vil regjeringen redegjøre for videre utvikling av e-helsepolitikken. Gjennomføring av e-helsepolitikken vil skje i samarbeid med relevante fag- og IKT-miljøer, og de aktører som i dag har ansvar for å drifte og forvalte IKT-tjenester.

SPØRSMÅL NR. 1228

Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Tove Karoline Knutsen

Besvart 2. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hva er de anbefalte mengdene daglig fysisk aktivitet for 11-, 13-, 15- og 17-åringer, hvor mye beveger de samme gruppene seg faktisk i gjennomsnitt per dag, og hva er regjeringens tiltak for å øke aktivitetsnivået blant barn og unge?»

BEGRUNNELSE:

Vi vet at det er en klar sammenheng mellom fysisk aktivitet som ung, og helse som voksen. Fysisk aktivitet er kilde til helse og livskvalitet. Likevel er for mange nordmenn er for lite fysisk aktive. Derfor må vi starte tidlig. Å legge til rette for mer fysisk aktivitet er en

investering i barns helse, og et viktig grunnlag for en sunn livsstil senere i livet.

Svar:

Jeg er enig med representanten Tove Karoline Knutsen i at fysisk aktivitet er kilde til helse og livskvalitet og at grunnlaget legges tidlig. Sammenhengen mellom regelmessig fysisk aktivitet og helse- somatisk og psykisk- er godt dokumentert. Kroppen er skapt for bevegelse og den må brukes både for å utvikle og for å opprettholde viktige funksjoner. Regelmessig fysisk aktivitet er nødvendig for normal vekst og utvikling og god helse blant barn og unge. Fysisk aktivitet har positiv effekt på psykisk helse, konsentrasjon og læring. Generelt er anbefalingen fra helsemyndighetene at aktivitetene bør tilpasses barn og unges utviklingsnivå, være lystbetonte og legge grunnlag for livslang bevegelsesglede, samt at tiden i ro bør begrenses.

I 2014 ble nye nasjonale anbefalinger for fysisk aktivitet og stillesitting lansert. Konkret er den helsemessige anbefalingen at barn og unge i alderen 13-17 år bør være fysisk aktive minst 60 minutter hver dag. Aktiviteten bør være variert, allsidig og av moderat eller høy intensitet. Minst tre ganger i uken bør aktiviteten være med høy intensitet (høy puls) og inkludere aktiviteter som gir økt muskelstyrke og belaster skjelettet. Fysisk aktivitet ut over 60 minutter daglig gir ytterligere helsegevinster. Nytt i anbefalingene fra 2014 er at barn og unge oppfordres til å redusere tiden i ro. Tiden i ro og langvarig stillesitting bør brytes opp med aktive pauser. For 11-åringer er anbefalt mengde minst 60 minutter daglig fysisk aktivitet, men med større innslag av lekbetont fysisk utfoldelse.

Det totale aktivitetsnivået i befolkningen er lavt og stillesitting er en økende utfordring. Objektivt registrert fysisk aktivitet viser at aktivitetsnivået blant barn og unge reduseres kraftig fra ni til femtenårsalder. I ni-årsalderen er de fleste gutter fortsatt fysisk aktive i tråd med anbefalingene, mens det bare gjelder for 70 pst. av jentene. Blant femtenåringene er andelen fysisk aktive redusert til omtrent halvparten. Deretter fortsetter aktivitetsnået å synke fram til 20-årene og voksen alder. Kun tre av ti voksne og eldre oppfyller minimums anbefalinger til fysisk aktivitet. Dette betyr at gjennomsnittlig daglig fysisk aktivitet for barn og unge i alderen 11-17 år er lavere enn de anbefalte 60 minutter.

Jeg deler representantens bekymring over utviklingen og jeg er enig i at innsats må settes inn tidlig. Fysisk aktivitet er viktig for en god oppvekst. Fysisk aktivitet må derfor være en naturlig del av sentrale oppvekstarenaer som barnehage og skole, samtidig som fritidstilbud og nærmiljøer må gi muligheter for både organisert og spontan lek og fysisk utfoldelse.

Regjeringen vil legge til rette for sunne valg og gi arbeidet med livsstil en mer positiv vinkling. Vi må senke terskelen for hva som er godt nok. Positiv motivering i kombinasjon med strukturelle virkemid-

ler skal gjøre det enklere å være fysisk aktiv både i dagliglivet og på fritiden. Helsedirektoratet viderefører og videreutvikler kampanjen Dine30- hver bevegelse teller. Nærmiljø- og lokalsamfunnsutvikling er løftet fram som et utviklingsområde i folkehelsepolitikken, jf. Meld. 34 S (2012-2013) og Meld. 19 S (2014-2015). Flere til fots eller på sykkel til skole og fritidsaktiviteter, gode muligheter for livsutfoldelse, idrett, fysisk aktivitet og friluftsliv ivaretas i samfunns-, areal- og transportplanleggingen, god arealforvaltning og en lokalsamfunnsutvikling som tar hensyn til ulike aldersgrupper. Regjeringens innsats på dette feltet vil generelt være knyttet til oppfølging av Nasjonal transportplan og klimaforliket, Nasjonal gåstrategi og Nasjonal sykkelstrategi, Nasjonal friluftsstrategi og friluftslivspolitikken, statlig idrettspolitikk og samarbeid med friluftsråd og frivillige organisasjoner. Å senke terskelen for barn og unges deltakelse i idrett og fysisk aktivitet er en av hovedprioriteringene i årets fordeling av spillemidler. Tilskuddet til lokale lag og foreninger styrkes med 40 % til totalt 294 millioner kroner. Regjeringen vil legge fram en ny stortingsmelding om friluftsliv.

Regjeringen vil legge til rette for at skolene sikrer daglig fysisk aktivitet for elevene. Mange skoler lykkes i å legge til rette for daglig fysisk aktivitet for elevene- særlig på barne- og mellomtrinnet. De utnytter handlingsrommet de har til å omdisponere tid, de integrerer fysisk aktivitet i andre fag, utnytter midttimer, friminutt og utedager, og de legger til rette for en aktiv skolevei. Dette er bra, dette må fortsette og dette er erfaringer som må komme flere skoler til nytte. I Meld. 19 S (2014-2015) Folkehelsemeldingen varsler regjeringen at Nasjonalt senter for mat, helse og fysisk aktivitet vil få i oppdrag å systematisere og formidle gode erfaringer og eksempler og å utvikle modeller på hvordan barnehagene og skolene innenfor dagens fag- og timefordeling best kan arbeide for å sikre daglig lek og fysisk aktivitet for alle barna og elevene.

Regjeringen vil i tillegg iverksette et forsøk med utvidet tid til kroppøving og fysisk aktivitet i et utvalg ungdomsskoler. Vi må møte utfordringer i ulike deler av opplæringsløpet med egnede og alderstilpassede virkemidler. Objektive tall om barn og unges fysiske aktivitet viser et dramatisk fall i aktivitetsnivå fra 9-11 til 15 årsalder. I denne perioden ser vi også at mange barn og unge slutter med organisert idrettsaktivitet. Samtidig vet vi femtenårige gutter bruker 70 pst. av våken tid i ro- mer enn det pensjonister gjør. Forsøket er viktig for å skape et godt kunnskapsgrunnlag for framtidig arbeid med kroppøving og fysisk aktivitet i skolen- og særlig på ungdomstrinnet. Vi må vite mer om hvordan tilretteleggingen bør være, og vi må sikre at ekstra tid fylles med et godt faglig innhold. Hovedutfordringen er ungdomstrinnet og her må vi ta i bruk virkemidler og metoder som treffer disse elevgruppene.

SPØRSMÅL NR. 1229**Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø****Besvart 3. juli 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Statsråden ga i svar på skriftlig spørsmål 21.05.15 en oversikt over inntektsfordelingen til dem som taper på uføreforhøringen.

Kan statsråden utvide oversikten ved å inkludere kjønn og gjennomsnittlig tap for hver gruppe i denne tabellen?»

BEGRUNNELSE:

Altså ved å si hvor mange kvinner og menn med inntekt mellom 100 000 og 200 000 som taper mer enn 6000 kroner, og hvor store beløp denne gruppen taper i snitt. Ber om at denne oversikten kommer for hvert inntektsintervall som var med i den forrige tabellen.

Svar:

Skattedirektoratet gjennomførte i januar 2015 beregninger av hvor mange personer som kommer bedre eller dårligere ut ved overgang til ny uføretrygd. Anslagene var basert på forskuddsutskriving av skatt for 2015 for personer med uføretrygd. Skattedirektoratet har senere også anslått inntektsfordelingen for personer som antas å tape mer enn 6 000 og som ikke kommer inn under overgangsordningen.

Tabellen nedenfor viser antall personer i denne gruppen, etter ulike intervaller for nivåer på inntekt før skatt og ulike intervaller for nedgang i inntekt. Statistikkleveransen fra Skattedirektoratet inneholder ikke opplysninger om kjønn eller gjennomsnittlig inntektsnedgang for de ulike intervallene for inntekt. Av tabellen under framkommer det imidlertid at den vanligste nedgangen i inntekt, medianen, er på mellom 6 000 og 12 000 kroner. Dette gjelder for alle nivåer på inntekt før skatt.

Antall personer Nedgang i inntekt etter skatt i kroner*

* Tallene fra Skattedirektoratet ble innhentet før rensen for nedgang i inntekt for å komme inn under overgangsordningen ble flyttet til 4 000 kroner. Dette er årsaken til at intervaller på 6 000 kroner er brukt.

Overgangsordningen med skattefradrag gjelder personer som tidligere hadde skattebegrensning og renteutgifter. Skattebegrensningsregelen medførte at inntekt på om lag minstepensjonsnivå var skattefri og ga skattereduksjon for uførepensjonister med en uføregrad på minst 2/3.

I gruppen som ikke kommer inn under overgangsordningen, men likevel anslås å tape mer enn 6 000 kroner, har om lag halvparten tjenstepensjon eller annen uførepensjon som ikke er fra folketrygden. De nye skattereglene for uføreytelser omfatter også uføreytelser ut over folketrygden. Det innebærer blant annet at uførepensjon fra tjenstepensjonsordninger blir skattlagt med en høyere trygdeavgiftssats enn tidligere. De aller fleste uføre med tjenstepensjon får likevel ikke redusert inntekten etter skatt vesentlig. For uføre med tjenstepensjon som tidligere ikke fikk beregnet skatt med skattebegrensning innebærer imidlertid økt trygdeavgift en skatteskjerpelse. Enkelte i denne gruppen vil dermed få redusert inntekt etter skatt som overstiger 6000 kroner årlig som følge av den økte trygdeavgiften. Det er redegjort for effektene av de nye skattereglene for disse gruppene under avsnitt 4.6.2 i Prop. 1 LS (2012 - 2013), fremmet av Regjeringen Stoltenberg II 28. september 2012.

Arbeids- og sosialdepartementet vil i budsjettproposisjonen for 2016 gi en oppdatert beskrivelse av konsekvensene av overgang til ny uføretrygd.

Antall personer	Nedgang i inntekt etter skatt i kroner*			
Inntekt før skatt i kroner	6 000 - 12 000	12 000- 18 000	18 000 - 24 000	Over 24 000
under 100 000	2	0	0	0
100 000 - 200 000	403	99	25	10
200 000 - 300 000	2 743	754	320	187
300 000 - 400 000	2 073	776	369	405
400 000 - 500 000	1 963	108	67	94
Over 500 000	3 674	111	29	48
Totalt 14 260	10 858	1 848	810	744

SPØRSMÅL NR. 1230**Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø****Besvart 3. juli 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«En person tok kontakt med følgende situasjon: han ble først permittert fra jobben i 4 uker. Deretter ble han 100 % sykemeldt i en måned av fastlegen, på grunn av kreft. Da han tok kontakt med NAV for å få sykepenger, fikk han beskjed om at han ikke har rett på sykepenger, på grunn av at han allerede hadde vært permittert i 4 uker. Han fikk derfor ikke en krone i støtte under sitt sykefravær.

Er dette en riktig tolkning av regelverket?»

Svar:

Representanten Bergstøs spørsmål dreier seg om hvorvidt regelverket for sykepenger er tolket riktig i en konkret sak. Jeg vil peke på at jeg ikke har kjennskap til denne saken. Det framgår ikke av spørsmålet om vedkommende har mottatt en ytelse til livsopphold under permittering eller sykefraværet. Jeg vil derfor begrense meg til å redegjøre for regelverket på generelt grunnlag.

Det er et vilkår for rett til sykepenger fra folketrygden at man har mistet inntekt på grunn av arbeidsuførhet (funksjonsnedsettelse) som klart skyldes sykdom eller skade. Det er videre et vilkår at man har vært i arbeid i minst fire uker før man blir arbeidsufør. Likestilt med arbeid er tidsrom da man har mottatt en ytelse til livsopphold fra folketrygden, så som dagpenger, sykepenger, stønad ved barns og andre nærstående sykdom og foreldrepenger.

Retten til å få sykepenger som arbeidstaker gjelder bare så lenge man er i et arbeidsforhold, og den faller bort når arbeidsforholdet midlertidig avbrytes i mer enn 14 dager, jf. folketrygdloven § 8-15 annet ledd.

Ved permittering over 14 dager anses arbeidsforholdet for opphørt i forhold til sykepengeretten fra og med den dagen permitteringen iverksettes. Det er en forutsetning at det er gitt lovlig varsel om permittering. Dette innebærer at en person som blir sykmeldt i en permitteringsperiode som varer over 14 dager, ikke vil ha rett til sykepenger som arbeidstaker.

Yrkesaktive som midlertidig er ute av inntektsgivende arbeid i mindre enn en måned, vil likevel kunne ha rett til sykepenger etter bestemmelsene i folketrygdloven § 8-47. Sykepenger utbetales da som hovedregel fra 15. dag, og sykepengene utgjør 65 prosent av sykepengegrunnlaget. Blir man permittert og deretter sykmeldt etter at det har gått 14 dager av permitteringen, men innenfor en måned etter iverksettelse av permitteringen, vil man kunne ha rett til sykepenger etter denne bestemmelsen.

Personer som mottar dagpenger etter folketrygdloven kapittel 4, har rett til sykepenger etter særlige regler i folketrygdloven § 8-49, fra og med den dagen vedkommende blir arbeidsufør. Dette gjelder også personer som mottar dagpenger under permittering. Sykepengene fastsettes da lik dagpengene per uke.

Dersom permitteringen har vart i over en måned, uten at man mottar dagpenger eller annen ytelse til livsopphold, og deretter blir sykmeldt, vil man ikke ha rett til sykepenger fra folketrygden. Det kan imidlertid foreligge rett til arbeidsavklaringspenger (AAP) fra folketrygden. AAP ytes som hovedregel til en person som har fått sin arbeidsevne nedsatt med minst halvparten, og som enten får aktiv behandling, deltar på et arbeidsrettet tiltak, eller etter å ha prøvd behandling eller tiltak fortsatt anses å ha en viss mulighet for å komme i arbeid, og får oppfølging fra Arbeids- og velferdsetaten.

SPØRSMÅL NR. 1231**Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 12. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Kva er status for planlegging av Transportkorridor Vest, og er det rett at utlysing av anbud for fyrste del

av vegen ikkje vert gjort fordi det manglar løyving av midler til prosjektet?»

Svar:

Transportkorridor vest omfattar rv 509 frå Sømmevågen vest til Sundekrossen og fv 409 vidare til kryss med E39 på Finnestad. I følgje Statens vegvesen ligg det føre vedtatt reguleringsplan for området ved Sola skule, og byggeplanlegging pågår. Reguleringsplan for strekninga vidare frå Sola skule til Sundekrossen er sendt Sola og Stavanger kommunar for førstegongs behandling, og det er venta at godkjent reguleringsplan vil ligge føre rundt årsskiftet 2015-2016. Planarbeidet for fylkesvegstrekinga er også starta opp.

Transportkorridor vest ble ikkje prioritert av førre regjering i Nasjonal transportplan 2014-2023, noe eg antar representanten Pollestad er kjent med siden han var statssekretær i regjeringa Stoltenberg II.

Tiltak på rv 509 mellom Sømmevågen og Risavika er vurdert som aktuelle innafor ein evt. bymiljøavtale, jf. Meld. St. 26 (2012-2013), side 175. Det er likevel

starta byggeplanlegging for området ved Sola skule, fordi Statens vegvesen har vurdert det som ressursparande at dette arbeidet blir handtert av prosjektorganisasjonen som er etablert for oppfølging av prosjektet rv 509 Sømmevågen. Det handler om å jobbe meir rasjonelt og heilhetlig framfor stykkevis og delt. Anleggsarbeida på dette prosjektet starta i juni 2014, og prosjektet skal etter planen opnast for trafikk i 2017. Det er derfor rett at ein del av Transportkorridor vest vil kunne vere klar for utlysing før det ligg føre midlar til gjennomføring. For prosjektets totalitet er denne tilnærminga ressursbesparande.

Regjeringa jobber aktivt med å byggje meir veg, raskare betre og billigare. Fleire vegprosjekt er framskunda etter regjeringsskiftet, og vegreforma som Stortinget behandla i juni 2015, legg opp til fleire grep for å byggja meir veg. Nokre grep skjer i dei årlege statsbudsjetta, medan andre vil komme som større satsingar i neste Nasjonale transportplan 2018-29.

SPØRSMÅL NR. 1232

Innlevert 26. juni 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 3. juli 2015 av fiskeriminister Elisabeth Aspaker

Spørsmål:

«Er statsråden nøgd med å ha bidrege til å avvikle norsk selfangst ved å kutte støtta til næringa utan overgangstid eller ynskjer statsråden å sjå på løysingar for at ein framleis kan ha norsk selfangst?»

Svar:

Det er ikkje eit mål for denne regjeringa å avvikle norsk selfangst, og det har gjennom fleire tiår vore ein bred politisk semje om å forsvare Noregs rett til å drive selfangst. Dette støtter eg.

Derfor er det, som tidlegare, også i år satt av ein kvote på Grønlandssel i Vestisen og Austisen. I år gjekk det eitt fartøy på fangst i Vestisen. Eg ser gjerne at det går fleire fartøy på fangst i framtida. Samstundes bør det ikkje vere statens oppgåve å finansiere denne enkeltnæringa i så stor grad, utan at støtta bidrege til auka verdiskaping og lønnsemd for næringa. Dei offentlege tilskota har i lang tid utgjort ein for stor del av næringas totale inntekter. Generelt ynskjer eg å foreslå prioritering av budsjettmidlar til prosjekt som bidreg til auka verdiskaping.

Det er eit mål at selfangstnæringa, slik som det meste av anna næring, bør stå på egne økonomiske

bein. Forholda i marknadene for selprodukt er krevjande. Kvalfangstnæringa har stått overfor liknande utfordringar som selfangsten. I dag lev den næringa utan særlege støtteordningar.

Eg vil vise til fleirtalet i næringskomiteen og deira merknad i innstillinga i samband med. budsjetthandsaminga:

“Flertallet er oppmerksomme på at det at støtten ikke videreføres, ikke trenger være til hinder for videre selfangst. Det vil imidlertid kreve at selnæringen omstiller seg og tar ansvar for egen lønnsomhet, utvikler produkter og bygger markeder. Selv om selfangststøtten ikke videreføres, vil det fortsatt bli fastsatt årskvoter for selfangsten, dersom det er interesse for dette.”

Stortinget valde heller ikkje å innføre ein overgangsordning eller nedtrappingsplan da kuttet vart gjennomført.

Det er førebels ikkje vurdert å foreslå å innføre særlege ordningar for støtte til selfangstnæringa på nytt.

SPØRSMÅL NR. 1233**Innlevert 29. juni 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 1. juli 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Det er stor usikkerhet blant folk om hva narasin er. For å fremme folkeopplysning og informasjon til forbruker er det viktig at fakta kommer fram slik at folk sjøl kan vurdere uttalelser og påstander om narasin i media. Patentgodkjenningen for narasin (“Unites States Patent”) er fra 3. august 1982 og heter “Process for preparing narasin”.

Jeg spør derfor om statsråden kan legge ut patentgodkjenningen for narasin på departementets hjemmeside

sider slik at denne informasjonen gjøres tilgjengelig for folk?»

Svar:

Jeg er helt enig i at det er viktig å bidra til at norske forbrukere får tilstrekkelig og riktig informasjon i alle saker av betydning for mattryggheten. Jeg anser imidlertid ikke at informasjon om amerikanske patenter er en del av departementets ansvarsområde, og det er således ikke aktuelt å legge ut slik informasjon på våre hjemmesider.

SPØRSMÅL NR. 1234**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Truls Wickholm****Besvart 7. juli 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«12. juni stilte jeg en interpellasjon til utenriksministeren om seksualundervisning som virkemiddel i utviklingspolitikken, og om hvordan vi får det inn som en del av FNs nye utviklingsmål. 23. juni nevnte Norge allikevel ikke SRHR, LHBT, seksualundervisning eller likestilling eller i sitt innlegg i post-2015 forhandlingene i New York.

Er Brende kjent med at dette ikke var et tema, hvorfor var det i tilfelle ikke et tema, og hva vil Brende gjøre for å “stå på videre” slik han lovet i interpellasjonsdebatten?»

BEGRUNNELSE:

Følgende Interpellasjon ble stilt 12. juni i Stortinget.

«Det er bra at regjeringen støtter utdanning i utviklingspolitikken og at den ønsker å sikre jenters rett til utdanning i utviklingsland. I mange sammenhenger hjelper det imidlertid lite å satse på utdanning hvis man ikke også satser på omfattende seksualundervisning og kunnskap knyttet til reproduktiv helse. Kunnskapsbasert seksualundervisning øker sjansene for at unge jenter bruker moderne prevensjonsmidler dersom de har sex, og minsker sjansen for at de blir gravide og må gifte seg som tenåringer. Mange jenter i utviklingsland vet ikke hvordan de unngår uønsket graviditet, og mange har liten kunnskap om seksuelle og reproduktive ret-

tigheter. Økt innsats og styrket seksualundervisning er derfor helt nødvendig.

Deler utenriksministeren disse vurderingene, og hvordan vil regjeringen sikre at skole- og utdanningssatsingene i utviklingssammenheng også inkluderer kunnskapsbasert seksualundervisning, og at dette inkluderes i FNs nye utviklingsmål?»

I mitt avsluttende innlegg sa jeg blant annet:

“Jeg skulle ønske at utenriksministeren i sitt oppsummerende innlegg sa at Norge har virkelig stått på i denne saken. Nå er vi helt inne i slutfasen, og da skal jeg iallfall love det norske storting at vi skal trykke på enda litt hardere, prøve å få med oss enda litt flere land, og oppnå en enighet- som det jo faktisk har vært enighet om på andre tidligere internasjonale konferanser, som den tidligere nevnte konferansen for befolkning og utvikling, i mange sammenhenger. Så det er mulig. Det har i hvert fall vært mulig i tidligere tider, og jeg vil sterkt oppfordre til at vi prøver nok en gang å få dette til.”

Brende svaret da:

“Jeg kan forsikre interpellanten om at vi ikke har tenkt å gi oss når det gjelder dette spørsmålet. Vi vil fortsette det viktige arbeidet når det gjelder seksualundervisning i skolen, og få det inn i FNs ulike programmer.”

Og videre:

“Dette har etter min mening vært en både god, opplysende og viktig debatt, og det har også vært en påminnelse til regjeringen og til Utenriksdepartementet- selv om jeg mener at vi i denne saken ikke trenger det- om å stå på videre. Jeg oppfatter det som et heiarop fra Stortinget, og som viktige innspill.”

Brendes offensive holdning i Stortinget har blitt lagt merke til og det var ventet at Norge ville si noe på temaet. Det var derfor ekstra skuffende at Norge ikke tok det opp når man var såpass tydelige i forkant. det har også vært påstått at land som Chile avsto fra å ta opp temaet da det ble klart at Norge ikke gjorde det.

Svar:

Post 2015 agendaen ligger an til å omfatte 17 overordnede bærekraftsmål og 169 delmål. Det er en betydelig økning sammenliknet med tusenårsmålenes 8 mål og 21 delmål. Norge og mange andre land ser det som en stor utfordring å kommunisere hovedbudskapene i denne bredere agendaen til verdenssamfunnet, slik at vi kan klare å mobilisere samme støtte og entusiasme for bærekraftsmålene som for tusenårsmålene.

Det er viktig at erklæringen, som skal tjene som innramming om målene, blir et slagkraftig instrument for bærekraftsmålene, slik at vi når vårt overordnede mål om utryddelse av ekstrem fattigdom innen 2030 gjennom bærekraftig utvikling. Derfor har vi argumentert for at erklæringen bør være kort, klar og konsis, slik at den kan kommunisere visjonen og prinsippene som agendaen bygger på, uten å gjenta eller omformulere målene.

Erklæringen skal ramme inn mål og delmål, ikke gjenta dem. Hvis ett eller flere delmål holdes frem i erklæringen, vil det kunne tolkes slik at disse er viktigere enn de øvrige. De som ikke deler denne vurderingen vil da med rette kunne kreve at mål de synes er like viktige eller viktigere også må inn i erklæringen. Sluttresultatet kan bli at erklæringen reduseres til en oppramsing av alle 169 delmål, i sin helhet eller med annen ordbruk. Dette kan i sin tur utløse krav om forhandlinger av målformuleringer som det har tatt mer enn et år å oppnå enighet om, med fare for at resultater oppnådd på kontroversielle områder ryker.

Dersom det ikke lykkes å hindre at delmål gjentas i erklæringen, vil vi arbeide for at en referanse til delmålet om seksuell og reproduktiv helse og reproduktive rettigheter tas inn.

Som forklart i interpellasjonsdebatten om seksualundervisning som virkemiddel i utviklingspolitikken, ligger innholdet i bærekraftsmålene og delmålene fast, med unntak av noen tekniske korreksjoner. Målene omfatter dessverre verken seksuelle rettigheter eller eksplisitt omtale av helhetlig seksualundervisning, men vi vil videreføre arbeidet med å få internasjonal aksept for seksuelle rettigheter i alle relevante fora. Både gjennom vår støtte til UNESCO og UNFPA og i vår øvrige utdanningssatsing vil vi bidra til at flere land innfører seksualundervisning.

Vårt engasjement for likestilling, seksuell og reproduktiv helse og rettigheter, seksualundervisning, så vel som lesbisk, homofil, bifil, transpersoners og intersexpersoners rett til likebehandling står fast.

SPØRSMÅL NR. 1235

Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 3. juli 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Hvilke endringer er innført i Arbeids- og velferdsetaten (Nav) som følge av nye og/eller endrede forskrifter som omhandler asylsøkere, flyktninger og innvandrere, inkludert enslige mindreårige, og hva består endringene i?»

Svar:

Ansvar for asylpolitikken og den generelle innvandringspolitikken er lagt til Justis- og politidepartementet, mens ansvaret for integreringspolitikken er lagt til

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Arbeids- og sosialdepartementet har bl.a. ansvaret for arbeidsmarkedspolitikken og arbeidsinnvandringspolitikken. Ansvaret på direktoratsnivå er likeledes delt mellom flere instanser. Utlendingsdirektoratet håndterer blant annet asylsøknader og søknader om oppholdstillatelse, mens Integrerings- og mangfoldsdirektoratet håndterer bosetting og oppfølging av introduksjonsloven. Arbeids- og velferdsetaten er ansvarlig for å gjennomføre arbeidsmarkedspolitikken og samarbeider med kommunene om introduksjonsordningen. Videre er det en ansvarsdeling mellom stat og kommune ved at kommunene har ansvar for boset-

ting og tilrettelegging av introduksjonsprogram. Dette innebærer at de første to årene etter bosetting har kommunene hovedansvaret for integrering av innvandrere som omfattes av introduksjonsordningen. I hovedsak vil det si flyktninger og deres familiemedlemmer. Når denne perioden er over, vil Arbeids- og velferdsetaten gjennom arbeidsmarkedspolitikken ha betydelige oppgaver for integrering av innvandrere i arbeidslivet. Arbeids- og velferdsetaten vil dessuten ha oppgaver knyttet til innvandrergupper som ikke omfattes av introduksjonsordningen.

Ny utlendingslov ble vedtatt i 2008 og trådte i kraft sammen med nye forskrifter i 2010. Den regule-

rer utlendingers adgang til Norge, blant annet gjennom regler om innreise, visum, arbeidsinnvandring, familieinnvandring, asylsaksbehandling og studieopphold, samt gjennom regler om bortvisning og utvisning. Loven har også særskilte regler for gjennomføring av EØS-rettens regler om fri bevegelse.

Det har også siden 2010 vært gjennomført en rekke lov- og forskriftsendringer i utlendingsloven. Ingen av disse endringene har medført noen vesentlige endringer for Arbeids- og velferdsetatens gjennomføring av arbeidsmarkedspolitikken eller oppfølging av de innvandrerguppene som ikke omfattes av introduksjonsordningen.

SPØRSMÅL NR. 1236

Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 6. juli 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Prisfallet på olje og gass vil gjøre flere marginale utbygginger mindre lønnsomme eller ulønnsomme. Da er det ekstra viktig å unngå utsettelser, kostnadssprekk og lykkes med samordnede utbygginger.

Går byggingen av plattformen i Korea som planlagt og hva er oppdatert fremdriftsplan på Aasta Hansteen-prosjektet?»

BEGRUNNELSE:

Flere av oss var kritisk til å gå inn for en marginal utbygging midt i en konjunkturtopp, men vi stolte på OEDs vurderinger. Med fallende priser vil utbyggingen av feltet kunne bli enda mer krevende. I tillegg er Linnorm skrinlagt og Zidane-prosjektet usikkert, og letebrønner i nærområdet har bare gitt marginale resultater.

Statoil presses på kapital, noe som har forsterket kostnadskuttene på norsk sokkel. Utbygginger av felt som Aasta Hansteen gjør det mer krevende for Statoil å prioritere vedlikehold, modifikasjoner og utbygging

av infrastrukturnære felt. Utsettelse av vedlikehold er ikke effektiviseringstiltak, det er bare å skyve på kostnader. Likevel mister folk jobben når Statoil må skyve på vedlikehold.

Svar:

Operatøren Statoil har informert Olje- og energidepartementet om at planen er at Aasta Hansteen-feltet vil starte produksjonen i 2017.

Olje- og energidepartementet orienterer hvert år i sin budsjettproposisjon om utviklingen i petroleum-sprosjekter under utbygging. Orienteringen baserer seg på en fast prosess for innrapportering fra operatørene og vil i proposisjonen for 2016 inkludere Aasta Hansteen-prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 1237**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø****Besvart 3. juli 2015 av fungerende kunnskapsminister Elisabeth Aspaker****Spørsmål:**

«Hvordan vil statsråden sørge for at innholdet i det nye medie- og kommunikasjonsfaget gir elevene et godt grunnlag for en mer arbeidsrelevant utdanning?»

BEGRUNNELSE:

Medier- og kommunikasjonsfaget legges nå om fra å være et yrkesfag, der de aller fleste tar påbygning, til å bli et studieforberedende program i videregående opplæring. Elevene skal med dette få et bedre grunnlag for videre studier.

Utfordringer i arbeidsmarkedet og stigende ungdomsledighet understreker behovet for at undervisningen i fag som medie- og kommunikasjonsfaget er relevant for arbeidsmarkedet elevene møter ved avsluttet utdanning. Det gjelder både elever som trenger et godt grunnlag for videre studier, og elever som ønsker å gå ut i jobb etter avsluttet videregående opplæring.

I forbindelse med omleggingen av faget er det satt ned et fagplanutvalg som har som oppgave å definere det nye innholdet i faget. Verken utdanningsinstitusjonene eller bransjen er etter det undertegnede er gjort kjent med, representert i utvalget. Begge parter har imidlertid gitt innspill i høringsrunden.

Innspill fra utdanningsinstitusjonene og bransjen er viktige for å sikre at faget blir både studierelevant og arbeidsrelevant og spørsmålsstiller håper derfor at disse sentrale aktørene inkluderes i arbeidet med å definere innholdet i det nye faget.

Svar:

Representanten Nybø peker på at medie- og kommunikasjonsfaget nå legges om fra å være et yrkesfag der de

aller fleste tar påbygning, til å bli et studieforberedende program i videregående opplæring. Som representanten peker på er denne omleggingen begrunnet med det faktum at dette utdanningsprogrammet i praksis har vist seg å være for elever som ønsker studiekompetanse og har planer om høyere utdanning.

Utdanningsdirektoratet har i arbeidet med forslag til endringer, samarbeidet aktivt med relevante miljøer, både i arbeidslivet og i utdanningssystemet, for å sikre at omleggingen bidrar til at elever kommer ut med relevant kompetanse for videre studier og arbeid. Forslaget til struktur og fag- og timefordeling i det nye utdanningsprogrammet for medier og kommunikasjon har vært på åpen høring. På bakgrunn av høringssvarene har departementet besluttet organiseringen og at endringene skal tre i kraft fra skoleåret 2016/17.

Utdanningsdirektoratet har ansvaret for arbeidet med å utvikle nye læreplaner for programfagene som skal inngå i det nye utdanningsprogrammet. Direktoratet er nå i gang med dette, og har oppnevnt læreplangrupper som skal utvikle læreplanene. Direktoratet sørger da for å hente inn fagpersoner med mediefaglig bakgrunn og kompetanse, og jeg har tillit til at disse læreplangruppene vil bidra til at det nye utdanningsprogrammet vil fungere godt, slik at elevene får et godt grunnlag for videre studier og arbeidsliv.

Jeg kan videre opplyse representanten om at forslagene til nye læreplaner vil legges ut på høring 1. november 2015 med høringsfrist 1. februar 2016. Læreplanene fastsettes i mars 2016 for å sikre oppstart skoleåret 2016/17. Det vil da være rikelig anledning til å få innspill fra alle aktuelle miljøer og bransjer som er opptatt av medie- og kommunikasjonsfag, før departementet tar endelig stilling til forslagene.

SPØRSMÅL NR. 1238**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen****Besvart 2. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva er den geografiske fordelingen av avtalespesialister fordelt på fylke og spesialitet, hvordan er deknin-gen per innbygger i de ulike spesialitetene i de ulike fylkene, og hva har helseministeren gjort for å bedre den geografiske fordelingen av avtalespesialistene?»

BEGRUNNELSE:

Avtalespesialister utgjør en sentral del av spesialisthel-setjenesten, og kan i samarbeid med sykehus og kom-munehelsetjeneste bidra til å gi pasienter rask og effek-tiv spesialisthjelp av høy kvalitet, i tillegg til kortere reisevei. Tidligere tall har vist at avtalespesialistene er geografisk svært skjevfordelt. Regjeringen Stolten-berg ba i oppdragsdokumentet til helseregionene for 2013 om en bedre geografisk fordeling av avtalespe-

sialistene. I svar på spørsmål 15:1160 (2013-2014) til undertegnede varslet helse- og omsorgsministeren at «høsten 2014 vil anvendes til å diskutere endringer i ordningen. Det kan medføre endringer i finansierings-ordninger, avtaleverk og forskrifter. Stortinget vil selv-følgelig informeres på egnet og korrekt måte om hvilke endringer som vil gjøres i ordningen. Herunder vil det fremmes lovendringsforslag dersom det blir nødven-dig». Vi ber på denne bakgrunn om oppdaterte tall, og status for arbeidet.

Svar:

Statistisk sentralbyrå har nylig publisert tall som viser fordelingen av avtalespesialister per helseregion. Per 31.12.2014 fordeler avtalespesialistene seg slik (antall årsverk per 100 000 innbyggere):

	Helse Sør-Øst	Helse Vest	Helse Midt-Norge	Helse Nord
Indremedisin	1,91	2,56	1,16	1,12
Hud- og veneriske sykdommer	1,49	0,67	1,21	0,29
Barnesykdommer	0,81	0,09	0,59	0
Nevrologi	0,52	0,13	0,21	0
Kirurgi	0,17	0,09	0	0,21
Generell kirurgi	0,33	0,28	0,14	0,33
Fødselshjelp og kvinnesykdommer	2,03	1,29	0,73	1,2
Psykiatri	4,93	2,52	1,16	1,48
Revmatologi	0,24	0,29	0	0,04
Øre-nese-halssykdommer	2,1	1,69	1,25	1,2
Øyesykdommer	3,14	2,86	3,21	3,88
Andre spesialiteter	0,53	0,29	0,29	0
Kliniske psykologer	9,97	8,45	4,55	4,05

I regjeringens politiske plattform står det bl.a. at regjeringen vil "Utvide antallet hjemler for avtalespe-sialister og benytte avtalespesialistene mer." På den-ne bakgrunn ble det i 2014 gjennomført en dialog om avtalespesialistordningen mellom Helse- og omsorgs-departementet, Den norske legeforening, Norsk Psy-kologforening og de regionale helseforetakene. I dia-logen ble bl.a. avtaleverk, rapportering og finansiering satt på dagsorden.

Inneværende år pågår det flere prosesser som følger opp fjorårets dialog. De rammeavtaler som er inngått mellom de regionale helseforetakene og de to foreningene vil reforhandles høsten 2015 med sikte på ikrafttredelse 1. januar 2016. Arbeidet med et forsøk-sprosjekt der avtalespesialistene skal vurdere og tildele pasientrettigheter har startet. Det tas sikte på å starte opp forsøksprosjektet i 2016. Helse- og omsorgsdepar-tementet og Den norske legeforeningen fører en dialog knyttet til ev. endringer i gjeldende inntektssystem.

SPØRSMÅL NR. 1239**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen****Besvart 2. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva er utviklingen i antall henviste, antall behandlede, samt gjennomsnittlig lengde på oppholdene blant dem som har fått behandling innen rus i 1. tertial 2015 sammenlignet med 1. tertial 2014 og 1. tertial 2013, hva er hovedårsaken til redusert gjennomsnittlig ventetid, og hvor mange flere døgnbehandlingsplasser for rusbehandling har det blitt i helseregionene i 1. kvartal 2015 sammenlignet med 1. kvartal 2014 utover økningen på 200 plasser som lå i forslaget til statsbudsjett for 2014 fra regjeringen Stoltenberg?»

BEGRUNNELSE:

Ny statistikk fra Norsk Pasientregister viser nedgang i ventetider blant annet for tverrfaglig spesialisert rusbehandling 1. kvartal 2015- Statsministeren og finansministeren kommenterte tallene i NRK 22. juni. Vi ber om at det redegjøres for utviklingen i antall henviste, antall behandlede, samt gjennomsnittlig lengde på oppholdene blant dem som har fått behandling innen rus i 1. tertial 2015 sammenlignet med 1. tertial- 2014 og 1. tertial 2013. I tillegg ber vi om at helse- og omsorgsministeren redegjør for hovedårsaken til reduksjonen, samt hvor mange flere døgnbehandlingsplasser for rusbehandling har det blitt i helseregionene i 1. kvartal 2015 sammenlignet med 1. kvartal 2014 utover økningen på 200 plasser som lå i forslaget til Statsbudsjettet for 2014 fra regjeringen Stoltenberg, og som Solberg-regjeringen videreførte.

Svar:

Jeg er glad for at rusfeltet har fått og får stor oppmerksomhet- dette er et særlig viktig område for regjeringen. Som noe av det første denne regjeringen også markerte da den overtok etter Stoltenberg II-regjeringen var å utvide ledig kapasitet ved private rusinstitusjoner, slik det også fremgår av Regjeringen Solberg sin politiske plattform.

For å følge opp dette ble de regionale helseforetakene i oppdragsdokumentene for 2014 bedt om å utvide kapasiteten med om lag 200 nye plasser der også rusfrihet skulle være et mål i behandling. I tillegg ble de regionale helseforetak- gjennom kjøp av nye 200 plasser- bedt om å sikre at det er tilgjengelige plasser også innenfor behandlingsmetoden terapeutiske samfunn i alle helseregioner. Jeg har med tilfredshet registrert at de regionale helseforetakene i 2014 gjennomførte anskaffelsesprosesser innen tverrfaglig spe-

sialisert rusbehandling og kjøpte om lag 200 nye plasser i tråd med styringssignalet.

Når det gjelder ventetider og antall nyhenviste publiserte Helsedirektoratet ved Norsk Pasientregister (NPR) for kort tid siden rapporten Ventetider og pasientrettigheter 1. tertial 2015. Her fremkommer det at gjennomsnittlig ventetid fra 1. tertial 2014 til 1. tertial 2015 på landsbasis gikk ned fra 60 dager til 48 dager. Denne nedgangen i ventetider er gledelig, samtidig som det er et klart mål at de skal ytterligere ned. Ordningen med fritt behandlingsvalg, som etter planen skal innføres i løpet av 2015 innen psykisk helsevern og TSB, vil være et viktig bidrag i så tilfelle.

Jeg kan for øvrig orientere om at det i foretaksmøtene og oppfølgingsmøtene er bedt om at de regionale helseforetakene skal intensivere arbeidet med å få ned ventetidene. I nylig oversendte revidert oppdragsdokument for 2015 (Oppdragsdokument 2015- tilleggskdokument etter Stortingets behandling av Prop. 119 S (2014-2015)) har jeg stilt flere krav for å få ned ventetidene og fristbrudd.

Antall henvisninger til elektiv behandling (nyhenviste) innen tverrfaglig spesialisert rusbehandling gikk ned fra 5305 til 4906 (- 7,5 %) fra 1. tertial 2014 til 1. tertial 2015. Ifølge Helsedirektoratet kan noe av forklaringen på nedgangen skyldes at det har vært en relativt stor økning i øyeblikkelig hjelp og som kjent registreres ikke dette i ventetidsstatistikken. På nåværende tidspunkt er det ikke noen åpenbare grunner til denne nedgangen i nyhenviste til TSB, men jeg vil følge utviklingen nøye. Antall nyhenviste var 6408 i 1. tertial 2013, og deler av reduksjonen i tallet mellom 2013 og 2014 skyldes endringer i definisjonen.

Når det gjelder antall behandlede viser Helsedirektoratets notat om aktivitetsdata blant annet innen TSB- publisert 26. juni i år- at i underkant av 22 000 pasienter fikk helsehjelp i 1. tertial 2015. Dette var 4,2 % mer enn i tilsvarende periode i 2014. Det var en reell økning i både polikliniske kontakter og i døgnopphold på hhv. om lag 9 pst. og 7,2 pst. I 1. tertial 2013 fikk i overkant av 19 300 pasienter helsehjelp. Sammenlignet med 1. tertial 2015, er dette en økning på 12,8 pst. Det er en økning på om lag 27 pst. og 6,1 pst. i hhv. polikliniske kontakter og døgnopphold i 1. tertial 2013 sammenlignet med samme periode 2015.

Med hensyn til gjennomsnittlig lengde på behandlingen innen TSB foreligger det ingen nyere statistikk enn fra Helsedirektoratets SAMDATA-rapport for 2010, basert på tall fra 2009. Dette vil være en del av statistikken for spesialisthelsetjenesten for 2014, som publiseres av Helsedirektoratet i september i år.

Avslutningsvis vil jeg vise til at regjeringen vil legge frem en opptrappingsplan på rusfeltet. Opptrappingsplanen vil i første rekke gjelde innsatsen overfor personer som er i ferd med å utvikle rusproblemer (tidlig innsats) eller allerede har etablert et rusproblem og hovedinnsatsen vil rettes mot kommunesektoren.

I tillegg har denne Regjeringen gjeninnført regelen om at de regionale helseforetakene skal ha større vekst innen psykisk helsevern og TSB enn for somatikk. Dette viser at regjeringen prioriterer rusfeltet høyt.

SPØRSMÅL NR. 1240

Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Hadia Tajik

Besvart 3. juli 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Kan politireforma setjast i gang på ei slik måte at det ikkje har innverknad på moglege endringar i lokale kommunegrenser i Sunnhordaland fram til mars 2016, samt kan omsynet til at Stord lensmannsdistrikt òg i framtida skal vere ein ressurssterk og attraktiv arbeidsplass, verte vektlagt i arbeidet med politireforma?»

GRUNNGJEVING:

Stord har ei driftseining dei er svært nøgde med. Tilsette på lensmannsdistriktet har teke opp i møte med meg (25.06) at dei er urolege for om driftseininga deira vil verte redusert til ein tenestestad, samt at dei skal verte tømd for stillingar eller ressursar som er naudsynte for å vere ein attraktiv arbeidsplass. Som justis- og beredskapsministaren veit, er kommunane Bømlo, Stord og Fitjar, handsama slik i samband med forliket om politireform at dei no vert lagd til politidistrikt Sør-Vest, med moglegheit for å verte lagd til politidistrikt Vest i framtida. Fleire kommunar er noe i samtalar om å kanskje verte ei storkommune i framtida, noko som òg kan ha innverknad på kva politidistrikt dei vert lagt til, jf. Innst.375 S (2015-2016), prop. 121 S (2015-2016):

“Fleirtalet kjenner til at det er samtaler om kommunereform i Sunnhordland der kommunar på begge sider av politidistriktsgrensene inngår i samtalene. Fleirtalet legg til grunn at om desse samtalene ender opp i kommunesamanslåing, vil flyttinga av kommunar frå distrikt Sør-Vest til Vest skje samtidig som ny kommunestruktur er fastlagt.”

Desse samtalane er meint å vere i mål i januar 2016, med endeleg vedtak i kommunane i mars 2016. Ynskja

som var framlagt for meg på møtet var at endringane i politireforma ikkje skulle ha innverknad på Stord lensmannsdistrikt før dei har teke stilling til om dei vil verte ein del av ein større sunnhordalandskommune, med dei konsekvensar det kan få for kva politidistrikt dei høyrer til.

Svar:

Etter Stortinget si behandling av Prop. 61 LS. (2014-2015) Endringer i politilova mv. (trygghet i hverdagen-nærpolitireformen) den 10. juni 2015, blir det no lagt eit løp for det vidare reformarbeidet. Politidirektoratet er 23. juni i år mellom anna gitt i oppdrag å førebu etablering av dei nye politidistrikta. Omlegging til nye politidistrikt er forventa å skje kontinuerleg frå 1. januar 2016, og i fyrste omgang vil dette innebære etableringa av politimeisteren si leiargruppe og nye operasjonssentralar. Deretter vil det skje eit endrings- og utviklingsarbeid under leiing av den nye politimeisteren. Dette arbeidet vil ha ulik framdrift i dei ulike politidistrikta, men vil vare gjennom 2016 og truleg inn i 2017.

Politidirektoratet vil følgje opp at desse prosessane følgjer dei retningslinjene som følgjer av Stortinget si behandling. Eg kan ikkje uttale meg om Stord lensmannsdistrikt spesielt, men er trygg på at det grundige arbeidet som eg legg til grunn at blir gjort ved etableringa av lokale strukturar, så som etablering av styringsgrupper og utarbeiding av risiko- og sårbarheitssvurderingar, vil gi solide og attraktive fagmiljø som leverer gode polititenester til publikum.

SPØRSMÅL NR. 1241**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 6. juli 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Tolldirektoratet har fremmet et merverdiavgiftskrav på nærmere 700 000 kroner mot Skogøys Venner. Grunnlaget er tilbakeføring av M/S Skogøy fra Sverige til Narvik. M/S Skogøy gikk med passasjerer og last i Ofoten/Lofoten-området på 50-tallet og utover til det ble solgt til Sverige i 1983. Da skipet sto i ferd med å synke ble en redningsaksjon startet og skipet kom til Norge gjennom venneforeningens arbeid. Også Riksantikvaren har vært med i bildet.

Hvilke muligheter ser statsråden for en mulig ettergivelse av MVA-kravet?»

Svar:

Innledningsvis vil jeg vise til mitt svar 26. juni 2015 på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1211 fra stortingsrepresentant Terje Breivik om samme sak.

Merverdiavgiften er en generell forbruksavgift der avgiftsplikten oppstår ved omsetning, uttak og innførsel av varer og tjenester. Utgangspunktet er at det skal betales merverdiavgift på alle varer som innføres til Norge. Dette vil også gjelde innførsel av skipsfartøy. Det gjelder enkelte fritak fra plikten til å beregne innførselsmerverdiavgift. Blant annet gis det fritak for enkelte varer av utdannende, vitenskapelig og kulturell art, samt fartøy som skal brukes til personbefordring, se merverdiavgiftsloven § 7-8 og §§ 7-1, jf. 6-9.

Spørsmålet er knyttet til en konkret sak som tollregionen og Toll- og avgiftsdirektoratet har behandlet. Toll- og avgiftsdirektoratet har kommet til at fritakene for varer av kulturell art, og fartøy til personbefordring ikke kommer til anvendelse. For dette spørsmålet er den forvaltningsmessige klageadgangen uttømt.

Finansdepartementet har imidlertid til behandling spørsmålet om det skal dispenseres fra gjeldende regelverk. Jeg ber om forståelse for at jeg ikke kan kommentere konkrete saker til behandling i departementet.

SPØRSMÅL NR. 1242**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 6. juli 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Det er bred enighet om at mer profesjonell utleie av boliger vil være et gode for å sikre mer ordnede forhold og mindre diskriminering av leietakere. I dag går imidlertid mye av kapitalen heller inn i næringseiendom, kjøpesentre og hotell, fordi slike investeringer har et gunstigere skatteregime.

Vil regjeringen vurdere å likestille investeringer i utleieboliger med næringseiendom og innføre skattemessig saldoavkriving også for utleieboliger?»

Svar:

Jeg legger til grunn at representanten stiller spørsmål ved om utleieboliger bør avskrives.

Aktivering og avskrivning av driftsmidler i stedet for direkte fradragsføring skal reflektere at kostnadene reelt sett kommer gradvis ettersom verdien på eiendelen faller. Avskrivningssatser bør derfor i størst

mulig grad gjenspeile driftsmidlenes faktiske verdifall. Avskrivningssatser som ikke gjenspeiler faktisk verdifall, fører til en vridning i investeringene og dårlig ressursbruk, slik at samlet avkastning av investeringene reduseres. For høye avskrivningssatser fører også til økte skattepliktige gevinster ved salg og kan bidra til innlåsing av kapital. Det er ut fra dette perspektivet en bør vurdere om boliger skal avskrives eller ikke.

Skatteutvalget, jf. NOU 2014: 13, har vurdert de skattemessige avskrivningene nærmere. Utvalget viser til at boliger normalt ikke avskrives. Bakgrunnen er at verdiforringelsen av bolig anses liten ved forsvarlig vedlikehold. Løpende vedlikehold av boliger som inngår i næringsvirksomhet, er fradragsberettiget.

Departementet vil vurdere systemet for skattemessige avskrivninger i stortingsmeldingen om oppfølgingen av Skatteutvalget. Utgangspunktet må imidlertid være at avskrivningssatsene skal følge driftsmidlenes økonomiske verdifall.

SPØRSMÅL NR. 1243**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 3. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden gjere om på avgjerda om å sentralisere ID- kontrollen for utanlandske arbeidstakarar til Bergen, slik at ein framleis kan få utført denne tenesta ved det lokale kontoret (til dømes i Odda), vil statsråden gjere greie for kva saksbehandling og prosess som ligg bak avgjerda om endringa som trådde i kraft 15. juni?»

GRUNNGJEVING:

ID- kontrollen for utanlandske arbeidstakarar i Hordaland skal frå og med 15. juni 2015 utførast i Bergen. For personar som til dømes arbeider i Ullensvang, vil dette føre til ei reisetid på opp mot 3 timar kvar veg, då ein krev personleg oppmøte for å levere søknad og dokument. Ofte må også arbeidsgivar fylgje, med det arbeidstapet det medfører. Fram til 15.juni kunne ein få utført denne tenesta ved det lokale kontoret (i Odda). Etter det spørjaren er gjort kjent med, er det i andre politidistrikt framleis ei desentralisert ordning for denne tenesta.

Både reiselivsverksemdar (hotell) og i fruktnæringa i Hardanger opplever denne sentraliseringa som svært distrikts- og næringsfiendtleg. Underteikna meiner at ID- kontrollen for utanlandske arbeidstakarar må vere mest mogleg desentralisert, og at det er uforståeleg den sentraliseringa som har skjedd. Underteikna fryktar og at sentraliseringa vil bidra til nytting av svart arbeidskraft. Difor er det avgjerande at sentraliseringa av ID- kontrollen vert reversert.

Svar:

I dei seinare åra har politiet samla si oppgåveløysing innanfor opphaldssaker på utlendingsfeltet i dei større driftseiningane. Bakgrunnen er blant anna dei tidligare utredningane om førstelinjetenesta og Stortingsmelding om arbeidsinnvandring (2007-2008). Formålet har vore å sikre betre ressursutnytting og robuste fagmiljø med god kvalitet på tenestene.

Regjeringa er oppteken av at utanlandske arbeidstakarar raskare og enklare skal kome i arbeid i Noreg. Gjennom tildelingsbrevet til Politidirektoratet for 2014 blei politiet bedt om å redusere gjennomsnittleg saksbehandlingstid for arbeidssaker og tilhøyrande familiesaker. Regjeringa har også gjort sitt til at det nylig opna eit nytt Servicekontor for utanlandske arbeidstakarar (SUA) i Bergen. SUA er eit samarbeid mellom Skatteetaten, UDI, politiet og Arbeidstilsynet som gir utanlandske arbeidstakarar og deira arbeidsgivarar eit felles kontaktpunkt med norske styresmakter, slik at dei skal få ordna alt dei treng for å jobbe i Noreg på ein stad. Det er også utarbeid løysingar som gir utanlandske arbeidstakarar høve til å registrere sin søknad på internett.

Eg har forståing for at omlegginga kan medføre ulemper for dei som må reise lengre når dei skal registrere seg hos politiet, men eg håper at dette vert vege opp ved at publikum no totalt sett opplever eit høgare servicenivå og raskare svar på søknadene sine. Det foreligger ikkje planer om å reversjere tiltaket som samlet sett vil gi et betre tilbod. Eg vil naturlegvis følgje med på dette fremover.

SPØRSMÅL NR. 1244**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 6. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden bidra til at det vert mogleg å setje opp skilt som viser til destinasjon Rosendal og Baroniet, i Jøsendalkrysset og andre relevante knutepunkt på E134?»

GRUNNGJEVING:

Baroniet i Rosendal er eit viktig lokalt, regionalt og nasjonalt turist- og reisemål. Baroniet Rosendal opplever som ein stor ulempe at skiltet i Jøsendalkrysset på E134, som viste til Baroniet og til Rosendal, er tatt bort.

Svar:

Visningsmål langs riksvegnettet er fastsett i visningslistene for riksveg for å oppnå heilskapleg og kontinuerleg skilting på riksvegane. Listene er likevel vanskelege å framstille uttømmende- det må også brukast noko skjønn ved planlegging av skilta i kvart enkelt kryss.

Det føreligg ikkje oppdaterte visningslister for fylkesvegane i Hordaland som er tilpassa endringane etter forvaltningsreforma og endra reisemønster som fylgje av fleire større veganlegg (Folgefonn-tunnelen, Jondal-

stunellen, Hardangerbrua). Derfor er det nyleg nedsett ei gruppe som skal vurdere justeringar av vegruter/vegnummer og visningsmål. Det skal vere lokal/politisk medverknad ved utarbeiding av visningsplanar/visningslister, og fylkeskommunen avklårar i desse dagar på kva måte dei vil vere representert i gruppa. Resultatet av arbeidet må på høyring før det vert gjort gjeldande. Eg legg til grunn at skiltinga til Rosendal og Baroniet i Rosendal vil bli handsama i dette arbeidet.

Som eit mellombels tiltak, frem til arbeidet med å utarbeide visningslister er fullført, vil skiltet i Jøsensdalkrysset på min oppmoding bli sett opp igjen.

SPØRSMÅL NR. 1245

Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide

Besvart 7. juli 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Har regjeringen foretatt en vurdering av konsekvenser for det biologiske mangfoldet ved planting av norsk gran på Vestlandet og nord for Saltfjellet, og hvilket styringssignal er gitt for oppfølgingen av dette?»

BEGRUNNELSE:

I en flertallsmerknad til Statsbudsjettet for 2015 ble det sagt følgende:

«...viser til budsjettavtalen der tilskuddet til skogplanting øker til 15 millioner kroner. Flertallet ønsker å presisere at det er viktig at riktig treslag brukes på det enkelte sted i skogplanting. Flertallet ber derfor regjeringen sikre at tilskuddene til skogplanting over kap. 1400 post 21 ikke kan benyttes til planting av utenlandske treslag som sitkagran, og gjøre en vurdering av om bruk av norsk gran på Vestlandet og nord for Saltfjellet er forenlig med hensynet til biologisk mangfold.»

Det er riktig at skog binder CO₂ og det er dermed viktig å øke omfanget av skog som en del av klimapolitikken. Man må imidlertid også på dette området legge vær varsom-prinsippet til grunn, slik at man ikke skaper nye miljøproblemer i det man bidrar til å løse et annet. Det er grunn til å utøve stor varsomhet med å introdusere selv arter som forekommer i samme land til nye områder. Dette kan endre landskapet og direkte utkonkurrere andre arter som er viktige på stedet.

Det er derfor ønskelig å få vite hva en slik vurdering endte opp med og hvordan dette er fulgt opp videre.

Svar:

Planting av skog på nye arealer som klimatiltak, og utvikling av miljøkriterier for dette, er ett av oppfølgingspunktene fra klimaforliket som ble vedtatt av Stortinget i 2012. I 2013 konkluderte Miljødirektoratet, Landbruksdirektoratet (daværende Statens Landbruksforvaltning) og NIBIO (daværende Skog og landskap) i etatsrapporten Planting av skog på nye arealer som klimatiltak- egnede arealer og miljøkriterier med at minst 50 000 dekar kan tilplantes per år over en 20-årsperiode, med akseptable effekter for naturmangfold og andre miljøverdier. Rapporten gir også råd til departementene om hvilke miljøkriterier som bør ligge til grunn for planting av skog på nye arealer som klimatiltak, samt hvilke virkemidler som må til for at slik planting skal bli gjennomført.

Arbeidet må være tuftet på grundige faglige avveininger mellom klima-, miljø- og næringshensyn. I Prop. 1S (2014-2015) på Klima- og miljødepartementets område la regjeringen derfor opp til en treårig pilotfase, med mål om å høste erfaringer med blant annet klimaeffekt, miljøkriterier og gjennomføring før oppskalering og utvidet implementering av tiltaket. For å sikre god klimaeffekt, naturhensyn og lavt konfliktnivå vil pilotfasen i tillegg til de anbefalte miljøkriteriene fra etatsrapporten, bare omfatte (i) planting av norske treslag, (ii) planting på åpne arealer og arealer i tidleg gjengroingsfase, (iii) planting på arealer med høy produksjonsevne og der det er forventet lav negativ endring i albedoeffekten og (iv) planting på areal som ikke er viktige for naturmangfoldet, friluftslivsinteresser,

viktige kulturhistoriske verdier eller verdifulle kulturlandskap.

Den 6. januar 2015 ga Klima- og miljødepartementet og Landbruks- og matdepartementet i oppdrag til Miljødirektoratet og Landbruksdirektoratet å utforme et omforent forslag til opplegg for en treårig pilotfase for planting av skog på nye arealer. I dette oppdraget ble etatene bedt om å følge opp de føringer fra Stortinget som representanten Andersen Eide viser til.

Etatene oversendte 6. mars 2015 sitt forslag til hvordan pilotfasen bør organiseres på sentralt og regionalt nivå for å sikre at planting skjer på de mest egnede arealene og at man samtidig kan høste kunnskap og erfaring fra arbeidet. I notatet foreslås også en prosess med dialogmøter med fylkene, kommuner, skognæringen, miljøvernorganisasjoner og forskningen for å dele erfaringer og synspunkter om tiltaket underveis. Videre foreslås det at det lages et system for jevnlig rapportering og evaluering av pilotfasen, samt at det

i løpet av pilotfasen utarbeides en veileder til Fylkesmannen. Denne veilederen vil inneholde informasjon om hvordan etatenes rapport skal brukes for å ivareta hensynet til biologisk mangfold når norsk gran plantes på Vestlandet og nord for Saltfjellet.

Den 9. april i år satte Klima- og miljødepartementet og Landbruks- og matdepartementet ut oppdrag til de samme etatene om å iverksette en pilotfase for skogplanting som klimatiltak. I oppdragsbrevet er det presisert at evalueringen, som skal skje etter at pilotfasen er avsluttet, skal "vise om miljøkriteriene som brukes i pilotfasen er tilstrekkelige, og på riktig nivå, for å sikre akseptable effekter på naturmangfold og andre miljøverdier, inkludert ved bruk av norsk gran på Vestlandet og nord for Saltfjellet." For å sikre uavhengighet skal det også som ledd i evalueringen innhentes en ekstern vurdering av effekter på biologisk mangfold, klima og næring.

SPØRSMÅL NR. 1246

Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide

Besvart 6. juli 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Er det iverksatt noen helhetlig studie for å kartlegge i hvilken grad norsk virksomhet bidrar til press på de gjenværende regnskogene i verden, og hvis ikke, vil regjeringen iverksette gjennomføring av en slik utredning?»

BEGRUNNELSE:

Bevaring av biologisk mangfold er blant de viktigste oppgavene vi har foran oss. Regnskogene er det mest artsrike økosystemet på landjorda, og rommer mer enn 50 prosent av verdens arter. Norge har markert seg som et internasjonalt foregangsland når det gjelder støtte til bevaringstiltak for tropisk skog, med sikte på reduserte klimagassutslipp, bevaring av biologisk mangfold og å bidra til utvikling. Derimot har vi relativt dårlig oversikt over i hvilken grad norske investeringer, herunder SPU, næringslivsengasjement og handel bidrar til det motsatte, som avskoging av verdens regnskoger. Internasjonalt vet vi at noen av viktigste årsakene til regnskogsødeleggelser er nye områder til industrielt jordbruk, plantasjer, utvinningsindustri og ulovlig hogst. Som ledd i Norges engasjement for verdens tropiske regnskoger, bør vi sikre at ikke norsk engasjement og

forbruk øker belastningen på verdens gjenværende regnskogshabitater.

En av anbefalingene i NOU 2013:10 "Naturens goder" om verdien av økosystemtjenester var å gjøre en egen studie for å kartlegge virkningen av norsk virksomhet på naturmangfold utenfor våre egne landegrenser. En kartlegging av "norsk fotavtrykk" i verdens regnskoger vil være en sentral del av dette. I løpet av 2015 skal Norge, som ledd i våre forpliktelser under konvensjonen om biologisk mangfold (CBC) utarbeide en handlingsplan for biologisk mangfold.

Det kan være en god anledning å gjennomføre en slik studie i forkant av denne stortingsmeldingen.

Krav om evaluering av det vi bruker penger til, er viktig, og gjøres i stor grad. Men skal vi lykkes med et reelt positivt bidrag til å bevare verdens tropiske regnskoger, må vi også evaluere hva vi tjener penger på med andre ord finne ut hvorvidt norsk engasjement, handel eller investeringer bidrar til avskoging.

Svar:

Det er ikke iverksatt en studie for å kartlegge i hvilken grad norsk virksomhet bidrar til press på de gjenværende regnskogene i verden. Det er svært krevende, både

rent praktisk og metodisk å gjennomføre analyser som identifiserer og måler miljøeffektene av grenseoverskridende økonomisk aktivitet. Kartleggingen av globale forsyningskjeder er per i dag ikke god nok, men gjennom vårt klima- og skogprosjekt arbeider vi blant

annet for mer transparens. Stortingsmelding om handlingsplan for naturmangfold skal legges frem i 2015, og problemstillingen rundt økologisk fotavtrykk vil bli omtalt der.

SPØRSMÅL NR. 1247

Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås

Besvart 3. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Hvilken framdrift kan vi påregne i forhold til bompengeøkningen for E6 Soknedal?»

Svar:

Når representanten Janne Sjelmo Nordås spør om E6 Soknedal forutsetter jeg at hun da mener prosjektet Vindåsliene- Korporalsbrua som i Nasjonal transportplan 2014-2023 er prioritert for oppstart i første fireårsperiode. Prosjektet er under nærmere forutsetninger også prioritert for oppstart i statsbudsjettet for 2015 med en statlig bevilgning på 50 mill. kr, jf. Prop. 1 S (2014-2015) og Innst. 13 S (2014-2015).

For strekningen Vindåsliene- Korporalsbrua foreligger det godkjent reguleringsplan for strekningen lengst sør. Det arbeides fortsatt med reguleringsplan for den nordlige delen av prosjektet, som skal gå i tunnel. Planvedtak for denne delen forventes å foreligge i løpet av første halvår 2016.

E6 Ulsberg- Melhus, hvor Vindåsliene- Korporalsbrua inngår som en av flere delstrekninger, er i Meld. St. 25 (2014-2015) På rett vei- Reformen i veisektoren foreslått som del av det nye utbyggingsselskapets oppstartsportefølje som det legges opp til at skal bygges ut innen 20 år. Regjeringens formål med utbyggingsselskapet er å oppnå en mer helhetlig utbygging og større

kostnadseffektivitet for den portefølje det blir gitt ansvar for. Strekningene i porteføljen med høy samfunnsøkonomisk lønnsomhet skal prioriteres gjennomført foran de med lav eller negativ samfunnsøkonomisk lønnsomhet. Innenfor dets formål, oppstartsportefølje og finansiering legges det til grunn at utbyggingsselskapet selv skal prioritere rekkefølgen på utbyggingen av prosjekter.

Videre viser jeg til Innst. 362 S (2014-2015) og følgende merknad fra komiteen:

Komiteen viser til at prosjektet E6 Vindåsliene- Korporalsbrua er det eneste prosjektet i veiselskapets oppstartsportefølje som har oppstartsbevilgning i statsbudsjettet for 2015. Komiteen viser videre til behandlingen av statsbudsjettet for 2015 (jf. Innst. 13 S (2014-2015)), der komiteen har sluttet seg til at det gjennomføres byggestart på strekningen E6 Vindåsliene- Korporalsbrua i 2015. Det er satt av 50 mill. kroner i oppstartsbevilgning til dette prosjektet i 2015. Komiteen forventer at prosjektet har byggestart i 2015.

Departementet legger ut fra ovennevnte til grunn at prosjektet startes opp i 2015. Hvordan prosjektet skal håndteres videre, av Statens vegvesen og Nye Veier AS, er ikke avklart. Dette arbeides det videre med i departementet.

SPØRSMÅL NR. 1248**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Janne Sjølmo Nordås****Besvart 3. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Hva er forventet innkrevingskostnad pr. passering i Helgelandspakke Sør?»

BEGRUNNELSE:

Viser til Prop. 148 S.

Svar:

I Prop. 148 S (2014-2015) er det lagt til grunn en samlet årsdøgntrafikk gjennom de tre bomstasjonssnittene på 5 130 kjøretøy i 2016, som er første år med bompengeneinnkreving. Dette gir totalt 1 872 450 kjøretøy gjennom de tre bomstasjonssnittene i løpet av året. Med årlige innkrevingskostnader på 11 mill. kr, blir kostnaden per passering 5,87 kr. Forventet trafikkvekst

gir en gradvis reduksjon i kostnadene til 5,40 kr per passering i 2030 som er siste år med bompengeneinnkreving. Begge beløpene er i 2015-prisnivå.

Regjeringen er svært opptatt av at så lenge bompenger er en del av vegfinansieringen, så skal en større andel gå til vegbygging og en lavere andel gå til finansierings- og administrasjonsomkostninger. Regjeringen har derfor fremmet en veg- og bompengereform, som Stortinget behandlet i juni 2015. Jeg merket meg at Senterpartiet i stortingsdebatten hadde en kritisk tone til flere av reformens viktige virkemidler for å kutte bompengenekostnadene for bilistene. Regjeringen har også fått gjennomslag for å fjerne en rekke bomstasjoner med høye driftskostnader pr bilpassering. I bompengepakken for Helgeland Sør sørget vi for at økte statlige bidrag dekket mesteparten av kostnadsveksten som prosjektet opplevde fra tidligere planfase frem til endelig stortingsvedtak.

SPØRSMÅL NR. 1249**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Truls Wickholm****Besvart 6. juli 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Hvor mye utgjør formuesskatteinntektene for de 15 største kommunene i landet og hvor stort vil inntektsbortfallet bli for hver av disse om den kommunale andelen reduseres fra dagens 0,7 pst. til 0,6 pst., 0,5 pst. 0,4 pst. og 0,3 pst.?»

Svar:

Tabellen viser formuesskatteinntektene i 2013 for de 15 mest befolkningsrike kommunene i landet.

Kommune	Folkemengde 1.1.2014	Formuesskatt (1 000 kr)
Oslo	634 463	2 304 080
Bergen	271 949	614 894
Trondheim	182 035	265 256
Stavanger	130 754	362 800
Bærum	118 588	516 178
Kristiansand	85 983	181 625
Fredrikstad	77 591	87 498
Sandnes	71 900	114 856
Tromsø	71 590	83 274

Drammen	66 214	100 388
Asker	58 338	292 818
Sarpsborg	54 059	48 623
Skien	53 439	51 915
Skedsmo	51 188	61 515
Bodø	49 731	44 377

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Regjeringen har ikke foreslått å fjerne formuesskatten. Ved endringer i skatte- og avgiftsopplegget som berører kommunesektoren har det vært vanlig å kompensere kommunene, enten ved endringer i ram-

metilskudd eller ved økte kommunale skattører. Kommunene vil også bli kompensert om formuesskatten reduseres til under 0,7 pst.

SPØRSMÅL NR. 1250

Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø

Besvart 3. juli 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Flyselskapet Norwegian er i dag norskregistrert og flyr med norsk driftstillatelse. Jeg har fått melding om at selskapet på langdistanseflyvniger benytter utenlandsk personell fra land utenfor Europa uten arbeids- og oppholdstillatelse i Norge. Dette er i så fall et brudd på lovverket, og kan føre til sosial dumping innen luftfart.

Hva vil regjeringa gjøre for å få klarhet rundt og stopp i lovbruddene som foregår i Norwegian?»

BEGRUNNELSE:

Flyselskapet Norwegian har tidligere registrert langdistansefly i Irland og brukt utenlandsk personell fra land utenfor Europa. Selskapet har tidligere ønsket å fjerne kravet om oppholdstillatelse for utenlandsk personell fra land utenfor Europa på norskregistrerte fly i internasjonal trafikk. Den rødgrønne regjeringa støttet ikke dette forslaget, med den begrunnelse at regjeringa ville sikre arbeidstakeres vilkår og hindre sosial dumping. Nå er Norwegian igjen norskregistrert, men ser ut til å fortsette praksisen fra tidligere med å bruke uten-

landsk personell fra land utenfor Europa uten arbeids- og oppholdstillatelse i Norge.

Svar:

Spørsmål om å endre utlendingsregelverket ved å fjerne kravet til oppholdstillatelse for personell fra land utenfor EØS-området som arbeider på norskregistrerte fly i internasjonal trafikk (altså direkte inn og ut av Norge), ble sendt på høring i 2012. Etter høringen besluttet den forrige regjeringen å ikke endre reglene på det tidspunktet og ga samtidig Samferdselsdepartementet i oppdrag å utrede problemstillinger for norsk luftfart som følge av øket konkurranse og globalisering. Denne utredningen pågår.

Utredningen vil blant annet inneholde en vurdering av det spørsmålet som kom opp i slutten av høringsprosessen sist, nemlig om utlendingsregelverkets bestemmelser og bestemmelsene om forenklet grensepassering etter Schengens grenseforordning.

I spørsmålet antydes det at det skjer lovbrudd. Jeg gjør oppmerksom på at Norwegian har fortsatt enkelte utenlandskregistrerte fly som selskapet anvender i internasjonal trafikk til og fra Norge.

SPØRSMÅL NR. 1251**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 3. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden spesifisere hvilke konkrete endringer den skjerpede grensekontrollen på den dansk-tyske grensen vil innebære for Danmark, og hvilken grad av kontroll Norge kan innføre langs sine grenser ved å følge samme modell som Danmark nå innfører?»

Svar:

Jeg er kjent med at den nye danske utenriksminister Kristian Jensen har meddelt sin tyske kollega at Danmark vil, som det er opplyst, «øke grensekontrollen». Han har spesielt omtalt en økt kontroll med den dansk-tyske grense. Utenriksminister Jensen understreket at kontrollaktiviteten vil skje innenfor rammene av Schengenregelverket. Han opplyste videre at denne prosessen vil bli implementert i åpen dialog med EU-organene i Brussel og med nabolandene. Danske myndigheters mål med de bebudede tiltakene er opplyst å være å begrense illegal innvandring og grensekryssende kriminalitet. Det foreligger imidlertid ennå ikke fullstendige opplysninger om hvilke konkrete kontrolltiltak som tenkes iverksatt som ledd i dette initiativet, og det vil derfor ikke la seg gjøre å kommentere

re nærmere de konkrete konsekvensene dette vil ha for Danmarks vedkommende.

Gitt at alle tiltakene skal ligge innenfor Schengenreglene er det nærliggende å anta at det kan dreie seg om det vi hos oss omtaler som «stikkprøve baserte personkontroller i grensenære områder». Dette går ut på at politiet kan foreta personkontroller i områder i nærheten av grensepasseringssteder når det foreligger informasjon som indikerer spesiell risiko for illegal innvandring eller smuglerkriminalitet over grensen. Norsk politi har også dette konseptet som ledd i sitt arbeid for å forebygge og avdekke ulovlig innvandring og annen kriminalitet i nærheten av grensepasseringssteder. Jeg vil følge med på hvilke tiltak Danmark konkret vil gjennomføre og vurdere relevansen for norske forhold.

Jeg vil avslutningsvis legge til at tollmyndighetene i Norge har hjemmel i utlendingsforskriftens § 4-30 til å bistå politiet med identitetsavklaringer på utenlandske statsborgere i forbindelse med tollkontroll på selve grensen, og derved kan man bidra til å avdekke personer som ikke har lovlig opphold i Norge. Politiet har på sin side anledning etter § 21 i Utlendingsloven til å foreta identitetskontroller på territoriet.

SPØRSMÅL NR. 1252**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes****Besvart 3. juli 2015 av fungerende kunnskapsminister Elisabeth Aspaker****Spørsmål:**

«Hva er utviklingen i andelen forskningsmidler fra Forskningsrådet som går til humanistisk forskning de siste 10 år, og er ministeren fornøyd med utviklingen?»

Svar:

Andelen forskningsmidler fra Forskningsrådet som går til humanistisk forskning har økt fra 4 prosent til 6 prosent de siste 10 årene. Fordelingen per år er som følger:

År	Andel humaniora
2005	4 %
2006	4 %
2007	3 %
2008	3 %
2009	4 %
2010	5 %
2011	5 %
2012	5 %
2013	5 %
2014	6 %

Jeg er fornøyd med at andelen forskningsmidler som går til humanistisk forskning har økt.

SPØRSMÅL NR. 1253**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes****Besvart 7. juli 2015 av næringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

«På hvilken måte har arbeidet med «Kunnskapsinnhenting- verdiskaping i Nord» påvirket regjeringens arbeid, og vil regjeringen komme med nye samordnede initiativer i tråd med hovedkonklusjonene i sluttrapporten for å utløse potensialet i nord?»

BEGRUNNELSE:

Som del av behandlingen av Stortingsmelding 10 (2010 - 2011) ble det bestemt at Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet og Miljøverndepartementet skulle gjennomføre en omfattende kunnskapsinnhenting om virkninger og ringvirkninger av økt satsing på verdiskaping i Nord-Norge. Næringsdepartementet ledet arbeidet.

Dette var startskuddet for historiens største og mest omfattende utredning næringsmulighetene i nord. Prosessene ledet til en serie ulike rapporter, utregninger og scenarieprosesser, og involverte mange miljøer både i landsdelen og utenfor.

Sentrale konklusjoner var at potensialet i landsdelen ikke utløses av seg selv, det krever samordnede politiske initiativer fra både nasjonal, regionalt og lokalt nivå, å involvere befolkningen, næringsliv, og organisasjoner. Foreløpig har ikke regjeringen tatt initiativ til noen oppfølging av arbeidet.

Svar:

Regjeringen har som mål å utvikle Nord-Norge til å bli en av Norges mest skapende og bærekraftige regioner. Nordområdene har et stort potensial for verdiskaping, og regjeringen vil bidra til at næringslivet i landsdelen kan realisere dette. Regjeringen vil legge til rette for at regionen kan utnytte sine naturgitte fortrinn og styrke utdannings- og forskningsmiljøene.

Som representant Fylkesnes påpeker ble prosjektet «Kunnskapsinnhenting- verdiskaping i nord» initiert i

oppdateringen av forvaltningsplanen for Barentshavet-Lofoten (Meld. St. 10 (2010-2011)) under regjeringen Stoltenberg II og har sett på virkninger og ringvirkninger av økt satsing på verdiskaping som reiseliv og fiskerirelaterte næringer. Prosjektet ble ledet av Nærings- og fiskeridepartementet og gjennomført i samarbeid med Klima- og miljødepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Sluttrapporten for dette prosjektet «Framtid i Nord» ble overrakt statsråd Elisabeth Aspaker og meg 8. april 2014.

Kunnskapsinnhenting er et omfattende faglig arbeid som bidrar inn i både Regjeringens nordområdesatsing og som grunnlag for oppfølging av regjeringsplattformen. Den gir oss imidlertid ikke svar på hva som er selve veien framover, men sier noe om hva som er mulighetsrommet og hvilke virkninger ulike satsinger vil kunne føre til. Rapporten bidrar til kunnskapsgrunnlaget om nordområdene på en god og systematisk måte. «Framtid i Nord» er et av flere innspill til det løpende arbeidet som gjøres og som bidrar til regjeringens nordområdesatsing.

Utredningene som ble utført peker på et ikke ubetydelig potensial for økt verdiskaping og sysselsetting i marine næringer, reiselivet, fornybar energi og mineraler.

De viktigste utfordringene er mangelen på arbeidskraft og aldrende befolkning. Andre viktige utfordringer er knyttet til lavere kompetanse og FoU-aktivitet enn i resten av landet, i tillegg til lav standard på infrastruktur. En av de overgripende problemstillingene i sluttrapporten var å se på potensialet for framtidig verdiskaping innen de marine næringene (sjømat), reiselivet, fornybar energi, mineralnæringen og annen industri og virksomhet i Nord-Norge, og hva det vil bety for framtidig sysselsetting i de nevnte næringene. Av konkrete oppfølginger innenfor dette området kan jeg nevne Maritim Strategi, Havbruksmeldingen og den kommende Reiselivsmeldingen.

SPØRSMÅL NR. 1254**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 3. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«I 2014 ble det i følge samferdselsdepartementets tall krevd inn 8,5 milliarder kroner i bompenger.

Hvor mye høyere ville beløpet anslagsvis vært i 2014 uten vedtaket om sletting av bompengegjeld som ble gjort i nysalderingen av budsjettet for 2013?»

Svar:

Dagens regjering har igangsatt et arbeid for å redusere bompengandelen i vegsektoren. Dette arbeidet gjenspeiles i regjeringens forslag til veg- og bompengereform, som Stortinget behandlet i juni 2015. Samtidig har regjeringen foreslått å øke den statlige andelen i flere vegprosjekter som Stortinget har behandlet i løpet

av 2014/15. I disse vegprosjektene vil bilistene dermed spares for flere milliarder kroner i bompenger i årene som kommer.

Gjennom bevilgningen på 500 mill. kr til innfrielse av bompengegjeld i 2013 har regjeringen avviklet fem bompengeprosjekter med lav trafikk og høye innkreivingskostnader, jf. Prop. 21 S (2013-2014). I følge Statens vegvesens beregninger ville innkrevde bompenger i 2014 vært om lag 80-85 mill. kr høyere uten avvikling av bompengeinnkreivingen for disse fem prosjektene. Dermed har bilistene allerede begynt å spare penger sammenlignet med utviklingen som var lagt opp til av Stoltenberg II regjeringen, hvor representanten Pollestad var statssekretær. Men forskjellen vil bli mer synlige etter hvert som effekten av bompengereformen materialiseres.

SPØRSMÅL NR. 1255**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 3. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Samferdselsministeren har tidligere lovet en ordning med statlig garanti for bompengelån.

Når kan det ventes at en slik ordning innføres?»

Svar:

Dagens regjering ønsker å redusere bilistenes bompengekostnader. Vi har allerede i flere vegprosjekter økt den statlige andelen sammenlignet med nivået skissert av Stoltenberg II regjeringen, hvor representanten Pollestad var statssekretær. I vår fremmet vi en veg- og bompengereform for Stortinget, som ble behandlet i

Stortinget i juni. I reformen skisseres en såkalt "rente-kompensasjonsordning" hvor staten dekker en del av finansieringskostnadene for bompengelånene. Jeg merket meg at Senterpartiet i stortingsdebatten var kritisk til en slik ordning. Basert på stortingsflertallets positive tilnærming jobber regjeringen videre med å reformere bompengesektoren og etablere ulike virkemidler slik at lånekostnader og administrative kostnader kan reduseres. Vi har skissert at mange av reformens elementer vil realiseres 01.01.16. Dette vil gi rom for å redusere trafikantenes betaling av bompenger, enten i form av lavere takster, høyere rabatter eller kortere innkreivingsstid.

SPØRSMÅL NR. 1256**Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Jan Böhler****Besvart 2. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«OUS har hevdet at å åpne lokalsykehussenger på Aker ikke lar seg kombinere med samhandlingsarenaen der. Legeforeningen og Fagforbundet ved OUS har derimot opplyst at det fins ledige lokaler som kan opprustes innen et par år, og at arealer som brukes til urologi og karkirurgi, samt 12 operasjonsstuer dels brukt av Oslo legevakt, blir ledige i høst og neste år.

Er statsråden enig i at nært samspill mellom samhandlingsarena og lokalsykehus er positivt og hvordan ser han på påstandene om at det ikke er plass til dette på Aker?»

BEGRUNNELSE:

Etter at det ved etableringen av Oslo Universitetssykehus (OUS) først var planer om å tømme og selge Aker, er det meget positivt at det er blitt etablert en samhandlingsarena der. Den består av Oslo kommunes tiltak som når de utvides til neste år vil bruke ca. 15 % av tilgjengelig tomteareale, mens OUS til sine tiltak relatert til samhandling og andre virksomheter, herunder bl.a. urologi og karkirurgi som skal flyttes, bruker ca. 45 %.

Det bør være gode muligheter til å ta i bruk de øvrige arealene på Aker-området til på lenger sikt å bygge et nytt lokalsykehus i den delen av Oslo hvor befolkningen vil øke mest (jf. Hovinbyen som planlegges med 60-70000 innbyggere). Men det viktigste nå er om det er her det på raskeste måte kan etableres over to hundre lokalsykehussenger for dermed å møte kapasitetsbehovet i Osloområdet de kommende to til ti årene, slik et tverrpolitisk Oslo bystyre har bedt om.

Noen av de aktuelle lokalene som i dag er i full bruk, blir som nevnt ovenfor ledige i det kommende året. Noen andre tomme etasjer i blant annet høyblokka eller bygg 6, kan rehabiliteres på et par år med bygging av ny rømningsvei og ventilasjonsanlegg for om lag femti millioner kr pr etasje, ifølge anslag fra fagfolk. Det er også foreslått å lage et mottak for lokalsykehussenger som del av samme prosjekt som nytt tilbygg for rømningsveier.

I de politiske diskusjonene om hvordan vi på en rask og god måte kan skaffe økt lokalsykehus-kapasitet i Osloområdet de kommende årene, er det viktig å få en nærmere vurdering av korrektheten i informasjon fra HSØ og OUS publisert bl.a. 19/5 og i intervju i Nrk-Østlandssendinga 18/5 hvor lokalsykehussenger og samhandlingsarena settes opp mot hverandre, uttrykt bl.a. slik: «Hvis tjenestene som gis ved Aker sykehus i dag skal erstattes av andre typer tjenester som

noen tar til orde for, må det finnes nye lokaler for de omfattende tilbudene som allerede er etablert på Aker».

Undertegnede er innforstått med at det fra styret i OUS sin side er bestemt at det i desember skal legges fram en utredning av hvordan behovet for lokalsykehus i Oslo øst og sør skal løses på lenger sikt. Men det er altså ikke dette arbeidet- men i diskusjonen om hvordan vi raskt nok kan få fram gode og tilstrekkelige løsninger på lokalsykehusbehovet de første to til ti årene, at det er viktig å oppklare om OUS allerede nå på upresist grunnlag utelukker Aker.

Svar:

Som representanten Böhler er godt kjent med, gjennomfører Oslo universitetssykehus nå prosjektet Idé-fase Oslo universitetssykehus for å få et godt grunnlag for videre utvikling av sykehuset fram mot 2030. Arbeidet inkluderer behovet for oppgradering av bygg og planer for nye bygg. Pasientforløp og kapasitet framover er også med i arbeidet.

Helse Sør-Øst RHF arbeider samtidig med å gjennomgå fremtidig kapasitet og muligheter for optimalisering av drift og oppgave- og arbeidsdeling for spesialisthelsetjenesten i Oslo og Akershus. Innbyggerne i Oslo og Akershus sykehusområder får i dag sitt lokalsykehustilbud fra fire sykehus: Akershus universitetssykehus, Oslo universitetssykehus og de private ideelle sykehusene Diakonhjemmet sykehus og Lovisenberg Diakonale sykehus. Under ledelse av Helse Sør-Øst RHF arbeider de fire sykehusene og Oslo kommune med å lage en konkret plan for hvordan det skal sikres tilstrekkelig behandlingsskapasitet i Oslo og Akershus sykehusområder på kort (fram mot 2018), mellomlang (fram mot 2025) og lang sikt (fram mot 2030).

Resultater av begge arbeidene skal legges fram for styrene i desember 2015 og vil ivareta kapasitetsbehovet i perioden som representanten viser til.

I arbeidet som gjøres ved Oslo universitetssykehus inngår vurdering av lokalsykehus-funksjoner og i den forbindelse videre bruk av Aker sykehus og tomtearealet der. Oslo universitetssykehus har i dag en betydelig elektiv aktivitet på Aker. Oslo universitetssykehus benytter i dag de lokalene på Aker som er egnet til sykehusbehandling. Beregninger viser at rehabilitering av sengearealer som er stengt grunnet brannsikkerhet/tilsynspålegg, vil kreve vesentlige investeringer. Dette er investeringer som må vurderes helhetlig opp mot andre bygningsmessige behov i OUS. Bruken videre må være basert på hva som er hensiktsmessig for sykehuset og Oslos befolkning.

Beregninger viser at Oslo universitetssykehus kan klare seg med om lag 30-40 prosent mindre areal enn de i dag disponerer. Det er altså ikke mangel på sykehusareal som er et problem for Oslo universitetssykehus, men mangel på hensiktsmessige arealer for moderne sykehusdrift.

Idéfaseplanen skal gi Oslo universitetssykehus et grunnlag for en helhetlig utvikling av foretaket framover, en utvikling som vil skje i etapper med flere enkeltprosjekter som må planlegges innenfor en helhetlig ramme og retning. Som jeg har sagt tidligere, har jeg ingen prestisje knyttet til om deler av dette skal være på Aker.

SPØRSMÅL NR. 1257

Innlevert 30. juni 2015 av stortingsrepresentant Jan Bøhler

Besvart 2. juli 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Helse Bergen sier det er svært trist at de er ført bak lyset av firmaet Enemona's grove underbetaling av ansatte. Statsråden har sagt at offentlige virksomheter har et spesielt ansvar for å motarbeide sosial dumping.

Er statsråden fornøyd med hvordan dette ansvaret er ivare tatt overfor Enemona, som fikk fortsette arbeidet i over en uke selv etter de siste avsløringene- og hvordan vil regjeringen bruke disse erfaringene til å innskjerpe tiltakene for å hindre at det offentlige bruker bedrifter som driver sosial dumping?»

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at det er svært beklagelig at de ansatte i Enemona ikke har fått lønn i tråd med den kontrakten som ble inngått mellom Helse Bergen HF og Enemona. Kontrakten ble inngått i samsvar med forskrift om lønns- og arbeidsvilkår ved offentlige kontrakter, og Enemona forpliktet seg til å overholde landsoverenskomsten for elektrofag. Arbeidstilsynet og andre offentlige myndighetsorganer er nå i prosess med å klarlegge faktum i denne saken. Helse Bergen HF har imidlertid i sin reaksjon overfor Enemona lagt til grunn det faktum som er brakt frem i media, at det foreligger brudd på gjeldende regler om lønns- og arbeidsvilkår.

Helse Bergen HF holder derfor nå tilbake penger overfor Enemona, og ser på mulige løsninger som innebærer at arbeidstakerne får den lønn de har krav på. Helse Bergen HF vil aktivt søke å bidra til å sikre at arbeiderne får betalt fra Enemona i tråd med arbeidstakernes arbeidsavtale.

Helse Bergen HF ble gjort oppmerksom på forholdene den 12. juni. Det ble umiddelbart varslet til Arbeidstilsynet. Samme dag ble det sendt varsel om heving av kontrakten, med frist for besvarelse 18. juni.

Heving av kontrakten var da allerede et tema av andre årsaker. Kontrakten ble formelt hevet i brev datert 23. juni. I avtalen mellom Helse Bergen HF og Enemona er det fastsatt en prosedyre knyttet til oppsigelse av kontrakt, og slik det ble vurdert av Helse Bergen HF som kontraktspart, kunne de ikke fravike denne prosedyren som nødvendigvis også må ivareta kontraktsmotpartens uttalelsesrett. Å heve en inngått kontrakt er et alvorlig virkemiddel, og før heving ble foretatt måtte nødvendigvis Helse Bergen HF foreta en grundig gjennomgang av saken for ikke å heve kontrakten på sviktende grunnlag og dermed risikere å komme i et etterfølgende erstatningsansvar overfor Enemona. Jeg vil igjen minne om at Helse Bergen HF nå holder tilbake penger, og ser på hvordan de kan bidra til at arbeidstakerne får den lønn de har krav på fra Enemona.

Når det gjelder andre del av representanten Bøhlers spørsmål- hvordan regjeringen vil bruke erfaringen fra denne saken for å hindre at det offentlige bruker bedrifter som driver sosial dumping, vil jeg peke på at det er Nærings- og fiskeridepartementet som har ansvaret for de fleste av de tiltakene som er nevnt nedenfor, mens Arbeids- og sosialdepartementet har en koordinerende rolle når det gjelder bekjempelse av arbeidslivskriminalitet.

Regjeringen mener at offentlig sektor, som en stor innkjøper, må gå foran i arbeidet med å fremme et seriøst arbeidsliv. Derfor utgjør offentlig innkjøp et hovedområde i regjeringens strategi mot arbeidslivskriminalitet som ble lagt frem 13. januar i år.

Det fremgår av strategien at regjeringen blant annet vil åpne for å begrense antall underleverandører i bransjer med særlig store utfordringer. Ny lovhjemmel og forskrift vil komme på plass i 2016. Regjeringen mener dessuten at det må bli enklere for privatpersoner og offentlige og private virksomheter å sjekke om leverandører er seriøse. Derfor skal det etableres en ordning, basert på nødvendige opplysninger fra sentrale

myndigheter og registre, som kan gi dokumentasjon på at leverandører etterlever lover og regler. På oppdrag fra Arbeids- og sosialdepartementet har Difi allerede utarbeidet en veileder for etterlevelse av forskriften om lønns- og arbeidsvilkår i offentlige anskaffelser. Veilederen er til god hjelp for de som skal sikre at krav til lønns- og arbeidsvilkår i offentlige kontrakter overholdes.

Regjeringen er opptatt av at gode regelverk skal hindre sosial dumping. Derfor har vi økt strafferammene for brudd på deler av arbeidsmiljøloven og lov

om allmenngjøring av tariffavtaler. Endringene trådte i kraft 1. juli 2015.

Når det gjelder erfaringene fra denne konkrete saken, er jeg som helseminister særlig opptatt av at de regionale helseforetakene og helseforetakene trekker lærdom av den. Jeg vil dessuten be om at helseforetakene gjennomgår sine rutiner for, om nødvendig, ytterligere styrke sine fremtidige kontroller med at leverandører oppfyller kravene til lønns- og arbeidsvilkår. Videre at man gjennomgår kontraktsformuleringene i sine avtaler med leverandører for å sikre at de ansattes lønns- og arbeidsvilkår ivaretas på en best mulig måte.

SPØRSMÅL NR. 1258

Innlevert 3. august 2015 av stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn

Besvart 7. august 2015 av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU Vidar Helgesen

Spørsmål:

«Vil regjeringa jobbe for at nordmenn får rett til å delta ved lokalval i andre EØS-land?»

GRUNNGJEVING:

Artikkel 22 i Maastricht-traktaten gav alle EU-borgarar rett til å delta i lokaldemokratiet uavhengig av kva medlemsstat dei oppheld seg i. Dette gjeld både retten til å stemme og retten til å stille til val.

Denne retten gjeld likevel ikkje for nordmenn, trass i at EØS-avtalen er basert på eit likebehandlingsprinsipp og Noreg sjølv fører ein liberal praksis når det gjeld stemmerett for utlendingar.

At utlendingar engasjerer seg i lokalpolitikken er noko vi opplever som ein stor verdi i Noreg, og formodentleg også i andre land. Det er med på å styrke integreringa, og det bidreg til utveksling av kulturell og politisk erfaring.

For mange nordmenn som bur og jobbar i andre europeiske land vert dette opplevd som lite rettferdig. At Noreg fører ein svært streng praksis for doble statsborgerskap, gjer det ikkje enklare for norske statsborgarar å oppnå demokratiske rettar i landet ein oppheld seg.

Det ville vore svært positivt om regjeringa, både på bilateralt og multilateralt nivå, kunne jobbe for nordmenn sine demokratiske rettar i andre EØS-land.

Svar:

Eg vil takke representanten for eit interessant og aktuelt spørsmål like før valet til kommunestyre og fylkesting. Eg vil først få understreke at i den norske vallova har vi gjeve stemmerett og rett til å stille som representantar på lokalt og regionalt nivå til alle utanlandske innbyggjarar som oppfyller krava i lova, slik det står i lovas kapittel 2 § 2-2. Denne retten gjeld altså for både europearar og folk frå andre delar av verda.

Representanten peikar på at innbyggjarar i EU som flyttar til eit anna EU-land får stemmerett ved lokalval og ved val til Europaparlamentet også i dei EU-landa som dei flyttar til. Denne retten vart skriven inn i Maastricht-traktaten i 1992, og seinare vart den teken inn i Traktaten om den europeiske unionen sitt verkeområde, i traktaten sin del 2, om like vilkår og unionsborgarskap (artikkel 20, 2. ledd). Desse rettane er ein del av dei politiske rettane til dei som er medlemmar i EU. I EØS-avtalen er ikkje desse politiske rettane med. Difor er heller ikkje retten til å stemme i lokalval for norske statsborgarar som bur i eit anna EU-land ein del av EØS-avtalen.

Eg tolkar spørsmålet frå representanten, om regjeringa vil ta opp med dei andre EØS-landa ynskjet om å få stemmerett for nordmenn som bur i desse landa, at vi burde arbeide for å få ein slik rett inn EØS-avtalen, sidan EU-statsborgarar har denne retten frå Maastricht-traktaten. Til det vil eg svare at regjeringa ikkje har planar om å ta initiativ til endringar i EØS-avtalen for å utvide den til òg å innehalde dei politiske rettane som i dag ikkje er ein del av avtalen.

SPØRSMÅL NR. 1259**Innlevert 3. august 2015 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 7. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden foreta seg noe for å sørge for at saksbehandlingstiden for familiegjenforening der den ene personen kommer fra et land utenfor EØS-området blir på maksimalt 6 måneder, og i tilfellet ja, hvilke tiltak vil statsråden sette i verk?»

BEGRUNNELSE:

UDI-direktøren erkjenner til avisen Vårt Land 30. juli at det tar for lang tid å få svar på søknad om familiegjenforening for ektepar der den ene personen kommer fra et land utenfor EØS-området. Det fremkommer et klart ønske om å få ned behandlingstiden til maks 6 måneder. I dag står 13000 ektepar i kø for å få sin sak behandlet, og paret som er intervjuet i avisen har fått beskjed om en saksbehandlingstid på 13 måneder.

Svar:

Jeg har stor forståelse for at lange saksbehandlingstider i utlendingsforvaltningen er en påkjenning for dem det gjelder. Saksbehandlingstidene i familieinnvandringsaker er for tiden ikke på et akseptabelt nivå. Noe over halvparten av sakene som var behandlet ved utgangen av juni 2015 var behandlet innen seks måneder.

UDI ble styrket med 30 millioner kroner til behandling av flere oppholdssaker og IKT-utvikling i 2014. Dette ble videreført i 2015. I forbindelse med revidert budsjett for 2015 ble UDI styrket med 11,3 millioner kroner knyttet til veksten i innkomne utvisningssaker og 5 millioner kroner til behandling av familieinnvandringssaker. Det er opp til UDI å finne de beste tiltakene

for en mest mulig effektiv saksbehandling innenfor de rammene de har fått tildelt av Stortinget. Jeg forventer at UDI jobber kontinuerlig med å forbedre saksflyt og øke effektiviteten for å gi en forutsigbar saksbehandling.

UDI har gjennomført flere tiltak for en mer effektiv saksbehandling av familiesakene; Omorganisering av UDIs veiledningstjeneste, innføring av elektroniske meldinger (eMeldinger) til brukerne på ulike stadier i saksbehandlingsprosessen, og etablering av nye nettsider med søkeren i fokus. Det må forventes at produktiviteten går noe ned i en periode når man gjennomgår en omfattende omorganisering. Jeg mener likevel det er viktig at UDI gjennomfører tiltak som skal bidra til effektivisering på lengre sikt.

Søknader om familieinnvandring har stor variasjon i kompleksitet. UDI kategoriserer nå sakene i større grad enn tidligere og deler disse inn i forskjellige saksbehandlingsspor. Kategorisering av familieinnvandringssakene i tydelig definerte grupper gir bedre mulighet til aktiv styring av ressurser og til å foreta nødvendige prioriteringer i den daglige driften.

Jeg følger utviklingen i saksbehandlingstider gjennom styringsdialogen med UDI, og vil også etterspørre resultater av de tiltakene som er iverksatt. Jeg forventer at saksbehandlingstiden stabiliserer seg på kort sikt, samtidig som det er en målsetting med en viss nedgang i løpet av 2015.

Jeg viser for øvrig til mine skriftlige svar på spørsmål fra representantene Sivertsen (svar av 23.2.2015 på spm. nr. 632), Andersen (svar av 18.2.2015 på spm. 591) og Raja (svar av 18.2.2015 på spm. nr. 612), samt svar på spørsmål fra representant Greni i ordinær spørretime 18. mars 2015 (spm. nr. 7).

SPØRSMÅL NR. 1260**Innlevert 3. august 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 13. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva kan statsråden gjøre for å sikre at det ikke oppstår flaskehalser i levering av legemidler til norske pasienter?»

BEGRUNNELSE:

Pasienter dør og andre pasienter lider, fordi det er flaskehalser i systemet omkring levering av viktige medisiner. Spesielt er utfordringen stor når pasienter må over til annen type medisiner for sin sykdom. Dette

gjør at pasienter ikke får levert sine medisiner til rett tid, og det blir en fare for pasientens liv og helse.

Allerede i 2008 fikk Legemiddelverket 34 meldinger om at det manglet medisiner, eller at innarbeidede medisiner var avregistrert, og dermed ikke lenger tilgjengelige. I 2014 kom det inn 112 slike meldinger, og i første kvartal i år er vi oppe i 52 allerede. Dette er et økende problem og en utfordring for norske pasienter.

Svar:

Som representanten Bollestad peker på, er mangel på legemidler et økende problem, og andre vestlige land opplever tilsvarende utfordringer. I mitt svar av 27. mars 2015 på spørsmål nr. 778 til skriftlig besvarelse redegjorde jeg for myndighetenes arbeid for stabil og sikker legemiddelforsyning i normalsituasjoner, samt beredskap for tilfeller av langvarig forsyningssvikt og ved ulykker, katastrofer og krisetilstander.

I Norge har grossistene leveringsplikt til apotek innen 24 timer fra bestilling. Statens legemiddelverk har styrket tilsynet med god distribusjonspraksis, blant annet for å sikre at grossistene oppfyller leveranseplikten (så lenge medisinen er tilgjengelig på markedet). Blant annet følger Legemiddelverket med på om det drives parallelltransport som går ut over norske pasienter. Mangelsituasjoner skyldes i liten grad flaskehalser i levering av legemidler i Norge, men at internasjonal farmasøytisk industri ikke kan eller vil levere de etterspurte legemidler i markedet. Dette kan skyldes uli-

ke forhold- produksjonsproblemer, at legemidlet blir trukket fra markedet, eller at etterspørselen øker mer enn produksjonskapasiteten. Industrien har ingen plikt til å gjøre sine legemidler tilgjengelige for befolkningen. Det er derfor nødvendig at vi har gode systemer for å overvåke og følge med på forsyningen av legemidler i Norge, og at forsyningssvikt håndteres på best mulig måte. Mangeltilfellene kan håndteres ved at det tas i bruk pakninger beregnet for andre land, eller ved bruk av alternative legemidler med tilsvarende effekt. Det er et tett samarbeid mellom Statens legemiddelverk og Oslo Universitetssykehus (OUS) for å finne gode løsninger i mangelsituasjoner. OUS har en koordinerende rolle i Helse Sør Øst, og helseregionene samarbeider i håndteringen av slike situasjoner.

På oppdrag fra Helse- og omsorgsdepartementet har en prosjektgruppe ledet av Helse Sør-Øst RHF utarbeidet en rapport om nasjonal legemiddelberedskap for spesialisthelsetjenesten. Rapporten inneholder anbefalinger for å gi en samlet best mulig legemiddelberedskap og forsyningssikkerhet. Rapporten ble behandlet i møte mellom de administrerende direktørene i de regionale helseforetakene 18. mai 2015, og møtet sluttet seg til anbefalingene i rapporten og implementering av disse. For å sikre beredskapslagre for legemidler i primærhelsetjenesten, har Statens legemiddelverk 26. juni 2015 oversendt til departementet et forslag til forskriftsendring som pålegger grossist plikt til å holde beredskapslagre med sikte på implementering fra 1. januar 2016.

SPØRSMÅL NR. 1261

Innlevert 3. august 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad

Besvart 7. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hva har endret seg i Afghanistan, og hvilken dialog har det vært mellom norske myndigheter og afghanske myndigheter siden februar 2015 som tilsier at det nå er trygt å returnere barnefamilier til Afghanistan?»

BEGRUNNELSE:

Afghanske myndigheter reagerte i vinter sterkt på at barnefamilier ble tvangsreturnert til landet. Flyktningministeren mente da, og skal ha gjentatt dette til norsk media nå i sommer, at de opplevde situasjonen i vinter som et brudd på returavtalen mellom Norge og Afghanistan.

Tall fra Politiets utlendingsenhet viser at norske myndigheter ikke har returnert mindreårige til landet siden februar 2015.

FN sier at sikkerhetssituasjonen i Afghanistan blir stadig verre. I sommer kunne de rapportere en økning på sivilt drepte fra i fjor til i år på 50 %.

Afghanistan er et land med borgerkrigsliknende tilstander og stor uro.

Svar:

Det er en løpende og konstruktiv dialog med afghanske myndigheter om retur av egne borgere. Afghanerne har bedt om at returavtalen reforhandles, noe vi har

stilt oss positive til. Vi avventer utkast til endringer i avtaleteksten fra afghansk side. Det vil si at nåværende avtale gjelder frem til ny avtale er forhandlet frem.

Det er Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) som avgjør søknader om asyl ut fra vårt gjeldende regelverk og internasjonale forpliktelser. Det er UDI og UNE som skal avgjøre om avslag på asylsøknaden og retur kan skje innenfor dette rammeverket, eller om søkerne har et beskyttelsesbehov på grunn av en utrygg sikkerhetssituasjon. UDI og UNE vurderer dette ut fra oppdatert landinformasjon om forholdene i landet til enhver tid.

Hvis en barnefamilie fyller vilkårene for beskyttelse på grunn av situasjonen på familiens hjemsted, skal UDI og UNE vurdere om familien kan henvises til å ta opphold i andre trygge områder i Afghanistan- såkalt

internflukt. Dette er et grunnleggende asylrettslig prinsipp og muligheten for internflukt skal vurderes i alle slike saker.

Jeg vil påpeke at FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR) åpner for retur av barnefamilier til internflukt hvis familien har et nettverk som er villig til, og i stand til, å gi genuin støtte. Etter forslag fra UDI ga departementet 30. januar i år en instruks til UDI om henvisning av barnefamilier til internflukt i Afghanistan. Det er som utgangspunkt bare rimelig å henvise barnefamilier til internflukt dersom familien har tilstrekkelig nettverk og/eller tilstrekkelige ressurser til å etablere seg og dekke familiens grunnleggende behov. UDI skal alltid foreta en konkret vurdering av barnas retursituasjon, der barnets beste skal være et grunnleggende hensyn.

SPØRSMÅL NR. 1262

Innlevert 3. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 10. august 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Det fremgår av media at regjeringen har spilt inn et kutt i jordbruksstøtten på 20 % i forbindelse med forhandlinger om en ny avtale i WTO.

Hva konkret er de norske posisjonene og hvordan vil dette påvirke muligheten til å føre en norsk landbrukspolitik?

BEGRUNNELSE:

I en epost politisk rådgiver Ingrid Skjøteskift i Utenriksdepartementet har sendt til Bondebladet vises det til stortingsmeldingen om globalisering og handel. Denne regjeringen er en mindretallsregjering. Stortinget har ikke hatt noen mulighet til å behandle saken. Den blir behandlet i høst.

Det er feil å late som regjeringen gjennom denne saken har forankret sin politikk i Stortinget, slik Utenriksdepartementet ved politisk rådgiver Skjøteskift gjør. Særlig med tanke på de erfaringene som regjeringen fikk i saken om ostetoll.

Det sies i saken ingenting om hvorfor regjeringen ikke har forankret saken i Stortinget tidligere. Det fremgår heller ikke om og hvordan dialogen med landbrukets organisasjoner har vært.

Svar:

Regjeringen ser det som viktig å få sluttført WTO-forhandlingene både av hensyn til næringslivet og for å bevare WTO som en velfungerende multilateral handelsorganisasjon. WTO bidrar til å sikre rammebetingelser og forutsigbarhet i den internasjonale handelen. Dette er viktig spesielt for mindre land.

Helt siden Doharunden i WTO ble startet i 2001 har det vært klart at kutt i handelsvridende støtte til jordbruket er en sentral del av forhandlingene. Det har dermed vært en del av forutsetningen for norsk deltakelse i runden at vi er villige til å gjøre kutt i slik støtte.

Stortinget har vært holdt løpende orientert om norsk deltakelse og forhandlingsposisjoner i Doharunden. Blant annet gjennom årlige budsjettproposisjoner og utenrikspolitiske redegjørelser har det fremgått at både denne og forrige regjering har hatt ambisjoner om en omfattende forhandlingsløsning til beste for norsk næringsliv og global økonomi.

Dessverre har ambisjonsnivået i forhandlingene etter hvert blitt redusert og det ambisjonsnivå som nå drøftes er vesentlig lavere enn det som lå på bordet senest i 2008. Dette gjelder også for eventuelle kutt i handelsvridende støtte til jordbruket.

Ved å presentere slike forslag (såkalt «non-paper»), som representanten referer til, i tekniske forhandlingene på embetsnivå, er Norge med å sette dagsorden for

drøftelsene. Ved å være proaktive kan vi være med å påvirke sluttresultatet.

Vårt forslag trenger ikke å innebære kutt i jordbruksstøtten på 20 %. Forslaget definerer ikke tak for den samlede jordbruksstøtten, men legger noen begrensninger på bruk av målpriser og innretningen av støtten. Tilgangen til å benytte støtteformer som ikke er handelsvridende påvirkes ikke av forslaget.

Vårt forslag på jordbruk inneholder tre elementer:

- Bundet AMS (tak for produksjonsavhengig (gul) støtte) skal reduseres. Forslaget innebærer ulik reduksjon i prosent for ulike land avhengig av historisk nivå for bruk av slik landbruksstøtte. EU og Japan skal redusere bundet AMS med 30 %. For Norge innebærer forslaget en reduksjon i bundet AMS på 20 %. Forslaget vil, i tilfelle det blir vedtatt, innebære at Norges tak for AMS reduseres fra eksisterende 11,4 mrd. kroner til 9,2 mrd. kroner. I 2013 notifikerte Norge til sammenligning en AMS på 9,9 mrd. kroner. Ved jordbruksoppgjøret i 2013 ble målprisene for lam og egg avviklet,

noe som isolert sett gir grunnlag for reduksjon i notifisert AMS i 2014.

- Det settes et tak for hvor mye såkalt blå støtte de enkelte land kan bruke. For Norge innebærer forslaget et tak på 7,5 mrd. kroner (gjennomsnittlig bruk av blå støtte i perioden 1995-2000). I 2013 brukte Norge til sammenligning 4,9 mrd. kroner i blå støtte (driftstillegg i jordbruket, distriktstilskudd melk og kjøtt og husdyrtilskudd).

- Det foreslås også begrensninger i bruk av såkalt ikke-produktspesifikk støtte ("de-minimis"). Dette er av meget begrenset betydning for Norge.

Forslaget er tilpasset det ambisjonsnivået som synes å være mulig gitt situasjonen i forhandlingene i 2015. Forhandlingsteksten som ble fremmet av lederen for WTO-forhandlingene i 2008 og som det var stor grad av enighet om, ville ha betydd langt mer omfattende reduksjoner. Norge skulle blant annet redusere bundet AMS med 52,5 % til maksimalt 5,4 mrd. kroner.

SPØRSMÅL NR. 1263

Innlevert 4. august 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 10. august 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Terroristorganisasjonen ISIL har økt de militære angrepene bl.a. mot Kobani, som kurdiske styrker gjenerebret. Og i de kurdiske områder i Nord-Irak fører ISIL-angrep til et stort behov for medisinsk og annen humanitær hjelp.

Vil regjeringen bidra til at de kurdiske styrkene, som nå kjemper mot ISIL i Syria og i Nord-Irak, får et bedre medisinsk tilbud, for eksempel ved å sende et feltsykehus og nødvendige medisiner til området?»

BEGRUNNELSE:

Før sommeren kom rapporter om at ISIL igjen angriper Kobani. I slutten av januar kunne kurdiske styrker feire gjenerobringen, men nå meldes det om nye kamper i kjølvannet av at YPG/YPJ og FSA har lyktes i å frigjøre grensebyen Gire Spi (Arabisk Tal Abyad). Sammen med arabiske og assyriske allierte kjemper de kurdiske soldatene en svært kostbar, men viktig kamp for å sikre frihet og trygghet for sivilbefolkningen i Syria. Det samme gjør Peshmerga-styrkene i de kurdiske områdene av Nord Irak. Både gjennom media og i brev til norske organisasjoner har lokale grupper pekt på at

det er stort behov for medisiner og annen humanitær hjelp. Skadede soldater som står i frontlinjen mot ISIL får svært mangelfull medisinsk behandling. I tillegg til å sende norsk militært personell for opplæring av Peshmerga-styrker kan Norge spille en avgjørende rolle humanitært. Norge har bevilget ekstra midler til bistand i Syrias nærområder. Det er viktig at denne hjelpen også når frem til både de kurdiske soldatene og deres allierte samt til sivilbefolkningen.

Svar:

Terrororganisasjonen ISILs brutalitet påfører sivilbefolkningen i Syria og Irak store lidelser. I Syria har konflikten i landet ført til en enorm humanitær krise med over 12 millioner mennesker i nød og over fire millioner mennesker på flukt til naboland. I Irak har kamphandlinger medført at over tre millioner er internt fordrevne, hvorav 1,1 millioner har søkt tilflukt i de kurdiske selvstyrte områdene i Nord-Irak. I tillegg bor 250.000 syriske flyktninger i den kurdiske regionen i Irak. En omfattende humanitær innsats er avgjørende for å bistå sivilbefolkningen som rammes.

Norge yter betydelig humanitær assistanse i Syria og Irak, hvor vi er blant de største humanitære bidragsyterne. I 2015 vil Norge bidra med 1,25 milliarder kroner i humanitær og annen bistand til Syria og nabolandene. I 2014 bidro Norge med over 1,1 milliarder kroner.

Gjennom FN og hjelpeorganisasjoner yter Norge støtte inkludert til prosjekter i kurdisk-dominerte områder i Nord-Syria. Norske bistandsmidler brukes også til å hjelpe flyktninger fra byen Kobane. Det er FN og hjelpeorganisasjonene selv som vurderer og prioriterer hvor hjelpen skal settes inn. Deres vurderinger er basert på behov og sikkerhetssituasjonen for sine ansatte. En av hovedprioriteringene for våre partnere er å fjerne miner og eksplosiver i byen. Norge har også økt den humanitære hjelpen til Irak, som blant annet går til sivile i nød i de kurdiske områdene.

I revidert nasjonalbudsjett bevilget Stortinget ytterligere 500 millioner kroner øremerket krisen i Syria og nabolandene. Disse midlene vil bli gitt til nøytrale humanitære aktører. Helse er en av prioriteringene i føringene fra Stortinget for de nye midlene, og det vil bli økt norsk støtte til helsetilbud til internt fordrevne og flyktninger fra Syria. Støtten øremerkes ikke til befolkningen fra et spesielt område, men flere av våre humanitære partnere retter også sitt arbeid inn mot flyktninger fra Kobane, inkludert helsebistand.

Som kjent støtter Norge den irakiske hærens bekjempelse av ISIL i Irak gjennom et militært treningsbidrag. De norske styrkene skal drive med kapasitetsbygging av irakiske sikkerhetsstyrker og kurdiske Peshmerga-soldater. Det foreligger ingen planer om å sende feltsykehus til området, men kapasitetsbyggingen vil favne bredt. Sanitet inngår som en viktig del av treningen norske soldater gir til Peshmerga-styrkene. Det bidrar til at styrker i kamp blir bedre i stand til å ta vare på seg selv og håndtere skader.

Det er bred enighet om at ISIL må bekjempes gjennom et tett internasjonalt samarbeid og et bredt sett av virkemidler. Bekjempelsen av ISIL står høyt på regjeringens dagsorden, og jeg er i tett dialog om dette med kolleger i regionen og internasjonalt. Situasjonen i Nord-Syria, inkludert i Kobane, og Nord-Irak, der kurdiske styrker også yter ISIL betydelig motstand, inngår i disse diskusjonene.

Samtidig er en politisk løsning avgjørende for å få slutt på krigen i Syria. I Irak må regjeringen føre en inkluderende politikk, som reduserer de sekteriske spenningene og som lykkes med å gi befolkningen fremtidshåp og muligheter. Det må legges til rette for toleranse og forståelse mellom grupper og trosretninger.

SPØRSMÅL NR. 1264

Innlevert 4. august 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 13. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Ved forlengingen av den midlertidige bevæpningen av politiet er det en diskusjon om på hvilken måte politiet skal bevæpnes.

Vil statsråden endre våpeninstruksen slik at våpenet ikke må oppbevares med patron i kammeret, og hvilke tiltak er iverksatt for å senke risikoen for angrep og den ev. skaden av et angrep slik at politiet igjen kan bli ubevæpnet?»

BEGRUNNELSE:

Slik det fremkommer er våpeninstruksen videreført slik at instruksen for bruk av våpen under midlertidig bevæpning er lik den som blir brukt når politiet bevæpnes i situasjoner som krever det. I følge Politihøgskolen er politiets praksis at våpen skal være ladd

og usikret i hylsteret. Politidirektoratet har åpnet for å vurdere våpeninstruksen etter et vådeskudd ved politistasjonen i Stavanger. Ettersom politiets tjenestevåpen ikke har en egen sikring kan alternativet være at man i stedet går rundt med et våpen der man er nødt til å ta et ladegrep før våpenet kan avfyres.

Samtidig er det nå gitt tillatelse til midlertidig bevæpning frem til 20. august. Den første tillatelsen ble gitt 25. november 2014, og vi nærmer oss altså 9 måneder med bevæpning. Regjeringen skulle gjennomføre en risiko- og sårbarhetsanalyse for å finne tiltak som kan redusere eller fjerne behovet for midlertidig bevæpning, f.eks. punktbevæpning eller lokale tilpasninger. Når det nå har gått så lang tid er det viktig at regjeringen er utålmodige for å finne alternativer, og at Stortinget involveres så langt det er mulig i vurderingene om bevæpning dersom regjeringen mener det høye trusselnivået er den nye normalen i Norge.

Svar:

Jeg oppfatter det slik at representanten Ropstad stiller to spørsmål. Det første spørsmålet gjelder praksisen med patron i kammeret, det andre spørsmålet gjelder tiltak for å redusere sannsynligheten for angrep mot politiet, slik at den midlertidige bevæpningen av politiet kan avsluttes.

Våpeninstruksen har ikke bestemmelser om når politiet skal bære skytevåpen med patron i kammeret. Det betyr at beslutningen om midlertidig bevæpning ikke gir føringer for når politiet skal bære skuddklart våpen. Det tilligger således politiet å vurdere når det ut fra taktiske eller operative forhold anses nødvendig å bære skytevåpen med patron i kammeret. Til sammenlikning kan det nevnes at i Sverige er det slik at den enkelte polititjenesteperson selv kan velge om de vil bære skytevåpen med patron i kammer i den daglige tjenesten.

POD har fått i oppdrag å utarbeide retningslinjer for hvilke typer polititjenester som i hovedregel skal utføres ubevæpnet så lenge ordningen med midlertidig bevæpning fortsetter. POD har som en oppfølging av dette vurdert, og vil løpende vurdere, hvilke oppdrag som skal løses ubevæpnet. I denne vurderingen er det også vektlagt hvilke tjenesteoppdrag som innebærer en særlig risiko for at uvedkommende får tak i politiets våpen, eksempelvis ved tjenesteoppdrag i større folkemengder.

Det er utarbeidet risiko- og sårbarhetsanalyser i hvert politidistrikt. Gjennom arbeidet med disse analysene er det også gjennomgått mulige tiltak for å redusere behovet for bevæpning. Det er ikke identifisert nye tiltaksom kan kompensere et eventuelt bortfall av tillatelsen til midlertidig bevæpning. Alle politimestre har, basert på disse analysene, anbefalt fortsatt midlertidig bevæpning gitt den trusselsituasjonen som nå foreligger.

SPØRSMÅL NR. 1265

Innlevert 4. august 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 11. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«I Hallingdølen, senest 01.08.15, fremkommer det at Domstolsadministrasjonen ikke vil gå videre med en samlokalisering av tingrett og jordskifterett i Hallingdal bl.a. grunnet en antatt merkostnad på 1- 2 mill. i økte husleiekostnader, et forbausende høyt tall.

Ligger det andre premisser til grunn for dette kostnadsanslaget enn at Hallingdal tingrett og Øvre Buskerud jordskifterett fortsatt skal opprettholdes som selvstendige domstoler?»

Svar:

Jeg har fått opplyst fra Domstoladministrasjonen (DA) at det har vært kontakt mellom Hallingdal tingrett, Øvre Buskerud jordskifterett, Nes kommune og Gol

kommune for å innhente synspunkter på mulig samlokalisering, herunder hvilke behov domstolene ville ha. Basert på innspill om forventede arealbehov kom det frem at en samlokalisering i Hallingdal vil gi en antatt husleieøkning på mellom 1 million og 2 millioner kroner. Merutgiftene vil være avhengige av om alternativene er rene nybygg eller en kombinasjon av nybygg og rehabilitering. I tillegg til dette, vil det også være behov for investeringer i inventar og utstyr på om lag 2 millioner kroner. DA besluttet derfor å stanse prosjektet allerede i sonderingsfasen, da kostnadene ble ansett å være for høye.

For ordens skyld nevner jeg at det her var tale om en mulig samlokalisering av to selvstendige domstoler (en tingrett og en jordskifterett) og ikke en sammenslåing.

SPØRSMÅL NR. 1266**Innlevert 4. august 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 13. august 2015 av næringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

«Stadig flere innser at de internasjonale avtalene om handel og investeringer, som TISA, TTIP og TPP, kan svekke både demokratiet, nasjonale rettssystem, og lokaldemokratiet. KS skriver i sitt saksdokument at det «er politisk sprengkraft i detaljene, dette kommer nå også til syne». Det gjelder bl.a. muligheten til å bedre helse, miljø og sikkerhet, men også at avtalene kan gi beskyttelse av utenlandske investorers interesser på bekostning av offentlige aktører.

Mener statsråden det er aktuelt å inngå avtaler med slik virkning?»

BEGRUNNELSE:

Mange land og organisasjoner er svært urolige for virkningen av nye handelsavtaler som nå er i emning.

I Norge er nå KS bekymret for lokaldemokratiets stilling i møte med de nye handelsavtalene og skriver i sitt saksdokument at det «er politisk sprengkraft i detaljene, dette kommer nå også til syne i Norge». Blant annet er KS bekymret for at frihandels- og investeringsavtalen mellom EU og USA (TTIP) gjennom utvikling av «standarder og forskrifter for helse, arbeid og miljø kan også påvirke kommunene. Det samme kan gjelde beskyttelse av utenlandske investorers interesser overfor offentlige aktører». Og videre, at hvis «forhandlingene lykkes, kan Norges mulighet til å påvirke relevant lovgivning i EU indirekte reduseres, fordi EU i økende grad må forholde seg til USA når nye regler og standarder utformes».

KS sin europeiske paraplyorganisasjon, CEMR- Council of European Municipalities and Regions- er sitert i KS sitt styredokument.

CEMR er svært kritisk til de forhandlingene som EU-kommisjonen har initiert gjennom TTIP og TISA. I TTIP vil USA og EU på byråkratnivå og i dialog med sine næringslivsaktører lage nye standarder for politikkutforming. CEMR frykter at det er byråkratiet og kapitalen som da vil legge rammene for politikken, ikke omvendt.

Svar:

Handel er en av de sterkeste drivkreftene for økonomisk vekst og bidrar til å skape arbeidsplasser og varig økonomisk velstand over hele verden. Norge har en liten og åpen økonomi. Ved å delta i det internasjonale varebyttet har vi klart å oppnå et høyere velstandsnivå enn vi ville klart alene.

I Sundvollen-erklæringen ligger en klar ambisjon om at Regjeringen vil arbeide for friere handel og at vi vil føre en offensiv handelspolitikk som vektlegger Norges interesser. Dette gjør vi blant annet gjennom handelspolitisk samarbeid med våre nærmeste naboer, inkludert EU, og i handelsavtalearbeidet gjennom EFTA. Spørsmål knyttet til menneskerettigheter, arbeidstakerrettigheter, miljø, bedriftenes samfunnsansvar og god offentlig forvaltning vektlegges i forhandlingene. EFTA-statene ble i 2010 enige om et kapittel om handel og bærekraftig utvikling som skal fremlegges i alle forhandlinger om frihandelsavtaler. Kapitlet omfatter temaene miljø og arbeidstakerrettigheter og er ment å skape en arena for å ta opp problemstillinger knyttet til handel og bærekraftig utvikling mellom partene. Kapitlet fastslår at partene skal etterleve grunnleggende prinsipper i henhold til sine internasjonale forpliktelser på dette området.

TISA-forhandlingene (Trade in services) er viktige for Norge. Internasjonal handel med tjenester har en økende betydning for sysselsetting og verdiskaping, særlig innenfor skipsfart og maritime tjenester, energi-klyngen, sjøforsikring, og telekom. Norge har en klar interesse av en avtale som vil sikre forutsigbare spilleregler og åpnere markeder for vår tjenesteeeksport, basert på likebehandling. Dette er grunnlaget for de norske hovedposisjonene i alle våre tjenesteforhandlinger, enten det er WTO, TISA eller EFTA frihandelsavtaler. Dagens 52 TISA-deltakere representerer ca. 70 prosent av verdens tjenestemarked, som er beregnet til 4 000 milliarder dollar.

TISA truer ikke offentlige tjenester og velferdstilbud. Tvert imot vil en vellykket TISA-avtale sikre norsk næringsliv avgjørende markedsadgang for tjenesteeeksport innenfor viktige sektorer. Dette vil igjen legge grunnlaget for å styrke norsk verdiskaping og finansiere viktige offentlige tjenester nettopp innenfor områdene skole og helse.

TISA pålegger ikke privatisering, deregulering eller konkurranseutsetting av noen offentlig tjeneste på nasjonalt eller kommunalt nivå.

TISA regulerer ikke privatisering, og Regjeringens posisjoner er basert på at f.eks. såkalt «rekommunalisering» kan gjøres i samme grad som Norges eksisterende WTO-forpliktelser åpner for.

Norge har ikke tilbudt å åpne markedene for sykehus tjenester, offentlig utdanning, sosiale velferdstjenester eller andre tjenestesektorer der vi ønsker å opprettholde politisk handlingsrom. Det er ingenting som tilsier at slike tilbud blir aktuelt i TISA-forhandlingene.

Regjeringen følger forhandlingene om en transatlantisk handels- og investeringsavtale mellom EU og USA (Transatlantic Trade and Investment Partnership-TTIP) nøye og har fått utarbeidet en rapport som ser på mulige virkninger for Norge av en slik avtale. Vi ser både muligheter og utfordringer, men jeg vil understreke at rapporten er kommet i en tidlig fase av forhandlingene mellom EU og USA og at det på mange områder er vanskelig å vurdere hva utfallet vil bli. Vi registrerer at både EU og USA legger vekt på at TTIP ikke skal føre til lavere beskyttelsesnivåer for arbeidstakere eller for helse, miljø og sikkerhet. Regjeringen har ikke tatt standpunkt til om det vil være aktuelt for Norge å be om eventuelle forhandlinger om en frihandelsavtale med USA.

Regjeringen har besluttet å igangsette eksterne utredninger av konsekvenser for Norge av TTIP. Nærings- og fiskeridepartementet samarbeider med Finansdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Utenriksdepartementet om utarbeidelsen av mandater for de eksterne utredningene. Utredningene vil blant annet legge vekt på konsekvenser for norsk markedsadgang til USA for utvalgte sektorer, EØS-avtalen av et regulatorisk samarbeid mellom EU og USA, sjømatnæringsens rammevilkår i EU og USA, herunder

alternativer for å sikre markedsadgang for sjømat i EU og norsk landbrukspolitikk.

Nærings- og fiskeridepartementet har for tiden ute på høring et forslag til ny norsk modell for avtaler om fremme og beskyttelse av investeringer (investeringsavtaler). Modellavtalen er utformet for å ivareta statens legitime rett til å regulere, samtidig som at investorer sikres best mulig beskyttelse. Modellavtalen inneholder bestemmelser som vektlegger statens rett til å regulere ut fra legitime hensyn som helse, miljø og sikkerhet. Vi har også omfattende unntaks-bestemmelser som skal ivareta disse hensynene.

Regjeringen ønsker ikke å inngå avtaler som svekker Norges eller andre lands rett til å regulere; tvert i mot vektlegger vi denne retten sterkt. Formålet med å inngå investeringsavtaler er å beskytte norske investeringer i utlandet. Avtalene bidrar til økonomisk utvikling ved at investorer våger å investere i en del land de ellers ville unngått. Investeringsavtaler sikrer at norske bedrifter kan konkurrere på lik linje med bedrifter fra andre land som har inngått slike avtaler.

Regjeringen vil etter høringsrunden ta stilling til om Norge skal forhandle investeringsavtaler basert på modellavtalen, med eventuelle endringer som følge av innspill mottatt i høringsrunden.

SPØRSMÅL NR. 1267

Innlevert 5. august 2015 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 13. august 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Jeg ber statsråden redegjøre for sitt syn på saken etter høringsrunden.

Vil unntaket bli innført, eller har statsråden lyttet til høringsinstansene, innsett at pappakvoten er populær, viktig for barns samvær med pappa, samt avgjørende for likestillingen og kvinners yrkeskarriere, og snudd i saken?»

BEGRUNNELSE:

Solbergregjeringen kuttet lengden på pappapermen fra 14 til 10 uker, til store protester. Like etter kuttet var innført la statsråden ut på høring forslag om å ytterligere kunne redusere pappakvoten. Forslaget om unntak i uttak av pappakvoten hadde høringsfrist i oktober 2014. Siden har vi ikke hørt noe om saken.

Svar:

I regjeringsplattformen og samarbeidsavtalen med Venstre og KrF står det at fedrekvoten skal settes til 10 uker og at det skal åpnes for en tillitsbasert unntaksordning. Jeg har fulgt opp dette ved å sende lovforslag til Stortinget om å sette kvotene til 10 uker, og ved å sende på offentlig høring et forslag om en ny, utvidet unntaksordning for fedre- og mødrekvoten i foreldrepengeordningen.

At kvotene ble satt til 10 uker for hver av foreldrene innebar at fellesperioden i foreldrepengeordningen økte med åtte uker. Fellesperioden er til fordeling mellom foreldrene, og en slik ordning gir dem derfor mer fleksibilitet. Fedre har fremdeles mulighet til å ta ut mer enn 10 uker dersom familien ønsker det.

Norske foreldre har i dag en unik mulighet til å kombinere familieliv og arbeidsliv. Norske kvinner har en av verdens høyeste yrkesdeltakelser og mulighet til en aktiv yrkeskarriere.

Foreldrepengeordningen er til for barna. Det er en del familier som av ulike grunner ikke har anledning til å benytte seg av hele foreldrepengerperioden. Det går ut over barnet. Vi ønsker at flere familier skal ha mulighet til å være hjemme med barnet i hele stønadperioden. Forslaget om en unntaksordning for kvotene gir noen familier mer fleksibilitet, ved at det for enkelte, lovbestemte situasjoner gis mulighet for unntak. Det skal med andre ord ikke være fritt frem for unntak.

Jeg vil se på forslaget om en tillitsbasert unntaksordning for kvotene i foreldrepengeordningen i sammenheng med andre mulige endringer og forenklinger

i regelverket. Tidsløpet for dette arbeidet vil samkjøres med IKT-moderniseringsprosjektet i NAV, som blant annet innebærer at det skal etableres en ny elektronisk selvbetjeningsløsning for foreldrepenger. Jeg vil arbeide med sikte på at alle endringer i regelverket kan iverksettes samtidig med den nye selvbetjeningsløsningen. Nærmere konkretisering av tidspunktet for når dette vil skje må jeg komme tilbake til.

Jeg har merket meg innspillene i høringsrunden, og vil ta med meg disse i det videre arbeidet med denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1268

Innlevert 5. august 2015 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 14. august 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Kan statsråden bekrefte at han husker at dette skjedde?»

BEGRUNNELSE:

I Stoltenberg-regjeringens fremlagte budsjett for 2014 (Prop.1 S (2013-2014)) lå det inne 241 mill. kroner til opptrapping til to barnehageopptak i året, noe som tilsvarer 2870 ekstra barnehageplasser. I tillegg til å kutte ut denne opptrappingen på 2870 plasser kuttet regjeringen ytterligere 344 mill. kroner til barnehager, tilsvarende 4090 plasser, i sin tilleggsproposisjon med endringer i statsbudsjettet. Tilsammen kuttet altså Solberg-regjeringen 6960 barnehageplasser sammenlignet med budsjettet fra Stoltenberg-regjeringen som lå til grunn.

Svar:

Under Høyre-Frp-regjeringen har det alt i alt blitt bevilget midler slik at kommunene kan bygge flere barnehageplasser. Regjeringen er dermed i gang med å levere på Sundvolden-plattformens punkt om å legge til rette for at kommunene kan ha et mer fleksibelt barnehageopptak. I tilleggsproposisjonen til statsbudsjettet for 2014 reverserte Høyre-Frp-regjeringen forslaget fra Stoltenberg II-regjeringen om å starte opptrappingen til to opptak. Forslaget fra Stoltenberg II-regjeringen om å bevilge 241 mill. kroner til om lag 2 900 plasser ville bare dekket 1/7 av de årlige utgiftene ved full

opptrapping til to opptak i året. Vi ønsket å prioritere annerledes og valgte derfor å reversere dette forslaget.

Gjennom budsjettavtalen med Venstre og Krf om budsjettet for 2014 ble kontantstøtten for ettåringer økt fra 5 000 til 6 000 kroner per måned. Siden økt kontantstøtte øker den relative prisen for en barnehageplass ble det lagt til grunn at færre ettåringer ville begynne i barnehage. Vi la til grunn at etterspørselen etter barnehageplasser ville bli redusert med om lag 4 100 plasser, og trakk derfor ut 344 mill. kroner av rammetilskuddet til kommunene. Da Stoltenberg II-regjeringen økte kontantstøtten for ettåringer i 2012, ble det på tilsvarende vis anslått at etterspørselen ville bli redusert med om lag 2 000 plasser.

Metoden som ble benyttet for å anslå effekter av endringer i kontantstøtten og foreldrebetaling i perioden 2012-2014, viste seg å ha svakheter som gjorde at det ble lagt til grunn for sterke etterspørselseffekter. I forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett for 2014 vedtok derfor Stortinget å øke rammetilskuddet til kommunene med 175 mill. kroner. Midler til om lag 2 000 plasser ble dermed lagt tilbake i kommunerammen.

Sammen med Venstre og Krf bidro regjeringspartiene i budsjettet for 2015 til at det ble bevilget 333 mill. kroner for å legge til rette for et mer fleksibelt opptak. Helårseffekten i 2016 utgjør 729 mill. kroner. Satsingen legger til rette for etablering av om lag 3 400 nye barnehageplasser. Regjeringen følger med dette opp målet i Sundvolden-plattformen om å arbeide for økt fleksibilitet i barnehageopptaket.

SPØRSMÅL NR. 1269**Innlevert 5. august 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja****Besvart 14. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Kva kan staten gjere for å avhjelpe ekstraordinære økonomiske utfordringar for lokale styresmakter som oppstår i situasjonar som tunnelulukka i Skatestraumtunnelen i Bremanger?»

GRUNNGJEVING:

Den 15. juli eksploderte ein tankbil-hengar med 16.500 liter bensin nede i den undersjøiske Skatestraum-tunnelen i Bremanger i Sogn og Fjordane. Skadane etter eksplosjonen og den påfølgjande brannen er svært store. Statens Vegvesen seier at det vil ta minst eit halvt år før tunnelen kan opnast igjen.

Skatestraumtunnelen er den einaste fastlandsforbindelsen for Bremangerlandet, som er den største øya i Sogn og Fjordane med over 1.000 innbyggjarar og eit rikt næringsliv innanfor m.a. fiskeri og reiseliv. For å avbøte situasjonen har Sogn og Fjordane fylkeskommune på kort varsel gjenoppretta det nedlagde ferjesambandet Smørhamn-Kjelkenes. Både på dette sambandet og det andre ferjesambandet til Bremangerlandet, Måløy-Oldeide, er det imidlertid lenge mellom ferjeavgangane, ingen nattferjer og tidleg slutt på rutene om kvelden.

I tillegg til den vanskelege situasjonen ulukka har skapt for folk og bedrifter på Bremangerlandet og Bremanger kommune som heilskap, har ulukka ført til store, ekstraordinære utgifter for lokale styresmakter. Statens Vegvesen anslår førebels kostnadene med å utbetre tunnelen på fylkesvegen til “nokre titals mil-

lionar kroner”. I tillegg kjem store ekstrakostnader for fylkeskommunen med å gjenopprette ferjesambandet Smørhamn-Kjelkenes, og Bremanger kommune sine ekstra kostnader knytt til endringar i beredskap, kommunale tenester etc.

Konsekvensar og kostnader knytt til ulukka i Skatestraumtunnelen kan sidestillast med større naturskade-situasjonar. I slike tilfelle er det vanleg at staten stiller opp og er med på eit spleiselag for å avhjelpe lokale styresmakter som blir råka med dei ekstraordinære utgiftene som oppstår. Det ville ikkje vere unaturleg at ein vurderer ei liknande ordning i dette tilfellet, spesielt med tanke på dei store ekstraordinære utgiftene knytt til tunnelutbetring og ferjedrift.

Svar:

Statens vegvesen (SVV) jobbar nå med å få oversikt over kostnadene knytt til brannen i Skatestraumtunnelen. SVV opplyser at delar av kostnadene vil bli dekkja av forsikringa.

Når SVV har fått eit meir presist bilete av kostnadene, vil Samferdselsdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet gjere ei vurdering av om det er aktuelt at staten bidreg til å dekke delar av kostnadene.

Det vil vere naturleg at eit eventuelt statleg bidrag blir vurdert i samband med nysalderinga av 2015-budsjettet, slik det har vore gjort i samband med ekstraordinære kostnader knytt til skader som følgje av flaum/over siste åra.

SPØRSMÅL NR. 1270**Innlevert 5. august 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja****Besvart 18. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Hvordan kan samferdselsministeren sikre god nok kapasitet og frekvens på ferjesambandet Anda-Lote i 2016 og 2017?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok i forbindelse med Statsbudsjettet for 2015 innføring av 20-minuttsavganger på ferjesambandet E39 Anda-Lote (over Nordfjorden i Sogn og Fjordane) fra 1.1.2017, for å bedre frekvens og framkommelighet på E39.

Statens Vegvesen har nylig sendt ut på anbud innføring av 20-minuttersavganger fra 1.1.2018, ett år senere enn Stortingets vedtak, og forlenget dagens anbud med halvtimesavganger fra 1.1.2017 til 1.1.2018.

På toppen av dette varsler nå ferjerederiet som har kontrakten, Fjord1, at de i 2016 og 2017 vil sette inn en mindre ferje enn i dag på sambandet. Dette vil i så tilfelle være den andre kapasitetsreduksjonen på sambandet i løpet av ett år. Det er allerede i dag gjenståingsproblematikk på sambandet, og den vil naturligvis øke dersom det nå settes inn en enda mindre ferje.

Det er svært uheldig at et viktig ferjesamband på E39 de neste to årene med dette kan få dårligere kapasitet. Det er i strid med de politiske ønsker og strategier for å prioritere E39 som en hovedferdselsåre for folk og næringsliv på Vestlandet. Det må være mulig for statsråden å følge opp denne saken overfor Statens vegvesen og ferjerederiet, for å se på løsninger som sikrer at dagens kapasitet holdes oppe i påvente av 20-minuttsavganger fra 1.1.2018.

Et helt konkret og enkelt tiltak statsråden kunne ta initiativ til, ville være å sette inn “normal” halvtimesfrekvens i den timen det i dag er avbrudd i ferjeruten på sambandet midt på dagen, mellom kl. 12 og 13. En hel times ventetid midt på dagen på E39 er svært lite ønskelig- og det å sette inn en vanlig halvtimes avgang her kan gjøres uten behov for ekstra materiell eller mannskap- altså omtrent uten kostnader utover drivstoffutgiftene. Med det vil man også ha økt den samlede kapasiteten i sambandet i årene 2016 og 2017 i påvente av 20-minuttsavganger.

Svar:

Åpningen av Kvivsvegen i september 2012 førte til nedgang i trafikken på ferjesambandet E39 Anda- Lote. I etterfølgende år har det vært noe trafikkvekst, men trafikkvolumet er fortsatt lavere enn før Kvivsvegen ble åpnet for trafikk. I 2014 kom 99,85 prosent av de reisende med ønsket ferjeavgang. Sett opp mot målet i NTP 2010-2019 om at 98 prosent av de reisende skal komme med ønsket ferjeavgang, vurderes kapasiteten på ferjesambandet Anda- Lote som god.

I forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2015 ba Stortinget regjeringen legge inn 20-minuttersavganger på E39 Anda- Lote, senest ved oppstarten av neste anbudsperiode 1. januar 2017. Gjeldende kontrakt for drift av sambandet innehar en opsjon på ett års forlengelse. Statens vegvesen har valgt å benytte seg av denne opsjonen for å kunne følge opp Stortingsvedtaket om at det skal stilles krav til null- og lavutslipp i alle nye ferje anbudsperioder. Bakgrunnen for dette er å sikre god nok tid i anbudskonkurransen til at tilbyderne kan komme med tilbud på gode løsninger for null- og lavutslippsteknologi i neste kontraktsperiode. Neste kontraktsperiode med krav om 20-minuttersavganger vil derfor starte opp 1. januar 2018.

Jeg er opptatt av at ferjetilbudet skal leveres minst i tråd med anbudskontrakten. Ferjesambandet Anda- Lote trafikkeres i dag av en ferje med kapasitet på 115 PBE. Det stemmer at det i løpet av 2015 vil bli satt inn en ferje med kapasitet på 108 PBE. Kapasitetskravet i gjeldende kontrakt er imidlertid på 95 PBE. Følgelig vil Fjord1 fortsatt levere mer kapasitet på sambandet enn det som det er stilt krav om.

SPØRSMÅL NR. 1271

Innlevert 5. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 13. august 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Fremskrittspartiets energipolitiske talsmann Oskar J. Grimstad varslet i Dagens Næringsliv 7. juli 2015 (dn.no) at “oljeskatten” burde senkes.

Jobber regjeringen med forslag om kutt i oljeskatten eller ligger dagens skatteregime fast?»

BEGRUNNELSE:

Forutsigbarhet har vært et sentralt punkt i norsk petroleumsskattepolitikk. Når en talsmann fra regjeringspartiet FrP rykker ut med et budskap om nytt generelt

skattenivå så legges det merke til i næringen og markedet.

I Stavanger Aftenblad (aftenbladet.no) samme dato sier Grimstad på vegne av FrP følgende:

“- Dette gjelder kun marginale felt og haleproduksjoner, altså der lønnsomheten er spesielt sårbar.”

Dette skaper også uklarhet om finansministerens parti egentlig jobber for å senke skattenivået generelt eller ønsker å designe et nytt regime for hvert enkelt felt. Et leserbrev fra Grimstad kan tyde på at det er et nytt regime for haleproduksjon og økt utvinning som menes.

Det er generelt lite klokt å varsle skattekutt for så å drøye gjennomføringen. Derfor har vi i Norge liten tradisjon for å drive skattepolitiske kollokvier i mediene.

En politikk som gir næringsaktørene grunn til å forvente et nytt skattenivå eller skatteregime kan påvirke investeringsbeslutningene og bidra til utsettelse.

Det er derfor påkrevd at statsråden, og Oskar J. Grimstads partileder, avklarer om regjeringen har tenkt å endre petroleumsskatten i tråd med signalene som partiet ga i sommer. Og om finansministeren er enig med FrP i denne saken.

Svar:

Petroleumsskattene fastsettes i de årlige statsbudsjettene. Regjeringen legger vekt på at næringen har forutsigbare og langsiktige skatte- og avgiftsregler. I Sundvollen-plattformen slås det fast at «regjeringen vil vurdere endringer i petroleumsskattesystemet som kan bedre ressursforvaltningen og øke utvinningsgraden i felt i drift og nærliggende marginale felt.»

Dagens system har som mål å sikre det norske folk en stor del av inntektene fra petroleumsressursene på

norsk sokkel. Skattesystemet er utformet med sikte på at selskapenes beslutninger ikke skal påvirkes av beskatningen. På denne måten bidrar skattesystemet til god utnyttelse av våre petroleumsressurser. Det er viktig, også for næringen, at skattesystemet er forutsigbart. Det har vært en styrke at det norske petroleums-skattesystemet er lønnsomhetsbasert.

Jeg vil minne om at regjeringen tar sikte på å legge frem en stortingsmelding til høsten om oppfølgingen av Skatteutvalget. Dette vil gi Stortinget en god mulighet til en bred drøfting av skattesystemet.

Petroleumsvirksomheten er en næring preget av svingninger i bl.a. oljepris. Rammene for næringen er godt tilpasset slike variasjoner. I et overskuddsbasert skattesystem som vi har i Norge, vil statens skatteinntekter automatisk tilpasses perioder med prissvingninger og prosjekt med ulik lønnsomhet.

Over tid er det kostnadsnivået som vil bestemme hvor mye av ressursene det vil være lønnsomt å utvinne. Innsats rettet mot teknologiutvikling og kostnadsreduksjoner vil både legge til rette for flere lønnsomme funn og økt utvinning av lønnsomme ressurser i felt i drift.

SPØRSMÅL NR. 1272

Innlevert 5. august 2015 av stortingsrepresentant Trond Giske

Besvart 14. august 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Hva vil kunnskapsministeren gjøre med utslagene innstramningen av grunnstipendet har hatt for elever fra familier med lav inntekt?»

BEGRUNNELSE:

Viser til en rekke medieoppslag som viser at innstramningene i grunnstipendet har gått utover elever fra familier med svak økonomi. Dette samsvarer dårlig med den fremstillingen Stortinget ble gitt av innstramningen da den ble foreslått i Statsbudsjettet for 2015. I statsbudsjettet for 2015 beskrives formålet med innstramningen slik:

«Grunnstipend har til formål å gi ungdom fra familier med særleg svak økonomi dei same sjansane som andre til å gjennomføre vidaregåande opplæring. Det er ein risiko for at trong familieøkonomi kan bli ei tilskunding for ungdom til å gå ut i ufaglært arbeid framfor å ta vidaregåande opplæring. Det er viktig for regjeringa at stipendordninga er innretta slik at ho så

langt som mogleg berre kjem den reelle målgruppa til gode».

De endringene elever og familier nå opplever synes ikke å være i overensstemmelse med det regjeringen selv har beskrevet.

Svar:

Som beskrevet i budsjettproposisjonen fra Kunnskapsdepartementet til Stortinget (prop. 1 S (2014-2015)) skal grunnstipendet gis til de elevene som kommer fra familier med særlig svak økonomi. For å sikre at ordningen treffer denne målgruppen er reglene endret slik at inntektene til begge foreldrene legges til grunn når man vurderer om eleven har behov for grunnstipend. Videre endres inntektsgrunnlaget fra alminnelig inntekt og formue til summen av personinntekt og netto positive kapitalinntekter. De nye inntektsgrensene er utformet med tanke på at grunnstipendet skal nå personer med lav inntekt, og det tas utgangspunkt i inntektsgrenser fastsatt i regelverket for bidragsforskudd.

Dette regelverket er rettet mot familier med særlig svak økonomi og er beregnet ut fra mål på hvor store midler en person trenger til bolig, underhold, skatt mv. Sammen med innstrammingene i vilkårene for å motta grunnstipendet, ble høyeste stipendsats økt med tusen kroner per måned. Disse konkrete endringene er beskrevet i budsjettproposisjonen og vi har samtidig informert om at innstrammingen vil medføre en betydelig reduksjon i andelen mottakere. I budsjettproposisjonen ble det vist til beregninger som anslo at andelen mottakere ville bli redusert fra 40 pst. til 12 pst. Hvor

mange som kommer til å motta grunnstipend for skoleåret 2015-2016 er fortsatt usikkert.

Det er ikke uventet at det blir debatt rundt en så stor innstramming når elever får beskjed om at de ikke lenger har krav på stipendet. Jeg mener likevel at omleggingen er riktig. Grunnstipendet skal nå de elevene som har størst behov for hjelp, nemlig elever med foreldre med særlig svak økonomi. Siden dette er en betydelig omlegging av grunnstipendet, er det naturlig å evaluere om utslagene har blitt slik vi ønsket.

SPØRSMÅL NR. 1273

Innlevert 6. august 2015 av stortingsrepresentant Jan Bøhler

Besvart 18. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«I sommer har media meldt om knivstikking og alvorlige trusler med kniv i gjennomsnitt annenhver dag i Oslo. Det har for det meste skjedd i gater og parker trass i forbudet mot å bære kniv på offentlig sted. I 2014 ble det i Norge anmeldt 1078 tilfeller av legemsbeskadigelser eller trusler med kniv, dvs. ca. tre pr. dag, og det lå på samme nivå i 1. tertial i år.

Kan statsråden tenke seg å lage en egen tiltaksplan for å trappe opp innsatsen mot kniv som våpen- og få til en bedre håndheving av knivforbudet på offentlig sted?»

BEGRUNNELSE:

Vi vet at bruk av kniv ved kriminelle handlinger skjer ved alt fra drap, grove ran, vold og overgrep til trusler og ikke-planlagt voldsbruk i slåsskamper, vold i hjemmene, osv. I en del utsatte miljøer er det også utbredt å bære kniv som en slags beskyttelse. I Norge var det i 2014 hele åttifem ganger flere legemsbeskadigelser med kniv enn med skytevåpen. I tillegg til anmeldte forhold fins det åpenbart store mørketall, fordi ofre kan bli truet på livet hvis de anmelder.

Det oppleves som meget skremmende og skaper stor utrygghet i nærmiljøene når det skjer knivepisoder. Kniv er enkelt å skaffe seg, skjule og bruke- og er vanskelig å verne seg mot. Det er all grunn til å ta kniv mer alvorlig som farlig våpen i Norge. Det viktigste tiltaket til nå er forbudet mot å bære kniv på offentlig sted fra 1993. Det har vært forsøkt håndhevet ved at politiet opp gjennom årene har hatt enkelte kontroller med metalldetektor på utsatte steder og tidspunk-

ter. Men dette har vært såpass sjelden og sporadisk at oppdagelsesfaren har vært meget liten. Bøte-nivået for overtredelser av knivforbudet har ligget mellom fire og åtte tusen kroner, noe som kan oppleves som ganske lavt i forhold til andre lovbrudd.

Hvis statsråden vil se nærmere på hva en egen tiltaksplan mot kniv som våpen eventuelt kan inneholde, bør den ha en omfattende og helhetlig tilnærming. Det handler om å informere og bygge holdninger og bevissthet i alle deler av befolkningen om faren ved å ha livsfarlige kniver lett tilgjengelige. Det trengs informasjon om knivforbudet på offentlig sted, som mange dessverre ikke en gang er kjent med- og bedre tiltak for å håndheve det. Her bør også vurdering av nivået på bøter og straffereaksjoner ved å bære og bruke kniv som våpen inngå.

Videre bør det for å forebygge at farlige kniver skal være lett tilgjengelige når det oppstår tilspissede konflikter og voldssituasjoner, innledes et nærere samarbeid med produsenter, importører og forhandlere. Det kan være behov for å utvikle bedre retningslinjer for salg av de farligste knivene, og det bør legges opp til omfattende informasjons-kampanjer om trygg oppbevaring av det som i en gitt situasjon kan bli livsfarlige våpen.

I og med at kniv er et viktig nytteredskap i dagliglivet og friluftslivet vårt, er det lett å vie for lite oppmerksomhet til hvor farlig kniv også kan være. De alvorlige hendelsene som skjer i snitt tre ganger pr dag i Norge, tilsier at vi bør gjøre noe med dette, og jeg håper statsråden vil se positivt på denne utfordringen.

Svar:

Innsats mot vold, herunder knivrelatert vold, er en prioritert oppgave. Dette følger både av overordnede politiske styringsdokumenter slik som Prop. 1 S (2014-2015), og av tildelingsbrevene til henholdsvis Politidirektoratet og Den høyere påtalemyndighet. Videre er innsatsen mot vold fremhevet som en særlig prioritert sakstype i Riksadvokatens prioriteringsskriv for straffesaksbehandlingen. Handlingsplanen mot vold i nære relasjoner er også relevant. I tillegg vil et adekvat politinærvær på offentlig sted ha en preventiv effekt for ulike typer kriminalitet. Politiets samlede innsats dreier seg derfor om mye mer enn bare håndheving av et knivforbud og det er viktig å være bevisst på totaliteten i politiets innsats når man skal vurdere behovet for ytterligere tiltak.

Politiets innsats mot besittelse av kniv inngår som en del av den ordinære tjenesten. I tillegg gjennomføres det planlagte aksjoner som retter seg spesielt mot å avdekke brudd på knivforbudet. Slike aksjoner har også en forebyggende side og er et godt tiltak for å opplyse både publikum og det kriminelle miljøet om at besittelse av kniv på offentlig sted er lovstridig og ikke aksepteres.

Politiets innsats skal være kunnskapsstyrt. Dette innebærer at det enkelte politidistrikt må vurdere på hvilke steder og på hvilke tidspunkt det er nødvendig å sette inn aksjoner mot besittelse av kniv på offentlig sted.

Oslo politidistrikt, som nevnes spesielt i spørsmålet, har opplyst at de i 2014 gjennomførte 33 «knivaksjoner». Hittil i år, dvs. pr. 7. august 2015, er det gjennomført 20 slike aksjoner. «Knivaksjonene» gjennomføres i hovedsak i områder der det foregår kriminalitet og oppholder seg mye mennesker.

Det er også viktig at avdekking av brudd på knivforbudet følges opp gjennom strafferettslige reaksjoner. Oslo politidistrikt opplyser at reaksjonen for besittelse av kniv i det offentlige rom i utgangspunktet er et forelegg på 8000 kroner. Ved annengangs overtredelse innen ett år blir det tatt ut tiltale.

Politiet har en bredt anlagt forebyggende innsats mot kriminalitet generelt som også er relevant for den besittelse av kniv og kriminalitet som begås med kniv. Politiet har også lagt inn forbudet mot bæring av kniv i sine foredrag og undervisning på skolene og i andre forebyggende sammenhenger. Dette er viktig for å skjerpe den generelle bevisstheten i samfunnet.

Mitt inntrykk er at politiet arbeider godt og målrettet mot besittelse av kniv på offentlig sted gjennom ulike virkemidler allerede i dag. Dette, sammen med det forhold at innsatsen må tilpasses utfordringene lokalt, gjør at jeg ikke finner det naturlig at man fra sentralt hold initierer ytterligere en tiltaksplan for å trappe opp innsatsen. Jeg forutsetter imidlertid at man i det enkelte politidistrikt vurderer situasjonen lokalt, herunder behovet for en forsterket innsats der dette måtte være nødvendig.

SPØRSMÅL NR. 1274

Innlevert 6. august 2015 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen

Besvart 12. august 2015 av kulturminister Thorhild Widvey

Spørsmål:

«Hvordan vil kulturministeren sørge for at det blir ryddet opp i kirkens medlemsregister, slik at ikke personer som ikke er medlem av kirken likevel står oppført i registeret og mottar valgkort til kirkevalget?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med kirkevalget sendes det i disse dager ut valgkort til medlemmer av Den Norske Kirken. Fleire medier har rapportert at en rekke personer som ikke er medlem av kirken likevel mottar valgkort. Det betyr at disse personene står oppført som medlemmer av kirken, til tross for at de er aktivt utmeldt, eller aldri

har vært innmeldt. Dette er et problem som også har oppstått i forbindelse med tidligere kirkevalg.

For å motta offentlig støtte som frivillig eller ideell organisasjon er det en forutsetning med korrekte medlemsregistre. Feil i kirkens medlemsregister kan blant annet ha konsekvenser for støttenivået til andre trossamfunn. For mange oppleves det å være ufrivillig medlem av et trossamfunn man ikke tilhører som belastende. Rot i medlemsregisteret kan også svekke kirkens troverdighet i befolkningen.

Den norske kirken har en spesiell stilling i det norske organisasjonslivet, og mottar støtte direkte over statsbudsjettet og kommunale budsjetter. Det er derfor et politisk ansvar å sørge for at medlemskap er basert på reell frivillighet, og at feil ikke forekommer.

Svar:

Etter gjeldende regelverk er Kirkerådet og Kirkemøtet tillagt ansvaret for drift og vedlikehold av medlemsregisteret og gjennomføring av kirkevalg.

Det er sendt ut valgkort til 3,1 mill. personer som er oppført i Den norske kirkes medlemsregister foran kirkevalget 13. og 14. september 2015. En del personer har fått valgkort de ikke skulle hatt fordi de ikke er medlem av Den norske kirke. Departementet går ut fra at det også er noen som skulle fått valgkort som ikke har mottatt dette. Dette skjer på grunn av feil i Den norske kirkes medlemsregister. Departementet har ikke nå tilstrekkelig oversikt over omfanget av feil og årsakene til at feilene har oppstått.

For ordens skyld understrekes at personer som ikke er døpt, eller som har meldt seg ut av Den norske kirke,

rettslig sett ikke er å regne som medlemmer selv om de skulle være feilaktig oppført i medlemsregisteret. Jeg har likevel respekt for at det kan oppleves belastende for enkeltpersoner å være feilaktig oppført i Den norske kirkes medlemsregister.

Departementet har tildelt Kirkerådet ekstra midler for å utvikle og implementere tekniske løsninger som skal sikre at det enkelte menighets- og fellesrådskontor oppdaterer registeret på korrekt måte. I årlig tildeling fra Kulturdepartementet til Kirkerådet inngår midler til drift, vedlikehold og utvikling av Den norske kirkes medlemsregister.

Jeg har nylig sendt et brev til Kirkerådet der jeg ber om at det treffes tiltak umiddelbart for å eliminere feil, og jeg har også bedt om å bli orientert om status og tiltak etter at kirkevalget 2015 er gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 1275

Innlevert 6. august 2015 av stortingsrepresentant Marit Arnstad

Besvart 18. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Kan justisministeren opplyse om hvor mange av hendelsene hvor politiet har truet med våpen eller avfyrt skudd som har vært knyttet til den konkrete trusselsituasjonen som er utgangspunktet for den midlertidige bevæpningen av norsk politi?»

BEGRUNNELSE:

Seksjonssjef Steffen Ousdal i Politidirektoratets Avdeling for politiberedskap og krisehåndtering opplyste på Dagsnytt 18 den 04.08.15 at norsk politi har truet med våpen 30 ganger i løpet i de åtte månedene hvor politiet har vært midlertidig bevæpnet, og at det i samme periode er avfyrt skudd tre ganger.

Svar:

Samtykket til bevæpning av politiets innsatspersonell er basert på Politiets sikkerhetstjenestes (PST) vurdering av trusselbildet, og Politidirektoratets (POD) anmodninger om å utstyre uniformert personell med etthåndsvåpen. Felles Kontraterrorsenter ved PST har i sommer utarbeidet nye trusselvurderinger. De siste vurderingene konkluderer med at trusselnivået ikke er redusert. Militært personell, profilerte politiske beslutningstakere innenfor utenriks- og forsvarspolitik

samt politiet ble særskilt angitt som mål for angrep. PST vurderer ikke situasjonen som endret.

Jeg er opptatt av at politiet skal ha utstyr og virkemidler for øvrig som er tilpasset det aktuelle trusselbildet og de oppgavene politiet er satt til å utføre, slik at de kan ivareta både borgernes og egen sikkerhet best mulig også i forhold til mulige terrorangrep.

Siden innføring av midlertidig bevæpning den 25. november 2014 frem til 17. juli 2015, opplyser POD at de har mottatt i alt 30 innrapporterte tilfeller relatert til trussel om bruk av tjenestevåpen eller bruk av tjenestevåpen. I to av tilfellene avfyrt politiet rettet skudd mot person uten at de to involverte ble livstruende skadet, og i ett tilfelle ble det avfyrt varselskudd.

I de foregående åtte månedene uten generell bevæpning av uniformert innsatspersonell, fra 1. mars 2014 til 24. november 2014, mottok POD totalt 32 innrapporterte tilfeller relatert til trussel om bruk av tjenestevåpen eller bruk av tjenestevåpen. I to av tilfellene ble det avfyrt skudd uten at involverte ble livstruende skadet.

På bakgrunn av dette kan jeg ikke se at den midlertidige bevæpningen har økt politiets bruk av våpen i oppgaveløsningen.

POD opplyser at ingen av de ovennevnte tilfellene har sammenheng med grunnlaget for ordningen med midlertidig bevæpning. Politiets sikkerhetstjeneste opplyser at siden ordningen med midlertidig bevæp-

ning ble innført 25. november 2014, har det internasjonalt blitt registrert åtte angrep, hvorav seks i Europa, hvor politiet vært primær- eller sekundærmål. Hvor

mange slike angrep som har blitt avverget fordi politiet i Norge har vært bevæpnet, er vanskelig å slå fast.

SPØRSMÅL NR. 1276

Innlevert 6. august 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 17. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Statsråden har i likhet med undertegnede vært opptatt av at konkurransen i laboratorier- og radiologimarked må innrettes slik at vi har et velfungerende marked med flere leverandører, både av hensyn til pris men også av hensyn til brukerne.

Når flere helseforetak nå planlegger store konkurranser, vil statsråden sørge for at helseforetakene følger opp vårt felles ønske om delte anbud og forutsigbare og lengre kontraktsperioder?»

BEGRUNNELSE:

Private leverandører står for ca. 30 % av utførte polikliniske radiologiundersøkelser i Norge. Undersøkelsene utføres på grunnlag av rammeavtaler med de regionale helseforetakene, som inngås etter anbudskonkurranser. For å kunne levere tjenestene kreves det at leverandørene investerer i et radiologisk institutt innen det geografiske området som RHF-ene definerer. Det innebærer investeringer i størrelsesordenen 30- 50 mill. kroner. RHF-ene bestemmer avtalenes lengde og mens den økonomiske levetiden på utstyret er 10-15 år, så opererer RHF-ene med avtaleperioder fra 2 til 6 år (hhv 2+1+1 år og 4+1+1 år). Normal løpetid for avtalene har vært 4 år. Siden RHF-et i prinsippet er eneste kjøper av polikliniske radiologiske tjenester innen et geografisk område, løper leverandørene en risiko for ikke å få tilbakebetalt investert beløp.

Etter at Helse Sør-Øst i 2010 tildelte radiologiavtaler på en slik måte at én dominerende aktør fikk størstedelen av volumet, og en annen stor aktør med mange institutter ikke fikk noe, endret Helse Sør-Øst sin praksis slik at det normalt ble minst to leverandører innen hvert sykehusområde. Endringen i HSØ sin praksis ble gjennomført etter en interpellasjon fra daværende representant Bent Høie (Sak nr. 2 i Stortingets møte torsdag den 13.januar 2011). Fra interpellasjonen siteres: «Etterlevelse av anskaffelsesregelverket er viktig, men ikke en garanti i seg selv for at det sikres et velfungerende marked. Innkjøp på velferdsområdet må sikre

mangfold, valgfrihet, kvalitet, nærhet til tjenestene og forutsigbarhet for samarbeidspartnerne. Det er svært uheldig hvis den langsiktige konsekvensen av et anbud er at staten bidrar til at det ved neste korsvei ikke er et eksisterende marked. Da vil en kortsiktig økonomisk gevinst ved lav pris føre til monopoldanning og høy pris.»

De øvrige RHF-ene har imidlertid ikke lagt opp til at pasientene får en valgfrihet mellom flere institutter, det vil si en konkurranse mellom uavhengige institutter i markedet mellom anbudskonkurransene, slik som HSØ har gjort. Resultatet er at det nå er én privat radiologileverandør med avtale i Helse Vest, én i Helse Nord og én helt dominerende aktør i Trøndelagsfylkene (Helse Midt). Det er ventet konkurranse om nye avtaler i Helse Vest og i Helse Nord om kort tid. Det er imidlertid ikke gitt signaler om at disse konkurransene vil bli anlagt slik at det blir mulig å få flere private leverandører i for eksempel store befolkningssentra som Bergens-regionen og Stavanger-regionen.

En annen måte de regionale helseforetakene påfører radiologileverandørene unødvendig risiko på og dermed hindrer konkurranse, er å utlyse anbud så sent før nye kontrakter må inngås, at leverandørene ikke rekker å planlegge for nye institutter eller utstyr som konkurransen krever. HSØ har nå varslet at de vil kunngjøre en helt ny konkurranse bare om lag 6 måneder før leveranse skal starte. Det tar minimum 6 måneder å etablere et radiologisk institutt på en forsvarlig måte. Helse Vest varslet at de over sommeren vil utlyse en konkurranse mer enn 12 måneder før ny leveranse starter.

For å sikre et velfungerende marked innen radiologiske tjenester i Norge med akseptabel risiko for leverandørene kontraktsperiodene være på 6 år, og at leverandørene blir kjent med avtaleutløp minimum 12 måneder før, samt at det legges opp til at flere leverandører kan bli tildelt kontrakt innen større geografiske områder, og at det går minimum 12 måneder fra anbudsutlysning til oppstart av leveranse.

Svar:

Jeg er opptatt av at spesialisthelsetjenesten aktivt bruker private tjenesteleverandører og har derfor bedt helseregionene om å kjøpe mer fra private for å redusere ventetider, avhjelpe flaskehalser og videreutvikle samarbeidet mellom private og offentlige tjenesteytere. Det kommer frem i oppdragsdokumentene for både 2014 og 2015. Samtidig er jeg opptatt av at en fra det offentliges side ivaretar de hensynene som ligger bak regelverket for offentlige anskaffelser ved å bidra til økt verdiskapning i samfunnet ved å sikre mest mulig effektiv ressursbruk ved offentlige anskaffelser basert på forretningsmessighet og likebehandling. Det er videre viktig at det offentlige opptrer med stor integritet, slik at allmennheten har tillit til at offentlige anskaffelser skjer på en samfunnstjenlig måte. I dette ligger det både en respekt for tilbydere og deres behov for å kunne delta i konkurranser på en god måte, og at en ivaretar hensynet til markedsutvikling m.v. Det er videre korrekt som representanten Toppe påpeker, at jeg er opptatt av at en gjennom offentlige anskaffelser av helsetjenester må søke å sikre mangfold, valgfrihet, kvalitet, nærhet til tjenestene og forutsigbarhet for samarbeidspartnerne.

Det er som kjent de regionale helseforetakene som etter lovverket har ansvar for å sørge for spesialisthelsetjenester til befolkningen, herunder vurdere hvorvidt det er behov for å kjøpe tjenester fra private tilbydere for å ivareta sitt ansvar, og til sist å gjennomføre dette i tråd med regelverket for offentlige anskaffelser. Disse vurderingene skjer samtidig innenfor de styringsmessige rammene departementet har satt for utviklingen av spesialisthelsetjenesten. Jeg mener at de regionale helseforetakene gjennomgående håndterer dette på en god måte, og at de følger opp de styringsmessige krav som knytter seg til bruk av private, samarbeid og anskaffelsesrettslige forhold m.v.

I forbindelse med dette spørsmålet har jeg fått informasjon fra de regionale helseforetakene, og da særlig knyttet til de forestående anskaffelsene som representanten trekker frem. Helse Vest RHF har orientert meg om at de frem til nå, blant annet for å sikre godt samarbeid både faglig og administrativt, har valgt å kun ha én leverandør per by innen for eksempel radiologi. De har imidlertid tatt opp spørsmålet om deling av volum med de aktuelle leverandørene i sin dialog med disse før sommeren, og har også i den pågående prosessen selv vurdert deling av volum per geografisk sted på nytt. I denne gjennomgangen har Helse Vest RHF sett at det kan være hensiktsmessig å dele opp volumet i de større byene. Dette er imidlertid ikke nødvendigvis en riktig konklusjon for alle byer. Man må innse at volumet i avtalene må være så stort at det oppfattes som drivverdig for aktuelle leverandører, og at de innebærer en økonomi som gir grunnlag for nødvendige investeringer osv. I Helse Nord RHF har en for eksempel et befolkningsgrunnlag i byene som neppe

gir forutsetninger for å dele markedsgrunnlaget på flere leverandører i den enkelte by. Dette er likevel ikke til hinder for at en kan få ulike leverandører i de aktuelle byene Bodø og Tromsø. Helse Sør-Øst RHF har erfart at de i et par sykehusområder har utfordringer knyttet til økte ventetider og svartider på radiologiske undersøkelser, og ser dette i sammenheng med at det kun er én leverandør i de aktuelle geografiske områdene. De har derfor konkludert med at de ønsker minst to leverandører innenfor hvert sykehusområde ved neste avtaleinngåelse, for å sikre leveringssikkerhet og konkurranse.

Avtalelengder er en problemstilling som alle regionene er opptatt av ved kjøp av helsetjenester. De har oppfattet og søker å etterleve eiers krav om langsiktighet og forutsigbarhet i avtalerelasjonene med de private. Det er imidlertid en realitet at det innenfor enkelte områder er behov for endringsmuligheter i samarbeidet mellom offentlige og private, og at avtaler må kunne endres for å møte nye behov osv. Innføring av pakkeforløp, fritt behandlingsvalg og en økende etterspørsel etter MR og PET-CT illustrerer ulike faktorer som slår inn i det offentliges behov for kjøp av tjenester. Samarbeidet med private leverandører må kunne reflektere endringer i behov og etterspørsel, og avtaler må kunne endres i tråd med dette. På en annen side så er det heller ikke tvil om at avtalelengde kan påvirke aktuelle leverandørers investeringsvilje og evne til å inngi gode tilbud til det offentlige. Kunsten blir å finne balansen mellom disse ulike hensynene.

Helse Vest RHF har orientert meg om at de ønsker å se på mulighetene for å tilby avtalelengder som går utover hovedregelen i forskrift om offentlige anskaffelser om at rammeavtaler ikke kan inngås for lengre enn fire år om gangen. De har imidlertid ikke konkludert på om de aktuelle unntaksbestemmelsene kan komme til anvendelse i den pågående prosessen. Helse Sør-Øst RHF vil gjøre en endring i avtalelengden fra tidligere avtale om kjøp av radiologiske tjenester, fra 2+1+1 år i eksisterende avtale til 3+1 år i ny avtale. Helse Nord RHF opprettholder en avtalelengde på 3+1 år slik det fremgår av den utlyste konkurransen, men har samtidig sagt at de vil vurdere lengre varighet på avtalene neste gang.

Når det gjelder problemstillingen som representanten Toppe tar opp knyttet til utlysning av anbud og frister for tilbud, så er vurderingene av dette sikkert forskjellig ut i fra hvilket ståsted man har. Ingen av partene er imidlertid tjent med at fristene blir for korte. Helse Vest RHF har allerede igangsatt sitt arbeid med anskaffelse av radiologitjenester i Bergen, Haugesund og Stavanger, hvor dagens avtaler løper frem til 31.08.16. Helse Nord RHF kunngjorde ny konkurranse med forhandling for kjøp av radiologiske tjenester fra private 15.06.15, og nye avtaler skal gjelde fra 01.01.16. Helse Nord RHF har vurdert om dette er tilstrekkelig tid for at eventuelle nye leverandører

skulle kunne etablere seg, og har kommet til at dette er tilstrekkelig basert på blant annet de erfaringer de har fra tidligere konkurranser i egen region og i regionene for øvrig, samt særlig rettsavgjørelse fra Inntrøndelag tingrett avsagt 30.04.12. I den aktuelle saken hevdet saksøker, et privat røntgeninstitut at 10-12 uker er minimumstiden for å etablere et komplett røntgeninstitut. Tidsrommet fra Helse Nord RHF's avtaleinngåelse med aktuelle leverandører (stipulert til siste uke i september) til oppstart, er 13 uker. For øvrig så er det også verdt å merke seg at tingretten i den aktuelle saken fastslo at det må kunne kreves at leverandører som ønsker å etablere seg starter forberedelser, innenfor rimelige kostnader og risiki, for å etablere lokaler, for eksempel ved intensjonsavtaler, søknader til offentlige myndigheter, kontakt med mulige ansatte før en eventuell tildeling av kontrakt. Potensielle nye leverandører i Helse Nord kunne derfor starte sine forberedelser mer enn 6 måneder før oppstart av avtalen.

Helse Sør-Øst RHF har kommet til at dagens avtaler knyttet til kjøp av radiologiske tjenester ikke tilfredsstiller det behovet de har for å kunne ivareta sitt ansvar for å sørge for spesialisthelsetjenester i sin region, og har derfor igangsatt en ny anskaffelse. Her legges det opp til en avtaleinngåelse primo november 2015 og en ønsket oppstart 01.01.16, men med krav om oppstart senest 26 uker etter kontraktsinngåelse for å skape en større forutsigbarhet for aktuelle nyetablerte leverandører.

Avslutningsvis vil jeg oppsummere med at jeg fortsatt mener at spesialisthelsetjenesten skal søke å sikre mangfold, valgfrihet, kvalitet, nærhet til tjenestene og forutsigbarhet for samarbeidspartnere i sine offentlige anskaffelser av helsetjenester, og at dette i den enkelte anskaffelse må balanseres opp i mot andre aktuelle hensyn. Siktemålet må være at en har en effektiv bruk av spesialisthelsetjenestens samlede ressurser til pasientens beste.

SPØRSMÅL NR. 1277

Innlevert 6. august 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 18. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Røros Lufthavn er vedtatt holdt stengt på dagtid mellom kl. 1440 og kl. 1930. Dette har skapt sterk lokal bekymring for de beredskapsfunksjoner som flyplassen representerer. Avionor er pålagt å utføre samfunnsplagte oppgaver knyttet til ambulanseberedskap og redningstjeneste, heter det i eierskapsmeldingen for Avinor.

Er Justis- og beredskapsdepartementet trukket inn i vurderingene av dagstenging av Røros Lufthavn og hva vil bli gjort for å sikre at beredskapen i fjellregionen ikke svekkes?»

BEGRUNNELSE:

Avinor sitt samfunnsoppdrag omfatter i tillegg til å utvikle og drifte et landsomfattende nett av lufthavner, også å utføre samfunnsplagte oppgaver knyttet til ambulanseberedskap, redningstjeneste, samfunnsstrygghet og beredskap. Dette er nedfelt i eierskapsmeldingen for Avinor- Meld.St. 38 (2012-2013).

Etterlevelse av flyplassenes beredskapsansvar er avhengig av tilstedeværelse fra lufthavnspersonale. For å spare kostnader har Avinor vedtatt dagstenging av Røros Lufthavn i tidsrommet kl. 1440 til kl. 1930.

Dette har skapt stor bekymring regionalt i fjellregionen, som Røros Lufthavn dekker.

I eierskapsmeldingen for Avinor heter det at Avinor har et ansvar for å holde lufthavnene oppe for ambulansefly og- helikopter. I en komitemerknad fra behandlingen av meldingen heter det:

“Komiteen vil understreke at selskapet også har andre og mer spesifikt definerte og viktige samfunnsoppgaver som eieren har fastsett; planlegging og utgreiing, forskning og utvikling, statistikk, samfunnsstryggleik og beredskap, redningsteneste og kunngjeringstenesta.”

Jeg mener stengingen av Røros Lufthavn på dagtid kommer i konflikt med de samfunnsplagte oppgavene Avinor er gitt. På dette grunnlag ber jeg statsråden gi en orientering om hvordan Justis- og beredskapsdepartementet er trukket inn i vurderingene av dagstenging av Røros Lufthavn og hvordan departementet vil sikre at beredskapet i fjellregionen ikke svekkes.

Svar:

Avinor ligger under Samferdselsdepartementet sitt ansvarsområde og det er derfor ikke naturlig å trekke inn Justis- og beredskapsdepartementet (JD) i vurderingen

av åpningstidene de ulike lufthavner skal ha. JD har heller ikke blitt trukket inn i vurderingen av dagstenging av Røros Lufthavn.

For redningstjenestens del er det viktig at redningshelikoptrene v/ 330 skvadronen (Sea King) kan operere optimalt, herunder ha tilgang til drivstoff innen rimelig kort tid.

330 skvadronens helikoptre er ikke avhengig av bemannede flyplasser for å kunne lande.

Avinor opplyser at de arbeider for å finne praktiske løsninger for å opprettholde beredskapen, slik at bl.a. tilgang til drivstoff kan gis innen rimelig kort tid.

Spørsmål om redusert åpningstid påvirker luftambulansetjenesten bør rettes til Helse- og omsorgsministeren.

SPØRSMÅL NR. 1278

Innlevert 6. august 2015 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 19. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Røros Lufthavn holdes stengt mellom kl. 14.40 og 19.30 for at Avinor skal spare kostnader. Avinor sitt samfunnsoppdrag er å eie, drive og utvikle lufthavner for sivil sektor og en samlet flysikringstjeneste for sivil og militær sektor. I tillegg er Avinor pålagt å utføre samfunnspålagte oppgaver knyttet til ambulanseberedskap, redningstjeneste og beredskap heter det i eierskapsmeldingen for Avinor.

Vil statsråden bidra til at Røros Lufthavn oppfyller dette samfunnsoppdraget gjennom ny vurdering av dagstengt flyplass?»

BEGRUNNELSE:

På tross av en sterk økning i passasjergrunnlaget fra Røros Lufthavn, har Avinor besluttet å stenge flyplassen mellom kl. 14.40 og 19.30 til tross for sterke advarsler fra lokalt hold. Avinor sitt samfunnsoppdrag omfatter i tillegg til å utvikle og drifte et landsomfattende nett av lufthavner, også å utføre samfunnspålagte oppgaver knyttet til ambulanseberedskap, redningstjeneste, samfunnstrygghet og beredskap. Etterlevelse av denne beredskapen er nå avhengig av tilkalling av lufthavnens personale på frivillig grunnlag. Det er store avstander i Fjellregionen som Røros Lufthavn dekker, og nærmeste fyllestasjon med beredskap er nå på Værnes Lufthavn.

Gjennom melding til Stortinget, Meld. St. 38 (2012-2013 om Verksemda til Avinor AS, har Stortinget drøftet Avinor sitt samfunnsoppdrag. I meldinga heter det at Avinor har et ansvar for å holde lufthavnene oppe for ambulansefly og- helikopter. I en komitemerknad heter det:

“Komiteen vil understreke at selskapet også har andre og meir spesifikt definerte og viktige samfunns-

oppgaver som eigaren har fastsett: planlegging og utgreiing, forskning og utvikling, statistikk, ambulanseberedskap, tilkomst, transport til og frå lufthamnene, samfunnstryggleik og beredskap, redningstenesta og kunngjeringstenesta.”

Flertallet i komiteen sier videre:

“Likeeins må dei mindre lufthamnene sikrast ein operativ standard som inneber at den viktige rolla dei har i det samla lufthamnnettet ikkje blir svekka. Mange stader i landet er også lufthamnene og rutenettet avgjerande for busetjing og næringsliv.”

Jeg mener stengingen av Røros Lufthavn på dagtid kommer i konflikt med de samfunnspålagte oppgavene Avinor er gitt og de føringer som er gitt fra Stortinget gjennom behandlingen av Meld.St. 38 (2012-2013). Det er på dette grunnlag jeg mener statsråden må gå inn i saken siden det er vanskelig å se at Avinor oppfyller sitt samfunnsoppdrag slik det er nedfelt i eierskapsmeldingen gjennom vedtaket om å stenge Røros Lufthavn store deler av dagen.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å utvikle god transportinfrastruktur over hele landet. Luftfart er en viktig del av dette, både mellom de største byene og i distriktene. Jeg er opptatt av at Avinor oppfyller samfunnsoppdraget på en god måte, og dagens regjering har gjennom endringer i blant annet utbyttepolitikken gitt Avinor større rom for nødvendige investeringer. Det signaliserer en kraftig vilje og ønske om å utvikle norsk luftfart.

Avinors arbeid med å kutte kostnader er viktig, fordi dette vil bidra til å opprettholde et godt transporttilbud i hele landet. Jeg konstaterer at Avinor kutter driftskostnadene på Røros lufthavn, og anser det uproblematisk så lenge en slik dagstenging ikke får

konsekvenser for passasjerer, rutetrafikk eller det samfunnsoppdraget Avinor har. Åpningstidene vil også bli tilpasset til chartertrafikken.

La meg minne om at det er mulig for ambulanse-trafikk å benytte lufthavnen utenfor åpningstidene. I 2013 var det totalt 8 luftambulansebevegelser på Røros, hvorav 5 av disse skjedde utenfor lufthavnens åpningstid. Avinor har også opplyst at selskapet arbeider med at helikopteroperatører skal kunne lande, hente pasienter og fylle drivstoff selv, uten at Avinors ansatte er tilstede.

Jeg er opptatt av at Avinor oppfyller samfunnsoppdraget på en god måte, og mener det er behov for en gjennomgang og utredning av ambulanseberedskapen på alle Avinors lufthavner. I januar 2015 ba jeg derfor Avinor i samarbeid med de regionale helseforetakene og Helsedirektoratet om å gjennomføre et slikt prosjekt. Jeg vil komme tilbake med mine vurderinger av Avinors samfunnsoppdrag i neste Eiermelding om Avinors virksomhet.

SPØRSMÅL NR. 1279

Innlevert 6. august 2015 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 13. august 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Hvilken respons har utenriksministeren fått fra Israel på de norske og internasjonale protestene mot tvangsflytting og riving av palestinsk landsby på Vestbredden, og hvordan mener utenriksministeren dette vil påvirke fredsprosessen og arbeidet med å finne en bærekraftig tostatsløsning?»

BEGRUNNELSE:

Det internasjonale samfunnet har reagert på Israels aksjoner med tvangsflytting og riving av palestinsk landsby på Vestbredden. Utenriksministeren har tidligere meddelt at Norge ber Israel stanse planene om tvangsflytting av innbyggerne og riving av den palestinske landsbyen Susiya på Vestbredden. Ikke minst fordi dette er en meget uheldig utvikling som i tillegg til å ramme de palestinske innbyggerne også er skadelig for muligheten til å starte fredsprosessen igjen.

I juni ble de om lag 350 innbyggerne i den palestinske landsbyen Susiya sør på Vestbredden informert av israelske myndigheter om at landsbyen er ulovlig bygd og vil bli revet.

Norges (og det internasjonale samfunnets) holdning til Israels okkupasjon og den israelske bosettingspolitikken burde være velkjent for israelske myndigheter. Som leder i giverlandsgruppen for Palestina har Norge et spesielt ansvar med å følge opp slike spørsmål.

Svar:

Norge har, i likhet med EU og USA, uttrykt seg kritisk til den planlagte rivningen og tvangsflyttingen av den palestinske landsbyen Susiya og har bedt Israel stanse planene. Israelske myndigheter er også godt kjent med Norges holdning til Israels okkupasjon, og at vi mener den israelske bosettingspolitikken er i strid med folkeretten.

Vi er ikke kjent med at Israel har gitt et offisielt tilsvarende på kritikken mot rivningsplanene. Vi har imidlertid merket oss at planene foreløpig ikke er iverksatt. Vi er også kjent med at israelske myndigheter har tatt initiativ til en dialog med innbyggerne i Susiya om alternative løsninger.

Vi forventer at Israel gjør sitt ytterste for å ivareta den palestinske befolkningens rettigheter, og bidrar til en utvikling av Susiya som tilfredsstiller innbyggernes humanitære behov.

Jeg viser for øvrig til mitt svar til representant Kari Henriksen datert 19.06.2015 og vil nok en gang understreke hvor viktig det er at begge sider avstår fra handlinger som øker konfliktnivået og svekker mulighetene for en troverdig fredsprosess. Dette budskapet har jeg formidlet i mine samtaler med israelske og palestinske ledere. Vi vil følge opp også i videre dialog med israelske og palestinske myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 1280**Innlevert 6. august 2015 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 17. august 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Er det riktig at statlige myndigheter skal utforme detaljer i bybildet uten hensyn til verken estetikk, kulturhistorie eller lokaldemokratiet, og er det rimelig å tilsi-desette et samlet utvalg og bystyre i en sak om stakitt?»

BEGRUNNELSE:

Planutvalget i Lillesand kommune har to ganger enstemmig avvist protest fra Statens vegvesen mot stakittgjerdar på Sandsmyra i den gamle trehusbebyggelsen. Fylkesmannen i Aust-Agder støtter imidlertid Statens vegvesen og sa nylig nei til stakittgjerdar på Sandmyra av hensyn til trafikksikkerheten. I avslaget skriver fylkesmannen at kommuner ikke bør dispensere fra planer hvis en direkte berørt statlig eller regionalmyndighet har uttalt seg negativt.

Samtidig som to av husene på Sandsmyra nektes stakitt som mange av husene ellers i gata har, så fjerner vegvesenet fartshumper og trafikale hindringer. Mange av beboerne har derfor opplevd at bilene kjører forttere i området den siste tiden. Ingen av beboerne langs vegen har blitt informert eller blitt tatt med på råd om hvordan Sandsmyra best bør utformes for å få best trafikkavvikling og øke sikkerheten for de myke trafikantene.

Svar:

Regjeringen har som målsetting å styrke lokaldemokratiet ved å flytte mer makt og ansvar til kommunene. Vi jobber kontinuerlig med flere tiltak for å oppnå denne målsettingen. Et eksempel på dette er forslaget vi har sendt på høring om blant annet å forenkle plan- og bygningslovens dispensasjonsbestemmelser. Dette forslaget vil kunne bidra til redusert ressursbruk ved at det blir færre saker som må legges frem for berørte sektormyndigheter og fylkeskommunen. I tillegg foreslår vi klarere og enklere regler for når det kan gis dispensasjon, slik at kommunene får større handlingsrom til å gi dispensasjon for mindre tiltak som ikke berører viktige interesser. Hensynet til lokaldemokratiet vil med dette forslaget bli styrket.

I saker som kun berører lokale forhold, som for eksempel estetiske hensyn, mener jeg at kommunene skal ha et stort handlingsrom ved vurderingen av søknader om dispensasjon. Statlige myndigheter skal i slike til-

feller vise respekt for vedtak fattet av folkevalgte, og være tilbakeholdne med å overprøve vurderingen til kommunen.

Etter dagens regler er det likevel to absolutte vilkår som må være oppfylt for å kunne få dispensasjon. Dersom ikke begge vilkårene er oppfylt, kan det heller ikke gis dispensasjon. Det er først når lovens formelle vilkår er oppfylt at kommunen selv kan avgjøre om det skal gis dispensasjon eller ikke. I den forbindelse skal hensynet til det lokale selvstyret legges vekt på. Slik jeg har forstått saken i Lillesand ble dispensasjon fra plan avslått av Fylkesmannen fordi lovens vilkår for å få dispensasjon, ikke var oppfylt.

Dagens dispensasjonsbestemmelser legger også begrensninger på det lokale selvstyret i saker hvor dispensasjon fra plan får betydning for ansvarsområdet til andre myndigheter. I slike situasjoner er kommunen etter plan- og bygningsloven pålagt å legge saken frem for berørte myndigheter. Dersom den statlige myndigheten går imot at det gis dispensasjon, slik tilfellet var i Lillesand kommune, så følger det direkte av loven at kommunene ikke bør gi dispensasjon. I og med at loven sier bør er det fullt ut lovlig for kommunen å gi dispensasjon, men da har den statlige myndigheten mulighet til å påklage vedtaket. Dagens regler åpner dermed for at statlige myndigheter, som for eksempel Riksantikvaren, Statens vegvesen og andre, i enkeltsaker har en viss mulighet til å påvirke hvordan bybildet ser ut. Jeg forventer imidlertid at statlige myndigheter har respekt for vedtak fattet av folkevalgte, og ikke påklager disse med mindre de etter en grundig, faglig vurdering mener at dette er helt nødvendig.

Jeg kjenner ikke detaljene i saken i Lillesand kommune utover at Statens vegvesen påklaget vedtaket om dispensasjon fordi det ville redusere trafikksikkerheten. Uten å ta stilling til saken vil jeg på generelt grunnlag si at man som et utgangspunkt bør være varsom med å dispensere fra regler som er gitt for å ivareta menneskers liv og helse. I en sak hvor avveiningen står mellom hensynet til estetikk, kulturhistorie og personsikkerhet, vil hensynet til personsikkerhet nødvendigvis måtte tillegges betydelig vekt. Når det gjelder trafikksikkerhetstiltakene som ble fjernet i Sandsmyra, har jeg fått opplyst fra Statens vegvesen at dette er gjort midlertidig i forbindelse med et pågående anleggsprosjekt. Når dette arbeidet er ferdig, vil trafikksikkerhetstiltakene komme på plass igjen.

SPØRSMÅL NR. 1281**Innlevert 7. august 2015 av stortingsrepresentant Freddy de Ruiter****Besvart 18. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Over flere år har sykehuset i Arendal systematisk blitt bygd ned. Nå er vi som innbyggere svært bekymret bl.a. for konsekvensene av nedlegging av nyfødtintensiven. Kapasiteten ved fødeavdelinga i Kristiansand er sprengt og all dokumentasjon tyder på at kvaliteten og tryggheten på fødeavdelinga ved sykehuset i Arendal er minst like bra. Det kan se ut som om planen til sykehusledelsen er å nedbemanne kraftig i Arendal, slik at både barne- og fødeavdelinga også svekkes.

Hvordan kan helseministeren stoppe dette?»

Svar:

De endringene som gjøres nå på Sørlandet sykehus, ved at nyfødtavdelingen samles i Kristiansand gjøres etter en faglig vurdering og behandling i styret for Sørlandet sykehus. Sørlandet sykehus har ingen planer om generell nedbemanning i Arendal og helseforetaket viser også til at det har vært en større prosentvis økning i antall årsverk ved sykehuset i Arendal enn ved sykehuset i Kristiansand i perioden 2011-2014, sett bort fra fellesfunksjoner. Sørlandet sykehus opplyser også at det tas sikte på å styrke aktiviteten på flere områder i Arendal, blant annet på barneseksjonen. De oppgir

at det denne høsten skal etableres et nytt tilbud ved barne- og ungdomsavdelingen i Arendal med et kompetansesenter for føtalt alkoholsyndrom. Det jobbes videre for å styrke den polikliniske aktiviteten ved barneseksjonen i Arendal, som har områdeansvar for flere tilstander, eksempelvis gastroenterologi og allergologi. Seksjonen har også sterk kompetanse innenfor barnenevrologi. Det tilføres ikke flere legestillinger ved barne- og ungdomsavdelingen verken i Kristiansand eller Arendal som følge av endringen. Oppfølgingen av syke nyfødte som overføres fra Arendal til Kristiansand håndteres av de leger som er der i dag.

Jeg vil vise til at jeg gjentatte ganger har opplyst at jeg ser det som lite sannsynlig at sykehusstrukturen på Sørlandet blir endret i overskuelig framtid. Sørlandet sykehus holder ikke på med noen nedbygging av Arendal sykehus. Arendal sykehus har tvert imot fått etablert flere spesialiserte funksjoner for hele regionen som øyemedisin, fedmeoperasjoner og smertepoliklinikk. Jeg synes det er svært uheldig at representanten de Ruiter fremstiller en mindre endring i funksjonsfordelingen innenfor helseforetaket som en del av en generell nedbygging. Slik negativ omtale av sykehuset kan bidra til å skape en mer vanskelig rekrutteringssituasjon for sykehuset enn det ellers ville hatt og skaper også en unødvendig utrygghet i befolkningen.

SPØRSMÅL NR. 1282**Innlevert 7. august 2015 av stortingsrepresentant Freddy de Ruiter****Besvart 14. august 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Norsk Luthersk Misjonssambands verdidokument som er styrende for deres privatskoler er svært tydelige bl.a. på homofilt samliv. Mange bekymrer seg over dette dokumentet og ikke minst den undervisningspraksis det medfører overfor unge mennesker, noen av dem kanskje i en sårbar situasjon.

I hvilken grad mener statsråden det er forsvarlig at homofile elever tilrådes å søke disse skolene?»

Svar:

Skoler som er godkjent etter friskoleloven må oppfylle en rekke krav til innhold og kvalitet. Skolens læreplan skal være «jamgod» med den som gjelder for offentlige skoler.

Opplæringen skal bygge på verdier som menneskeverd, universelle menneskerettigheter, respekt og likeverd, jf. lovens formålsbestemmelse. Jeg vil understreke at disse kravene til opplæringen går foran eventuelle interne «verdidokumenter» eller lignende utarbeidet av den enkelte skole eller skoleeier.

Utdanningsdirektoratet fører tilsyn med godkjente friskoler for å sikre at skolene driver i samsvar med

lov, forskrift og fastsatte vilkår. Dersom en friskole driver i strid med regelverket, for eksempel ikke følger den læreplanen som er godkjent, gir loven hjemmel for flere sanksjoner. I ytterste fall kan godkjenningen og statsstøtten trekkes tilbake.

Friskoler skal være åpne for alle som fyller vilkårene for inntak i offentlige skoler. De 298 skolene som i dag er godkjent og i drift etter friskoleloven representerer et bredt mangfold; religiøse skoler, skoler som

driver på grunnlag av en anerkjent pedagogisk retning, toppidrettsgymnas, internasjonale skoler mv. Friskoleloven bidrar dermed til å sikre den enkeltes rett til å velge en alternativ skole. Utover dette ønsker jeg ikke å gi den enkelte elev råd om hvilken skole vedkommende bør søke. For øvrig vil jeg legge til at regjeringens verdigrunnlag er helt klart hva gjelder likeverdet til alle mennesker, uavhengig av både kjønn, etnisitet og hvem man elsker.

SPØRSMÅL NR. 1283

Innlevert 7. august 2015 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 8. september 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Kan statsråden vurdere denne saka og sjå på mulighet for å finne ei god løysing som både ivaretar mjuke trafikanter og ynskje om eit levande sentrum?»

GRUNNGJEVING:

Bergensavisen har 5. august en sak på nettet om utestedet Elefanten i Bergen som har fått varsel om at uteserveringen må fjernes for eierens regning. Det er Statens vegvesen region vest som har sendt brev med frist om fjerning samt uttalt til avisa at om ikkje eigar sjølv fjernar uteserveringen vil vegvesen få eit firma til å gjera det og sende regningen.

Elefanten sin styreleder uttalte til avisen: - Uten uteservering kan vi bare holde åpent på kveldstid. Da blir gaten liggende øde om dagen. Det harmonerer dårlig med politikernes snakk om et levende sentrum.

Saken vekker sterke reaksjoner lokalt, hvor både politikere og innbyggere stiller seg uforstående til at denne uteserveringen er et problem. Man opplever derfor at man praktiserer et firkantet regelverk.

Svar:

I ein by er det mange ulike element som er viktige for at vi skal ha eit levande sentrum. Uteservering er eit

element, men for å ha eit levande sentrum er det også viktig at vi sikrar god framkomst for alle trafikantar. Det skal mellom anna vere plass til fotgjengarar, barnevogner, rullestolar og sykklar.

Statens vegvesen opplyser at dei generelt er positive til uteservering på fortau. For å etablere prinsipp for sakshandsaming i Bergen, har Vegvesenet tatt utgangspunkt i Bergen kommune sine «Retningslinjer for leie av offentlig areal til uteservering».

I Bergen inngår kommunen leigeavtalar om uteservering og følgjer opp om uteserveringa er i tråd med avtalane. Ved søknad på riks- og fylkesvegar gjev Statens vegvesen uttale til Bergen kommune om fortausareala kan nyttast til uteservering. Elefanten ligg langs fv 257, Engen/ Vaskerelven i Bergen sentrum. Det er derfor Hordaland fylkeskommune som er vegeigar. Statens vegvesen sin uttale er gjort på vegne av fylkeskommunen.

Mange har vist engasjementet i denne saka. Det er naturleg at vegeigar vurderer om ein har hamna på riktig konklusjon i denne saka. Eg legg til grunn at Statens vegvesen vil forhalde seg til styringssignal som blir gitt av fylkeskommunen, som vegeigar, og at dei praktiserer regelverket på ein smidig måte.

SPØRSMÅL NR. 1284**Innlevert 7. august 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 18. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre nødvendig jordmor dekning slik at de faglige nasjonale retningslinjene for fødsel- og barselomsorg kan oppfylles, sikre at kvinner får den oppfølgingen de skal av jordmor under aktiv fødsel og redusere antallet transportfødsler og uplanlagte hjemmefødsler?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge en kartlegging jordmorforbundet har gjort, gjengitt i Aftenposten 17. juli 2015, ansetter ikke sykehuse- ne nok jordmødre slik at de kan tilby kvinner en-til-en omsorg i aktiv fødsel. Halvparten av jordmødrene sier at de ikke får overvåket kvinnen under fødsel tilstrekkelig. En av fire jordmødre i undersøkelsen sier de må avvise kvinner som er i aktiv fødsel ifra fødeavdelingen. Og en av fire sier det sjelden er nok jordmødre til å følge opp barselkvinnene individuelt.

Jordmorforbundet påpeker at uplanlagte hjemmefødsler og transportfødsler øker dramatisk, at sentralisering har ikke gjort fødsler tryggere og viser til forskning som avdekker betydelig større risiko for at barn dør i forbindelse med fødsel dersom mor ikke rekker fram til sykehuset.

Ifølge jordmorforbundet skal færre enn 300 jordmødre følge opp 60.000 gravide årlig i kommunene. Helsetilsynet rapporterer om lav bemanningssituasjon flere steder i landet.

Svar:

Et godt og forutsigbart fødetilbud, med høy kvalitet på tjenestene i svangerskap, fødsel og barseltid, er en vesentlig del av helsetjenesten i Norge. Organisering og kapasitet i fødselsomsorgen er viktig for befolkningens trygghet, ikke minst i distrikts-Norge.

Et godt tilbud er avhengig av nært samarbeid mellom primærhelsetjeneste og spesialisthelsetjeneste.

For å sikre faglig kvalitet har Helsedirektoratet i samarbeid med fagmiljøene utarbeidet veilederen Et trygt fødetilbud. Kvalitetskrav til fødeinstitusjoner og Nasjonale faglige retningslinjer for svangerskaps- og barselomsorgen. I tillegg følger fødeavdelingene den nasjonale fagmedisinske veilederen i fødselshjelp, og avdelingene har sine egne, interne prosedyrer.

For å besvare representanten Toppes spørsmål har departementet blant annet innhentet informasjon fra de regionale helseforetakene.

Fødeavdelingene følger opp de skjerpete kravene til en god fødselsomsorg. Dette omfatter også kravet

om å følge opp kvinnen i aktiv fase av fødselen. Mange sykehus har de siste årene styrket jordmorbemanningen for å sikre dette. Flere sykehus peker på at det ikke kan plan-legges hvor mange fødsler de har hvert døgn. På en stor fødeavdeling med 5000 fødsler er det i snitt 13-15 fødsler i døgnet, med en variasjon mellom 5 og 28 fødsler.

Det fødes flest barn i sommerperioden, og det er samtidig ferieavvikling denne tiden. Noen sykehus sier at det på enkelte vakter, med mange parallelle fødsler, kan være vanskelig å gjennomføre en-til-en omsorg i hele den aktive fasen av fødselen. I utdrivingsfasen er det alltid minst en jordmor til stede hos kvinnen som føder.

Det er iverksatt flere tiltak for å forhindre ikke-planlagte hjemmefødsler og transportfødsler.

Kommuner og sykehus samarbeider om beredskaps- og følgetjenester for dem som bor langt fra fødeinstitusjon, og noen sykehus melder om at flere enn tidligere bor på hotell nær sykehuset i tiden før forventet fødsel. Ifølge informasjonen fra de regionale helseforetakene er det ingen økning i antall hjemmefødsler og transportfødsler. I Helse Nord viser tallene en positiv trend, med en reduksjon fra 130 slike fødsler i 2009-2011, til 120 i 2012-2014.

Sykehuse- og kommunene må ha et tett samarbeid for at tilbudet skal oppleves som helhetlig og sammenhengende.

Meld. St. 26 (2014-2015) Fremtidens primærhelsetjeneste- nærhet og helhet ble lagt frem 7. mai i år.

Svangerskaps- og barselomsorgstjenester i kommunen er i hovedsak knyttet til helsestasjons-virksomheten, selv om et flertall av gravide kvinner også har én eller flere konsultasjoner hos sin fastlege. I Meld. St. 26 foreslås flere tiltak på området barn og unge fra 0 til og med 19 år, blant annet en fortsatt styrking av helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

I stortingsmeldingen er det også foreslått å lovfeste kompetansekrav i helse- og omsorgs-tjenesteloven. Noen typer kompetanse anses av Regjeringen som så grunnleggende for den kommunale helse- og omsorgstjenesten at de bør fremgå av lov. Her inngår jordmor- og helsesøsterkompetanse. Meldingen skal etter planen behandles i november.

Svangerskaps- og barseltjenestene som jordmor utfører i kommunen er en del av kommunenes helsestasjons- og skolehelsetjeneste. Statistisk sentralbyrå la 15. juni frem nye årsverkstall for 2014 gjennom KOSTRA (KommuneSTatRAPportering). Tallene viser at en styrking av helsestasjons- og skolehelsetjenesten i 2014 med 180 mill. kroner gjennom kommu-

nerammen har hatt effekt, og at kommunene er godt i gang med å styrke tjenesten. Fra 2013 til 2014 økte antall årsverk i tjenesten med 112, eller 2,6 prosent. Økningen var størst for helsesøstre med 157 årsverk. Det er også registrert ni flere jordmorårsverk i 2014 sammenlignet med 2013.

Regjeringen styrker denne tjenesten med 270 mill. kroner gjennom kommunerammen for 2015, og fortsetter styrkingen i 2016. Med midlene som er avsatt i kommunerammen for 2015, vil det være mulig for kommunene allerede i år å styrke jordmorbemanningen.

SPØRSMÅL NR. 1285

Innlevert 10. august 2015 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 17. august 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Due- og måkereir kan medføre sjenanse, støy og at sykdommer/lopper sprer seg. Naturmangfoldloven § 15 legger en del begrensninger på hva den enkelte kan gjøre med fuglereir.

Betyr dette at boligeier ikke kan ta ut f.eks. byduer med reir under yngel som sprer sykdommer/lopper, med mindre man får tillatelse fra kommunen, eller vil spredning av sykdommer/lopper som medfører at man må bo på alternativ bopel (hotell eller annet husrom) medføre at man kan ta ut byduer og reir uten å søke kommunen?»

BEGRUNNELSE:

Det er en kjent sak at byduer og andre fuglearter kan etablere seg i hulrom eller lignende tilknyttet folks boliger. I forbindelse med etablering av reir kan dette medføre sjenanse, støy og at sykdommer/lopper spre seg. Altså medføre helseproblemer på barn så vel som voksne. Spesielt hvis soverom og oppholdsrom må sannes med gift.

Det heter imidlertid i naturmangfoldloven § 15 første ledd følgende:

“Høsting og annet uttak av naturlig viltlevende dyr skal følge av lov eller vedtak med hjemmel i lov. Unødig skade og lidelse på viltlevende dyr og deres reir, bo eller hi skal unngås. Likeledes skal unødig jaging av viltlevende dyr unngås.”

Videre er det nedfelt i forskrift om felling av viltarter som gjør skade eller som vesentlig reduserer andre viltarters reproduksjon del II om “Felling av viltarter som gjør skade”:

“1A. Hettemåke, fiskemåke, gråmåke, svartbak, bydue, ringdue, svarttrost, gråtrost, måltrost, rødvingetrost, skjære, kråke, ravn, gråspurv, hare, rødrev, mink, mår og grevling, kan felles uten særskilt tillatelse hele året av eier/bruker/rettighetshaver eller den han be-

myndiger når disse gjør skade av vesentlig betydning på en eller flere av følgende verdier: Hus, hage, åker, plante- eller frøkultur, aktivt drevne egg- og dunvær, pelsdyrfarm, fjørfeoppdrett eller viltoppdrett.

B. Kommunen kan gi tillatelse til felling av følgende viltarter når disse gjør skade; Storskarv, toppskarv, gråhegre, grågås, kanadagås, ærfugl, siland, laksand, tjeld, krykkje, grønnspekk, svartspekk, flaggspekk, kjøttmeis, kaie, kornkråke, stær, pilfink, bokfink, bjørkefink, grønnspekk, dompap, gulspurv, viltlevende kanin og ekorn.

Kommunen kan også gi tillatelse til felling av arter under pkt. A, ved andre skadetilfeller enn de som framgår av bestemmelsen.”

Svar:

Skade som forårsakes av fugler skjer vanligvis på avling og annen eiendom, og mer unntaksvis direkte på person. Dersom det er nødvendig å avlive fugler/egg for å avverge skade kreves tillatelse etter forskrift 1. september 1999 nr.1000 om felling av viltarter som gjør skade eller som vesentlig reduserer andre viltarters reproduksjon (skadefellingsforskriften). I den mest sårbare perioden, fra egglegging og frem til ungene er flyvedyktige, vil avliving normalt være det eneste aktuelle alternativ. Forsøk på flytting av reir med egg vil da sjelden lykkes.

Avliving av bydue og de vanligste måker (fiskemåke, hettemåke, gråmåke og svartbak) for å hindre skade på person krever tillatelse fra kommunen, etter skadefellingsforskriften kap. II pkt. B.

Av kommentarene til forskriften fremgår det at; Skadesituasjoner og søknad om skadefelling er ofte akutte og skal behandles som hastesak av vedkommande forvaltningsorgan.

Kommunen vil ved behandling av søknaden vurde- re hvorvidt den beskrevne situasjonen er en skade som

gjør felling påkrevd, om det finnes alternative løsninger, eller om det dreier seg om mindre støy/sjenanse som må påregnes i en begrenset periode. Det må også vurderes om felling av ett eller flere bestemte individ vil avhjelpe situasjonen. Kommunen vil videre vurdere og veilede i skadeforebyggende tiltak, slik at ikke skaden oppstår igjen neste sesong.

Er situasjonen akutt kan skadegjørende fugler avlives med hjemmel i naturmangfoldloven § 17;

“Vilt kan avlives når det må anses påkrevd for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på person.”

Bestemmelsen har karakter av en nødvergebestemmelse og gjelder ved siden av straffeloven § 48.

SPØRSMÅL NR. 1286

Innlevert 10. august 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 17. august 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Hvert år kastes 41,8 millioner tonn elektrisk og elektronisk avfall i verden. I Norge kaster vi i snitt 28,4 kg per innbygger, som er høyest i verden målt i forhold til folketallet. Dette avfallet inneholder sjeldne og verdifulle metaller som er viktige å ta vare på og som kan være skadelige om de kommer på avveie.

Hva gjør regjeringen for å begrense kasting av elektronisk avfall, og vil statsråden vurdere å innføre en panteordning på elektrisk og elektronisk avfall, som for eksempel mobiltelefoner?»

Svar:

Elektriske og elektroniske produkter omsettes i økende omfang. Det oppstår derfor stadig større mengder elektrisk og elektronisk avfall. Avfallet inneholder ofte helse- og miljøfarlige kjemikalier. Det er derfor et problem dersom dette avfallet ikke håndteres på en god måte. I 1998 var Norge ett av de første landene i verden som etablerte en produsentansvarsordning for elektrisk og elektronisk avfall. I dag er innsamlingen av elektrisk og elektronisk avfall i Norge blant de høyeste i Europa.

Produsentansvarsordningen gir bransjen plikt til å finansiere miljømessig forsvarlig innsamling og behandling av slikt avfall. Det er svært viktig at avfallet leveres inn gjennom disse produsentansvarsordningene. Ordningene sikrer at miljøfarlige komponenter i avfallet blir tatt hånd om på en god måte, og at de delene av avfallet som egner seg for gjenvinning blir gjenvunnet.

Dagens returordninger fører til innsamling av mye elektronisk avfall, men det er fortsatt mulig å øke inn-

samlingen. En panteordning for småelektronikk har vært vurdert tidligere. Miljødirektoratet har imidlertid påpekt en rekke utfordringer knyttet til utarbeidelse og gjennomføring av en slik nasjonal ordning, for eksempel behov for særnasjonal merkeordning, EØS-rettslige utfordringer og håndtering av produkter omsatt før panteordningen, samt at det vil være komplisert og kostnadskrevende å gjennomføre i praksis.

Miljødirektoratet har nylig oversendt departementet forslag til revidert regulering av elektrisk og elektronisk avfall. Forslaget inneholder flere tiltak for å øke innsamling av dette avfallet. Dette forslaget skal også gjennomføre det reviderte EU-direktivet om elektrisk og elektronisk avfall. For å øke innsamlingen av småelektronikk med sensitive data, som mobiltelefoner, foreslår direktoratet tiltak som stiller strengere krav til håndteringen og sikringen av slikt avfall.

Siden 2011 har Miljødirektoratet gjennomført revisjoner av returselskap og hatt tilsyn med forhandlere. Direktoratet har også fulgt opp produsenter som ikke er medlem i returselskap gjennom brevkontroll. Disse tiltakene vil også bidra til å sikre forsvarlig behandling av dette avfallet.

Bransjen har selv ansvar for å sette i verk tiltak for å bedre innsamlingsnivået, og kan benytte seg av ulike løsninger for å oppnå dette. Bransjen gjennomfører allerede tiltak som bidrar til å øke innsamlingen. Løsningene bransjen utvikler vil kunne være like effektive og treffsikre som en nasjonal panteordning. Jeg vil følge utviklingen på dette området nøye. Dersom innsamlingen av småelektronikk ikke øker vesentlig, vil jeg, blant annet i dialog med bransjen, vurdere ytterligere virkemidler som kan bidra til økt innsamling.

SPØRSMÅL NR. 1287**Innlevert 10. august 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson****Besvart 18. august 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Det har i Dagsavisen i sommer blitt kjent at statsråden ikke vil sette ned et lovutvalg for å skrive forslag til klimalov. Dette har skapt bekymring for en lite virkningsfull klimalov.

Hvilken forskjell ser statsråden for seg at klimaloven skal gjøre for norsk klimapolitikk, og vil hun i loven stille krav til hver enkelt sektor for å kutte utslipp i Norge?»

Svar:

I forbindelse med behandlingen av et representantforslag om klimalov i vårsesjonen i år har Stortinget lagt flere føringer for videre arbeid med en klimalov. Det skal fremmes en lov hvor de nasjonale utslippsmålene i 2030 og 2050 fastsettes, loven skal regulere hensiktsmessige rapporterings- og styringsmekanismer mellom Storting og regjering på klimaområdet, og eksisterende lovgivning skal gjennomgås. Lovforslaget skal fremlegges for Stortinget slik at det blir behandlet i denne stortingsperioden.

Stortingets behandling av saken danner dermed et fyldig utgangspunkt for arbeidet med en lov. Arbeidet med klimalovutkastet vil skje i samråd med andre departementer og utredningen vil naturligvis trekke på relevant fagkunnskap samt erfaringer med lignende lover i Storbritannia, Danmark og Finland. Det er også etablert kontakt med Sverige som ganske nylig har besluttet å vurdere om en slik lov er hensiktsmessig i svensk klimapolitikk. Jeg er trygg på at dette arbeidet, kombinert med en alminnelig høringsrunde, vil gi oss det vi trenger for å finne formen på vår norske klimalov og at det blir god anledning til å påvirke innholdet. En utvalgsprosess ville forlenge forberedelses-

tiden betraktelig slik at Stortingets føring om at lovfor-slaget skal kunne behandles i denne stortingsperioden vanskelig vil kunne etterleves. Jeg vil understreke at Miljøpartiet De Grønne støttet denne føringen i Innst. 212 S (2014-2015). Jeg regner med at partiet ikke har endret mening. Etter det jeg kjenner til har verken Danmark eller Finland hatt eksterne lovutvalg.

Som jeg tidligere har understreket ved flere tilfeller må lovgivning inspirert fra andre land alltid tilpasses nasjonale forhold. Storbritannias, Danmarks og Finlands klimalover er utformet over samme lest men har mange innbyrdes ulikheter. Forskjeller i nasjonal lovgivning, utslippsmønstre og klimapolitikk har påvirket landenes valg med hensyn til lovens innhold og funksjon. De valg som gjøres i norsk sammenheng vil på samme måte måtte drøftes, og det rette stedet vil være i høringsdokumentet og deretter i den proposisjonen som legges fram for Stortinget. Det må inkludere forhold som berører de spørsmålene representanten Hansson stiller. Hvilken forskjell loven skal gjøre i forhold til eksisterende lovgivning og virkemidler i klimapolitikken, og forholdet mellom ulike typer virkemidler, er helt sentralt å drøfte og belyse i en lovproposisjon.

I tråd med Stortingets føringer vil klimaloven ikke komme til erstatning for, men i tillegg til, gjeldende lovgivning og virkemiddelbruk på klimaområdet. Arbeidet med å redusere norske klimagassutslipp er høyt prioritert for denne regjeringen, og det er allerede vedtatt en rekke ulike tiltak for å følge opp og forsterke klimaforliket. I tillegg har regjeringen sammen med Venstre og KrF foreslått, og fått tilslutning til, nye klimamål for 2030 som øker ambisjonene for norsk klimapolitikk. Hvor virkningsfull klimapolitikken er avhenger av helheten i regjeringens klimapolitikk, og det er viktig å holde fast ved at det er på denne bakgrunn klimapolitikken må bedømmes.

SPØRSMÅL NR. 1288**Innlevert 10. august 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 25. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Politiet løser våpenbruk på en god måte. Likevel skjer uhell.

Hvor mange vådeskudd er avfyrt med politiets tjenestevåpen, hvor mange negative hendelser med våpen har hendt etter innføring av midlertidig bevæpning,

hvor mange vådeskudd har det vært de siste ti årene og hvorfor informerte ikke statsråden om vådeskuddene som har vært i sin redegjørelse for Stortinget i juni?»

Svar:

Jeg er enig med representanten Ropstad i at politiet har løst den nye situasjonen med midlertidig bevæpning på en god måte.

Jeg vil først beskrive hvordan praksis på dette området har vært. Det er politimesteren i det enkelte politidistrikt som er ansvarlig for å sikre at tjenestemenn og kvinner i vedkommende politidistrikt har nødvendig kompetanse til å håndtere våpen. Det er videre politimesterens ansvar å følge opp eventuelle uønskede hendelser som involverer våpen, herunder vådeskudd. Det har ikke vært rapporteringsplikt verken til Politidirektoratet eller departementet om vådeskudd. Vådeskudd er sannsynligvis registrert ulikt i ulike politidistrikter, og det er politimesteren som vurderer om et vådeskudd skal meldes til spesialenheten for politisaker eller ikke.

Dette fører til at det ikke er mulig å gi noe presist bilde av hvor mange negative hendelser, herunder vådeskudd, som er skjedd verken før eller etter den midlertidige bevæpningen ble innført. I tillegg til det som omtales i dette svaret, er det rapportert om enkelte tilfeller hvor det er gjort forsøk på å ta våpen fra hylster. Det foreligger ikke en fullstendig oversikt over dette i departementet i skrivende stund.

I dette svaret fremgår således den informasjonen det har vært mulig å innhente gjennom manuell informasjonssinnhenting fra politidistriktene og Spesialenheten for politisaker. Jeg vil derfor understreke den usikkerhet som denne informasjonen er belemret med. Dette er informasjon som kan bli endret og oppdatert.

Vi har nå endret rutineene for å sikre oppdatert tilgang på slik informasjon i fremtiden.

Oppdrag hvor det er brukt eller truet med bruk av skyte- eller sprengvåpen, skal politimester snarest mulig rapportere til Politidirektoratet. Etter gjeldende våpeninstruks for politiet er ikke politidistriktene pålagt å rapportere til Politidirektoratet om vådeskudd. Opplysninger om vådeskudd har til nå i utgangspunktet blitt registrert i politiets i HMS-system (rapport om uønskede hendelser og personskader). Som en del av arbeidet med spørsmålet om den midlertidige bevæpningen skal forlenges utover 20. august 2015, ba departementet Politidirektoratet om informasjon om antall vådeskudd i den perioden politiet har vært midlertidig bevæpnet. Politidirektoratet har opplyst at de mangler sikker statistikk om dette.

Riksadvokaten har ikke i rundskriv spesifisert hvilke saker Spesialenheten skal behandle. I forbindelse med den offentlige omtalen av vådeskudd har Riksadvokaten i en epost til Spesialenheten uttalt:

«[O]rganet skal bl.a. etterforske saker hvor det er rimelig grunn til å undersøke om en ansatt i politiet/

påtalemyndigheten har begått en straffbar handling. Dersom et skudd løsnes uten at det er meningen, vil det som hovedregel være grunnlag for å undersøke om det foreligger uaktsom overtrødelse av straffelovens bestemmelser om håndtering av skytevåpen. Implisitt betyr dette at politimestrene skal rapportere inn denne typen saker slik at Spesialenheten kan avklare om det har skjedd noe straffbart.»

Etter innføring av midlertidig bevæpning i november 2014 og frem til 17. juli 2015 opplyser Politidirektoratet at de har mottatt i alt 30 innrapporterte tilfeller relatert til trussel om bruk av tjenestevåpen. I to av tilfellene avfyrte politiet rettet skudd mot person uten at de to involverte ble livstruende skadd, og i ett tilfelle ble det avfyrt varselskudd. I de foregående åtte månedene uten generell bevæpning av uniformert innsattpersonell opplyser Politidirektoratet at de mottok totalt 32 innrapporterte tilfeller relatert til trussel om bruk av tjenestevåpen. I to av tilfellene ble det avfyrt skudd uten at involverte ble livstruende skadd.

Det foreligger dessverre ikke tall for vådeskudd de siste ti årene fordi det ikke har vært rapporteringsplikt knyttet til slike hendelser. Det er gjennomført undersøkelser med sikte på å få en så god oversikt som mulig i perioden 2011 til 2015.

Jeg understreker igjen den usikkerheten disse tallene er belemret med. I følge Politidirektoratet er det funnet følgende gjennom deres undersøkelser: I 2011 er det funnet 4 vådeskudd. I 2012 er det funnet 2 vådeskudd. I 2013 funnet 6 vådeskudd og i 2014 er det funnet 9 vådeskudd. Samtlige av de ni vådeskuddene i 2014 skjedde før det ble gitt tillatelse til midlertidig bevæpning. I 2015 er det til d.d. registrert 16 vådeskudd.

Det er ikke rapportert på utilsiktede avfyringer som har skjedd som en del av politiets instruksjonsvirksomhet, under skytebanetjeneste eller lignende, eller avfyringer som har skjedd under tømning av tjenestevåpen i nedspenningskasser, med mindre dette har medført personskade eller materiell skade.

Politidirektoratet opplyser at av de 37 rapporterte vådeskuddene i perioden 2011-2015, skjedde 23 i forbindelse med tømning eller nedspenning av våpen utenfor nedspenningskasse. Fire avfyringer har skjedd i forbindelse med trekkøvelse eller «klikkøvelse», mens tre utilsiktede avfyringer er skjedd ved pushing av våpen.

Videre er departementet i ettertid gjort kjent med noen alvorlige hendelser. Jeg vil presisere at disse hendelsene er kommet til departementets kunnskap den siste tiden, blant annet under arbeidet med dette svaret. Den første hendelsen fant sted 19. januar i år i Haugaland og Sunnhordaland politidistrikt. Politiet bisto Mattilsynet med å avvikle dyrehold. Dyreeieren forsøkte å ta hånd om våpenet til en tjenesteperson. Det ble ikke avfyrt skudd. Hendelsen regnes således ikke som et vådeskudd.

I januar 2015 ble også Spesialenheten for politisaker gjort oppmerksom på en hendelse ved Nordre Buskerud politidistrikt hvor et skudd var gått av og inn i en dør i politiets lokaler.

På Kristiansund politistasjon gjennomførte en tjenesteperson den 27. april då. trekkøvelser med pistol, og det ble i følge POD avfyrt et vådeskudd. Ingen personskade, men skade i vegg og speil i tilstøtende rom.

På Lillestrøm politistasjon gjennomførte en tjenesteperson den 4. juni då. trekkøvelser med pistol, og det ble i følge POD avfyrt et vådeskudd. Ingen person eller materielle skader.

De to sistnevnte hendelsene er under etterforskning av Spesialenheten for politisaker.

Videre var det en hendelse som fant sted på politivakta i Stavanger den 28. juli i år da en person kom inn på politivakta og tok seg over skranken og angrep polititjenestepersonen på innsiden av skranken. I basketaket som oppsto fikk gjerningspersonen avfyrt et skudd med tjenestemannens pistol mens pistolen var i hylstret. Denne hendelsen er ikke ansett som vådeskudd fra politidirektoratets side og inngår således ikke i tallmaterialet.

Videre var det en hendelse som inntraff i Sauda den 7. august i år. Vådeskuddet gikk av mens våpenet var i hylsteret og gikk gjennom buksebeinet og ned i gulvet. Det oppstod ingen personskade.

Mandag 10. august 2015 gikk et vådeskudd av ved Gjøvik politistasjon. Skuddet gikk i gulvet og rikosjerte i en vegg. Ingen ble truffet av skuddet og skadet.

Ingen av disse vådeskuddene er i følge Politidirektoratet avfyrt i nærheten av publikum. Hendelsen i Stavanger skyltes et direkte angrep mot tjenestemann.

Jeg mener rapporteringsrutinene rundt vådeskudd har vært for dårlig og Politidirektoratet har nå innført rapporteringsplikt til seg på alle vådeskudd. Jeg har bedt om at samme informasjon tilflyter departementet og vil i tillegg endre våpeninstruksen på dette området, og ikke vente til ikrafttrede av ny våpeninstruks. I den nye våpeninstruksen, som departementet har arbeidet med i lengre tid, er det lagt inn rapporteringsplikt på vådeskudd.

Politidirektoratet vil også vurdere om det er behov for å endre deres retningslinjer når det gjelder operativ vurdering av hvordan våpenet skal bæres, herunder om det fortsatt skal være patron i kammeret.

I min redegjørelse til Stortinget den 2. juni i år redegjorde jeg i hovedsak for hva som var bakgrunnen og grunnlaget for anmodningen om samtykke til midlertidig bevæpning, og hvilke vurderinger jeg som ansvarlig statsråd hadde gjort. På tidspunktet for redegjørelsen var det ingen rapporteringsplikt fra politimesterne til Politidirektoratet, og heller ingen rapporteringsplikt ovenfor Justis- og beredskapsdepartementet hva gjelder vådeskudd.

Departementet har ikke funnet noen rapportering fra POD om vådeskudd i perioden midlertidig bevæpning har funnet sted før tidspunktet for redegjørelsen.

Justis- og beredskapsdepartementet arbeider nå blant annet med oppfølgingen av Stortingets anmodningsvedtak nr. 523, «Stortinget ber regjeringen evaluere de siste måneders praksis med bevæpning», og vil komme tilbake til Stortinget når denne evalueringen foreligger.

SPØRSMÅL NR. 1289

Innlevert 10. august 2015 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 18. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Justisministeren har tidligere ikke kunnet oppgi prisen på overføring av innsatte til Nederland. Vi leser i avisen at forhandlingene med flyselskapet nå er ferdig og at de første charterflyene skal gå i nær framtid. I media opplyses det også at personell som skal delta i transporten får opplæring.

Hva koster charterflyavtalen som er fremforhandlet og hvor store kostnader er beregnet til opplæring av personell i forbindelse med transport av innsatte til Nederland?»

Svar:

Det er gjennomført en anbudskonkurranse på levering av ti flyvninger mellom Norge og Nederland i forbindelse med at Norgerhaven fengsel skal åpnes. SAS vant konkurransen. Kriminalomsorgsdirektoratet har ute på anbud en rammeavtale for flyvninger i driftsperioden. Av hensyn til de kontrakter som skal inngås, kan jeg ikke på nåværende tidspunkt gå ut med prisen på avtalen med SAS.

Når det gjelder opplæring har utpekt personell i kriminalomsorgen fått opplæring i regi av kriminalom-

sorgen og Politiets utlendingsenhet (PU). Om lag 60 ansatte har fått opplæring i totalt 40 timer hver. Det er betalt om lag 200 000 kroner til PU for opplæringen som de har levert.

Alle omkostninger i forbindelse med transport og opplæring av personale i 2015 vil dekkes innenfor den totale bevilgningen for 2015 på 109 mill. kroner.

SPØRSMÅL NR. 1290

Innlevert 10. august 2015 av stortingsrepresentant Kari Henriksen

Besvart 14. august 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Budsjettet for 2015 inneholdt et generelt effektivitetskutt på 0,6 % for alle etater, bortsett fra sykehusene.

Kan finansministeren gi en oversikt over hvordan dette effektivitetskuttet er realisert i de enkelte etatene og hvor mange stillinger er fjernet i hvilke etater som en følge av dette effektivitetskuttet?»

Svar:

Regjeringen bygger sin politikk på en mest mulig effektiv bruk av fellesskapets ressurser. Som i næringslivet vil det også i offentlig forvaltning være et potensial for å bli mer effektiv. For å hente ut potensialet må det stilles klare krav om mindre byråkrati og om å få mer igjen for skattebetalernes penger.

Regjeringen innførte derfor avbyråkratiserings- og effektiviseringsreformen i 2015. Regjeringen forutset-

ter at alle statlige virksomheter gjennomfører tiltak for å bli effektive, og dette har blitt innarbeidet i virksomhetenes rammer i 2015. Det er imidlertid den enkelte virksomhet som må planlegge og gjennomføre de enkelte tiltak. Finansdepartementet har ikke en samlet oversikt over alle effektiviseringstiltak som gjennomføres i alle statlige virksomheter.

Innføringen av reformen vil gi insentiver til mer effektiv statlig drift og skape handlingsrom for prioriteringer i budsjettet. Reformen innebærer at gevinstene fra mindre byråkrati og mer effektiv bruk av pengene overføres til fellesskapet i de årlige budsjettene. For å oppnå en varig effekt må tiltakene være en del av en planlagt prosess. Reformen vil derfor være en fast del av budsjettarbeidet framover. Reformen vil stimulere forvaltningen til å avbyråkratisere og bruke ressursene mer effektivt også i årene framover.

SPØRSMÅL NR. 1291

Innlevert 10. august 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 17. august 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Regjeringen vil styrke skattyters rettsikkerhet ved å etablere en ny faglig uavhengig landsdekkende Skatteklagenemd, som skal erstatte dagens fem regionale skatteklagenemnder. NHH har det fremste skatteøkonomi-miljøet og UiB har et sterkt støttende juridisk miljø. Geografisk avstand har også betydning for faglig integritet og uavhengighet.

Hvilke kriterier vil ministeren vektlegge ved lokalisering av den nye landsomfattende skatteklagenemd?»

BEGRUNNELSE:

I en pressemelding fra finansministeren datert den 8.oktober 2014 beskrives regjeringens ønske om å styrke klagebehandlingen på skatteområdet og skatteyers rettsikkerhet ved å etablere en ny landsomfattende

skatteklagenemnd med eget sekretariat. Det foreslås å lov feste at Skatteklagenemnda skal være faglig uavhengig og ikke kunne instrueres. Det skal være en samlet klagenemnd for skatt og merverdiavgift. Den skal erstatte dagens fem regionale skatteklagenemder.

Det er viktig å ha et klagesystem som har legitimitet og som alle innbyggere har tillit til at skatteklagesaker får en betryggende og rettferdig behandling. Dagens ordning med at skattekontoret selv forbereder klagesakene er uheldig. Det er også en svakhet at det ikke stilles strenge krav til kompetanse av nemndsmedlemmene og inndeling i fem regioner kan gjøre det utfordrende å sikre likebehandling.

Skatt berører alle borgerne og kan ikke bare overlates til advokatselskaper. Det er viktig at Norge i tillegg til det private bevisst sikrer at vi videreutvikler et sterkt fagmiljø i akademien, spesielt innen økonomi og juss. NHH har landets sterkeste akademiske fagmiljø på økonomi og produserer hvert år ca. 30 masteroppgaver i skatteøkonomi. Men innen juss har de fleste nestorene i skatterett blitt pensjonister og nyutdannede går til privat næringsliv. Ved å lokalisere den nye skatteklagenemnda i Bergen vil man bli en del av landets fremste økonomiske fagmiljø på skatt, med god støtte fra juridisk miljø på UiB. Det vil sikre høy faglig kompetanse og geografisk avstand til beslutningstagere som vil styrke kravet om faglig uavhengighet. I tillegg vil en lokalisering i Bergen bygge opp under etablering av et sterkere tverrfaglig forskningsmiljø mellom NHH og juridisk fakultet.

Svar:

Stortinget har sluttet seg til Regjeringens forslag om at det opprettes en ny landsdekkende klagenemndsord-

ning på skatteområdet (Skatteklagenemnda), jf. Prop. 1 LS (2014 - 2015) og Innst. 4 L (2014-2015). Den nye skatteklagenemnda er et viktig tiltak for styrke klageordningen på skatteområdet, bedre rettsikkerheten og å styrke de skatte- og avgiftspliktiges tillit til at klagesakene blir behandlet på en tilfredsstillende måte.

Det skal opprettes et eget landsdekkende sekretariat som skal forberede sakene som skal avgjøres av Skatteklagenemnda. Sekretariatet skal administrativt ligge under Skattedirektoratet (SKD), men skal ikke kunne instrueres i faglige spørsmål. Nemndsmedlemmene vil bli oppnevnt uavhengig av sekretariatets lokalisering.

Regjeringen har besluttet at sekretariatsfunksjonen til den nye skatteklagenemnda skal lokaliseres til Stavanger. Beslutningen bygger på konkrete vurderinger av ulike alternativer for lokalisering. Vurderingen er gjennomført i tråd med Kommunal- og moderniseringsdepartementets retningslinjer for lokalisering av statlige arbeidsplasser og statlig tjenesteproduksjon av 28. november 2014. Lokaliseringsalternativene er vurdert etter kriterier som kompetanse- og rekrutteringsbehov, infrastruktur (tilgjengelighet for nemndas medlemmer), kostnadseffektivitet, effektiv oppgaveløsning og bidraget til det lokale tilbudet av arbeidsplasser.

Jeg er enig i at god fagkompetanse er en forutsetning for at den nye klagenemndsordningen skal bli vellykket, og Regjeringen har i sin vurdering lagt betydelig vekt på dette. Etter en helhetsvurdering, hvor også statens bidrag til arbeidsplasser i ulike regionale sentra er tatt hensyn til, mener jeg Stavanger er et godt valg. Jeg er trygg på at sekretariatet vil bli bemannet med kompetente medarbeidere slik at vi oppnår målet med den nye klagenemndsordningen.

SPØRSMÅL NR. 1292

Innlevert 10. august 2015 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 13. august 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Mener statsråden at ulven i Enebakk skal felles, og er det lokalbefolkningens næringsgrunnlag og livskvalitet som skal vike, eller bør fellingstillatelse innvilges?»

BEGRUNNELSE:

Fredag avslo Fylkesmannen i Oslo og Akershus en ny søknad om felling av ulven som står bak tapet av rundt

50 sauer i Enebakk kommune. I tillegg til stor skade på husdyrene har denne ulven oppholdt seg tett på lokalbefolkningen, noe som fører til at mange er redd for å bevege seg i naturen. Etter en rekke henvendelser fra foreldre, har kommunen sendt brev til skoler og barnehager hvor de oppfordrer til å ikke dra på skogstur inntil situasjonen er mer avklart.

Fellingstillatelsen er nå sendt Miljødirektoratet for avgjørelse.

Svar:

Jeg er kjent med situasjonen som har oppstått i Enebakk denne sommeren, og har forståelse for den frustrasjon som oppstår når sau blir tatt av ulv. Forvaltningen og berørte dyreeiere må samarbeide om å finne løsninger slik at vi så langt det er mulig unngår slike situasjoner i framtiden. Etter det jeg kjenner til er dette arbeidet i gang, og det er blant annet avholdt møte om skadeforebyggende tiltak mellom Fylkesmannen og beitenæring.

Den todelte målsettingen om at vi skal ha både rovvilt og beitedyr i Norge, står sentralt i rovviltforliket av 2011 som Stortinget enstemmig vedtok. En areal-differensiert forvaltning er et sentralt prinsipp for best mulig oppnåelse av denne målsettingen. Det vil si at landet deles inn i ulike soner underlagt ulike forvaltningsregimer. Som det framgår av rovviltforliket skal det i områder prioritert for beitenæring være en lav terskel for å tillate uttak av rovdyr som gjør skade. I områder som er prioritert for rovdyr skal beitenæringene tilpasses rovdirene. Som kjent er det aktuelle området

i Enebakk innenfor det arealet som Stortinget har prioritert for oppnåelse av bestandsmålet for ulv.

Det er ikke slik at det er utelukket å åpne for felling av rovdyr innenfor prioriterte rovdryrområder, men terskelen skal her være høy. Det må gjøres en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle, og bestandssituasjonen for arten og etikk er noen av flere sentrale elementer i en slik vurdering. Ut fra de senest rapporterte tallene fra Rovdata er ulvebestanden mindre enn hva Stortinget har bestemt. Samtidig er det nå bekreftet at ulveparet i Østmarka har valper, noe det må tas hensyn til. Det vil være etisk betenkelig å skulle tillate at foreldre-dyrene skytes i en periode da valpene er avhengig av foreldrene for å overleve.

Systemet er lagt opp slik at det er Fylkesmannen og Miljødirektoratet som skal behandle og avgjøre søknader om skadefelling. Jeg har tillit til at forvaltningen i alle ledd gjør grundige og gode vurderinger, og i denne saken har nå både Fylkesmannen i førsteinstans og Miljødirektoratet som klageinstans avslått søknadene om felling.

SPØRSMÅL NR. 1293

Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad

Besvart 20. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil statsrådene sikre at befolkningsrettede forebyggingsprosjekt mot selvmord også kan komme inn under kriteriene for å søke økonomisk støtte av de midler som er lagt til planen for selvmordsforebygging?»

BEGRUNNELSE:

Selv mord er et stort folkehelseproblem i Norge. Det dør omlag 500-600 mennesker av selvmord hvert år.

Selv mordsforebygging hviler på kunnskap om hvem som er i risiko for å ta selvmord. I følge Sosial- og helsedirektoratet (2008) er risikofaktorer for selvmord psykisk helse (depresjon, schizofreni og personlighetsforstyrrelse), rus, tidligere selvmordsforsøk, brudd på viktige relasjoner/tap, selvmord i familie, store ærekrenkelser med tap av selvaktelse og manglende nettverk. Årsaksforholdene er mange, og det dreier seg ofte om samspill mellom årsaksfaktorer. Mange dør av selvmord uten at de er eller har vært i kontakt med kommune eller spesialisthelsetjenesten.

I Rogaland ved Stavanger Universitetssykehus har de samlet mye data og bakgrunnsmateriale om fore-

bygging av selvmord i et eget prosjekt. Det er et befolkningsforebyggende prosjekt, som sikter seg inn mot selvmordsatferd og selvmord i befolkningen generelt.

Dette fordi en nettopp vet at de fleste selvmord skjer der ute i samfunnet, uten at de er pasienter noen sted.

Problemet for dette prosjektet er at det passer ikke inn i den nasjonale planen for selvmordsforebygging som ble lansert i vår, fordi den planen gir ifølge direktoratet ikke rom for befolkningsrettede prosjekter, selv om prosjektet i Stavanger får gode tilbakemeldinger fra direktoratet og at det er et viktig prosjekt.

Dermed er det ingen penger å hente til et prosjekt som er enestående i Norden, og hvor det også kun er noen få prosjekter ellers i Europa, særlig da Tyskland. Rogaland har, fordi de har jobbet med TIPS god ekspertise på slike prosjekter utfra blant annet TIPS prosjektet. Alle kommunene i Rogaland er involvert, i tillegg til et samarbeid med Helse Bergen og Helse Stavanger sine akuttmottak.

Likevel kan ikke dette prosjektet få statlige midler som er lagt til planen for selvmordsforebygging, fordi

de ikke passer inn i kriteriene, utfra at det er befolkningsrettet prosjekt.

Svar:

Jeg vil takke stortingsrepresentant Bollestad for hennes engasjement i arbeidet mot selvmord og for å styrke det selvmordsforebyggende arbeidet. Selvmord er et folkehelseproblem, og god forebygging er en effektiv måte å redde liv og redusere smerte både hos den som selv er i selvmordsfare og hos vedkommendes pårørende. Når det gjelder det spesifikke prosjektet representanten Bollestad viser til i sin begrunnelse for spørsmålet, har jeg bedt Helsedirektoratet om en uttalelse. De viser til at Helse Stavanger søkte om midler fra tilskuddsordningen «nasjonale tiltak for forebygging av selvmord og selv-skading» over statsbudsjettets kap. 765, post 75 for 2015. Prosjektet det ble søkt om midler til, velgåleve.no, har tidligere mottatt midler blant annet fra Helse Vest RHF, Helse Stavanger HF og Rogaland fylkeskommune. I deres egen presentasjon på velgåleve.no omtaler søkeren prosjektets formål slik:

«Prosjektet er et samhandlingsprosjekt og har som mål å redusere selvmord og selvmordsforsøk i Helse Stavangers og Helse Fonnas opptaksområder. Prosjektet vil innebære et utstrakt samarbeid mellom kommune- og spesialisthelsetjeneste i begge helseforetak. Prosjektet har elementer av både informasjons- og forebyggingstiltak som kan gjennomføres på førstelinjenivå, og av behandlingstiltak som kan utøves både på første- og andrelinjenivå. Samhandlingsprosjektet er forankret i helseforetakene».

Søknaden om midler ble avslått fordi prosjektet ble vurdert til å være utenfor formålet med ordningen. Tilskuddsordningen skal gå til nasjonale tiltak som inngår i handlingsplanen mot selvmord og selvskading. Direktoratet viser også til at hoveddelen av tilskuddet er øremerket videreføring av Nasjonalt senter for selvmordsforskning og- forebygging (NSSF), VIVAT Selvmordsforebygging til kurset Førstehjelp ved selvmordsfare og Verdensdagen for selvmordsforebygging ved organisasjonen LEVE. Søknaden fra Helse Stavanger har en regional innretning. Det er altså ikke slik at

prosjektet fikk avslag fordi handlingsplanen ikke gir rom for befolkningsrettede prosjekter. Prosjektet fikk avslag på grunn av manglende nasjonal innretning. Befolkningsrettede prosjekter kan godt gis midler gjennom denne ordningen, så fremt de er rettet mot hele befolkningen. Regelverket for tilskuddsordningen presiserer tydelig som første forutsetning for tildeling at «tiltaket må ha nasjonal innretning», mens målgruppe A i regelverket også omfatter hele befolkningen. Jeg er likevel helt enig med representanten Bollestad i at det er viktig at vi fortsetter å styrke det forebyggende arbeidet mot selvmord. I folkehelsemeldingen løfter vi psykisk helse, inkludert selvmordsforebygging, inn i folkehelsepolitikken og understreker representantens poeng om at selvmord er et folkehelseproblem. I meldingen om primærhelsetjenestene viser vi hvordan vi vil arbeide for å styrke de kommunale psykisk helse- og rustjenestene både ved å heve kompetansen og gjøre tjenestene lettere tilgjengelig for innbyggerne. Å lovfeste et krav til psykologkompetanse i kommunene innebærer at de kommunale helse- og omsorgstjenestene sikres kompetanse i diagnostisering, behandling og forebygging av psykisk sykdom. En videre utvikling av lavterskeltilbud innen psykisk helse er også viktig i selvmordsforebyggende øyemed. For representanten Bollestad har rett i at mange som tar sitt eget liv ikke har funnet veien til hjelpeapparatet. Jeg tror en del av årsaken er at veien er for lang. Lavere terskel for å få hjelp, henvisningsrett for psykologer, økt kompetanse om rus og psykisk helse i helse- og omsorgstjenestene, styrket helsestasjons- og skolehelsetjeneste og en mer arenafleksibel og ambulant spesialisthelsetjeneste er deler av mitt svar på hvordan vi skal korte ned veien til hjelpeapparatet. Samtidig må vi fortsette arbeidet med å redusere stigma, både knyttet til psykiske helseutfordringer, rusproblemer og selvmord- slik at det blir lettere for de som sliter å be om hjelp og for de som er bekymret for sine nære å få den støtten de trenger. Derfor er jeg svært glad for representanten Bollestads engasjement på området, og ser frem til å samarbeide videre for å styrke det forebyggende arbeidet mot selvmord.

SPØRSMÅL NR. 1294**Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 18. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden legge frem saken om bypakke på Nord-Jæren til behandling i Stortinget høsten 2015?»

BEGRUNNELSE:

Bypakken på Nord-Jæren ble vedtatt i Rogaland i des. 2014. Målet med bypakken er i sikre gjennomføring av blant annet bussvei 2020, samt utbygging av E39 og mange andre tiltak for å avhjelpe trafikkutfordringene på Nord-Jæren. Den vedtatte bypakken skal etter den planen fylkestinget i Rogaland har vedtatt gjelde fra og med 1.januar 2017.

Gjeldende bompengepakke for Nord-Jæren ble vedtatt og iverksatt i 1998, og forlenget av Stortinget

til 31.des 2016. Det betyr at bomstasjonene egentlig skal stenge ned den 31.des.2016.

Svar:

Arbeidet med bypakke Nord-Jæren er godt i gang. Departementet har ikke mottatt endelig grunnlag for KS2. Når endelig grunnlag foreligger vil det bli gjennomført ekstern kvalitetssikring (KS2) for bypakken. Når KS2-rapporten foreligger vil regjeringen ta standpunkt til framlegging av pakken for Stortinget. Departementet avventer nå oversending fra Vegdirektoratet av endelig grunnlag for KS2. Jeg kan forsikre om at det arbeides så raskt som mulig med saken, men kan foreløpig ikke være mer konkret på framleggingstidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 1295**Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal****Besvart 20. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hva er Norges generelle holdning i PU, UDI og UNE til asyl-innvandringssaker for tamiler til Sri Lanka, og hvordan vurderer justisminister situasjonen for opposisjonelle eller andre som returneres til Sri Lanka nå i 2015?»

BEGRUNNELSE:

Jeg får ulike signaler om tamiler og eventuell retur til Sri Lanka og risikoen de i forbindelse med retur opplever. Blant annet mistanke og påstander om tortur og forsvinninger.

Det skal foreligge en internasjonalt godtatt fredsavtale for Sri Lanka. Jeg regner med den stiller krav om gode rettsprosesser og oppholds- og livsvilkår i henhold til internasjonale konvensjoner og menneskerettigheter. Status for denne fredsavtalen vil trolig påvirke eventuell returavtale og saksbehandling for asylsaker mellom Norge og Sri Lanka.

Svar:

Det er Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) som behandler alle søknader om asyl og som i samarbeid med Landinfo innhenter og systematiserer informasjon om forholdene i de enkelte land asylsøkerne kommer fra. Jeg har tillit til at UDI og UNE behandler alle asylsøknader fra Sri Lanka på en forsvarlig måte. Personer som ikke har et beskyttelsesbehov, og som heller ikke gis oppholdstillatelse på annet grunnlag, skal returnere.

For øvrig vil jeg nevne at det etter borgerkrigens slutt på Sri Lanka i 2009 har kommet svært få asylsøkere fra Sri Lanka til Norge, og at situasjonen i landet er vesentlig endret. Sri Lanka avholdt tidligere i år et demokratisk presidentvalg som ga landet en ny regjering.

Den nye presidenten har gitt positive signaler hva gjelder respekten for menneskerettigheter og behandlingen av minoriteter i landet. Utlendingsmyndighetene følger med på utviklingen i landet og vurderer praksis og enkeltsaker i lys av dette.

SPØRSMÅL NR. 1296**Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Ketil Kjenseth****Besvart 24. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva er de totale utgiftene per år samfunnet har for å behandle mennesker som har blitt forgiftet av sopp, og vil statsråden ta initiativ til at det fortsatt kan gis et godt tilbud om soppkontroller i hele landet, både for å fremme folkehelsen, forebygge dyre sykehusinnleggelser og forebygge livslang medisinerings som følge av transplantasjoner?»

BEGRUNNELSE:

I Aftenposten 10. august står det at soppkontrollørens forbund må legge ned tilbudet etter syv års drift uten noen offentlig støtte. Soppkontroller har eksistert i Norge siden litt etter andre verdenskrig.

I fjor benyttet over 12 000 mennesker seg av alle de frivillige soppkontrollene ulike steder i landet. I 300 av kurvene som ble kontrollert ble det oppdaget giftig sopp. I fjor var det minst 15 innleggelser med alvorlig soppforgiftning. To endte i levertransplantasjoner. Beregninger Helsedirektoratet har gjort viser at en levertransplantasjon koster samfunnet 1,2 millioner kroner pr. transplantasjon, en nyretransplantasjon koster 550 000 kroner og dialyse 650 000 kroner per år. Med slike høye sykeutgifter vil det helt klart lønne seg å drive forebyggende. I tillegg kommer det helsefremmende ved at flere kommer seg ut i naturen.

Med litt offentlig støtte vil Norges sopp- og nyttevekstforbund kunne opprettholde tilbudet. Forbundet har i dag ca. 470 soppakkyndige fordelt utover hele landet, og ønsker å utdanne flere hvis de får ressurser til det. Interessen for selvplukket sopp er økende, både som «matauke», ikke minst blant innvandrere, og som eksklusiv, sunn og kortreist mat. Behovet for soppkontroller er derfor større enn noen gang.

I behandlingen av Folkehelsemeldingen- Mestring og Muligheter (Meld. St. 19 (2014-2015)) kan vi lese at en enstemmig komité viser til at «soppsanking er en stadig mer attraktiv friluftslivsaktivitet med flere gode sider for folkehelsen. Komiteen berømmer all soppkontrollvirksomhet som utføres av frivillige organisasjoner, og vil påpeke at de gjør en viktig jobb. Komiteen peker på at antall forgiftninger dessverre øker med antall plukkere uten tilstrekkelige kunnskaper, og at det bare i 2014 var 15 sykehusinnleggelser med alvorlige soppforgiftninger, hvorav to medførte kostbare levertransplantasjoner. Komiteen mener det vil være samfunnsøkonomisk lønnsomt å forebygge slike forgiftninger gjennom gode soppkontroller utført av soppakkyndige gjennom frivillige organisasjoner, og

mener det vil være samfunnstjenlig at frivillige kan gi et landsdekkende tilbud om soppkontroller».

På bakgrunn av en enstemmig komité mener undertegnede det er svært uheldig at en svært viktig organisasjon som Norges sopp- og nyttevekstforbund ikke kan opprettholde et godt tilbud, både for å fremme friluftsliv og folkehelse, men også fordi det er samfunnsøkonomisk lønnsomt. Derfor bør en slik organisasjon få støtte fra det offentlige til en slik publikumstjeneste.

Svar:

For å spise selvplukket sopp kreves det tilstrekkelig kunnskap om hvilke sopparter som er trygge å spise, og hvilke som er giftige. Jeg mener den enkelte må ta et eget ansvar her, på samme måte som ved plukking av ville bær og andre vekster fra naturen. Hvis en er usikker, må man la være å spise sopp og eventuelt søke mer kunnskap om spiselige sopparter. Et godt råd kan være å gå på sopptur sammen med erfarne sopp-plukkere. Det er i dag mye informasjon om sopparter på helsemyndighetenes nettsider. Matportalen har gode råd for plukking og tilberedning av sopp, blant annet en plakat med åtte gode matsopper og tre giftsopper. Nettsiden viser videre til Giftinformasjonens nettsider som har informasjon om giftige sopparter på mange språk. Matportalen har til i dag vist til at Norges sopp- og nyttevekstforbund arrangerer soppkontroller. Nettsiden vil bli oppdatert dersom kontrollene nå opphører. Etter det Helse- og omsorgsdepartementet er kjent med, har Mattilsynet ikke bidratt med økonomisk støtte til Norges sopp- og nyttevekstforbunds soppkontrollvirksomhet etter 2007. Inntil da bidro enkelte lokalkontor i Mattilsynet med økonomisk støtte til soppkontroller og Mattilsynets logo ble ofte brukt i annonser om soppkontroll. Dermed kunne Mattilsynet bli ansett som medansvarlig dersom det ble gjort feil ved soppkontrollen. Det forekommer dessverre tilfeller av forgiftninger der personer har spist giftig selvplukket sopp. Departementet er ikke kjent med at det foreligger undersøkelser som viser at det er færre forgiftninger i områder der det har vært arrangert soppkontroller enn på andre steder. Giftige sopper har ulik alvorlighetsgrad. Antall soppkurver med funn av giftig sopp ved soppkontroll gir følgelig ikke direkte indikasjon om hvor mange av disse som ville ha medført alvorlig helsekomplikasjon. Representanten Kjenseth har spurt hva de totale utgiftene for samfunnet er per år for å behandle personer som har blitt forgiftet av sopp. Departementet har ikke informasjon om de totale utgiftene per år samfunnet har for å behandle mennesker

som har blitt forgiftet av sopp. Departementet har kontaktet Helsedirektoratet som opplyser at omfanget av soppforgiftninger som krever behandling i spesialisthelsetjenesten er lavt. Kostnadsvariasjonen for spesialisthelsetjenesten fra år til år er stor på grunn av tilfeldig variasjon i antall tilfeller og deres alvorlighetsgrad. For eksempel vil et enkelttilfelle som resulterer i behov for levertransplantasjon medføre kostnader i størrelsesorden 1 million kroner. Flertallet av behandlingstilfellene i spesialisthelsetjenesten dreier seg imidlertid om langt lettere forgiftningsreaksjoner som kun krever enklere observasjon og behandling. For slike tilfeller er kostnadene i størrelsesorden 5 000 kroner til 40 000 kroner per tilfelle avhengig av type forgiftningsreaksjon og innleggelsesvarighet. For de mest alvorlige forgiftningstilfellene kommer oppfølgingskostnader i tillegg. Et sjablonmessig anslag basert på tilgjengelige data tilsier behandlingskostnader på om lag 2 til 3 millioner kroner i 2014 og under en halv million kroner i 2013. Det må understrekes at disse tallene ikke sier noe

om effekten av soppkontrollene som tiltak. Det er bra at soppsakkyndige rundt om i landet har bidratt med soppkontroller, hvor folk kan få kontrollert selvplukket sopp. Jeg vil i likhet med helsekomiteen berømme arbeidet som har vært gjort. Jeg vil likevel nevne at det kun er i et begrenset antall byer og tettsteder at slike soppkontroller har vært arrangert. Jeg har også merket meg at Norges sopp- og nyttevekstforbund arrangerer soppkurs og soppturer. Dette er positive bidrag for å øke kunnskapen om sopp. Generelt er det Mattilsynets oppgave å kontrollere at regelverket om produksjon og omsetning av mat etterleves. Det er i gjeldende regelverk etter matloven ikke bestemmelser som gjelder for privatpersoner som plukker sopp til eget forbruk. Jeg mener det ikke er et offentlig ansvar å føre kontroll med at selvplukket mat til eget forbruk er trygg å spise. Det ansvaret må den enkelte ta selv. Jeg vil derfor ikke prioritere å innføre en offentlig økonomisk støtteordning under Helse- og omsorgsdepartementet til soppkontroll.

SPØRSMÅL NR. 1297

Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Lene Vågslid

Besvart 20. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hvor viktig er tidsaspektet for statsråden i saken om valg av lokasjon for et strålesenter i Vestfold eller Telemark?»

BEGRUNNELSE:

Strålekapasiteten for kreftpasienter ved OUS er sterkt presset. Det er stort underforbruk av stråling i en rekke fylker, og det er både et faglig og politisk mål at kapasiteten skal økes. Ledelsen i Helse Sør-Øst har derfor bestemt at det blant annet skal bygges ett strålesenter i Vestfold eller Telemark.

Det er positivt at stråleterapitilbudet på Østlandet skal bedres, og det er svært viktig at flere pasienter får kortere reisevei. Vi vet at nettopp reisetid og reisevei er én vesentlig årsak til at mange pasienter velger og ikke benytte seg av stråletilbud i dag. Belastningen er for stor.

Behovet for stråling- til både kurativ og lindrende behandling- øker. Derfor haster det å få på plass mest mulig lokale stråleterapitilbud.

Ved Sykehuset i Vestfold kan de ikke få på plass et strålesenter før tidligst i løpet av 2019. Det er fire år til.

Ved Sykehuset Telemark er det lagt fram planer som viser at et tilbud kan være på plass i løpet av 2017. Det er bare to år til.

Vi vet at det faglige miljøet og kompetansen ved sykehusene i både Vestfold og Telemark er solide, og det er sikkert mulig å etablere et godt tilbud ed egne sykehusene.

Vi vet hvor prekært behovet for økt stråling er og mener at tidsaspektet bør være et svært viktig moment når myndighetene skal bestemme lokasjon for et strålesenter i Vestfold eller Telemark.

Svar:

Oslo universitetssykehus HF har på oppdrag fra Helse Sør-Øst RHF ledet en statusgjennomgang av stråleterapibehovet i regionen. Både arbeidsgruppen ved Oslo universitetssykehus og Regionalt fagråd for kreft i Helse Sør-Øst har konkludert med at videre oppbygging av stråleterapikapasiteten bør skje ved etablering av nye stråleterapisentra i områder av regionen hvor pasientene i dag har lengst reisevei til stråleterapitilbud.

I rapporten er det satt opp følgende forslag til opptrappingsplan fram mot 2030 basert på behovsestimat på 48 %:

- Utvidet tilbud ved Oslo universitetssykehus HF
- Utvidet tilbud ved Sørlandet Sykehus HF og Sykehuset Innlandet HF
- Utbygging av nye stråleterapisenter i sykehusområdet Vestfold/Telemark og Akershus universitetssykehus HF (2019- 2020)
- Utbygging av nye stråleterapisentre i Sykehuset Østfold HF og Vestre Viken HF (2025-2029)

Det foregår nå en prosess i Helse Sør-Øst hvor alle helseforetak involveres i gjennomgang av hvilke krite-

rier som skal legges til grunn for en videre beslutning. Saken skal deretter forelegges styret i Helse Sør-Øst for behandling. Endelig vurdering av faglige kriterier og rekkefølge for etablering av stråleenheter vil da bli behandlet. Helse Sør-Øst og helseforetakene vil deretter vurdere økonomisk evne til å bære nødvendige investeringer og tilpasse dette i økonomisk langtidspan.

Jeg er enig med representanten i at det er positivt at Helse Sør-Øst arbeider med å øke stråleterapikapasiteten. Helse Sør-Øst vil komme tilbake til vurderinger bl.a. om økonomi og tidsplan.

SPØRSMÅL NR. 1298

Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 18. august 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hvor stor andel av økningen i ungdomsledigheten som i følge arbeidskraftundersøkelsen skyldes studenter som søker deltidsjobb?»

BEGRUNNELSE:

Arbeiderpartiet hevder regjeringen gjør for lite for å bekjempe økende arbeidsledighet blant unge.

I debatt mellom Trond Giske og finansministeren på Tv2 nyhetskanalen sa Giske på forespørsel fra programlederen om det er riktig det Siv Jensen sier, nemlig at 2/3 deler av de unge som registrerer seg som arbeidsledige faktisk er studenter.

Til det svarer Giske: «Nei, det er en reell økning i arbeidsløsheten blant ungdom.»

Giske avviser altså påstanden fra finansministeren om at nesten 2/3 av dette er studenter som søker deltidsjobb.

Det har i de siste månedene vært stor avstand mellom den registrerte arbeidsledigheten fra NAV og tallene fra Arbeidskraftundersøkelsen.

AKU- tallene har vist større vekst i arbeidsledighet enn den registrerte ledigheten.

Det er ut ifra disse tallene Arbeiderpartiet nå påstår at mange unge ikke kommer inn i arbeidslivet.

Det er derfor nyttig å vite grunnlaget for disse tallene.

Arbeiderpartiets tiltakspakke handler for det meste om ulike offentlige stønads- og hjelpetiltak, som frem-

står som irrelevante for studenter som søker deltidsjobb.

Det er viktig å bekjempe arbeidsledighet blant unge. Unge uten utdanning og arbeid er utsatt på arbeidsmarkedet. Samtidig er det helt ulike tiltak som bør settes inn dersom den stigende arbeidsledigheten blant unge handler om studenter som søker deltidsjobb.

Svar:

Fra 2. kvartal 2014 til 2. kvartal 2015 økte antall AKU-ledige med 31 000 personer, hvorav 15 000 av de nye ledige var ungdom mellom 15 og 25 år. Ifølge tall publisert av SSB var 10 000 av disse, eller to av tre, under utdanning. De fleste (8000) søkte ifølge SSB deltidsjobb. Vi finner ikke en tilsvarende økning i ungdomsledigheten i tallene for registrert ledighet fra NAV. Antallet registrerte ledige ungdommer er lavere hittil i år sammenliknet med samme periode i fjor. Forskjellen kan delvis ha sammenheng med at ungdom ikke melder seg som ledige ved arbeidskontorene fordi de ikke har dagpengerettigheter. AKU-tallene er basert på en utvalgsundersøkelse og kan vise tilfeldige variasjoner, især når man ser på undergrupper. Vurdering av endringer i tallene fra et tidspunkt til et annet bør derfor skje med varsomhet.

SPØRSMÅL NR. 1299**Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Marit Arnstad****Besvart 21. august 2015 av olje- og energiminister Tord Lien****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sørge for at også småkraftressursene sikres nasjonalt eierskap, på linje med større vannkraftverk?»

BEGRUNNELSE:

I en artikkel i Aftenposten 30. juli sier leder i Småkraftforeningen at mange grunneiere tvinges til å selge sine småkraftverk.

I november i fjor kjøpte det tyske selskapet Aquila kapital 33 småkraftverk fra Norsk Grønnkraft, og tidligere i år har det blitt kjent at Småkraft AS vurderes solgt.

Småkraft AS drifter 50 småkraftverk, og har ytterligere 270 utbyggingsprosjekter i 89 kommuner. De har som mål å bygge ut en produksjonskapasitet på 1,5 TWh innen 2020. En stor andel av prosjektene til Småkraft AS er ennå ikke realisert. I en situasjon hvor kjøperen kun overtar kraftverkene som er i produksjon, vil det bli mindre attraktivt å bygge ut nye kraftverk. Dette vil både medføre en betydelig verdiforringelse for 850 grunneier, og tapte skatteinntekter til kommunene.

På grunn av valutakursen og at det er attraktivt med en portefølje med fornybar kraft å vise til for å veie opp for en portefølje av fossilbasert energi, er det i stor grad utenlandske investorer som vil være mest interessert i å kjøpe norsk vannkraft fremfor norske aktører.

Svar:

Offentlig eierskap til vannkraftressursene reguleres av konsolideringsmodellen, som ble vedtatt av Stortinget i 2008. Kun norske offentlige aktører, med minst 2/3 offentlig eierskap, kan få konsesjon til å erverve eiendomsrett til vannfall og vannkraftverk over 4000 naturhestekrefter. Med denne grensen som ett av elementene i konsolideringsmodellen, har private fortsatt adgang til å erverve og eie mindre vannfall og kraftverk. Slike vannfall kan erverves og bygges ut på samme vilkår av offentlige og private aktører, både norske og utenlandske.

Konsolideringsmodellen legger til grunn at småkraftverkene rettslig og reelt utgjør en egen kategori. Formålet med konsolideringsmodellens krav til offentlig eierskap ivaretas full ut uten at småkraftverkene omfattes. Offentligrettslige krav til mindre vannkraftanlegg ivaretas for øvrig gjennom vassdragskonsesjonene med vilkår om blant annet miljøhensyn, tilsyn, sikkerhet og beredskap.

Dersom nasjonalt eierskap til småkraftressursene skulle sikres, måtte konsolideringsmodellen endres, og grensen for konsesjonsplikt etter industrikonsesjonsloven nedskaleres. En konsekvens av en slik endring ville være at private grunneiere ikke kunne eie mer enn 1/3 av et småkraftverk på egen grunn. Jeg ser det ikke som aktuelt å foreslå slik endringer.

Uansett kan nasjonalt eierskap til småkraftressursene sikres ved at småkraftverk som kommer for salg kjøpes av norske aktører. Jeg ser gjerne at det skjer, men det må i tilfelle skje på et rent forretningsmessig grunnlag.

SPØRSMÅL NR. 1300**Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Marit Arnstad****Besvart 19. august 2015 av kulturminister Thorhild Widvey****Spørsmål:**

«Dagsrevyen meldte 04.08.15 at det står store, ubrukte midler i Kulturrådet som er øremerket brannsikrings tiltak ved norske museer.

Hva tror kulturministeren dette skyldes, og hvilke tiltak vil hun sette i verk for å forsikre seg om at

bevilgede brannsikringsmidler resulterer i effektive sikringstiltak ved våre museer?»

BEGRUNNELSE:

Norsk kulturråd bevilger hvert år 10 millioner kroner til brannsikringsarbeid ved norske museer. Seksjons-

sjef Espen Hernes meddelte imidlertid i det nevnte innslaget i Dagsrevyen at det i 2014 var en markant nedgang i antall søknader fra museene om statlig støtte til brannsikringstiltak.

Det har vært 25 tilfeller av brann eller tilløp til brann ved norske museer de tre siste årene.

At det er store nasjonale verdier som står på spill, viser brannen ved Ringve museum i Trondheim som huser Norges nasjonalmuseum for musikk, med all tydelighet.

I tillegg til en uerstattelig gjenstandsarv, er det samlet sett om lag 5000 kulturhistorisk viktige bygninger på norske museer.

Svar:

Norsk kulturråd forvalter den statlige tilskuddsordningen for sikring av museer med en årlig ramme på ca. 10 mill. kroner. Tilskudd fra denne ordningen skal gå til ekstraordinære sikringstiltak, mens drift og ordinært vedlikehold skal inngå i museenes ordinære budsjetter.

Den statlige tilskuddsordningen for sikring av museer ble opprettet etter brannen i Erkebispegården i Trondheim i 1983, og fram til i dag har nærmere 170 mill. kroner blitt tildelt til tiltak ved museer over hele landet.

Det må understrekes at ordningen omfatter flere tiltak i tillegg til brannsikring. Fra Kulturrådets nettsider siteres følgende:

“Sikringsmidlane skal finansiere tiltak som kan forebygge og redusere omfanget av øydelegging i samband med brann, tjuveri, ran, hærverk, naturskade og eventuell annan skade. Sikringsmidlane kan også finansiere utarbeiding av sikringsplanar. Kulturrådet kan gi tilskot for inntil 60 % av den samla prosjektkostnaden... Det vil normalt ... ikkje bli gitt tilskot til sikringstiltak i samband med: ordinært vedlikehald (til dømes utskifting/utbetring av elektriske anlegg opp til forskriftsmessig standard, bygningsarbeid- til dømes utbetring av tak), personsikring (til dømes tiltak i samsvar med arbeidsmiljølov, sikring av publikum, naudlys/rømmingsvegar), klimatiske tiltak (til dømes heving/senking av relativ luftfukt), etablering/utarbeiding av arkiv, katalogar og/eller fotodokumentasjon, prosjekt som er sett i gang eller gjennomført.”

Sikringsmidlene har de siste årene blitt utlyst på Kulturrådets nettsider. I tillegg har Kulturrådet promotert midlene aktivt, blant annet har utlysningen blitt

sendt på e-post direkte til alle museumsledere i det nasjonale museumsnettverket. Utlysningen har i tillegg blitt publisert i Museumsnytt, og Museumsforbundet har sendt utlysningen til alle sine medlemmer.

Over tid har volumet av søknader om tilskudd fra denne ordningen variert noe, men både i 2013 og 2014 var det stor etterspørsel etter disse midlene. For 2015 har Kulturrådet imidlertid ikke mottatt et tilstrekkelig antall kvalifiserte søknader. Status per i dag er at 4,5 av 10 mill. kroner ennå ikke er disponert. Kulturrådet vil gjennomføre en ny utlysning av sikringsmidler med frist høsten 2015. Per i dag er det vanskelig å angi konkrete årsaker til denne nedgangen. Kulturrådet vil avvente resultatet av den nye søknadsrunden. Dersom søknadsgrunnlaget fortsatt er svakt, vil det måtte vurderes å foreta en særskilt undersøkelse for å klarlegge årsakene nærmere.

De siste års forvaltning av disse tilskuddsmidlene kan oppsummeres om lag slik: Museer med gode planer, prioriteringer og relevante tiltak har gjennomgående fått positive svar på søknader om sikringsmidler.

Kulturrådet rapporterer om økende bevissthet rundt sikring ved norske museer. Museene i Sør-Trøndelag er et eksempel på dette, der godt sikringsarbeid i kombinasjon med statlig tilskudd til sikringstiltak har vært med på å begrense skadeomfanget fra brannen på Ringve.

Vi kan imidlertid ikke ta for gitt at alle norske museer prioriterer sikringsarbeidet tilstrekkelig høyt. Det er behov for en sterk bevissthet ved alle museer i arbeidet med sikring. Kurs, seminarer og søkbart program for sikring i regi av Kulturrådet er viktige tiltak som bidrar til dette arbeidet.

Mens Kulturrådets sikringsmidler tar utgangspunkt i ekstraordinære sikringstiltak, vil jeg understreke at Kulturdepartementet bevilger betydelige årlige driftstilskudd til norske museer over hele landet. Driftstilskuddene til museene er rammetilskudd som også omfatter midler til ordinært vedlikehold og sikringsarbeid. Museene står videre selv ansvarlig for å forvalte driftsmidlene på best mulig måte og sørge for nødvendig sikring og vedlikehold av sine samlinger, herunder kulturhistoriske bygninger.

Avslutningsvis skal også nevnes at midler som utløses fra Kulturdepartementets gaveforsterkningsordning også omfatter prosjekter som gjelder bevaring, sikring og vedlikehold av museenes bygninger og samlinger.

SPØRSMÅL NR. 1301**Innlevert 11. august 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 20. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«I Samarbeidsavtalens del om utlendingsfeltet er situasjonen for konvertitter særlig berørt. Den gjennomgangen som er bestilt av departementet anbefaler flere endringer for å styrke saksbehandlingen i konvertittsaker. Rapporten er også kommentert av UNE.

Kan jeg be statsråden redegjøre for den politiske behandlingen som nå skal skje, og hvilket tidsperspektiv statsråden ser for seg for oppfølging av rapportens anbefalinger?»

Svar:

Gjennomgangen av asylpraksis for konvertitt- og LHBTI-saker viser at utlendingsforvaltningens praksis i all hovedsak er i overensstemmelse med UNHCRs retningslinjer og EUs statusdirektiv. Anbefalingene i rapporten går stort sett ut på å tydeliggjøre og klargjøre praksis, samt å endre noen rutiner for å bedre saksbehandlingen. Rapporten konkluderer ikke med at saker er feilaktig avslått eller at noen er returnert til hjemlandet i strid med våre internasjonale forpliktelser.

Både Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) har rapportert til departementet om sin oppfølging av anbefalingene. UDI har meldt at de vil følge opp anbefalingene rettet til dem. Også UNE følger opp og har påbegynt flere prosesser.

En særlig viktig anbefaling for konvertittsakene del er at UNE etablerer kontakt med kirkelige miljøer, for å få innspill til hvilke spørsmål det er relevant å få belyst i en troverdighetsvurdering av om en anført konvertering er reell. Dette er fulgt opp. UNE opplyser at disse møtene har stor verdi, at de har positive erfaringer fra møtene og at de vil fortsette å ha dialog og kontakt.

Når det gjelder tidsperspektivet for oppfølgingen har UNE opplyst at de tar sikte på å revidere skriftlige dokumenter til hjelp i saksbehandlingen herunder relevante praksisnotater i løpet av høsten 2015. Øvrige tiltak gjennomføres fortløpende.

Behovet for videre politisk behandling og eventuell oppfølging av de konkrete anbefalingene i rapporten vil bli gjenstand for dialog med samarbeidspartiene, jf. Samarbeidsavtalen mellom Kristelig Folkeparti, Venstre, Høyre og Fremskrittspartiet om utlendingsfeltet.

SPØRSMÅL NR. 1302**Innlevert 12. august 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 19. august 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Oslo Venstre, som også sitter i byrådet i Oslo, tar til orde for å avvikle kontantstøtten i Oslo. Det vil i tilfelle innebære at man fjerner en viktig familiereform og dermed valgfrihet i familiepolitikken for mange foreldre i Oslo.

Ser statsråden det overhodet som aktuelt å vurdere et slikt prosjekt fra en enkeltkommune?»

Svar:

Det følger av regjeringsplattformen at kontantstøtten skal bevares, og det er fulgt opp av regjeringen. Kontantstøtten gir foreldrene en reell mulighet til å være hjemme med barnet utover det første leveåret. At kon-

tantstøtten har økt til 6 000 kroner i måneden for alle ettåringene, innebærer at det er et mer reelt alternativ for de familiene som ønsker det. Rett til kontantstøtte for ettåringer som ikke benytter seg av barnehage følger av kontantstøtteleven. Kommunene kan tilby en bedre ordning for sine innbyggere enn det kontantstøtteleven gir, og blant annet tilbyr noen kommuner kontantstøtte for toåringer. Den enkelte kommune kan likevel ikke med virkning for sine innbyggere innskrenke retten til kontantstøtte som den enkelte borger har etter kontantstøtteleven. Departementet har heller ikke hjemmel til å gjøre unntak fra loven.

SPØRSMÅL NR. 1303**Innlevert 12. august 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 21. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Norge mangler 25 000 blodgivere og vi må derfor importere blod fra andre land. I Norge får ikke homofile menn gi blod. Det begrunnes med økt fare for hiv/aids. Alt blod blir testet og det er viktig med gode rutiner som sikrer trygg blodoverføring, og hiv er en relevant problemstilling. Det bør være karantene der risiko er høy, men den bør knyttes til risikoatferd og ikke til legning.

Vil ministeren ta initiativ til å endre retningslinjene slik at risikoatferd og ikke legning blir lagt til grunn for å kunne gi blod?»

BEGRUNNELSE:

Viser til debattinnlegg i BT 30. juli til Tor Andreas Bremnes der problemstillingen blir tatt opp. Han mener videre at homofile som lever i fast forhold innebærer mindre risiko enn heterofile med hyppige partnerbytte.

Svar:

Utvelgelseskriteriene for blodgivere er ett av mange tiltak som skal bidra til et høyt beskyttelsesnivå av pasienter, og hindre overføring av smitte. Tryggheten og sikkerheten for de som mottar blod er det overordnede hensynet bak utvelgelsesreglene.

Utvelgelseskriteriene utelukker menn som har sex med menn (MSM) som blodgivere. Lesbiske kvinner og homofile menn som ikke har sex med menn kan således gi blod. Menn som ikke er homofile, men som har sex med menn kan ikke gi blod. Å være homofil medfører dermed i seg selv ikke utelukkelse som blodgiver. Det er risikoatferden som er utelukkelsesgrunn, ikke legningen. De siste årene har noen europeiske land åpnet for at MSM kan gi blod. Forutsetningen for at MSM kan være blodgivere i disse landene er imidlertid at blodgiver har avstått fra å ha sex med andre menn i 12 måneder før blodgivningen.

Bakgrunnen for at MSM utelukkes som blodgivere er at de som har risikofull seksuell atferd ikke skal være blodgivere. Slik den epidemiologiske situasjonen er blant MSM i Norge i dag, estimerer vi at det er om lag 70 til 100 ganger så stor risiko for å hivsmittes som MSM enn som jevnaldrende heteroseksuell mann. Vi regner med at mellom 70 og 100 MSM hivsmittes i Norge årlig, mens om lag 30 menn smittes heteroseksuelt. Dersom vi regner med at 3 % av den mannlige populasjon er MSM gir dette et risikoforhold på om lag 100 til én. MSM er for øvrig også gruppen som har størst økning i nysmitte av hiv i Norge. Det er denne

gruppen som har hatt den mest bekymringsfulle hivutviklingen de siste 10 årene med mer enn en tredobling av antall meldte hivtilfeller fra økningen startet i 2013 og frem til i dag. Det ble i 2014 påvist 107 hivtilfeller blant MSM. Dette er det høyeste antallet tilfeller påvist noe år i denne gruppen i Norge.

Gruppevurderinger gjøres for alle utvelgelseskriteriene for å gi blod, ikke bare MSM. Individuelle vurderinger er ikke gjennomførbart i praksis da dette er for krevende både av økonomiske og personellmessige grunner.

Dersom MSM skal kunne gi blod må det innføres et helt annet testregime av blodgivere enn det vi har i Norge i dag. I dag benyttes immunologiske tester i Norge. Slike tester påviser antistoffer mot virus, eller mulige rester av virusspesifikt antigen. Dette kan innebære at smitte ikke oppdages før antistoffer er produsert eller antigenmengden er under en målbar grense. En hivtest vil derfor kunne gi negativt utslag selv om man er smittet. En hivtest er i dag relativt sikker tre uker etter smitte, og helt sikker seks uker etter smitte. Ettersom virusmengden er høyest de første månedene etter smitte, kan man være svært smitteførende uten å vite det.

Fleire av landene som har åpnet for MSM som blodgivere benytter en annen testmetode som tester for virusspesifikke nukleinsyrer (NAT-testing). NAT-testing tester på viruset i seg selv, og dermed reduseres tiden mellom smitte og sikker påvisning av smitte drastisk. Helsedirektoratet utredet smittetesting av blodgivere i 2010, og konkluderte at det ikke vil være kostnadseffektivt å innføre tilsvarende NAT-testing i Norge så lenge man har de strenge seleksjonskriteriene for blodgiverne. Kostnadene ble den gang estimert til minimum 80 millioner kroner per år. Inkludert personellkostnader og kostnader knyttet til investering av nødvendig laboratorieutstyr vil summen trolig være nærmere 100 millioner kroner per år.

Det er ikke slik at Norge importerer blod fra andre land. Vi er og har alltid vært selvforsynt med blod. Norge importerer plasmabaserte legemidler, men dette er legemidler og ikke blod til transfusjon. Slik import skyldes at forbruket av plasmabaserte legemidler i de senere år har vært større enn det som kan dekkes av norsk tappet plasma. Industrielt framstilt plasma og plasmabaserte legemidler gjennomgår prosesser som inaktiverer de fleste virustyper, herunder hiv.

I 2013 utarbeidet Helsedirektoratet på oppdrag fra Helse- og omsorgsdepartementet en rapport vedrørende blodgiversituasjonen i Norge, og hvilke tiltak som kan øke blodgiversituasjonen i Norge. Rapporten

inneholder ikke forslag om å åpne for at MSM kan gi blod som tiltak for å øke antall blodgivere i Norge. I de landene som har åpnet for blodgivning fra MSM

har man heller ikke sett noen markant økning i antallet blodgivere.

SPØRSMÅL NR. 1304

Innlevert 12. august 2015 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 20. august 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Er norske myndigheter villige til å bidra med økonomisk nødhjelp for gjenoppbygging av det som er ødelagt i flommene ved kalashenes bosetting nord i Pakistan i juli/august i år?»

BEGRUNNELSE:

Kalashene er en urbefolkningsgruppe i Hindukush, nordvest i Pakistan på grensen til Afghanistan.

Deres kultur er enestående, og i den anledning vurderes de å bli oppført på UNESCOs liste over verdens immaterielle kulturarv. Norske myndigheter er klar over deres særegenhet, og har gjennom ambassaden i Pakistan støttet kalashene for å bevare deres kultur.

Kalashenes særegenhet består i at de viderefører en kultur som har endret seg lite de siste årtusener. De har sitt eget språk, arkitektur, kunst, historie, før-islamske religion, festivaler knyttet til årets og livet høytider, matretter, klesstil, osv. Deriblant har kvinnene en sterk likestilling- hvilket medfører at de velger sin egen ektefelle, delta i samfunnsdebatter og har stillinger som prestinner.

Skriftlige kilder viser at i løpet av de siste 1000 årene har kalashene vært i tilbakegang både politisk og kulturelt. Dette skyldes erobringer av deres land-områder og tvangskonvertering til islam. Kalashene overlever i vår tid i et marginalt miljø fordelt på tre fjelldaler og teller omkring 3800 personer fordelt på 403 husstander.

Natt til 17. juli i år ble fjellene truffet av en tordenstorm som medførte unormalt store nedbørsmengder med påfølgende ødeleggelser som kalashene aldri har opplevd tidligere.

Over 100 familier har mistet/fått ødelagt sine hus, avlinger har gått tapt, broer og veier er vasket bort, vannmøller og kraftanlegg er ødelagt m.m. I tillegg bor det en muslimsk befolkning sammen med kalashene, som teller 1023 husstander som også er berørt av flommen.

3. august ble området på nytt rammet av flom. Ska-deomfanget denne gangen er ikke oppgitt.

Norske myndigheter har bidratt med midler for å dokumentere kalashenes kultur. Denne kan nå være hardt rammet ved denne flommen. Man trenger økonomisk nødhjelp for å få gjenoppbygget og erstattet det som er ødelagt og gått tapt. Økonomisk støtte nå vil være det viktigste bidraget for å ivareta ikke bare deres kultur, men også kalashenes fremtid.

Svar:

Departementet er godt kjent med situasjonen i denne delen av Pakistan og de vanskeligheter som sivilbefolkningen hyppig står oppe i som en følge av årvisse flommer.

Siden storflommen i 2010 har Pakistan bygget opp den nasjonale flomberedskapen med bl.a. norsk støtte til forebyggingstiltak. Foreløpig har ikke Pakistan bedt om internasjonal humanitær bistand til den akutte flommen. Samtidig er de internasjonale humanitære aktørene som er etablert i landet i gang med nødhjelpsarbeid i de flomrammede områdene. Det skjer i samarbeid med nasjonale og lokale frivillige hjelpeorganisasjoner. Disse er helt avgjørende partnere for at nødhjelpen kan nå ut til de delene av landet der utenlandske aktører ikke har tilgang. Utenriksdepartementet bidrar med humanitære midler via Kirkens Nødhjelp til vannrensing etter flommen. Dette er det akutte behov for. Kirkens Nødhjelp har forhåndslagret utstyr i regionen og samarbeider med lokale partnere for å få utstyret distribuert til de rammede provinsene og de mest sårbare befolkningsgruppene.

Når det gjelder situasjonen for kalashene, støtter ambassaden i Islamabad den pakistanske grenen av Focus Humanitarian Assistance (FOCUS Pakistan), som er en del av Aga Khan-nettverket for utvikling. I Chitral, der kalashene bor, bidrar flere hundre frivillige fra FOCUS Pakistan med akutt nødhjelp til 600 familier. Organisasjonen gir blant annet husly, hygieneprodukter, mat, medisiner og vannrensetabletter.

Organisasjonen bidrar også til helikoptertransport til landsbyer som står uten veiforbindelse etter flommen.

Utenriksdepartementet følger flomsituasjonen i Pakistan og vurderer ytterligere humanitær støtte lø-

pende i samråd ambassaden, FN, Røde Kors og norske frivillige organisasjoner som er til stede i landet.

SPØRSMÅL NR. 1305

Innlevert 12. august 2015 av stortingsrepresentant Odd Omland

Besvart 20. august 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Kommer eiendomsskatten også til fradrag ved beregning av særskatten for petroleumsvirksomhet, og hvordan vil endringsforslaget i tilfellet påvirke statens økte særskatt?»

BEGRUNNELSE:

Finansdepartementet har forsiktig anslått at endringsforslagene i høringsnotat om eiendomsskatt på verk og bruk (18.06.2015) vil medføre NOK 1,2 milliarder i reduserte inntekter for kommunene. Departementet skriver at siden eiendomsskatt kommer til fradrag ved beregning av skatt på alminnelig inntekt, vil selskapskatten til staten øke. Økningen er anslått til om lag NOK 300 millioner.

Svar:

Det følger av skatteloven § 6-15 at det gis fradrag i alminnelig inntekt «for skatt og avgift på fast eiendom eller særskilt virksomhet eller yrke(...)». Med hjemmel i denne bestemmelsen kan det kreves fradrag i alminnelig inntekt for betalt eiendomsskatt. Videre framgår det av petroleumsskatteloven § 5 annet ledd, første punktum at «Særskatt utlignes på den inntekt av virksomheten som ligger til grunn for utligning av den alminnelige inntektsskatt.»

Dette innebærer at eiendomsskatt på eiendeler som inngår i petroleumsvirksomheten også kommer til fradrag i særskatt til staten etter gjeldende rett. For petroleumsselskapers kontorbygg m.v. på land gjelder særskilte regler om stedbunden beskatning som får betydning for fradraget. I notatet som er sendt på høring foreslås det fritak for eiendomsskatt på «produksjonsutstyr og produksjonsinstallasjoner». I den utstrekning slike eiendeler inngår ved beregningen av særskatt til staten, vil fradraget for betalt eiendomsskatt reduseres og statens skatteinntekter øke, dersom de foreslåtte endringene vedtas. Fjerning av eiendomsskatt på maskiner må ses i sammenheng med forbedringen av kommunenes inntektssystem, som også skal skje med virkning fra 2017. Regjeringen ønsker at mer av verdiskapningen i bedriftene skal gjenspeiles i kommunens inntekter. Som påpekt i høringsnotatet har departementet, på grunn av manglende datagrunnlag, ikke hatt mulighet til å foreta nøyaktige beregninger av provenyvirkningene som vil følge av endringsforslaget. Høringsrunden kan bidra med et bedre grunnlag for provenyberegninger knyttet til forslaget.

SPØRSMÅL NR. 1306**Innlevert 13. august 2015 av stortingsrepresentant Stein Erik Lauvås****Besvart 21. august 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«På denne bakgrunn vil jeg stille følgende spørsmål til statsråden:

Hva er grunnen til at Høyskolen i Østfold kommer ut med 0 flere studieplasser ved sist fordeling, og kan statsråden forsikre at manglende tildeling av flere studieplasser ikke har noen sammenheng med at Høyskolen i Østfold sa nei til å inngå i fusjonen med høyskolene i Vestfold og Buskerud?»

BEGRUNNELSE:

Etter tildelingsbrev så viser det seg at Høyskolen i Østfold ikke har fått tildelt flere studieplasser for kommende år til tross for at søknadsmassen til skolen viser seg å medføre ventelister. Høyskolen i Telemark til sammenligning har fått tildelt 50 studieplasser for kommende år med mange studieplasser ledige på det såkalte resttorget. Norsk Sykepleierforbund Østfold peker også på mangelen på tildelingen til Høyskolen i Østfold i et brev og støtter kravet om flere studieplasser til Høyskolen i Østfold.

Svar:

Ved behandling av revidert nasjonalbudsjett for 2105 besluttet Stortinget å tildele midler til om lag 500 nye studieplasser ved universiteter og høyskoler, jf. Innst. 360 S (2014 - 2015) og Prop. 119 S (2014-2015) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2015.

Ved fordeling av studieplasser har regjeringen lagt vekt på å bidra til å skape et omstillingsdyktig og

mangfoldig næringsliv og en effektiv offentlig sektor. Hovedvekten av studieplassene ble tildelt innenfor helsefag, realfag og teknologi. Over halvparten av studieplassene ble tildelt universiteter og høyskoler på Sør-Vestlandet.

Kunnskapsdepartementet fordelte studieplasser både til institusjoner som inngår i planlagte fusjoner og til institusjoner som foreløpig ikke har planlagt fusjoner. Planer for eventuelle fusjoner har ikke vært avgjørende for fordeling av nye studieplasser i 2015.

Høgskolen i Østfold ble tildelt 110 studieplasser i 2009, 58 studieplasser i 2011 og 15 studieplasser i 2012. Flerårseffekten av studieplassene utgjør fullt utbygget til sammen 542 studieplasser. I spørsmålet sammenligner representanten Lauvås Høgskolen i Østfold med Høgskolen i Telemark. Til orientering kan jeg opplyse om at flerårseffekten av studieplassene som siden 2009 er tildelt Høgskolen i Telemark utgjør fullt utbygget til sammen 597 studieplasser. Dette inkluderer flerårseffekten av nye studieplasser tildelt i 2015.

Tildelingen over flere år viser at departementet årlig har vurdert Høgskolen i Østfold som en relevant institusjon å tildele studieplasser til. Høgskolen i Østfold ble på samme måte som en rekke andre institusjoner imidlertid ikke tildelt studieplasser i 2015.

Det er positivt at Høgskolen i Østfold har god søkning til sine studietilbud. Dette bidrar til økt konkurranse om studieplassene og gir mulighet til økt kvalitet og raskere gjennomstrømming. Kunnskapsdepartementet vil årlig vurdere behovet for eventuelt nye studieplasser til universiteter og høyskoler. Kunnskapsdepartementet vil i denne sammenhengen også vurdere å tildele nye studieplasser til Høgskole i Østfold.

SPØRSMÅL NR. 1307**Innlevert 13. august 2015 av stortingsrepresentant Karianne O. Tung****Besvart 19. august 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Er statsministeren enig i at vi trenger et løft for kvaliteten og omfanget av god eldreomsorg i hele landet, inkludert Trondheim, og vil Statsministeren dermed sørge for å prioritere eldreomsorg, til fordel for skat-

tekutt gjennom endringer i eiendomsskatteloven og videre kompensere for skattesvikt i norske kommuner?»

BEGRUNNELSE:

Statsministeren var lørdag 8. august i Trondheim og delte sine tanker om en bedre eldreomsorg, og bekymring for hvordan byens politikere forvalter eldreomsorgen. Arbeiderpartiet i Trondheim har allerede varslet at de ønsker å øke grunnbemanningen, gjennomføre en kompetansereform, fortsette utbyggingen av sykehjemsplasser og styrke samarbeidet med frivilligheten og Livsglede for eldre.

Trondheim Arbeiderparti vil derfor bruke hver eneste ledige krone på eldreomsorg for å gjøre den enda bedre.

Det er gledelig at Statsministeren også deler disse ambisjonene.

Da er det imidlertid svært bekymringsfullt at Regjeringen med sine samarbeidspartnere unnlater å fullkompensere for skattesvikten flere kommuner, inkl. Trondheim, har opplevd. Dette utgjør mange titalls millioner kroner.

I tillegg foreslår regjeringen nå en endring av eiendomsskatteloven som for Trondheims del utgjør et inntektsbortfall på mellom 25 til 30 millioner kroner.

I sum utgjør disse to punktene millioner av ledige kroner som kunne vært brukt til å høyne kvaliteten i eldreomsorgen i landets kommuner.

Svar:

Regjeringen legger til rette for gode kommunale tjenester også i 2016. I kommuneproposisjonen varslet

Regjeringen en realvekst i frie inntekter i 2016 på mellom 4,5 og 5 mrd. kroner. Veksten legger til rette for at kommunesektoren får økt handlingsrom i budsjettet etter at utgifter knyttet til befolkningsutviklingen og pensjon er dekket. Veksten i frie inntekter legger til rette for at kommunene kan gjøre reelle prioriteringer i tjenestene basert på lokale behov, herunder eldreomsorgen.

I Revidert nasjonalbudsjett 2015 ble skatteinntektene i kommunesektoren anslått å bli om lag 1,6 mrd. kroner lavere enn lagt til grunn i Nasjonalbudsjettet 2015. Kommunene har imidlertid også fått reduserte utgifter med om lag 0,3 mrd. kroner, blant annet som følge av lavere lønnsvekst. Regjeringen foreslo i Revidert nasjonalbudsjett 2015 å styrke kommuneøkonomien med 1,1 mrd. kroner. Stortinget vedtok å bevilge ytterligere 110 mill. kroner. Regjeringspartiene sammen med KrF og Venstre på Stortinget har dermed tatt hensyn til den økonomiske situasjonen i kommunene, og sørget for økte bevilgninger.

Finansdepartementet har sendt på høring forslag om å endre reglene om eiendomsskatt på arbeidsmaskiner mv. i verk og bruk. Forslaget følger opp Sundvolden-erklæringens punkt om å fjerne eiendomsskatten på maskiner som er installert for å betjene produksjonen/virksomheten. Målet er å gjøre utskrivningen av eiendomsskatt mer forutsigbar og at eiendomsbeskatningen av verk og bruk blir mer lik eiendomsbeskatningen av andre næringsseiendommer. Regjeringen vil komme tilbake til de økonomiske konsekvensene for kommunene av omleggingen i statsbudsjettet for 2017.

SPØRSMÅL NR. 1308

Innlevert 13. august 2015 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien

Besvart 21. august 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å unngå politisk styrt standardisert undervisning og bidra til å understreke at det er skolene selv som skal velge innhold i opplæringen (lærestoff, aktiviteter og arbeidsmåter) for å oppfylle de nasjonale kompetansemålene i Kunnskapsløftet?»

BEGRUNNELSE:

I Klassekampen torsdag 13.8.2015 kan vi lese om det standardiserte læringsprogrammet TIEY (tidlig læring/early years) I artikkelen kommer det fram at rektor opplevde at politikerne i Oslo påla han å innføre pro-

grammet ved sin skole. Byrådssekretær Nygård Bakke avviser ikke pålegg fra politikere i artikkelen, men sier at det er opp til den enkelte skole å «vurdere elevenes behov og tilpasse best mulig etter dette».

Forsker Mari Lunde fra Høgskolen i Oslo og Akershus har ikke funnet dekning for at dette programmet fungerer for de som trenger ekstra språkopplæring selv om det er solgt inn som om det har en slik funksjon. Australia, som hadde et lignende program, har etter 10 år gått vekk fra metoden ettersom det ikke løftet svakeste elevene.

På NRK Debatten i mars i år tok professor Thomas Nordahl til orde for å fjerne lærernes frihet til å velge undervisningsmetoder. Han sa at lærerne måtte bruke

”det som virker”. Selv har Nordahl utviklet LP-modellen (Læringsmiljø og pedagogisk analyse) som selges til skoleeiere, altså kommunene. Andre slike pedagogiske standardpakker er PALS, Connect, TIEY osv.

I Oslo har byrådet sagt at de vil «Igangsette et forskningsbasert forsøk med en standardisert organisering av skolehverdagen hvor det legges stor vekt på arbeid med grunnleggende ferdigheter i basisfagene.» Målene for utdanningssektoren skal nås gjennom «Bruk av standardisert materiell og verktøy på alle kjerneområder.»

I «Veiledning til arbeid med lokale læreplaner» fra Utdanningsdirektoratet er teksten nylig oppdatert og det står at: «I det lokale arbeidet med læreplaner for fag må skolen planlegge en progresjon for opplæringen slik at alle kompetansemålene er dekket i løpet av en periode, enten på tvers av trinn eller innenfor et år. Noen kompetansemål forutsetter at kompetansen opparbeides gradvis og det er derfor nødvendig å jobbe med dem flere ganger. Å reflektere rundt når det er hensiktsmessig å jobbe med hva er nødvendig i det lokale arbeidet med LK06.»

Videre står det under kapittelet “Valg av innhold og arbeidsmåter som er egnet til å nå kompetansemålene”:

«Læreplanene for fag er utformet slik at skolen skal ha mulighet til å velge innhold i opplæringen (for eksempel lærestoff, aktiviteter og arbeidsmåter). Det lokale handlingsrommet gir skolene mulighet til å tilpasse opplæringen til sine elever og gjennom valgene bidra til økt læringsutbytte.

Svar:

Det er viktig at alle skoler og lærere har et bredt metoderegister de kan bruke i opplæringen. Hva som er mest riktig i de ulike tilfellene mener jeg må avgjøres ut fra lokale behov og ut fra lærernes profesjonelle skjønn. Bruk av ulike pedagogiske programmer i skolen trenger ikke være til hinder for metodefriheten og står heller ikke i motsetning til dette.

Aktive skoleeiere som ønsker å finne løsninger som kan bidra til bedre læringsmiljø og større læringsutbytte for elevene, er utelukkende positivt. At skoleeiere gjør ulike programmer tilgjengelige for skolen, kan være en del av slik innsats. Det er imidlertid viktig at skoleeierne lytter til lærerne for å innhente kunnskap om hva slags behov det er for ekstra innsats som for eksempel ulike programmer på ulike områder.

Jeg er opptatt av at skolens arbeidsmåter bør være kunnskapsbaserte. Regjeringen vil, blant annet gjennom Lærerløftet, bygge kompetanse i skolen og bidra til en ytterligere profesjonalisering av lærerrollen. På den måten bidrar vi til at lærere og skoler får bedre forutsetninger for å vurdere hva som vil være de beste metodene for den enkelte skole eller klasse. Bruk av ulike programmer i skolen bør derfor baseres på forskningsbasert kunnskap.

Jeg opplever at det er stor oppslutning om prinsippet at skolene står fritt til å velge hvordan de organiserer og gjennomfører undervisningen og er derfor ikke redd for at undervisningen i norsk skole skal bli politisk styrt.

SPØRSMÅL NR. 1309

Innlevert 13. august 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 19. august 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«De fleste ordninger for barneforeldre er satt sammen på en måte som passer når det kommer ett barn om gangen. Dette gjør at noen av de helt spesielle utfordringene flerlingfamilier møter ikke er dekket av gode fellesordninger. Hvert år er det rundt 1 000 flerlingfødsler i Norge, de aller fleste tvillinger.

Hva vil statsråden helt konkret gjøre for å sikre flerlinger og foreldrene deres en tryggere og bedre start på livet, og er det aktuelt å styrke for eksempel permisjonsrettighetene for denne gruppen?»

BEGRUNNELSE:

En tvilling får ikke fullt ut samme rettigheter som en «enling». Mens et barn som kommer alene har en forelder til stede for seg gjennom hele fødselspermisjonen, så vil tvillingen måtte dele den forelderen som er i permisjonen med sin bror eller søster. Det gir mindre tid til å ivareta hver unge for foreldrene, for mange er det en svært tøff situasjon.

Foreldrene som står i en flerlingsituasjon kan ha det vanskelig, både fordi det er utfordrende å håndtere mer enn ett lite barn, og fordi følelsen av ikke å strekke til kan være sterk. Forskning fra Folkehelseinstituttet viser at tvillingmødre har hele 77 prosent større sann-

synlighet for depresjon enn andre mødre, fem år etter fødselen.

Svar:

Jeg har stor forståelse for at det er spesielle utfordringer for foreldre som får flere barn samtidig, mye arbeid og mange behov skal ivaretas. Jeg vil allikevel peke på at det er mange andre familier som også opplever store utfordringer når de får barn, for eksempel de som får for tidlig fødte barn og barn med store helseproblemer. I Norge har vi en svært raus og god foreldrepengeordning. Foreldrepar med opptjente foreldrepengerettigheter får 49 eller 59 uker med betalt permisjon, avhengig av om de velger 100 eller 80 prosent dekningsgrad. Flerlingeforeldre får i tillegg fem eller syv uker ekstra for hvert barn mer enn ett, som foreldrene enten kan ta ut ved å være hjemme med foreldrepenger samtidig eller som forlengelse av stønadsperioden. Antallet ekstra uker ved flerbarnsfødsel ble utvidet fra 2/3 til 5/7 i 1996. Siden den gang er stønadsperioden for foreldrepenger blitt utvidet mange ganger, noe som også har kommet flerlingeforeldre til gode. De ekstra ukene ved flerbarnsfødsel kan altså tas ut ved at foreldrene er hjemme med foreldrepenger samtidig, noe som ellers ikke er mulig. Ukene kan tas ut av far også i de første seks ukene etter fødsel, noe om ellers bare er forbeholdt

mor. Det er med andre ord en svært fleksibel ordning for tilleggsukene ved flerbarnsfødsel. Når barna fyller ett år, kan familien få kontantstøtte dersom barna ikke går i barnehage. Kontantstøtten utgjør nå 6 000 kroner i måneden for hvert barn, dvs. 12 000 kroner i måneden for tvillinger og 18 000 kroner per måned for trillinger. Stønaden er skattefri og kan utbetales i tillegg til foreldrepenger. Også barnetrygden utbetales per barn; summen av kontantstøtte og barnetrygd for tvillingeforeldre med ettåringer utgjør 13 940 kroner per måned, som må sies å være et vesentlig bidrag til utgiftsdekning og kjøp av nødvendige tjenester for disse familiene. Det foreligger ikke planer om utvidelse av permisjonen nå. Eventuelle forbedringer i permisjons- og støtteordningene for flerlingeforeldre vil måtte vurderes opp mot andre prioriteringer i statsbudsjettet. I tillegg til de statlige stønadsordningene, kommer tilbud fra den enkelte kommune om praktisk støtte og avlastning. Det er kommunenes ansvar å prioritere slike tiltak innenfor sine økonomiske rammer. Alle helseproblemer må tas på alvor. Det gjelder også forekomst av depresjon hos foreldre. Regjeringen har styrket helsestasjoner, den kommunale helse- og omsorgstjenesten, som blant annet omfatter tilbud som forebyggende tjenester, allmennlegetjenester og psykisk helsetilbud. En styrking av disse tilbudene er viktig for foreldre med behov for helsehjelp av ulike grunner, også knyttet til en krevende situasjon etter en fødsel.

SPØRSMÅL NR. 1310

Innlevert 13. august 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 1. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil helseministeren, i lys av flere saker den siste tiden om norske kreftpasienter som på egen regning reiser til Tyskland for RCT-behandling, ta initiativ til en ny gjennomgang av den dokumenterte effekten av denne typen behandling, og muligheten for i større grad å tilby dette i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Drammens Tidende har gjennom flere reportasjer den siste måneden satt fokus på norske kreftpasienter som for egen regning reiser til Tyskland for kreftbehandlingen Regional kjemoterapi (RCT). Både Kreftforeningen og norske kreftspesialister har uttrykt skepsis mot effekten av behandlingen, og dette

veier tungt. Folk skal imidlertid kunne føle seg trygg på at man får den beste behandlingen i Norge. Hvis det sprer seg et inntrykk- med rette eller urette- om at man ikke får den beste behandlingen her hjemme, så skapes det et marked som aktører av ulik seriøsitet kan profitere på. Det må norske helsemyndigheter ta på alvor. Det er viktig at Norge er åpne for nye behandlingsmuligheter og for å sende pasienter til utlandet når det er dokumenterte og kvalitetssikrede behandlingstilbud der som vi ikke tilbyr her hjemme. Jeg forutsetter at både kreftleger og helseministeren er opptatt av å gi et best mulig tilbud til norske kreftpasienter, og at det dersom det skulle vise seg at dette har dokumenterbar effekt, så må man se på dagens praksis på nytt.

Svar:

Det er faglige vurderinger som ligger til grunn for beslutninger om hvilke behandlinger som tilbys i Norge. Dersom en behandling ikke tilbys er det som oftest fordi behandlingen anses som utprøvende og har manglende dokumentert effekt. Det kan også være at bivirkningene er så store at det ikke regnes som forsvarlig å tilby behandlingen. Dersom det ikke finnes et adekvat medisinsk tilbud i Norge har pasienten rett til behandling i utlandet. Det er her en forutsetning at helsehjelpen må kunne utføres forsvarlig av tjenesteyter i utlandet etter akseptert metode.

Forslag om innføring av nye metoder for kreftbehandling i sykehusene skal meldes inn til Nasjonalt system for innføring av nye metoder i spesialisthelsetjenesten. Da vil metoden vurderes grundig gjennom en metodevurdering før det fattes beslutning om metoden bør etableres som en ny behandlingsmetode i sykehusene. Dette bidrar til å sikre kvalitet og pasient-

sikkerhet, likeverdig tilgang til nye, virksomme metoder samt gode prioriteringer. Både leger som ønsker å benytte den nye metoden eller pasienter som ønsker at metoden skal vurderes kan sende inn forslag til metodevurdering på nyemetoder.no.

Dersom metodevurderingen viser at det ikke foreligger tilstrekkelig forskning som kan dokumentere effekt og sikkerhet, kan metoden eventuelt tilbys som utprøvende behandling. Ifølge nasjonale prinsipper skal utprøvende behandling som hovedregel tilbys gjennom kliniske studier.

Denne regjeringen har som mål å bedre finansieringen av og tilgangen til utprøvende behandling, herunder å øke omfanget av kliniske studier i Norge. Dette vil gi flere pasienter mulighet til å få tilbud om utprøvende behandling i Norge. Det er foreslått flere tiltak for å øke omfanget av og tilgangen til kliniske studier og utprøvende behandling i legemiddelmeldingen som ble lagt frem våren 2015.

SPØRSMÅL NR. 1311

Innlevert 14. august 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 25. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Kan helseministeren gi en oversikt over hvilke norske sykehus som i dag har 200 senger, samt hva som er snittet i de ulike landene i OECD og er ministeren enig i at konsekvensene nedleggelse av sykehus har for de prehospitale tjenestene er at det blir flere, lengre og mer krevende transporter og mener statsråden slike transporter er et like godt tilbud for pasientene som kunne vært behandlet på et fullverdig lokalsykehus?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden har i sin sykehustale i januar og gjentatte ganger siden varslet en kraftig omorganisering og sentralisering av akuttilbudet i Norge. I skriftlig svar til undertegnende 05.06.15 viser ministeren til en rapport fra 2002 som anbefaler minst 200 senger ved akuttsykehus.

I Dagens Medisin 13.08.15 uttaler Guttorm Brattebø, anestesilege og leder for de prehospitale tjenestene ved Haukeland sykehus at deres kapasitet må øke om lokalsykehusenes akuttbereidskap bygges ned, det må bli flere folk i legevaktsentralene og AMK-sentralene, for å finne ut hvor pasientene skal og hvordan den skal hjelpes på veien. Flere ambulanser og mer ambulan-

sepersonell. Brattebø sier de medisinskfaglige kravene til dette personellet vil øke fordi disse pasientene kommer til å bli dårligere i løpet av transporten.

Svar:

Statistisk sentralbyrå har oversikt over antallet effektive somatiske senger ved norske sykehus. For offentlige sykehus varierer antallet fra 22 senger ved Odda sjukehus til 1576 ved Oslo universitetssykehus. Når man ser bort fra regions- og universitetssykehusene, som har høyere sengetall, har flertallet av sykehusene mellom 50 og 400 senger. Helse- og omsorgsdepartementet har ikke kjennskap til gjennomsnittlig sengetall for sykehus i OECD området.

Vi skal fortsatt ha en desentralisert sykehusstruktur i Norge med en ryggrad av akuttsykehus, selv om alle sykehus ikke trenger å ha samme innhold. Dersom det skal gjøres endringer i akuttbereidskapen ved et sykehus, må det samtidig gjøres en gjennomgang og styrking av bil- båt og luftambulansetjenesten. Den må ha nødvendig kapasitet, kompetanse, utstyr og tilgjengelighet til å kunne håndtere situasjonen hvis flere pasienter må transporteres til annet sykehus.

SPØRSMÅL NR. 1312**Innlevert 14. august 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 26. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan ministeren gi en oversikt over antallet reiser/transporter og utgifter til dette i forbindelse med planlagte behandlinger og akuttinnleggelser fordelt på de ulike helseforetakene siden 2001 og analyser som måtte foreligge av endret behov for pasientreiser- og transporter i en eventuell framtidig sykehusorganisering i Norge (jmf. sykehustalen)?»

BEGRUNNELSE:

Helse- og omsorgsministeren har varslet at regjeringen ønsker en kraftig omorganisering av sykehus-Norge ved å fjerne akuttkirurgien fra mange av landets sykehus. I den forbindelse har det fremkommet lite i offentligheten om hvordan dette eventuelt vil endre behovene for pasientreiser og pasienttransporter og hvordan dette er tenkt løst. Den historiske utviklingen knyttet til pasientreiser og pasienttransporter er nødvendig bakgrunnsinformasjon. Analyser av ulike framtidsscenarioer må inngå som en del av regjeringens og Stortingets beslutningsgrunnlag.

Svar:

La meg først slå fast at regjeringen ikke ønsker en kraftig omorganisering av sykehusene i Norge. Vi skal fortsatt ha en desentralisert sykehusstruktur med en ryggrad av akuttsykehus nær der folk bor. Men syke-

husene må rustes til å møte de utfordringene vi ser vil komme i årene fremover.

De regionale helseforetakene må ta et helhetsansvar i sin region og etablere et behandlingstilbud og et transporttilbud som er tilrettelagt for pasientenes behov. Dette gjelder for planlagte reiser som pasientreiser og for akutte innleggelser med ambulanse. I et land som Norge gir dette enkelte geografiske og organisatoriske utfordringer. Dette må de regionale helseforetakene håndtere i sine utviklingsplaner for helseforetakene. Når de regionale helseforetakene skal vurdere endringer i sykehusstruktur og tjenestetilbud må de også vurdere hvordan pasientreisene og de prehospitale tjenester skal tilrettelegges. Disse sammenhengene var også en av de viktigste årsakene til at spesialisthelsetjenesten overtok ansvaret for pasientreiser i sin tid. Jeg er opptatt av å videreføre denne ansvarsplasingen for planlagte reiser til og fra behandling, og at disse reisene skal være et godt og trygt transporttilbud for pasientene. Det er viktig å ha et samlet ansvar for å vurdere konsekvenser og tilpasse kapasiteten av den samlede ressursinnsatsen når det gjøres endringer i oppgavefordelingen mellom sykehusene, herunder også forholdet til bruk av prehospitale tjenester og pasientreiser.

Når det gjelder fremtiden for sykehusstruktur, akuttsykehus, akuttberedskap og ambulansetjeneste, vil jeg henvise til mitt svar til deg på spørsmål nr. 1311 fra Stortingets president.

SPØRSMÅL NR. 1313**Innlevert 14. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 24. august 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«I kommunereformen åpnes det for brukt av tvang ved sammenslåing av kommuner i gitte situasjoner.

Hvordan er dette tenkt gjennomført i praksis?»

BEGRUNNELSE:

I en situasjon som oppfyller vilkårene for tvangssammenslåing etter de føringer som er gitt så er det en rekke forhold som må avklares.

Dersom for eksempel Randaberg, Sola, Stavanger og Gjesdal kommuner sier ja til sammenslåing og Sandnes sier nei så åpner kommunereformen for bruk av tvang. Da vil det i så fall ligge en ferdigforhandlet avtale mellom ja-kommunene. Spørsmålet er om

Sandnes i et slikt tilfelle skal tvinges inn i den fremforhandlede avtalen eller vil regjeringen da endre avtale i forbindelse med tvangsvedtaket. Det vil i så fall påvirke rettigheter som de andre kommunene har fått i forhandlingene.

Svar:

Kommunereformen er basert på frivillighet. Det er bred enighet om at gode lokale prosesser vil gi de beste løsningene. I en nasjonal reform som denne har flertallet på Stortinget likevel sagt at det også er nødvendig at det til slutt kan tas regionale hensyn, og at Stortinget i siste instans kan gjøre vedtak om sammenslåinger i spesielle situasjoner.

Før en eventuelt kommer til en situasjon som krever unntak fra frivillighetslinjen er det viktig å merke seg at stortingsflertallet "legg til grunn at alle kommunar skal ta aktivt del i kommunereforma. Dette inneber blant anna å ha dialog med nabokommunar, utgreie og vurdere aktuelle alternativ for så å ta stilling til om og i så fall kva kommunar ein ønskjer å gå saman med innan 1. juli 2016.", jf. Innst. 375 S (2014-2015). I min kommunikasjon om reformen har jeg understreket

hvor viktig det er at kommunene tar aktivt del og har grundige prosesser både med innbyggere og næringsliv i egen kommune, og med nabokommunene i regionen. Gode og fremtidsrettede løsninger for innbyggerne, både når det gjelder samfunnsutviklingen og tjenesteytingen, kan være avhengig av at det lokale lederskapet ser ut over dagens kommunegrenser. Derfor er denne reformen også en anledning for kommunene til å se på hvordan egen kommune og regionen som helhet kan ruste seg for framtiden.

Kommunestyrene skal innen 1. juli 2016 fatte vedtak om og i så fall hvilke kommuner de skal slå seg sammen med. Som ledd i departementets forberedelse av saken som skal legges frem for Stortinget våren 2017, skal fylkesmennene oppsummere kommunenes vedtak og gi tilrådninger om kommunestrukturen i det enkelte fylket, jf. Stortingets anmodningsvedtak i Innst. 375 S (2014-15). Å spekulere i hva som vil kunne skje i hypotetiske eksempler slik representanten viser til, synes jeg gir liten mening i den fasen av reformarbeidet vi nå er i. Det er mange faktorer som vil kunne spille inn når regjering og Storting skal vurdere hvordan en eventuelt skal håndtere konkrete tilfeller hvor enkeltkommuners nei kan være til hinder for en god utvikling i en region.

SPØRSMÅL NR. 1314

Innlevert 14. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 24. august 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Det har vært et sterkt ønske om at det samtidig med bygging av strømkabler til England og Tyskland blir lagt fiberkabel.

Hva gjør regjeringen for å sikre seg at Statnett følger opp dette og når kan det ventes en avgjørelse i saken?»

Svar:

Statnett har gitt et konsulentbyrå i oppdrag å utarbeide en rapport som skal kartlegge tekniske og økonomiske forhold knyttet til å legge fiberkabler sammen med utenlandskabler. Rapporten var først forventet å komme før sommeren. Det viste seg imidlertid nødvendig å utvide noe omfanget av utredningen. Det har derfor tatt lengre tid enn antatt å ferdigstille rapporten. Statnett ser også på spørsmålet internt, og har innledet dialog med sine partnere på tysk og britisk side om

spørsmålene rundt fiber. Når utredningen er ferdig, vil Statnett først gi sine partnere anledning til å sette seg inn i det som fremkommer av rapporten. Utredningen vil deretter bli offentliggjort. Statnetts hovedoppgave er samfunnsøkonomisk rasjonell drift og utvikling av sentralnettet. Å legge fiberkabel faller utenfor Statnetts hovedoppgave, og kostnader ved en eventuell slik kabel skal ikke belastes nettkundene. Det vil være opp til Statnett å følge opp resultatene av rapporten. Legging av fiber innebærer at andre aktører enn Statnett viser betalingsvillighet for fiberkapasiteten. Dersom Statnett ikke vurderer betalingsvilligheten som tilstrekkelig må andre aktører stå for de nødvendige investeringene. Legging av fiberkabler forutsetter uansett at det er teknisk mulig å gjennomføre innenfor den fremdriftsplan som gjelder for utenlandskablene.

SPØRSMÅL NR. 1315**Innlevert 17. august 2015 av stortingsrepresentant Jan Böhler****Besvart 21. august 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«I byen Kobane har den kurdiske befolkningen ført en langvarig og oppofrende kamp for å drive IS tilbake. Nå ligger sykehus, skoler, vannanlegg, avløps-nett, renseanlegg, strøm- og gassnett og boliger i ruiner, mens innbyggerne lider av skader og sykdom. Bare 25 000 av 200 000 har vendt tilbake. Norge og andre land har sagt at vi vil bidra også med humanitær hjelp i kampen mot IS. Likevel har den prøvede befolkningen i Kobane nesten ikke fått hjelp.

Hvordan vil statsråden sikre at humanitær hjelp kommer raskest mulig fram til byen?»

Svar:

Krigen i Syria har ført til en enorm humanitær krise med over 12 millioner mennesker i nød i Syria og over fire millioner mennesker på flukt til naboland. Siden krigen begynte, har Norge vært blant de største humanitære bidragsyterne. Bare i år bidrar Norge med 1,25 milliarder kroner til humanitær hjelp til sivile i Syria

og til syriske flyktninger og lokalbefolkning i nabolandene.

Prioritet blir gitt til de nødlidende i Syria med de største behovene under de humanitære prinsippene om nøytralitet, upartiskhet og uavhengighet. Basert på disse prinsippene blir norsk støtte kanalisert til prosjekter i blant annet kurdisk-kontrollerte områder i Nord-Syria. FN og hjelpeorganisasjonene er best plassert til å foreta vurderinger og prioriteringer, basert på flyktingenes og de siviles behov og sikkerhetssituasjonen for sine ansatte. Det er når vi nyttiggjør oss lokal kompetanse, at vi får mest igjen for norske humanitære midler. Det understrekes også at det brukes norske bistandsmidler til å hjelpe flyktninger fra byen Kobane og vi er i dialog med humanitære partnere om videre støtte til nødlidende i hele Syria. En av hovedprioriteringene for de humanitære aktørene i Kobane er nå å fjerne miner og eksplosiver i byen, som utgjør en trussel både mot sivilbefolkning og hjelpearbeidere. Norge har også økt den humanitære hjelpen til Irak, som blant annet går til sivile i nød i de kurdiske områdene.

SPØRSMÅL NR. 1316**Innlevert 17. august 2015 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 24. august 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Regjeringen har foreslått endringer i retten til å innkreve eiendomsskatt som for mange kommuner vil bety store tapte inntekter.

Vil regjeringen kompensere de aktuelle kommunene fullt ut for de tapte inntektene og hvordan vil en slik kompensasjonsordning bli utformet?»

BEGRUNNELSE:

I en debatt på NRK Nordland fredag 14.8.15 hevdet stortingsrepresentant Øyvind Korsberg at ingen kommuner skal tape på endringene i eiendomsskatt og at de ville bli kompensert.

Svar:

Jeg vil innledningsvis presisere at Regjeringen ikke har fremmet forslag til lovendring for Stortinget. Finansdepartementet har sendt på høring to mulige måter å avhjelpe de svakhetene næringslivet har påpekt ved dagens regelverk. Næringslivet har blant annet anført at hva som beskattes varierer fra kommune til kommune, at kommunene tenderer til å beskatte løsøre som eksempelvis utstyr til laboratorier, test- og demonstrasjonsanlegg og at takstene varierer til dels sterkt. Det hevdes videre at det er vanskelig å forholde seg til regelverket både for kommunene og de eiendomsskattepliktige. Vanskelighetene knytter seg altså både til regelens skjønsmessige innhold, og manglende forutsigbarhet knyttet til praktiseringen av regelen. Dette er bakgrunnen for at Finansdepartementet nå gjennom en høring innhenter innspill og informasjon om virk-

ningene av en avgrensning av eiendomsskatten hvor produksjonsmaskiner ikke beskattes. Vi er nå inne i en situasjon med omstilling og økende arbeidsledighet hvor arbeidsplasser og levedyktig næringsliv også er viktig for kommunene. Samtidig må kommunene ha et godt inntektsgrunnlag for å utføre nødvendige tjenester for innbyggerne. Det vil regjeringen sørge for. Regjeringen vil i kommuneproposisjonen 2017 legge fram forslag til endringer i kommunenes inntektssystem, og vil da vurdere konsekvensene av de foreslåtte endringene i sammenheng. Et av målene i dette

arbeidet er å sørge for at mer av verdiskapingen i en kommune tilfaller kommunen. Som det framgår av høringsnotatet gir ikke foreliggende datagrunnlag mulighet til å foreta nøyaktige beregninger av provenyvirkingene av de endringene som foreslås. Høringsrunden kan bidra til et bedre grunnlag for provenyberegninger knyttet til forslaget. Etter at høringsrunden er avsluttet vil forslaget bli vurdert i lys av de merknadene som kommer inn, herunder de økonomiske konsekvensene av de foreslåtte endringene.

SPØRSMÅL NR. 1317

Innlevert 17. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 25. august 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Vil statsråden oppfordre norske kommuner til å si ja til bosetting av syriske flyktninger?»

Svar:

Alle flyktninger som gis oppholdstillatelse i Norge, enten de er kommet som asylsøkere eller skal komme som overføringsflyktninger, skal bosettes i en kommune. Det gjelder selvsagt også flyktninger fra Syria. Per 31. juli i år var det 5 364 bosettingsklare flyktninger i de statlige mottakene. En stor andel av disse er fra Syria. I tillegg har Stortinget vedtatt at Norge i år skal gjenbosette 2 620 overføringsflyktninger, hvorav 2 000 skal være fra Syria.

Regjeringen har økt integreringstilskuddet med 300 millioner kroner, slik at tilskuddet nå dekker om lag 90 prosent av kommunenes gjennomsnittlige merutgifter. Det har ikke vært tilsvarende god dekning siden 2009. Regjeringen har også økt Husbankens tilskuddsramme til utleieboliger med til sammen 260 millioner kroner. I tillegg er de særskilte tilskuddene i forbindelse med bosetting av flyktninger som har omfattende og langvarig behov for ekstra tilrettelegging og oppfølging som følge av helseutfordringer og lignende, økt vesentlig.

I årene 2011- 2013, under den forrige regjeringen, økte antallet bosettingsklare flyktninger i mottakene fra 1 967 til 5 443. I løpet av 2014 klarte vi å redusere dette antallet med ca. 500 personer. I år har antallet gått noe opp igjen, men er fortsatt lavere enn ved utgangen av 2013.

I 2014 ble det bosatt 7 784 flyktninger, det vil si 19 prosent flere enn i 2013. Så langt i år, per 18. august,

har kommunene vedtatt å bosette 9 858 flyktninger. 4 986 er allerede bosatt (per utgangen av juli). Dette er resultatet av et nært samarbeid mellom regjeringen og kommunene, og en bevisst satsing fra regjeringen på å bedre rammebetingelsene for bosettingsarbeidet.

Fra høsten 2014 til nå har jeg gjennomført åtte dialogmøter om bosetting av flyktninger med ordførere og rådmenn fra hele landet. I disse møtene har jeg orientert om situasjonen med et stort antall bosettingsklare flyktninger i mottakene. Jeg har også vektlagt hva regjeringen har gjort for å bedre rammebetingelsene for kommunenes, og bedt om innspill på hva som skal til for at kommunene kan bosette flere flyktninger.

I slutten av april i år sendte jeg brev til alle landets kommuner og orienterte om det økende behovet for bosettingsplasser i kommunene. Videre ba jeg om tilbakemelding på hvilken kapasitet den enkelte kommune har.

Bosetting og integrering av flyktninger er en oppgave som må løses på kommunalt nivå, og er basert på frivillighet fra kommunenes side. I de nevnte dialogmøtene med ordførere og rådmenn har jeg vektlagt at bosetting og integrering av flyktninger fortsatt skal være basert på frivillighet fra kommunenes side, og at jeg selvsagt har respekt for hver enkelt kommunes vurdering av om og hvor mange flyktninger de har mulighet til å bosette. Selv om det nå ligger an til at kommunene i 2015 kommer til å bosette bortimot 10 000 flyktninger, så økte likevel antallet som venter i mottak i første halvår. Stortingets vedtak om å ta i mot til sammen 8 000 syriske overføringsflyktninger i år og de to neste årene gjør bosettingsarbeidet ekstra krevende og utfordrende.

SPØRSMÅL NR. 1318**Innlevert 17. august 2015 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 21. august 2015 av olje- og energiminister Tord Lien****Spørsmål:**

«Også denne sommeren har det vært strømbrydd på Hvaler forårsaket av en seilbåt. Hafslund Nett søkte i 2012 om å bygge nytt nett. Det er søkt om både nye master med luftledninger og jordkabel. 10 000 underskrifter er samlet inn mot luftledningsalternativet.

Hvilke kriterier mener statsråden må legges til grunn når NVE fattar sin beslutning, og når kan Østfold-samfunnet regne med at avgjørelsen blir tatt?»

Svar:

Hafslunds konsesjonssøknad om ny 132 kV forbindelse mellom Kråkerøy og Hvaler er til konsesjonsbehandling i NVE. Tilleggssøknad har vært på høring, med frist juni 2015, men kommunene har fått utsatt frist til 8. september. Når høringen er ferdig, vil NVE sluttbehandle saken. Dersom NVEs konsesjonsvedtak blir påklaget, blir det en påfølgende klagebehandling i Olje- og energidepartementet. Det er derfor ikke mulig for meg å gå nærmere inn på denne konkrete kraftledningsaken.

Vedtak om nye kraftledningsanlegg gjøres etter energiloven. Loven skal blant annet sikre at omforming, overføring og fordeling av energi foregår på en samfunnsmessig rasjonell måte, herunder skal det tas

hensyn til allmenne og private interesser som blir berørt. Ytterligere kriterier for konsesjonsbehandlingen av nettanlegg, herunder prinsipper for bruk av jord- og sjøkabel, følger av nettmeldingen, Meld. St. 14 (2011-2012), og som Stortinget har sluttet seg til. Jeg vil særlig vise til meldingens omtale av prinsipper for bruk av jord- og sjøkabel på s. 82.

Som det der fremgår, skal luftledning som hovedregel velges for nett fra over 22 kV til og med 132 kV. Samtidig står det i meldingen at jord- eller sjøkabel blant annet kan velges på begrensede delstrekninger dersom:

- luftledning er teknisk vanskelig eller umulig, som ved kryssing av sjø,
- luftledning vil gi særlig store ulemper for bomiljø og nærfriluftsområder der det er knapphet på slikt areal, eller der kabling gir særlige miljøgevinster,
- kabling kan gi en vesentlig bedre totalløsning alle hensyn tatt i betraktning,
- kablingen er finansiert av nyttehavere med det formål å frigjøre arealer til for eksempel boligområder eller næringsutvikling, samtidig som bruk av kabel for øvrig er akseptabelt ut fra andre hensyn.

Den gjenstående konsesjonsbehandling skal blant annet legges til grunn de generelle føringer som jeg har vist til ovenfor.

SPØRSMÅL NR. 1319**Innlevert 18. august 2015 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen****Besvart 28. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Er det økonomiske årsaker eller pasientbehovet som er årsaken til at Helse Sørøst har besluttet å gi Vestre Viken i oppdrag å planlegge for et sykehus som er 2 milliarder kroner rimeligere enn hva planleggingen så langt har vist det er behov for?»

BEGRUNNELSE:

Fredag 14. august ble det offentlig kjent via NRK Buskerud at Helse Sør Øst i sommer har besluttet å nedskalere det planlagte sykehuset i Drammen betydelig.

Det er viktig at regjeringen klargjør hva som er årsaken til dette.

Svar:

Helseforetakenes formål og fokus er å gi et best mulig pasienttilbud. Til dette er det behov for gode prioriteringer i forholdet mellom hvor mye midler som skal benyttes til bl.a. psykiatri, rehabilitering, medisin, nytt utstyr og bygg- og i tillegg beslutninger om hvor det skal bygges nytt og hvor byggene skal oppgraderes.

Økonomi er ikke et mål for sykehusene- men rammer som de må forholde seg til.

Norske sykehus planlegger en rekke oppgraderinger av sine bygg, og det brukes store samfunnsressurser til å investere i nye sykehusbygg for framtiden. Jeg har etablert Sykehusbygg HF for å sikre at det skjer en erfaringsoverføring og gjenbruk at tidligere løsninger i stedet for at hvert nytt sykehusprosjekt utviklet sine egne løsninger. Gjenbruk av tidligere gjennomarbeidede løsninger vil gi både mer kostnadseffektive løsninger og redusere risiko. Dette vil gi bedre sykehusbygg for pasienter og ansatte.

Helse Sør-Øst slutfører i år utbygging av nytt østfoldsykehus som vil koste drøye 6 mrd. kroner for ca. 300 000 innbyggere. Jeg har vært tydelig på at erfaringene og løsninger herfra, og fra tidligere prosjekter, må brukes i planleggingen av nye sykehus, også nytt sykehus i Drammen. Jeg har også lagt til grunn at Sykehusbygg HF aktivt blir brukt i prosjektet.

Planlegging av nye sykehusbygg tar tid. Det er omfattende og komplekse prosesser som skal gjennomføres. Det er Helse Sør-Øst RHF og Vestre Viken HF som har ansvar for å prioritere og planlegge prosjektet og at det tilpasses faglige og økonomiske rammer. Helsesektoren har utarbeidet en egen veileder for planlegging av sykehusprosjekter, som også benyttes her. Veilederen

tilsier en fasedelt planprosess, hhv. ide-, konsept- og forprosjektfase. For hver fase skal det utarbeides mandat med mål, forutsetninger og rammer for prosjektet. Dette er avgjørende for gode og effektive planprosesser. Vestre Viken er nå inne i den såkalte konseptfasen, hvor ulike løsninger er under utredning innenfor gjeldende mandat. Endelige økonomiske og faglige rammer vedtas etter endt forprosjektfase. Nytt sykehus i Drammen må som andre sykehusprosjekter som er gjennomført de siste årene f.eks. St. Olavs Hospital, Akershus universitetssykehus og nytt østfoldsykehus gjennomføre prosesser knyttet til innhold, areal, dekningsgrader osv. før de endelige økonomiske rammene er fastlagt. I dette vil en også måtte se på dimensjonering av kapasiteten i nytt sykehus i forhold til de andre sykehusene i helseforetaket. Et utbyggingsprosjekt vil derfor nødvendigvis justeres i planfasen uten at det kan kalles nedskalering av tilbudet til pasientene.

Jeg synes derfor at det er svært positivt at Helse Sør-Øst RHF og Vestre Viken HF har blitt enige om et mandat for det videre arbeidet med konseptfase for nytt sykehus i Drammen, som nettopp klargjør involvering, ansvar, framdrift og økonomiske rammer, i tråd med mine føringer over, for det videre arbeidet. Jeg har merket meg at styringsmålet er eksklusive stråleterapi, ikke-byggenær IKT, parkeringshus og erverv av tomt.

SPØRSMÅL NR. 1320

Innlevert 18. august 2015 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 25. august 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Stiller statsråden seg bak budskapet i Fremskrittspartiets valgkampvideo, og hvordan vil dette påvirke bosettingsarbeidet?»

BEGRUNNELSE:

15. august lanserte Fremskrittspartiet sin valgkampkampanje der følgende problemstilling blir tatt opp: «ville du tatt imot 8. 000 syriske flyktninger dersom det kan gå på bekostning av velferdstjenestene?». Utgangspunktet er stortingsvedtaket om å ta imot 8.000 Syriske flyktninger. Kampanjen ble videre underbygget av Fremskrittspartiets leder og finansminister, Siv Jensen, da hun i sin tale på partiets valgkampåpning sa følgende: «Jo flere kommuner som sier nei, desto større mulighet er det for at avtalen ikke gjennomføres». Regjeringen har de siste to årene jobbet aktivt

med bosettingsarbeidet, oppfordret flere kommuner til å ta imot flyktninger, og rekordmange flyktninger er bosatt i kommunene. Flere kommuner sier ja til å bosette flyktninger i 2015 utover opprinnelig vedtak, og er positive til å bidra i en dugnad for mennesker på flukt. Finansministerens uttalelser kan ikke tolkes som noe annet enn en oppfordring til kommunene om å si nei til å bosette flere flyktninger. Oppfordringen strider både med regjeringens tidligere budskap og praktiske arbeid knyttet til bosetting av flyktninger.

Svar:

Som statsråd ser jeg det ikke som naturlig å kommentere enkeltelementer i Fremskrittspartiets valgkampmaterieill.

Som integreringsminister arbeider jeg hver dag for å bosette flyktninger. I 2014 ble det bosatt 7 784 flykt-

ninger, det vil si 19 prosent flere enn i 2013. Så langt i år, per 18. august, har kommunene vedtatt å bosette 9 858 flyktninger. 4 986 er allerede bosatt (per utgangen av juli). Dette er 22 prosent flere enn på samme tid i fjor, og er resultatet av et nært samarbeid mellom regjeringen og kommunene, og en bevisst satsing fra regjeringen på å bedre rammebetingelsene for bosettingsarbeidet. Likevel ser vi at antallet som venter i mottak øker.

Alle flyktninger som gis oppholdstillatelse i Norge, enten de er kommet som asylsøkere eller skal komme som overføringsflyktninger, skal bosettes i en kommune. Det gjelder selvsagt også flyktninger fra Syria. Per 31. juli i år var det 5 364 bosettingsklare flyktninger i de statlige mottakene. En stor andel av disse er fra Syria. I tillegg har Stortinget vedtatt at Norge i år skal gjenbosette 2 620 overføringsflyktninger, hvorav 2 000 skal være fra Syria.

Regjeringen har økt integreringstilskuddet med 300 millioner kroner, slik at tilskuddet nå dekker om lag 90 prosent av kommunenes gjennomsnittlige merutgifter. Det har ikke vært tilsvarende god dekning siden 2009. Regjeringen har også økt Husbankens tilskuddsramme til utleieboliger med til sammen 260 millioner kroner. I tillegg er de særskilte tilskuddene i forbindelse med bosetting av flyktninger som har omfattende og langvarig behov for ekstra tilrettelegging og oppfølging som følge av helseutfordringer og lignende, økt vesentlig.

I årene 2011- 2013, under den forrige regjeringen, økte antallet bosettingsklare flyktninger i mottakene fra 1 967 til 5 443. I løpet av 2014 klarte vi å redusere

dette antallet med ca. 500 personer. I år har antallet gått noe opp igjen, men er fortsatt lavere enn ved utgangen av 2013.

Fra høsten 2014 til nå har jeg gjennomført åtte dialogmøter om bosetting av flyktninger med ordførere og rådmenn fra hele landet. I disse møtene har jeg orientert om situasjonen med et stort antall bosettingsklare flyktninger i mottakene. Jeg har også vektlagt hva regjeringen har gjort for å bedre rammebetingelsene for kommunenes innsats, og bedt om innspill på hva som skal til for at kommunene kan bosette flere flyktninger.

I slutten av april i år sendte jeg brev til alle landets kommuner og orienterte om det økende behovet for bosettingsplasser i kommunene. Videre ba jeg om tilbakemelding på hvilken kapasitet den enkelte kommune hadde.

Bosetting og integrering av flyktninger er en oppgave som må løses på kommunalt nivå, og er basert på frivillighet fra kommunenes side. I de nevnte dialogmøtene med ordførere og rådmenn har jeg vektlagt at bosetting og integrering av flyktninger fortsatt skal være basert på frivillighet fra kommunenes side, og at jeg selvsagt har respekt for hver enkelt kommunes vurdering av om og hvor mange flyktninger de har mulighet til å bosette. Selv om det nå ligger an til at kommunene i 2015 kommer til å bosette bortimot 10 000 flyktninger, så økte likevel antallet som venter i mottak i første halvår. Stortingets vedtak om å ta i mot til sammen 8 000 syriske overføringsflyktninger i år og de to neste årene gjør bosettingsarbeidet ekstra krevende og utfordrende.

SPØRSMÅL NR. 1321

Innlevert 18. august 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad

Besvart 31. august 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Hva er resultatet av den dialogen statsråden svarte Iselin Nybø 1. sept. 2014 at han hadde med Arbeids og Velferdsdirektoratet angående sykdommen Alopecia og økning av refusjon på parykker?»

BEGRUNNELSE:

Ca. 1 % av det norske folk rammes av Alopecia, og kun en liten gruppe av disse rammes så hardt at de trenger parykk.

Det ytes stønader til anskaffelse/gjenanskaffelse til parykk iht. forskrift om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsprotese, øyeprotease og parykk fra 1997. Det fremgår av § 8 i forskriften at personer under 18 år får en stønad på inntil to individuelt tillagede parykker, eller inntil seks syntetiske parykker hvert kalenderår. Etter at man fyller 18 år kan man bare få stønad inntil kr 5470 per kalenderår til parykk.

Årlige utgifter til parykk av god kvalitet kommer på omtrent 30 000- 50 000kr. Dette er prislappen på en parykk som holder ett år, eller totalsum hvis du har

parykk av dårligere kvalitet, som må byttes ut oftere pga. slitasjen er større.

I tillegg må mange av disse pasientene påregne seg en kostnad på tatoivering av øyebryn, kunstige øyebryn og ev. hodeplagg. Med andre ord er utgiftene store for denne pasientgruppen.

Ingen får forvarsel om en slik sykdom og kan bygge seg opp kapital til å mestre denne økonomiske byrden, og er en student har man iallfall ikke denne muligheten.

Mange unge med denne sykdommen gruer seg til å bli 18 år, fordi de vet at de ikke vil kunne ha den standarden på parykk som de har hatt frem til nå, med mindre de har foreldre eller andre som stiller opp og betaler.

Svar:

Som representanten viser til, svarte jeg på et spørsmål vedrørende samme problemstilling høsten 2014. Vi har nå mottatt vurderingen fra Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Som det er pekt på, kan det være kostbart å anskaffe parykk. Særlig for unge mennesker som ikke har kommet inn i arbeidslivet, er kostnaden stor.

Jeg ser at det er utfordrende særlig for unge mennesker å anskaffe parykker i den prisklasse representanten viser til, og at det er et hensyn som må vektlegges når satsene vurderes i tiden fremover. En slik eventuell økning av satsene har imidlertid budsjettmessig effekt, og må dermed vurderes opp mot andre og viktige tiltak. Det ber derfor naturlig å vurdere dette i forbindelse med de ordinære budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 1322

Innlevert 19. august 2015 av stortingsrepresentant Jan Böhler

Besvart 28. august 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Gode ambulansetjenester er avgjørende for befolkningens trygghet. Aftenposten skriver 18/8 at OUS i 2015 har gått bort ifra sitt investeringsprogram om innkjøp av 17-20 ambulanser pr år, som ut ifra prekære behov ble startet for to år siden- og isteden kun vil lease to nye biler i år.

Mener statsråden at det er en riktig prioritering av OUS å legge bort planene om innkjøp av ambulanser i 2015, og hvordan vil han forsikre seg om at ambulansetjenestene i Oslo og Akershus vil holde god standard og ha god beredskap framover?»

Svar:

Prehospitalt senter ved Akuttlinikken i Oslo universitetssykehus som driver ambulansetjenesten i Oslo og Akershus disponerer omtrent 60-70 ambulansebiler. Oslo universitetssykehus oppgir at tallet oppgis omtrentlig fordi man benytter noen litt eldre biler som reservebiler ved akutte behov. Det er riktig at Oslo universitetssykehus etablerte et program for innkjøp av ambulanser for 2 år siden. Oslo universitetssykehus opplyser at innkjøpsprogrammet var basert på en beregning av samlet oppdragsmengde og tilhørende kjørelengde. Intensjonen med programmet var å sikre en fast leveranse, redusert risiko for driftsstans og sam-

tidig redusere økende kostnad for vedlikehold. Den årlige økonomiske rammen for innkjøpsprogrammet var vel 20 mill. kroner.

Oslo universitetssykehus besluttet i forbindelse med fastsettelse av investeringsbudsjett for foretaket i 2015, å iverksette en forsøksordning med leasing av ambulanser med en ramme som tilsvarende en årlig investering på ca. 10 mill. kroner. Oslo universitetssykehus opplyser at dette anses å være en forsvarlig investeringsramme for 2015, men oppgir at utviklingen av kjørelengde, antall oppdrag, responstider for ambulanser og forekomst av eventuelle avvik vil bli fulgt følges hyppig og nøye. Oslo universitetssykehus er nå i slutfasen av en anskaffelse på 7 ambulanser innenfor en ordning med leasing. Oslo universitetssykehus opplyser samtidig at nødvendige tiltak vil bli satt inn dersom det blir behov for dette, og det er en klar forutsetning om at beredskapen ikke svekkes og at ambulansetjenesten er fullt ut forsvarlig til enhver tid.

Selv om investeringsprogrammet nå er lagt om, så må Oslo universitetssykehus sørge for at akutttilbudet til befolkningen i Oslo og Akershus er trygt og godt også i 2015 og framover.

SPØRSMÅL NR. 1323**Innlevert 19. august 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 26. august 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Norske verft er heilt i toppen kva gjeld design, teknologi og kvalitet på skipa. I tillegg viser erfaringane at dei leverer på dato og til avtalt pris. Det bør vera ein målsetnad at det planlagde kystvaktskipet blir bygd ved eit norsk verft.

Vil Regjeringa gjennomføre tiltak og setje krav som, innanfor konkurransereglane, aukar sjansane monaleg for at det planlagde kystvaktskipet og framtidige forsvarsskip blir bygde i Noreg, på same måte som andre Nato-land byggjer sine skip heime?»

GRUNNGJEVING:

Det er mange fordeler ved at norske kystvaktskip og andre forsvarsskip blir bygde i Noreg av norske verft. Ein tek vare på og styrker arbeidsplassar langs kysten. No som vi står overfor nedgangstider i verftsindustrien, er dette særleg viktig. Vidare er det snakk om å bevare og utvikle kompetanse i toppklassen, og sikre framtida til verfta og til vedlikehaldet av skipa.

Det finst fleire norske verft som vil vera i stand til på ta på seg oppdraget med å byggje eit nytt kystvaktskip og andre forsvarsskip. Såleis vil det vera reell konkurranse sjølv om anbudet blir utlyst berre i Noreg, eller med kravsspesifikasjonar som norske verft har lettare for å møte enn utanlandske. Det vil framleis vera mogleg å ivareta norske forsvars- og samfunnsinteresser gjennom atterhald og spesielle vilkår dersom anbudet blir lyst ut internasjonalt. Tyskland og andre samarbeidsland krev til dømes at all dokumentasjon skal vera utforma på deira eige språk, og at alle handlingar skal gå føre seg på det aktuelle språket.

Ein kan sjå for seg to ulike måtar å gjera dette på:

1. Oppdraget blir skjerma for norske verft (arbeidsplassar, kompetanse, service/vedlikehald/oppfølging, rask levering av reservedelar, nasjonal sikkerheit, etc.)

2. Oppdraget blir lyst ut internasjonalt med spesielle vilkår (krav til norsk språk, krav til reell HMS/etiske retningslinjer osv. Tilsvarande krav til norske verft samt dokumentert historikk frå dei siste åra, krav til levetidskostnader, krav til erfaring frå å byggje skip for dei heilt spesielle farvatna her til lands, krav til framtidig service/vedlikehald ved norske samarbeidsverft, osv.). Det viktige er at det må vera reelle konkurranseforhold, men det er mogleg å få til.

Svar:

Kystvakta sine farty er ein viktig ressurs i norske havområde, som bidreg positivt til mellom anna ressursforvaltinga, søk og redning av menneske og materielle verdier, og dessutan miljøvern, med oljevern. Prosjekt 6615 Nytt ytre kystvaktfartøy blei vedteke ved Stortingets handsaming av Innst. 7 S (2013 - 2014) til Prop. 1 S (2013 - 2014). Fartyet vil vere det første i rekka til å erstatta Nordkapp-klassen. Det planleggast å kjøpa inntil to farty til i eit komande prosjekt 3049 Erstatning Nordkapp-klassen, og regjeringa vil vurdere eit samla innkjøp av ein serie på tre farty.

Forsvarsdepartementet har vurdert lovar og regelverk som gjeld for innkjøp av materiellet til forsvars- og tryggleikføremål i tilhøve til kva som vil gjelda for innkjøpet til Forsvaret av det nye helikopterberande kystvaktfartyet. FD har konkludert med at for dette innkjøpet vert nytta Forskrift om forsvars- og tryggleiksinnkjøp (FOSA), og innkjøpet vil kunngjerast internasjonalt. I kunngjeringa vil det stillast krav til leverandørane om m.a. kvalifikasjonskrav (§ 8-4), forsyningstryggleik (§ 8-8), og HMS sjølvfråsegn (§ 3-13). Det kan ikkje stillast krav til berre norsk språk med føremål å redusere konkurransen (§ 9-1), men det vil i så fall verte brukt to språk, engelsk og norsk.

Gjennom ei prekvalifisering av dei leverandørane som er interesserte, vil ein plukka ut dei som tilfredsstiller krava og har kompetanse og kapasitet til å leverare denne typen farty. Desse vil få vere med vidare i konkurransen om leveransen, og norske verft vil truleg vere med her.

Krava til fartyet er baserte på dei oppdraga og den tenesta som Kystvakta utfører. Norske verft er gode på mindre spesialfarty, og har vist seg å vere konkurranse-dyktige i leveransar til offshoreverksemda. Kystvaktfartyet vert rekna å vera innanfor denne kategorien.

Innanfor gjeldande regelverk, med dei krav som vert sette for innkjøpet av dette kystvaktfartyet, burde norske verft vere konkurransedyktige.

SPØRSMÅL NR. 1324**Innlevert 19. august 2015 av stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås****Besvart 26. august 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Medfører arbeidet med den nye langtidsplanen for Forsvaret, at utvidelsen og samlokaliseringen av kystvaktbasen på Sortland er kansellert?»

BEGRUNNELSE:

“Det har hele tiden vært meningen at bygningsmassen på basen skulle utvides for å få plass til samtlige ansatte. Arbeidet starter i år, men vil neppe være ferdig før slutten av 2016”, sa stabssjef kommandør Ottar Haugen som er nestkommanderende på basen til VOL.no den 25.01.15

Vi er nå kommet til august, men arbeidet er enda ikke startet. Uroen for Kystvakta i Nord-Norge sprer seg, det er derfor viktig å få noen avklaringer straks.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 19. august i år med spørsmål fra representanten Janne Sjel-

mo Nordås om arbeidet med ny langtidsplan medfører at utvidelsen og samlokalisering av kystvaktbasen på Sortland er kansellert. Det vises til bekymring knyttet til at arbeidet ved kystvaktbasen ikke har startet, og at dette medfører uro for Kystvakta i Nord-Norge. Som Stortinget tidligere er informert om i Prop. 1 S (2014-2015), tar regjeringen sikte på å legge frem en ny langtidsplan for Stortinget våren 2016. Regjeringen vil fremme forslag om en helhetlig plan for forsvarssektorens utvikling, som presenterer langsiktige forsvarspolitiske mål, oppgaver og ambisjonsnivå for forsvarssektoren, samt angir fremtidig innretning av Forsvaret med tilhørende økonomiske og strukturelle rammer. Forsvarssjefen legger frem sitt fagmilitære råd 1. oktober 2015, og dette rådet vil være et viktig innspill til regjeringens arbeid med å utforme den nye langtidsplanen. På nåværende tidspunkt er det for tidlig å si noe om hvilke konklusjoner regjeringen vil trekke knyttet til Forsvarets fremtidige baser.

SPØRSMÅL NR. 1325**Innlevert 19. august 2015 av stortingsrepresentant Marit Arnstad****Besvart 25. august 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Hvorfor skal ikke de landbruksfaglige konsekvensene av rovviltforliket evalueres, og hvorfor er ikke landbruksfaglig kompetanse ivare tatt i evalueringen?»

BEGRUNNELSE:

I rovviltforliket pkt. 2.1.9 står det at «Forlikspartnerne er enige om at den regionale forvaltningen og de regionale bestandsmålene av rovvilt skal evalueres innen fem år.» I forliket står det også at «Dyr på utmarksbeite har mange positive kvaliteter, og det er viktig å sikre levedyktig næringsvirksomhet i landbruket i områder med rovvilt. Forlikspartene viser til den todelte målsettingen etter rovviltforliket fra 2004, og at utfordringen ligger i å ivareta begge deler uten at konfliktene mellom dem blir større enn nødvendig.» Dette viser at

rovviltforliket har sitt utgangspunkt i balansen mellom rovdyrbestandene og beitenæringa. Rovviltforliket har store konsekvenser utover de miljøfaglige. Konfliktnivået har vært på et vedvarende høyt nivå, ofte på grunn av at rovdyr har forårsaket store tap av beitedyr, og gjort det umulig å opprettholde beitenæringen i mange områder. Pkt. 2. 1. 9. sier ikke at det kun er de miljøfaglige sidene av regional forvaltning og regionale bestandsmål som skal evalueres. Likevel har Norsk institutt for naturforskning blitt gitt oppdraget med evaluering av rovviltforliket, uten at andre fagmiljø eller kompetanse om rovviltpolitikkenes virkninger på beitenæring, matproduksjon og lokalsamfunn er involvert i evalueringen.

Svar:

I rovdyrforliket, som et enstemmig Stortinget vedtok i 2011, står det i punkt 2.1.9 at “den regionale forvaltningen og de regionale bestandsmålene av rovvilt skal evalueres innen fem år.”

Denne evalueringen skal gi grunnlag for en vurdering av ordningen med regionale rovviltnemnder, samt fordelingen av de regionale bestandsmålene. Slik kan vi få vurdert om disse to virkemidlene er de beste til å oppnå de målsettingene omleggingen skulle ivareta. Rovviltforliket omfatter mange momenter som sammen med tidligere stortingsmeldinger og behandling i Stortinget samlet sett skal utgjøre en helhetlig rovviltforvaltning. I rovviltforliket legges det opp til en evaluering av deler av det samlede virkemiddelapparatet. Dette følger vi nå opp. Det er altså ikke slik at Stortinget har bedt om en helhetlig evaluering av hele rovviltforliket.

Norsk institutt for naturforskning har fått evalueringsoppdraget. Norsk institutt for naturforskning besitter viktig samfunnsvitenskapelig kompetanse i tillegg til svært god biologisk kompetanse. For meg er det også viktig å trekke inn andre lands erfaringer med en regionalisert forvaltning i evalueringen, og særlig det faktum at vår lange grense mot Sverige påvirker

norsk rovviltforvaltning. Svenske kompetansemiljøer vil derfor bli brukt i evalueringen.

Landbruket og beitenæringene påvirkes av mange faktorer, og en større evaluering av landbruksforvaltningen er heller ikke innenfor mandatet til denne evalueringen. Samtidig er det naturligvis slik at mange av de momentene som inngår i evalueringen i høyeste grad er relevante for beitenæringen. Sentrale tema slik som rovviltnemndenes avgrensning av forvaltningssoner, sonenes sammenheng på tvers av region- og landegrenser, om bestandsmål for rovdyr nås innenfor prioriterte rovviltområder som forutsatt eller ikke, er eksempler på dette. I tillegg vil næringsorganisasjonene og interesseorganisasjoner trekkes inn i arbeidet, noe som gir alle berørte anledning til å belyse de fordeler og ulemper de anser viktig å få fram i evalueringsarbeidet. Jeg mener også det er naturlig at evalueringsrapporten legges ut offentlig med mulighet for å kunne kommentere denne før det dras konklusjoner på grunnlag av rapporten.

Jeg kan ikke se at det nå er grunnlag for å utvide mandatet for evalueringen til ytterligere problemstillinger av landbruksfaglig karakter. Det er heller ikke i samsvar med det Stortinget har vedtatt at vi skal evaluere.

SPØRSMÅL NR. 1326

Innlevert 19. august 2015 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes

Besvart 28. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvilke tiltak vil statsråden gjennomføre for at Justisdepartementet skal utøve eierrollen overfor DSB på en forsvarlig måte, samt sikre at DSB utnytter ressursene på en effektiv måte?»

BEGRUNNELSE:

I Riksrevisjonen Dok. 3:7 (2014-215) står det:

“Justis- og beredskapsdepartementet stiller ikke tydelige krav til ressursutnyttelse i DSB, og etterspør i liten grad rapportering om dette. Departementet har heller ikke informasjon om ressursutnyttelse fra evalueringer av DSBs virksomhet. Når heller ikke DSB har nødvendig oppmerksomhet rettet mot effektiv ressursbruk, innebærer dette at departementet i liten grad har mulighet til å vurdere om DSB utnytter ressursene effektivt.”

Svar:

Det er gjort flere endringer i departementets styring og oppfølging av DSB etter regjeringsskiftet. Jeg har organisert samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeidet i departementet i egen kjede for at en skal se sammenhenger og tenke på tvers av avdelinger og fagområder i departementet. Det er gjennomført en omorganiseringsprosess med sikte på å bedre virksomhetsstyringen av DSB, og sikre et enda høyere faglig nivå på styring og hendelsesorientering. Antall mål for justis- og beredskapssektoren er vesentlig redusert, og målene er formulert som klare endringsmål. Tildelingsbrevet for DSB i 2015 er endret ved at antall styringsparametre og rapporteringspunkter er redusert. I den forbindelse ble det foretatt en ryddejobb i tildelingsbrevet til DSB ved at det er et tydeligere skille mellom hva som er styringsparameter og hva som er en oppgave/aktivitet for direktoratet, samtidig som departementet har utviklet styringsparametere som sier noe om grad av målopp-

nåelse for de prioriterte målene. I 2015 gjennomføres det tre etatsstyringsmøter med direktoratet, i tillegg til at jeg har fem faste møter med DSBs ledelse.

Når det gjelder DSBs virksomhetsstyring og ressursdisposisjon, ønsker jeg å understreke at det er opp til hver enkelt virksomhet og virksomhetsledelse selv å prioritere innenfor de rammene som er gitt. DSB har formidlet at de har anskaffet et eget ledelsesverktøy som letter styringen og kontrollen, og i større grad

legger opp til systematiske risikovurderinger på lavere nivå i virksomheten. Tildelingsbrevet til DSB sammen med instruks legger rammene for det departementet forventer at DSB leverer på, samtidig som departementet i ordinære styrings- og budsjettprosesser følger opp ressursbruken. I den videre styringsdialogen vil jeg følge opp forventningene om effektiv ressursbruk, og god mål og resultatoppnåelse.

SPØRSMÅL NR. 1327

Innlevert 19. august 2015 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes

Besvart 28. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ til en evaluering av DSB for å sikre at direktoratet understøtter Justis- og beredskapsdepartementets samordningsrolle, og fungerer som fag- og tilsynsorgan på det sivile samfunnssikkerhets- og beredskapsområdet?»

BEGRUNNELSE:

I Riksrevisjonen Dok. 3:7 (2014-215) står det:

“Ifølge Justis- og beredskapsdepartementet er ikke DSB blitt evaluert siden direktoratet ble opprettet. Departementet mener det på generelt grunnlag kan være hensiktsmessig å evaluere en virksomhet som har vært i funksjon i over ti år. Dels for å vurdere om direktoratet lever opp til forutsetningene som lå til grunn for at direktoratet ble opprettet, og dels gitt utfordringene på samfunnssikkerhets- og beredskapsområdet, som er i stadig utvikling og endring.”

Svar:

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) ble etablert 1. september 2003. Direktoratet for-

valter brann- og eksplosjonsvernloven, el-tilsynsloven, produktkontrollloven og sivilbeskyttelsesloven. DSBs hjemmelsgrunnlag inkluderer også flere relevante forskrifter, herunder storulykkesforskriften og internkontrollforskriften. Direktoratet er etatsleder for Sivilforsvaret. I tillegg har DSB en viktig rolle i å understøtte Justis- og beredskapsdepartementets samordningsrolle på samfunnssikkerhetsområdet med forankring i kongelig resolusjon av 15. juni 2012.

I de tolv årene som har gått siden etableringen av DSB har det vært en kontinuerlig utvikling på samfunnssikkerhetsområdet. Det globale risiko- og trusselbildet har vært og er i endring. Utfordringene er sammensatte og preget av kompleksitet. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap er en helt sentral aktør i det nasjonale og internasjonale arbeidet.

I arbeidet med ytterligere styrking av samfunnssikkerhet og beredskap er det aktuelt å se på ansvars- og rollefordeling for flere aktører, herunder DSB. En evaluering av DSBs samfunnsoppdrag, prioriteringer og oppgaveløsning kan være aktuelt i den forbindelse.

SPØRSMÅL NR. 1328**Innlevert 19. august 2015 av stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås****Besvart 26. august 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Har klima- og miljøministeren tenkt å avvikle beitenæringen langs svenskegrensen?»

BEGRUNNELSE:

Viser til brev fra Fylkesmannen i Nordland datert den 13.08.15 der det blant annet står:

Klima- og Miljødepartementet har gitt Fylkesmannen i Nordland og Miljødirektoratet i oppdrag å vurdere oppfølging med effektive tapsforebyggende tiltak på østsiden av Saltdal. Tapshistorikken i området tilsier at det er nødvendig å vurdere mer omfattende tapsforebyggende tiltak enn hva som blir gjennomført i dag. I dette ligger også mulighet for omstilling av sauehold.

Saltdal er en kommune som grenser til Sverige, slik at de får både utfordringer med vandrende rovdyr fra vårt naboland og «egen» produserte rovdyr. Det samme er tilfelle for mange store beitekommuner som grenser til vårt naboland. I 2011 vedtok et enstemmig Storting rovviltforliket. Dette skulle sikre både rovdyrbestanden og dyr på beite. Rovviltforliket kom etter vedvarende uakseptable høye tap av sau og tamrein på grunn av rovdyr. Den todelte målsettingen må følges opp, i dag ser vi at forvaltningen i de prioriterte beiteområdene ikke tar tilstrekkelig hensyn til at beitedyrene skal ha forrang.

Svar:

Regjeringen har ingen planer om å avvikle beitebruken langs grensen mot Sverige. Vi er opptatt av at vi skal

kunne ha beitebruk også i rovviltprioriterte områder. Det er imidlertid slik at i rovviltprioriterte områder skal saueproduksjon, og andre produksjoner basert på utmarksbeite, tilpasses gjennom forebyggende tiltak og omstilling, med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet.

I rovviltforliket av 2011 ble et samlet Storting enige om at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Dette forutsetter at inndelingen i rovviltprioriterte områder og beiteprioriterte områder skjer på en slik måte at det er mulig å følge opp med forutsigbarhet i den praktiske forvaltningen. Denne regjeringen startet derfor tidlig en dialog med landets åtte rovviltnevnder for å få til en tydeligere soneforvaltning slik at tap av beitedyr kan reduseres, og bestandsmålene for rovdyr nås med minst mulig konflikt.

I enkelte områder har det vært en langvarig og betydelig tapssituasjon for sauenæringen. For Saltdal sitt vedkommende er det også slik at Mattilsynet har påpekt den alvorlige dyrevelferdsmessige situasjonen.

Gitt den vanskelige og krevende situasjonen i Saltdal er det viktig for meg at forvaltningen arbeider aktivt sammen med beitenæringen for å drøfte og sammen finne de beste løsningene. Jeg vil understreke at alle forebyggende tiltak, inklusiv omstilling fra sauenæring til annen landbruksproduksjon, er tilbud til den enkelte bruker, og ikke noe rovviltforvaltningen kan pålegge den enkelte beitebruker. Jeg mener derfor det er riktig at forvaltningen tar initiativ for å synliggjøre de mulighetene vi har for å finne effektive tapsforebyggende tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1329**Innlevert 20. august 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja****Besvart 31. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden bidra til at planleggingen av ny bro til Eigerøy iverksettes i forbindelse med arbeidet med nasjonal transportplan, og hvordan kan staten bidra til at prosjektet blir realisert?»

BEGRUNNELSE:

Stamnetthavnen i Eigersund har jevnt økende trafikk. Både det offentlige og private bidrar med betydelige investeringer i havnen, som har stort potensiale for å håndtere enda større mengder gods. Den sentrale delen av havnen ligger på Eigerøy, hvor det over tid har vært

betydelig boligutbygging og vekst i antall arbeidsplasser. Den 64 år gamle Eigerøy bro framstår som en flaskehals som hemmer videre utvikling. En ny broforbindelse til Eigerøy vil ha stor positiv betydning.

Eigerøy bru ble åpnet i 1951. Før dette var det kun båtforbindelse mellom fastlandet og Eigerøy. Broen gav store muligheter for utvikling av både næringsliv og boligområder, men er ikke dimensjonert for den trafikken som går på riksveien over til Eigerøy i dag. Det er store muligheter for ytterligere utbygging på Eigerøy. På Kaupanes ligger store areal i tilknytning til kai. For å kunne utnytte mulighetene trengs ny bro, alternativt en tunnelforbindelse, dersom det skulle vise seg å være gunstig.

Det er viktig å komme i gang med planleggingen av ny forbindelse til Eigerøy. Man bør få oversikt over kostnaden for å skaffe seg et grunnlag for å bestemme hvilken løsning det skal satses på. Det er helt nødvendig å få på plass en ny adkomst til Eigerøy som er dimensjonert for dagens bruk, men ikke minst også for fremtidig utvikling innen næring og bolig.

Styret i Eigersund næring og havn, som har betydelig virksomhet på Eigerøy ber Eigersund kommune arbeide for å få ny bro til Eigerøy inn i nasjonal transportplan. Dette begrunnes nettopp med at broen frem-

står som en flaskehals for trafikken. Eigersund næring arbeider aktivt for å øke trafikkgrunnlaget på havnen i form av markedsføring og investeringer. Formålet er å styrke konkurransekraften til næringslivet samt å legge til rette for mer gods fra vei til sjø.

Eigersund har en stamnetthavn. Følgelig har veien ut til havna status som riksvei. Det foretas betydelige investeringer i havnen både offentlig og privat. Eigerøy bro fremstår i stadig sterkere grad som den begrensede faktor for utviklingen av havnen. Broen er for smal for en moderne samferdsel. Resultatet er trafikkfarlige situasjoner, betydelige køer og liten effektivitet for næringslivet. Følgelig er det behov for en ny bro med betydelig større kapasitet.

Svar:

Jeg er kjent med at dagens bru har klare svakheter mht. fremkommelighet og trafiksikkerhet og at dette kan være begrensende for utvikling av havneområdet. I følge Statens vegvesen vil mulige løsninger for en ny forbindelse til Eigerøya, inkl. kostnadsanslag, bli utredet slik at tiltak kan vurderes nærmere i forbindelse med Nasjonal transportplan 2018-2029.

SPØRSMÅL NR. 1330

Innlevert 20. august 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 27. august 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Utbyggelsesplanene av Borg Havn i Fredrikstad innebærer at mengder med giftstoffer i elve- og havbunnen skal mudres opp og deponeres i land- og havdeponi. Nasjonale naturinteresser som blant annet Ytre Hvaler Nasjonal park vil være berørt av dette.

Kan statsråden garantere at planene ikke vil gå utover nasjonale og internasjonale forpliktelser om stans i tap av biologisk mangfold, og hva er formålet med reservat og nasjonalparker, dersom statusen ikke skal forhindre miljøskadelige inngrep i naturen?»

BEGRUNNELSE:

Kystverket søker om tillatelse etter forurensningsloven og forurensningsforskriften § 22-6 til å mudre og sprengne i innseilingen til Borg havn i Fredrikstad og å deponere massene i sjø (prosjekt Borg 1 og Borg 2, 2013/2348, Miljødirektoratet).

Det er fra flere hold (blant andre Naturvernforbundet og Fredrikstad Seafood) reist bekymring om utbyggelsesplanene av Borg Havn i Fredrikstad. Tiltaket omfatter mudring av ca. 2,75 millioner kubikkmeter (m3) løsmasser og sprengning av ca. 250.000 m3 fjell. Mudring skal gjennomføres like inntil Øra naturreservat samt at det skal sprenges bort skjær like inntil Kvernskjær hummerreservat og gjøres direkte inngrep i Ytre Hvaler Nasjonalpark. Forurensede masser i tilstandsklasse IV og V vil bli levert til godkjent deponi på land. Dette utgjør ca. 465.000 m3, mens mindre forurensede masser skal dumpes i sjødeponi hvor det er to alternativer; Møkkalasset eller Svaaleskjær.

Mudring og deponering vil medføre spredning av partikler og miljøgifter og kan påvirke naturmangfold, friluftsliv og fiske i den perioden tiltaket gjennomføres. Bunnsedimentene inneholder mengder med kvikksølv, TBT og PCB blant andre giftstoffer. Dette er giftstoffer som vil påvirke naturen rundt områdene hvor inngrepet skjer. Resultatet av spredningsmodellering utført

av SINTEF viser at partikkelspredning fra tiltaket kan gi økt sedimentasjon i nærliggende områder.

Det ligger hele syv vernede områder i nærheten av utbyggingssonene. Disse er Fuglevikbukta naturreservat, Øra naturreservat, Gåseskjæra fuglefredningsområde, Nordre Fugleskjær biotopvernområde, Store Møkkalasset biotopvernområde, Kværnskjær hummerreservat og Ytre Hvaler Nasjonalpark. Disse biologisk og økologisk viktige områdene vil uten tvil bli påvirket av prosjektet.

Øra naturreservat har status som Ramsar-område, noe som innebærer at reservatet omfattes av en internasjonal konvensjon om vern av særlig viktige våtmarker. Store Møkkalasset biotopvernområde ligger på sin side mindre enn 1 km unna Møkkalasset sjødeponi. I Ytre Hvaler Nasjonalpark er det søkt om å sprengte vekk en grunne (Nordre Kvern skjær) ikke langt fra Kvern skjær hummerreservat.

Oppstart av mudringen planlegges sommer/ høst 2016. Kystverket søker om tillatelse til å opprettholde anleggsaktiviteten også i perioden 15. mai til 15. september, en periode hvor Miljødirektoratet på generelt

grunnlag anbefaler forbud mot mudring og deponering. Arbeidene er antatt å ha en varighet på to år, men dette forutsetter 24 timers drift året rundt.

Svar:

Kystverket har søkt Miljødirektoratet om tillatelse etter forurensningsloven og forurensningsforskriften til å mudre og sprengte innseilingen til Borg Havn. Kystverket har også søkt om å deponere deler av massene i sjøen. Søknaden er nå på høring. Miljødirektoratet vil etter høringen vurdere og ta stiling til søknaden om utslippstillatelse. Søknader om tillatelse etter forurensningsloven vurderes grundig, og naturmangfoldsloven og vannforskriften vil bli vurdert i den forbindelse.

Klima- og miljødepartementet viser for øvrig til at Miljødirektoratet nå har saken til behandling, og at departementet vil være klageinstans for eventuelle klager på Miljødirektoratets vedtak. Av hensyn til ryddighet i saksbehandlingen kan jeg derfor ikke uttale meg nærmere om saken nå.

SPØRSMÅL NR. 1331

Innlevert 21. august 2015 av stortingsrepresentant Hadia Tajik

Besvart 3. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Ifølge Aftenposten meiner Sjef PST at landet har fått en ny normalsituasjon med eit auka trugselbilete. Justisministaren seier derimot at væpninga av politiet ikkje er en ny normalsituasjon, men midlertidig.

Kvifor har justisministeren og PST-sjefen ulik oppfatning av kva som er normalsituasjonen?»

GRUNNGJEVING:

Sitatet frå sjef PST i Aftenposten 19.08.15 er «Vi ser nå ikke utviklingstrekk som endrer på det som er blitt normalbildet».

Svar:

Som Aftenposten skriver mener sjef PST at det nå er et skjerpet trusselbilde som kan vedvare over tid. Jeg kan vanskelig se at det foreligger uenighet mellom meg og Sjef PST på dette området. I så henseende viser jeg til at trusselvurderingen som utløste behovet for midlertidig bevæpning i fjor høst så omlag 12 måneder frem

i tid. Endringer i trusselbildet kan inntre raskt, både i positiv og negativ retning.

Trusselbildet er ett av to hovedmomenter i vurderingen av behovet for midlertidig bevæpning. Det andre hovedmomentet er hvilke risikoreduserende tiltak som kan gjennomføres for å redusere den trusselen som fremkommer i PSTs vurderinger. Det kan være tiltak som objektsikring, beredskapsrutiner, vaktordninger, etterretning mv.

Det er Politidirektoratet som vurderer trusselbildet og iverksetter nødvendige tiltak for å møte trusselen. På bakgrunn av dagens trusselbilde, har alle politidistrikter utarbeidet ROS-analyser som viser distriktets risiko og sårbarhet i forhold til det gjeldende trusselbildet. Slike ROS-analyser er egnede verktøy for å vurdere alternative risikoreduserende tiltak, herunder tiltak som kan redusere behovet for den midlertidige bevæpningen. Etter gjennomføringen av analysen i alle landets politidistrikt og ett særorgan, anbefalte samtlige politimestere at den midlertidige bevæpningen forlenges, fordi det ikke ble funnet risikoreduserende tiltak som kunne erstatte den midlertidige bevæpningen.

I den situasjonen vi nå er inne i, mener jeg at det ville være uforsvarlig ikke å forlenge samtykket til den midlertidige bevæpningen.

Det skal imidlertid fortløpende vurderes risikoreduserende tiltak som kan bidra til å redusere behovet for midlertidig bevæpning. Politidirektoratet utreder nå, på oppdrag fra departementet, bruk av elektrosjokkvåpen som et mulig risikoreduserende tiltak.

Det er Politidirektoratet som vurderer summen av risikoreduserende tiltak opp mot trusselbildet og vurderer det faglige behovet for midlertidig bevæpning. En slik gjennomgang gjøres om lag hver åttende uke. Det er denne faglige anbefalingen, sammen med trusselvurderingen, som er grunnlaget for departementets

vurdering av om det skal gis forlengelse av midlertidig bevæpning, dersom Politidirektoratet søker om det.

Politidirektoratet er bedt om å løpende vurdere kompenserende tiltak for å redusere behovet for bevæpning. Politidirektoratet har fastsatt retningslinjer for hvilke oppdrag som kan utføres ubevæpnet, men det er politimesterens ansvar å gjennomføre dette i eget politidistrikt.

Selv om den midlertidige bevæpningen er opprettholdt i lang tid, vil jeg understreke at den er midlertidig. Samtidig vil jeg understreke at det er viktig at politiet har de verktøy som er nødvendig for å sikre borgernes og innsatspersonellens trygghet.

SPØRSMÅL NR. 1332

Innlevert 21. august 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 31. august 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

«Eg viser til artikkelen “Slik hjelper myndighetene mennesker uten lovlig opphold til å få jobb og trygderettigheter” publisert på TV2.no 28. juli 2015. I inngangen står det: “Utlendinger uten lovlig opphold bruker skattekort som smutthull for å få seg bankkonto og trygderettigheter.”

Kan statsråden med det overordna ansvaret for IKT- og forvaltningspolitikk garantera at denne og tilsvarende systemfeil som kjem av manglande samsnaking mellom ulike offentlege etatar blir retta opp innan året er omme?»

GRUNNGJEVING:

Systemfeilen som TV2 omtalar utgjør ein alvorleg brest i bolverket mot ulovleg innvandring til kongeriket. Det er særskild uheldig at den einaste handa til styresmaktene ikkje veit kva den andre gjer. Norske lover fastsett av Stortinget blir slik undergreve av den utøvande makta. Det påkrevjer regjeringa eit stort ansvar å retta opp slike systemfeil.

Svar:

Denne saka syner kor viktig arbeidet med informasjonsforvaltning er. Det er viktig med god informasjonsforvaltning internt i etatane, og det er viktig med gode rammer og rutinar for utveksling etatane i mellom. KMD jobbar med dei naudsynte rammevilkåra

for informasjonsforvaltning. Det er likevel viktig å peike på at ansvaret for oppfølginga av dette ligg under dei respektive departementa. KMD vil i si rolle som samordningsdepartement sjå på korleis ein best kan handsame dei felles utfordringane ved informasjonsforvaltning.

I saka representanten viser til, er det Skatteetaten som har myndighetsansvar for å ferde ut skattekort. Finansdepartementet har lagt til grunn at det er ein uheldig praksis at arbeids- og opphaldsløyve ikkje vert kontrollert før ein ferdar ut skattekort. Difor oppmoda departementet i eit brev til Skattedirektoratet av 29. juli 2015 at Skattedirektoratet i samarbeid med UDI går gjennom rutinane for kontroll av arbeids- og opphaldsløyve ved utferding av skattekort.

Det er i utgangspunktet ingen føresetnad i skattelova for at ei lønnsinntekt skal vere lovleg opptent for å vere skattepliktig. Det betyr at ei inntekt opptent av ein person utan gyldig arbeidsløyve, er skattepliktig til Noreg.

Finansdepartementet kan i forskrift gi nærare reglar til utfylling av skattebetalingslova sine reglar om skattekort. Forskriftsmyndigheita er delegert til Skattedirektoratet. Skattedirektoratet tar sikte på å endre skattebetalingsforskrifta slik at det blir eit vilkår for å få utskrive skattekort at skattytar har gyldig opphalds- og arbeidsløyve.

Utlendingsdirektoratet utviklar òg ei løysning som skal gi betre utveksling av opplysningar mellom UDI og Skatteetaten om opphaldsstatus. Den nye løysinga skal etter planen vere på plass hausten 2015. Skatteetaten

taten skal då kunne undersøkje om skattytar har gyldig opphalds- og arbeidsløyve på ein enklare og sikrare måte før etaten skriv ut skattekort. Samstundes som dette arbeidet vert slutført, vil Skatteetaten innføre kravet om at ein person må ha gyldig opphalds- og arbeidsløyve for at dei skal kunne få utskrive eit skattekort.

Samhandling mellom offentlege etatar på IT-området er komplekst, og det vil til ei kvar tid vere utfordringar av teknisk, juridisk og forvaltningsmessig karakter som fører til risiko for systemsvikt. Likevel er dette eit område som vert prioritert høgt, og vi jobbar systematisk for å redusere risikoen for systemsvikt.

SPØRSMÅL NR. 1333

Innlevert 21. august 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 28. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Mener statsråden at det er i tråd med Grunnloven § 106 og gjeldende menneskerettigheter at norske borgere domfelt i Norge blir sendt til Nederland mot sin vilje for å sone fengselsstraffen?»

BEGRUNNELSE:

Å sende norske statsborgere til soning i utlandet mot deres vilje har blitt problematisert av blant annet Advokatforeningen, som har pekt på at det er i strid med Grunnloven å utvise norske borgere fra landet. I flere medieoppslag i det siste har det kommet frem at stortingsrepresentanter fra regjeringspartiene og medlemmer av regjeringen har ment at det er helt greit å tvangssende noen ut av landet dersom det ikke er tilstrekkelig mange som reiser frivillig til soning i Nederland. Mens Senterpartiet har understreket hvor viktig det er å opprette flere soningsplasser i Norge, og også pekt på løsninger som har kunnet fungere på kort sikt, har Regjeringen brukt tiden de siste to årene på å forberede utsendelse av fanger til Nederland.

I forbindelse med Stortingets behandling av Meld. St. 12 (2014 - 2015) avga justiskomiteens flertall følgende merknader som understreker at overføring til soning i Nederland som hovedregel skal være frivillig.

Flertallet mener på denne bakgrunn at soning i Nederland som hovedregel skal forbeholdes utenlandske statsborgere, og at soningsoverføring for norske borgere i hovedsak skal baseres på frivillighet. Flertallet understreker at soningsoverføring av norske borgere i minst mulig grad skal gjennomføres ved bruk av tvang. Flertallet forutsetter at ufrivillig soning i Nederland, er avklart lovmessig.

Flertallet viser til at departementet allerede har varslet mer aktivisering, utvidet telefon tid, bruk av Skype og en mer fleksibel besøksordning som kan bi-

dra til at flere velger å gjennomføre soningen i Nederland på frivillig basis. Flertallet oppfordrer regjeringen til å gjøre frivillig soning i Nederland mer attraktivt for norske borgere gjennom å forskriftsfeste ytterligere kompenserende tiltak. Flertallet ser viktigheten av å finne ordninger som tilrettelegger for besøk fra fangenes pårørende, og regjeringen oppfordres til å finne gode løsninger som minimerer utfordringene for denne gruppen.

Statsråden bør avklare om han mener komiteeflertallet sin «frivillighetslinje» skal legges til grunn eller ikke.

Svar:

Representanten Klinge viser til at Advokatforeningen har reist spørsmål om forholdet til Grunnloven i forbindelse med eventuell tvangsmessig overføring til soning i Nederland. I forbindelse med utarbeidelsen av straffegjennomføringsloven § 1 a som gir hjemmel til straffegjennomføring i annen stat som Norge har inngått avtale med, ble spørsmålet om utvisning og overføring uten innsattes samtykke vurdert. Jeg viser her til s. 12 i Prop. 92 LS (2014-2015) om at overføring i tråd med avtalen om leie av fengelskapasitet i Nederland ikke kan anses som utvisning i Grunnlovens eller EMKs forstand. Det sentrale elementet ved en utvisning er at enhver tillatelse til opphold opphører, og at den utviste nektes innreise i Norge. Overføring til et fengsel i Nederland har ingen konsekvenser for den innsattes rett til opphold i Norge, og personen vil etter endt soning stå fritt til å returnere til riket. Videre vil den innsatte under straffegjennomføring i Nederland være under norsk jurisdiksjon.

Det lovmessig er således avklart og overføringer av både norske og utenlandske innsatte til Nederland kan skje uten samtykke fra den enkelte.

Representanten Klinge viser også til uttalelse fra Justiskomiteens flertall i Innst. 305 S (2014-2015) om at «...soningsoverføring for norske borgere skal baseres på frivillighet».

Det er et mål for meg at så mange som mulig overføres frivillig til soning i Nederland jf. også merknaden fra Stortingets flertall. Jeg vil samtidig understreke at det er kriminalomsorgen som bestemmer hvor innsatte skal gjennomføre straffen, enten de er norske eller utenlandske borgere. Overføring til Nederland skjer på

samme grunnlag som for overføring mellom fengsler i Norge og samtykke fra den innsatte er ikke en forutsetning.

Norgerhaven fengsel har et godt tilbud til de innsatte. Kriminalomsorgen har også iverksatt tiltak for å gjøre soning i Nederland til et attraktivt alternativ. De er også ferd med å etablere samarbeid med frivillige organisasjoner i den hensikt å finne gode løsninger som kan minimere ulike utfordringer for innsatte som blir overført.

SPØRSMÅL NR. 1334

Innlevert 21. august 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 27. august 2015 av fiskeriminister Elisabeth Aspaker

Spørsmål:

«I år meldes det om svært lave fangster under makrellfisket utenfor Sogn og Fjordane. Det mistenkes sterkt at seismikk og leting etter olje er årsaken ettersom seismikkskytingen i området fortsatte tross for Fiskeri direktoratets (FD) fraråding og anmodninger om å stoppe.

Hvordan vil statsråden sikre at fremtidig sesongfiske ikke forstyrres av seismikk, vil Statsråden ta til orde for et forbud mot seismikk i fiskeperioden, og vil statsråden arbeide for at et slikt forbud håndheves av FD?»

BEGRUNNELSE:

Fiske har formet Norge som nasjon og er grunnen til at vi har bosetning langs hele kysten. I Måløy i Sogn og Fjordane samles det hvert år fiskere fra hele landet for å dorgefiske etter makrell. I år har seismikkaktiviteter i området utvilsomt skremt vekk fisken og endret fiskens atferd slik at den ikke samler seg i stim men opptrer mer spredt. Dette fører til at det blir langt vanskeligere å dorgefiske.

Fiske er en fornybar ressurs og verdiskapningen herfra er viktig for lokalsamfunnene og Norge. I motsetning til oljeindustrien er fiskerinæringen en fornybar næring som utvilsomt vil være med på å opprettholde norsk økonomi og bosetningsmønster i overskuelig framtid. Leting etter nye oljeforekomster på bekostning av sesongbetont fiske fremstår en forvaltning basert på kortsiktig tankegang. Det vil ta lang tid før eventuelle nye oljeforekomster vil kunne bidra til verdiskaping, og det er omstridt om nye oljefelt kan igangsettes etter 2030 uten at det kommer i strid med vedtatte klima-

mål. Det fremstår som helt feil prioritering når leting etter mulige fremtidige oljeressurser med en usikker verdiskapning om 20-30 år, skal gå på bekostning av sesongbetont fiske og pågående næringsaktivitet. I det minste burde det vært mulig å følge rådene fra fagdirektoratet om å utsette seismikkskytingen.

Et enkelt og lett gjennomførbart tiltak i dette tilfellet er å forby all seismikkskyting i områder der vi vet at det tradisjonelt har vært mye makrell fra og med 15. juli og til makrellfisket er over. Dette bør gjøres allerede fra og med neste år og vil føre til at det er mulig for begge næringer å eksistere samtidig. I år holdt seismikkskytingen på selv etter gjentatte råd om stopp fra Fiskeridirektoratet. Dolphin Geophysical AS stoppet ikke seismikkskytingen før 18. august kl. 19:29 etter av pålegg fra Oljedirektoratet, som følger av råd fra Fiskeridirektoratet om umiddelbar stopp. Dette reiser tvil om Oljedirektoratet alene er rette instans til å håndheve aktivitet som går utover fiske. Dersom Fiskeridirektoratet hadde kunnet håndheve tillatelsen for når det kan skytes med seismikk, ville dette skjedd på grunnlag av kunnskap om fiske og fiskens vandremønstre, ikke oljenæringens behov for letevirksomhet. Det har vært kommet til enigheter mellom oljenæringen og fiskerinæringen angående seismikk før, men nå har tydeligvis konflikten blusset opp igjen. I dette tilfellet har bare oljeindustrien overlevelsessevne, mens flere makrellfiskere mister en vesentlig del av sin årsinntekt grunnet dette.

Svar:

Petroleumsnæringen og fiskerinæringen er to viktige næringer for Norge. Begge næringene skaper store

økonomiske verdier og mange arbeidsplasser. Helt fra petroleumsvirksomheten i Norge startet på slutten av 1960-tallet, har det vært et viktig mål for myndighetene å sikre god sameksistens, der begge næringer kan utøve sin virksomhet. Respekt for hverandres arbeid og retten til å arbeide på norsk sokkel er en forutsetning for godt samarbeid. Sameksistens innebærer at begge næringene tilpasser seg hverandre, og erfaringene viser at fiskeri- og petroleumsvirksomheten kan leve side om side på havet. Det har ikke vært uten problemer, men man har i de aller fleste situasjoner kommet frem til minnelige løsninger. Aktørene i næringene har etablert flere arenaer for systematisk dialog.

De siste årene har omfanget av seismiske undersøkelser på norsk sokkel økt. Økt seismikkomfang har også ført til flere tilfeller av interessekonflikter mellom fiskerifartøy og seismikkfartøy. Myndighetene har derfor gjennomført flere endringer i regelverket for å bedre sameksistensen på havet. Det er innført krav om sporing av seismikkfartøy, krav om fiskerikyndig om bord på seismikkfartøy, og også tids- og områdebegrensninger for innsamling av seismiske data. Likevel ser vi at seismikkundersøkelser til tider vil kunne påføre fiskere ulemper. Petroleumsloven har derfor særlige regler om erstatning til norske fiskere for økonomisk tap som følger av bl.a. seismikkinnsamlinger.

Petroleumsvirksomhet skal foregå på en forsvarlig måte, og i sameksistens med andre næringer. Dette er et viktig og overordnet forsvarlighetskrav som er lovfestet i petroleumsloven. Med hensyn til fiskerinæringen betyr dette at rettighetshaver i forkant av en seismisk undersøkelse må ta stilling til om undersøkelsen kunne vært foretatt på et annet sted, til en annen tid eller på en annen måte som ville vært bedre for fiskerne, uten at dette vil ha for vesentlige praktiske eller økonomiske konsekvenser for rettighetshaver. Det er viktig at rettighetshaver synliggjør og dokumenterer at de har gjort slike vurderinger.

I tillegg anbefaler norske myndigheter og fiskeri- og petroleumsnæringens bransjeorganisasjoner at planleggingen av seismikkinnsamling starter tidlig for å unngå konflikter, gjerne året i forveien. Videre har både Norsk olje og gass og regjeringen utgitt henholdsvis retningslinjer og en veileder for sameksistens mellom fiskerinæringen og petroleumsindustrien ved seismiske undersøkelser. Myndighetene forutsetter at petroleumsindustrien følger retningslinjene lojalt.

Det kan imidlertid ikke forventes at alle seismikkinnsamlinger bare skal foregå i perioder med lite fiskeriaktivitet. Værforhold og tidsbegrensninger på grunn av for eksempel gyting og gytevandring kan gjøre at rettighetshaver har en svært begrenset tidsperiode til å gjennomføre undersøkelsene på, og således må gjennomføre undersøkelsene selv om det er vesentlig fiskeriaktivitet i området. I tillegg er det vanskelig å si med sikkerhet når og hvor innsiget av fisk vil inntreffe neste år.

Hva gjelder situasjoner hvor Oljedirektoratet og Fiskeridirektoratet blir uenige om en undersøkelse bør gjennomføres som innmeldt eller ikke, så har myndighetene blitt enige om retningslinjer for å sikre en helhetlig vurdering av slike saker, samt en rask avklaring. Retningslinjene legger til rette for at sakene løftes til direktørnivå hos direktoratene, og dersom det heller ikke der oppnås enighet, skal Oljedirektoratet løfte saken til OED for avgjørelse i samråd med NFD. NFD og OED legger til grunn at direktoratene gjør sitt ytterste for å avklare uenighet på direktoratsnivå, og at det bare unntaksvis er behov for å løfte sakene til departementsnivå. Dette er en ordning som etter min mening fungerer godt.

Avslutningsvis vil jeg også peke på at oppstart av makrellfiske er noe som varierer i stor grad fra år til år, og at innsiget av makrell i år har vært sent.

SPØRSMÅL NR. 1335

Innlevert 21. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 31. august 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

«Debatten om kommunereform er blitt sentral i valgkampen. Spørsmålet om tvang er en del av debatten.

I hvilke situasjoner ser statsråden for seg at tvang kan brukes?»

BEGRUNNELSE:

Fra partiene som åpner for tvang, H, Frp, KrF, V og Ap, er det gitt en rekke utsagn om når tvang kan bli aktuelt. Disse er til del sprikende, forbeholdne og utvider seg over tid.

Det fremstår uklart om tvang kun kan brukes mot små kommuner eller også mot motvillige store kommuner.

Det er uklart om kommunen som sier nei må ha en slik beliggenhet at den fysisk hindrer en sammenslåing mellom andre kommuner.

På aftenbladet.no 19. august bruker KrFs kommunalpolitiske talsperson Toskedal uttrykk som “åpenbare og hensiktsmessige grunner” som argument for tvangssammenslåing.

Svar:

Da Stortinget behandlet meldingsdelen i kommuneproposisjonen 2015 (Prop. 95 S (2013-2014)) sa flertallet i kommunal- og forvaltningskomiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, at:

“[d]ersom kommuner etter en helhetlig vurdering og etter å ha innhentet synspunkter fra sine innbyggere konkluderer med at sammenslåing ikke er aktuelt på det nåværende tidspunkt, er dette en konklusjon flertallet mener må respekteres. Unntak fra dette frivillighetsprinsippet vil likevel kunne være aktuelt i helt spesielle situasjoner der enkeltkommuner ikke må kunne stanse endringer som er hensiktsmessige ut fra regionale hensyn”.

Medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, operasjonaliserte dette ved å vise til

“[...] at ett eksempel på et slikt unntak kan være en situasjon der tre kommuner i en region støtter en sammenslåing, mens den fjerde kommunen sier nei.”

Det er disse flertallsuttalelsene jeg og regjeringen legger til grunn i kommunereformen.

SPØRSMÅL NR. 1336

Innlevert 21. august 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 27. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Viser til at det er ulike aldersgrenser for opphør av drosjeløyve og kor lenge ein køyresetel er gyldig, jf. høvesvis yrkestransportforskrifta § 52 og yrkestransportlova § 37 a. Berre sjølvstendig næringsdrivande kan disponera drosjeløyve.

Kvifor er ikkje aldersgrensene som vist til ovanfor like?»

Svar:

Aldersgrensa for å ha drosjeløyve er 70 år etter § 9, andre ledd i yrkestransportlova. Ordninga med aldersgrense for drosjeløyve må sjåast i samanheng med at slike løyve er behovsprøvt.

Det er såleis løyvestyresmakta som fastset talet på slike løyver i løyvedistriktet. Som følgje av behovsprøvinga skal ledige drosjeløyve lysast ut og søkjarane vil såleis vere konkurrentar om det same løyvet. Etter regelverket skal søkjarane rangerast etter kor lang tid dei har vore heiltidssjåfør på drosje i løyvedistriktet.

Høvet til sjølv å kunne få løyve er oppfatta som eit insentiv for å ta arbeid som drosjesjåfør. Rekruttering av sjåførar er viktig for å sikre publikum eit godt drosjetilbod. Så lenge drosjeløyve er behovsprøvt og løyva ikkje er tidsavgrensa, er difor aldersgrensa eit element som fører til sirkulasjon av løyva. Heving eller fjerning av aldersgrensene innafor gjeldande løyvesystem, vil følgjeleg gjere vegen til eige løyve lengre for sjåførar som vil satse på sjåføryrket.

Ordninga med krav til køyresetel for sjåfør i offentlig persontransport skal vareta andre omsyn, nemleg å sikre brukarane av offentlig transport ein trygg og sikker transport. Bakgrunnen for heving av aldersgrensa for køyresetel frå 70 til 75 år, var at den generelle helsestilstanden for den eldre delen av befolkninga var blitt betre slik at helsestyresmaktene fann det forsvarleg å kunne heve aldersgrensa.

Departementet arbeider med ein gjennomgang av drosjereguleringa, men det er for tidleg å seie om dette vil kunne gi endringar i aldersgrensa for løyve.

SPØRSMÅL NR. 1337**Innlevert 21. august 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 4. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Er helseministeren enig i at “Hospitals in a changing Europe” oppgir at økonomiske fordeler stort sett er oppbrukt etter 100-200 senger i et sykehus, at studien her referer til USA og Storbritannia, samt at rapporten ikke oppgir noen positiv konklusiv effekt av volum på kvalitet?»

BEGRUNNELSE:

I svar til undertegnende 05.06.2015 skriver Helseministeren:

“European Observatory on Health Systems and Policies ga i 2002 ut rapporten “Hospitals in a changing Europe”. Rapporten gjør en kunnskapsoppsummering av forholdet mellom sykehusstørrelse, driftsøkonomi og kvalitet, og sier at internasjonal litteratur konkluderer med at minimumsstørrelsen på et generelt akutt sykehus bør være 200 senger. I Norge er det i dag 2,1 senger pr 1000 innbyggere. Dvs. at et sykehus på 200 senger tilsvarer et opptaksområde på omtrent 100 000.”

Går en til kilden statsråden oppgir er det rimelig klart at tallet 200 senger for akutt sykehus viser til effekt på økonomi og ikke kvalitet (s.101-110)

Rapporten tar også forbehold om at 200 senger referer til sykehusorganiseringen i Storbritannia og USA og ikke uten videre kan generaliseres (s. 104) og at det ikke finnes forskningsbaserte bevis for at små sykehus ikke kan være kostnadseffektive og levere gode tjenester for pasientene (s. 114). Det oppgis ingen positiv konklusiv effekt av volum på kvalitet- heller motsatt. En rekke eksempler og studier trekkes frem.

Svar:

Det foreligger få vitenskapelige studier som sammenlikner akutt sykehus av ulik størrelse. Rapporten

“Hospitals in a changing Europe” (2002) fra WHO/ European Observatory har et kapittel med tittelen “Are bigger hospitals better?” I kapittelet oppsummeres tilgjengelig kunnskap om fordeler og ulemper med større og mindre sykehus. Forfatteren konkluderer, slik representanten Toppe påpeker, med at stordriftsfordelene er oppbrukt når sengetallet i sykehus overstiger 100-200. Forfatteren viser imidlertid til litteratur som antyder at et generelt akutt sykehus bør ha minimum 200 senger. Tallet baserer seg hovedsakelig på studier fra USA og Storbritannia. Vurderingen er ikke begrunnet driftsøkonomisk, men er en helhetsvurdering av hva som må være minstekrav til bemanning og utstyr for å kunne tilby den kjernen av komplementære tjenester som karakteriserer et generelt akutt sykehus.

Når det gjelder forholdet mellom pasientvolum og kvalitet i pasientbehandlingen, viser forfatteren til studier gjort før 2002, og konkluderer med at pasientvolum er en for grov indikator til at den alene kan brukes som grunnlag for å planlegge sykehus tjenester. På dette området kommer det imidlertid stadig ny kunnskap. Jeg har derfor bedt Kunnskapssenteret om en oppsummering av tilgjengelig kunnskap om forholdet mellom pasientvolum og kvalitet i forbindelse med arbeidet med Nasjonal helse- og sykehusplan. I sin oppsummering sier Kunnskapssenteret:

“Samlet sett foreligger flere oppdaterte systematiske oversikter på dette feltet (2010-2014). Resultatene ser gjennomgående ut til å være at en finner en ganske overbevisende sammenheng mellom volum og kvalitet (ofte målt som overlevelse).”

Det er imidlertid, ifølge Kunnskapssenteret, vanskelig å være sikker på om dette bare er en effekt av pasientvolum. I ulik grad er det i disse studiene korrigert for forhold som pasientsammensetning, antall kirurger, kirurgens erfaring og år i praksis, størrelse på sykehus etc.

SPØRSMÅL NR. 1338**Innlevert 21. august 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 4. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan helseministeren redegjøre for hva slags beleggsprosent helseforetakene planlegger for i alle sykehus som er under planlegging i Norge, eksempelvis sykehusutredningene for Innlandet, Nordmøre og Romsdal, Stavanger, OUS, Finnmarksykehuset?»

BEGRUNNELSE:

Gjennomsnittsbelegget i norske sykehus er over 90 prosent. Det er godt over internasjonalt anbefalte øvre grenser for forsvarlighet. I England er grensen for forsvarlighet satt til 85 %. En ny tysk undersøkelse viser at når pasientbelegget blir over 92,5 prosent øker dødeligheten signifikant. I svar på skiftelig spørsmål fra undertegnende 19.02.2015 oppga ministeren at Østfoldsykehuset planlegges for 90 %.

Svar:

For planlegging av kapasitetsbehov i sykehusbygg er det utarbeidet "Ny fremskrivingsmodell for aktivitet og kapasitetsbehov i sykehus". Fremskrivingsmodellen for planlegging av sykehus er utviklet av SINTEF på vegne av Kompetansenettverk for sykehusplanlegging og forvaltes og vedlikeholdes fra 2015 av Sykehusbygg HF.

Det er videre utarbeidet egen veileder for hvordan modellen skal brukes. Beleggsprosenten er knyttet til en rekke behandlingsforløp basert på kodeverk, avhengig av funksjonene sykehuset under planlegging skal tilby. Dette varierer fra universitetssykehus gjennom store lokalsykehus til mindre lokalsykehus.

Helse Nord opplyser at de legger til grunn en forutsetning om beleggsprosent på 80-85 % for prosjekter som de har planlagt de siste årene. Helse Midt-Norge opplyser at det vil bli planlagt for en beleggsprosent på 85 % for nytt sykehus i Nordmøre og Romsdal. Også i Helse Vest planlegger alle foretakene med en beleggsprosent på 85 % for somatiske senger. I Helse Fonna HF planlegges det i tillegg med 90 % belegg innen voksenpsykiatri, 80 % i observasjonsposter og 70 % for barneavdelinger. Helse Sør-Øst har et styrevedtak som tilsier: Ved planlegging og godkjenning av utbyggingsprosjekter beholdes høy utnyttelsesgrad som grunnforutsetning. Høy utnyttelsesgrad er her definert som utnyttelsesgrad på 90 % for normalsenger, 80 %

for observasjonsplasser og 75 % for pasienthotellsenger.

Utnyttelsesgrader for senger i normalsengeområder som er satt til 85 % tilsvarer fullt belegg i 310 dager pr år, mens 90 % belegg tilsvarer fullt belegg 328 dager i året. En beleggsprosent mindre enn 100 % benyttes for å ta hensyn til noe redusert drift i helger og høytider, og at det er behov for en buffer for variasjoner i belegg.

I normalsengeområder med svært høy andel elektivt innlagte pasienter er belegget i helger og høytider lavt og en vil derfor ligge under et gjennomsnittlig belegg i 85 %. Det samme gjelder for enheter med svært stor variasjoner i øyeblikkelig hjelp og hvor det kreves en større buffer for å unngå mye overbelegg, f.eks. barneavdelinger. Motsatt vil medisinske sengeposter med 70-80 % øyeblikkelig-hjelp kunne holde tilnærmet 100 % belegg. Ulikheter i faktisk belegg kan kompenseres med fleksibel bruk av senger på tvers av avdelinger.

Alle de regionale helseforetakene har over flere år arbeidet med å legge et godt grunnlag for å utvikle riktig kapasitet på spesialisthelsetjenestene i regionen. Planlegging av helsetjenestetilbud og behandlingsskapasitet er en kompleks og krevende oppgave. Likeledes er investeringer i sykehusbygg omfattende og krever lang planlegging, finansiell bærekraft og prioritering. Følsomheten for endring må vurderes, og det må sikres tilstrekkelig fleksibilitet for å håndtere eventuelle endrede forutsetninger. I en situasjon med økende befolkningsvekst og endringer i tilbud og etterspørsel er det viktig å sikre god og effektiv ressursutnyttelse og bidra til riktig prioritering.

Jeg har merket meg at det også i mediebildet benyttes noe ulike definisjoner og begreper, samt at det gjøres sammenligninger på tvers av landegrenser. Ved sammenligning mellom sykehus på tvers av landegrenser bør en i tillegg til å klargjøre definisjoner og begreper, kommentere struktur i det samlede helsetilbudet, herunder kapasitet i primærhelsetjenestetilbudet og status på arbeid med samhandling. Videre er det av betydning hvorvidt rehabiliteringspasienter og langtidsliggere inngår i tjenestetilbudet og statistikkgrunnlaget. Det arbeides nasjonalt, regionalt og i helseforetakene med forbedring av styringsinformasjon og indikatorer.

SPØRSMÅL NR. 1339**Innlevert 24. august 2015 av stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås****Besvart 31. august 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Er det innen dagens regelverk anledning til å benytte resultatene eller resultatutvikling ved nasjonale prøver som element i avlønningen av lærere eller rektorer, anser kunnskapsministeren dette som en egnet måte å bruke resultatene av nasjonale prøver og vil han foreta seg noe overfor kommuner som benytter resultatene fra prøvene i strid med regelverket?»

BEGRUNNELSE:

Utdanningsdirektoratet og datatilsynet sier at nasjonale prøver, kartleggingsprøver og elevundersøkelsen kun kan brukes etter formålet. Skal de brukes på annen måte må det innhentes aktivt samtykke fra foreldre og lærere. I Oslo brukes resultatene på nasjonale prøver, elevundersøkelse og kartleggingsprøver som en del av den lokale lønnsdannelsen for lærere, resultatene brukes som grunnlag for å gi personlige lønnstillegg til rektorer. Dette er ikke i tråd med formålet og aktivt samtykke er ikke innhentet. Saken er omtalt i VG 12. mars 2015. <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/skole-og-utdanning/her-er-de-nye-skjemaene-som-erstat-ter-rektor-kontraktene/a/23413594/>

Svar:

Nasjonale prøver, kartleggingsprøver og Elevundersøkelsen er til for at de ansatte i skolen og myndigheter på ulike nivåer skal få viktig og verdifull informasjon

om opplæringen, utbyttet av opplæringen og skolemiljøet på skoler i Norge. Nasjonale prøver brukes til å vurdere og utvikle elevenes grunnleggende ferdigheter i lesing, regning og i faget engelsk. Resultatene skal brukes til kvalitetsutvikling både av skoler og skoleeiere og som en del av grunnlaget for nasjonal utdanningspolitikk. De nasjonale prøvene gir likevel bare et begrenset bilde av elevenes ferdigheter og kompetanse. Resultatene må derfor ses i sammenheng med annen relevant informasjon om den enkelte elev og skole.

Reglene i personopplysningsloven fastslår at informasjonen som samles inn og samlinger av informasjon skal brukes i samsvar med formålet for innsamlingen, jf. personopplysningsloven § 11. Dette innebærer at opplysningene fra nasjonale prøver skal brukes til å kartlegge og vurdere elevenes opplæring, læringsutbytte og grunnleggende ferdigheter.

Det legges ned mye arbeid for å sikre at de nasjonale prøvene virker etter formålet; å vurdere elevenes læring, støtte skoler og lærere i oppfølgingsarbeidet og være en del av grunnlaget for videre utvikling av kvaliteten på opplæringen. De nasjonale prøvene har ikke til formål å vurdere den enkelte lærer eller rektor.

Jeg mener det er både viktig og riktig at resultatene fra nasjonale prøver og Elevundersøkelsen er tema i dialogen mellom skoleeier og de ansatte i skolen, og de ansatte imellom. Blir ikke resultatene diskutert og brukt som en del av grunnlaget for hvordan kvaliteten på opplæringen kan utvikles, oppfyller ikke prøvene sitt formål og skolen mister en viktig mulighet til evaluering og utvikling av opplæringen elevene får.

SPØRSMÅL NR. 1340**Innlevert 24. august 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø****Besvart 27. august 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Hva tenker landbruksministeren om at det blir færre produsenter av tomater som følge av at Coop har kjøpt opp Ica-butikkene, og er ministeren bekymret for hvilke konsekvenser det kan ha for landbrukskommunen Finnøy og fagmiljøet der dersom 7 bønder må legge ned produksjonen?»

BEGRUNNELSE:

Etter at Coop kjøpte opp Ica-butikkene er det gjort kjent at flere tomatbønder i Rogaland, blant annet 7 av 11 tomatbønder på Finnøy, ikke lenger har noen leveringsavtale. Disse bøndene har ingen plass å levere tomatene sine til neste år og risikerer derfor å måtte legge ned driften.

Statsråden har tidligere vært opptatt av makten de store butikkjedene har i markedet og de konsekvensene dette kan få for produsenter og forbrukere. Etter hva jeg har fått opplyst ønsker Coop å benytte seg av de leverandørene de allerede har. Dette kan bety at de eksisterende leverandørene får øke produksjonen, mens de aktuelle bøndene på Finnøy og andre steder i Rogaland må legge ned.

Svar:

Jeg har stor forståelse for at situasjonen nå er krevende for det lokale næringslivet i lys av den problemstillingen representanten Nybø reiser.

Jeg vil likevel peke på at vi må anta at det totale markedet og etterspørselen etter norske tomater i

stor grad vil være upåvirket av de endringene som nå har skjedd på grossist- og detaljistleddet. Det betyr at problemene som representanten beskriver, i stor grad handler om en mulig omfordeling av produksjon mellom produsenter.

Rogaland er langt det største tomatfylket i Norge, og vi kan derfor legge til grunn at det her i nokså stor grad er snakk om en omfordeling mellom tomatprodusenter i Rogaland.

I lys av dette vil jeg nå be Fylkesmannen i Rogaland bidra til en kartlegging av situasjonen og samtidig initiere en dialog med produsenter, grossister og detaljister slik at igangværende tomatproduksjon i minst mulig grad blir skadelidende.

Det bør også være samfunnsøkonomisk fornuftig at gjennomførte investeringer i kompetanse og kapasitet ikke unødig går til spille.

SPØRSMÅL NR. 1341

Innlevert 24. august 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 2. september 2015 av næringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

«Det er lagret over 16 tonn brukt kjernefysisk brensel fordelt på syv lagre i Halden og på Kjeller. Over ti tonn av avfallet er ustabil og har dårlig lagringsbestandighet. Reaktoren på Kjeller og det ustabile avfallet befinner seg i et område med høy befolkningstetthet og kraftig forventet vekst.

Hvilken strategi har statsråden for å håndtere dette avfallet på kort og lang sikt, og vil hun rydde opp i de uklare ansvarsforholdene gjennom å opprette et statlig organ med ansvar for radioaktivt avfall?»

Svar:

Arbeidet med håndtering av radioaktivt avfall og dekommisjonering av de nukleære anleggene i Norge er omfattende og har høy prioritet. Jeg vil i den forbindelse vise til mitt svar på spørsmål nr. 790 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust fra mars i år.

Spørsmålet om håndtering og oppbevaring av brukt reaktorbrensel og annet radioaktivt avfall fra Institutt for energiteknikk (IFE) nukleære virksomhet på Kjeller og i Halden er sist vurdert i en konseptvalgutredning (KVU) som ble overlevert til meg i januar i år. KVUen skal nå kvalitetssikres eksternt gjennom KS1 før regjeringen kan ta stilling til de anbefalte løsningene for langsiktig håndtering og oppbevaring av brukt reaktorbrensel og annet radioaktivt avfall fra IFEs nukleære virksomhet. Spørsmålet vil legges fram for Stortinget for endelig investeringsbeslutning etter den andre kvalitetssikringsfasen, KS2. Disse utredningene er nødvendige for å finne gode og trygge løsninger for håndtering av det ustabile avfallet både på kort og lang sikt.

Når det gjelder spørsmålet om å opprette et statlig organ med ansvar for radioaktivt avfall, må vi ta utgangspunkt i at IFE er en selvstendig stiftelse med ansvar for egen virksomhet. Jeg vil imidlertid vise til min tidligere besvarelse på spørsmål nr. 790, med henvisning til statsbudsjettet for 2015, der det informeres om at departementet utreder et mulig driftsorgan i statlig regi for nasjonal håndtering av brukt kjernebrensel og radioaktivt avfall. Det fremgår der også at regjeringen vil avvente behandling av spørsmålet om etablering av et slikt driftsorgan til etter at KS1 er gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 1342**Innlevert 24. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal****Besvart 27. august 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Når kan Haugaland Vekst IKS forvente et svar på sin henvendelse i brev datert 29.06.15?»

BEGRUNNELSE:

Etter at brevet ble sendt, ble det i muntlig kontakt, svart at det ville bli besvart i løpet av juli måned. Brevet gjelder Haugesund Lufthavn, Karmøy, og omhandler problemstillinger og skisser til mulige løsninger omkring lufthavnens framtid.

Svar:

I brevet ber Haugaland Vekst om at departementet avklarer flere spørsmål knyttet til Haugesund lufthavn. Flere av spørsmålene omhandler kompliserte prinsipielle og/eller juridiske problemstillinger som vi må bruke noe tid på å vurdere. Jeg er opptatt av å legge til rette for å videreutvikle Haugesund lufthavn, og vil besvare brevet så snart som mulig.

SPØRSMÅL NR. 1343**Innlevert 24. august 2015 av stortingsrepresentant Geir Sigbjørn Toskedal****Besvart 31. august 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Ved konvertering av fritidsbolig til bolig, forekommer det at mange av kravene er unødige strenge.

Har det skjedd noen endringer i dette i forbindelse med revidering av plan- og bygningsloven, og ser statsråden behov for endringer med sikte på å ivareta balansen mellom faglig og politiske dokumenterte krav og forenkling?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har mottatt flere henvendelser og spørsmål når det gjelder forenkling av TEK 10 som omhandler konvertering fra fritidsbolig til bolig til ny TEK 15. TEK 10 gjelder primært boliger, men det oppstår flere spørsmål rundt om i kommunene når det gjelder konvertering fra hytte til bolig, noe som særlig er aktuelt i de såkalte «hyttekommunene».

Det må selvsagt være visse krav når hytter skal konverteres, men noen av kravene blir opplevd som urimelige. Det kan for eksempel være krav om skifte av vinduer og andre standarder som ellers er godkjent i andre boliger som kan være av relativt ny alder. Det kan også forekomme ulik praksis i kommunene.

Hvis hyttekonvertering skal vurderes etter TEK 10, kan det bli ganske omfattende. Det må vurderes å skille mellom hva som er vesentlig og uvesentlig.

Hvis en hytte f.eks. er bygget i 2003 etter TEK 7 med godkjent vann, renseanlegg og pipe, burde det kanskje være greit. Hvis det blir for krevende, kan vi risikere at færre søker om omregulering fra hytte til helårshus. Det vil være i motstrid til ønske om bosetting, og vi kan risikere uryddige forhold.

KrF mener det er viktig å finne en god balanse i disse sakene. Hytter må ikke bli en lettvinnt snarvei til helårsbolig, men konvertering må heller ikke bli urimelig vanskelig.

Nedenfor er noen eksempler jeg har fått tilbakemelding på som har vært krevende å oppfylle:

1. Dokumentasjon på hyttas standard (tegninger osv.). Tegninger finnes kanskje ikke.

2. Kost/nytte-vurdering: Oversikt over mangler som kreves endret for å oppfylle TEK 10. Slike avvik skal kostnadsberegnes, og man må vise til «uforholdsmessige kostnader» for å få godkjent en omregulering uten å måtte bygge om hytta. Erfaringen så langt er at flere firmaer sier nei til en slik jobb, ettersom det ofte ikke medfører et konkret byggeoppdrag- men bare lages et papir som tilfredsstiller forskriftene. Jobben blir derfor fort kostbar, om man i det hele tatt får noen til å utføre den.

3. Energirapport: Endel er blitt bedt om å tilleggsdokumentere U-verdiene på alle bygningsmaterialer. Selv om en hytte er bygget i 2003, kan det koste ca. en halv million å få tilfredsstillende U-verdier i hele

bygningen. Å skifte alle vinduene i samme hytte vil fort beløpe seg til rundt 100 000 kroner. Hytta kan allerede ha både varmepumpe og rentbrennende ovn, og har aldri hatt problemer med å holde varmen. Utfra et helhetsperspektiv for både miljø, energibruk, kostnad og ulempe, må samfunnet også regne inn forhold omkring bytting av ruter, destruering og gjenbruk av de gamle vinduene, frakt av materialer etc., i tillegg til kostnadene ved selve jobben.

Jeg vil sette stor pris på å få en faglig og politisk vurdering av dette saksområdet fra regjeringen.

Svar:

Regjeringen har et tydelig mål om at det skal bli rimeligere og enklere å bygge nye boliger. Vi har derfor gjennomført en rekke forenklinger av byggereglene. I forenklingsarbeidet ser vi også på krav som stilles ved arbeid i eksisterende bygningsmasse. Vi har nylig hatt på høring forslag til endringer i regelverket som vil gjøre det enklere for boligeiere å bruke hele boligen sin. Dette omfatter blant annet lemping av en del tekniske krav hvis du skal ta i bruk loft eller kjeller til boligareal. I praksis betyr dette at boligeiere vil slippe å oppfylle blant annet strenge energikrav, krav til tilgjengelighet og planløsning når de tar i bruk kjeller eller loft i egen bolig til for eksempel stue eller arbeidsrom, eller ønsker å leie ut. Endring av krav ved bruksendring til nytt formål har så langt ikke vært en del av regjeringens arbeid med enklere hverdag. Derksom du ønsker å bruke et bygg til et annet formål enn det du opprinnelig fikk tillatelse til, så må du søke om bruksendring. Det følger av plan- og bygningsloven § 31-2 at søknadspliktige tiltak på eksisterende bygg i utgangspunktet skal oppfylle kravene i plan- og bygningslovgivningen. Bruksendring omfattes av dette. Jeg mener det er et hensiktsmessig utgangspunkt at når bygg endrer formål og bruk, må det også gjøres endringer slik at bygget oppfyller samme krav som andre nyetableringer med samme formål. Årsaken er at

ny bruk kan ha en helt annen påvirkning på omgivelsene enn opprinnelig tenkt, for eksempel fordi det blir mer trafikk og endret struktur i nærmiljøet. Ny bruk kan også innebære behov for en ny vurdering av brannsikring og andre forutsetninger i bygget.

Fritidsboliger har en annen og mer begrenset bruk enn boliger, det er derfor noe mindre omfattende krav til fritidsboliger. For eksempel er det unntak i loven fra plikten til å knytte seg til offentlig vann- og avløpsledning. I tillegg er det i byggt teknisk forskrift (TEK10) flere unntak fra tekniske krav for fritidsboliger med en boenhet. Også i tidligere teknisk forskrift var krav til fritidsboliger mindre omfattende enn krav til boliger.

Bruksendring av en fritidsbolig til bolig vil si at det lages en ny bolig, og dette likestilles med annen etablering av ny bolig. Jeg ser i utgangspunktet ikke grunn til at dette skal behandles forskjellig. Det er heller ikke ønskelig å legge til rette for omgåelse der det kan søkes om oppføring av fritidsboliger som så bruksendres til bolig.

Nødvendige endringer som må gjøres for å oppgradere en fritidsbolig til bolig kan medføre store kostnader, på samme måte som det å bygge en ny bolig ellers også vil. Ombygging av eksisterende bygg kan i noen tilfeller medføre urimelig store kostnader, det er derfor gitt en unntaksbestemmelse som muliggjør fritak fra krav ved “uforholdsmessig kostnad”. Jeg mener det er en hensiktsmessig og ryddig innretning at kravene i plan- og bygningslovgivningen i utgangspunktet skal oppfylles ved bruksendring, men at det kan gjøres unntak fra krav som er uforholdsmessig kostnadskrevende etter en konkret vurdering.

Regjeringen har satt i gang en helhetlig gjennomgang av TEK10 for å forbedre og forenkle forskriften. Reduserte krav til nybygg vil også medføre reduserte krav til bruksendring, dette kan bidra til at det i fremtiden vil være lettere å bruke en fritidsbolig til bolig. Det vil være naturlig at de problemstillingene du reiser vurderes i sammenheng med departementets arbeid med forenkling av regelverket.

SPØRSMÅL NR. 1344

Innlevert 24. august 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen

Besvart 31. august 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Vil regjeringen sikre at kommunene fortsatt kan ta ansvar for organiseringen av jaktlag for skadefelling av rovdyr?»

BEGRUNNELSE:

Departementet har ifølge ordførerne i Tana, Nesseby og Sør-Varanger på kort varsel gjort endringer i regelverket for organisering av jakt på rovdyr som har gjort

skade. Disse kommunene har lenge jobbet for å få på plass god lokal organisering for felling av rovdyr som gjør skade. Tidligere fikk kommunene penger til å ta ansvar for jaktlag hvor både kvalitet, sikkerhet og beredskap hadde fokus. Det er en krevende oppgave økonomisk og ressursmessig. De nevnte kommunene har investert mye ressurser med å få satt opp vaktordninger, opplæring, kvalitet og vedlikehold av ferdigheter. De som var med i ordningen måtte søke om å få være med, og det ble stilt krav til ukentlig skytetrening.

Da de kommunale jaktlagene var på plass, ble ifølge de berørte kommunene retningslinjene endret, ved at midler til rovviltforebyggende tiltak ikke lenger kan brukes til administrasjon eller lønn. Ergo vil kommunene ikke lenger ta på seg kostnadene og arbeidet knyttet til dette.

Når kommunene ikke har kommunale jaktlag er det bonden selv som må ta ansvar for å organisere jaktlag, men tilgjengelige midler kan kun brukes til utstyr og ikke til lønn.

Dette har ført til en krevende situasjon i en periode med mye sau som blir tatt av bjørn. For øyeblikket har SNO bidratt med jegere, men for de som er berørt er det viktig å få avklart framtidig organisering og finansiering av skadefelling.

Svar:

Kommunen har ansvaret for administrasjon av de kommunale skadefellingslagene. Dette hører til de ordinære kommunale oppgavene, på lik linje med annen kommunal viltforvaltning.

Dagens regelverk vedrørende midler til å dekke utgifter knyttet til skadefellinger er nedfelt i rovviltforskriften § 9 og § 9a. Disse bestemmelsene med kommentarer gir ikke åpning for å bruke tilskudd til forebyggende og konfliktdempende tiltak for å dekke administrative kostnader i kommunen i forbindelse med kommunale eller interkommunale skadefellinger.

Midler til forebyggende eller konfliktdempende tiltak dekkes av kap 1420, post 73 på Klima- og miljødepartementets budsjett. Basert på størrelsen på søkesummene i rovviltregionen, ser vi at det allerede er stor etterspørsel etter disse midlene. Å utvide denne til andre formål vil kunne redusere muligheten til å nå de mål posten skal dekke i dag.

I rovviltforvaltningen er det viktig at vi bruker midlene mest mulig effektivt og målrettet. Å åpne for at posten kan dekke nye oppgaver og tiltak vil føre til at virkemiddelbruken innenfor posten spres og at vi får dårligere gjennomføringskraft og måloppnåelse i rovviltarbeidet.

Jeg vil derfor ikke foreslå noen endringer i regelverket på dette punktet nå.

SPØRSMÅL NR. 1345

Innlevert 24. august 2015 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 31. august 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Hva er statsrådets vurdering av EU-kommisjonens uttalelse til EFTA-domstolen, og hva er regjeringens posisjon i denne saken videre?»

BEGRUNNELSE:

Fossumkollektivet ble brakt inn for retten ifb. med endring i arbeidsavtaler (medlevertturnus). Tingretten ga i 2013 Fossumkollektivet medhold. Saken er anket, og EFTA-domstolen er v lagmannsretten bedt om en rådgivende uttalelse om lovligheten av de aktuelle turnusene. EU-kommisjonen har kommet med en rådgivende uttalelse i ankers favør. Regjeringsadvokaten har ikke levert skriftlig innlegg til EFTA-domstolen innen fristen gikk ut. Den muntlige behandlingen i EFTA-domstolen er berammet til slutten av september.

Svar:

Medleverforskriften, som trådte i kraft i 2005, er gitt med hjemmel i arbeidsmiljøloven. Den gir adgang til arbeidstidsordninger som avviker fra arbeidsmiljølovens bestemmelser om arbeidstid og hviletid i institusjoner for barn og ungdom med adferds- og rusproblemer. Forskriften åpner for lange sammenhengende arbeidsperioder for de av de ansatte i disse institusjonene som bor og lever sammen med beboerne. Forskriften er begrunnet i beboernes behov for stabil kontakt med de ansatte.

Medleverordninger og medleverforskriften er nylig evaluert av Fafo og Arbeidsforskningsinstituttet på oppdrag fra Arbeids- og sosialdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet. Evalueringen 2014 viste at organisering av arbeidstiden har betydning for ungdommenes vurdering av institusjonen som et hjem.

Medleverordninger bidrar på en positiv måte ved at det er færre voksne å forholde seg til, og bidrar til kontinuitet og stabilitet for barna og ungdommene. Jeg legger derfor stor vekt på å kunne opprettholde særskilte arbeidstidsregler i forskrift som gjør det mulig å videreføre hovedtrekkene i dagens omsorgs- og behandlings-tilbud ved disse institusjonene.

I den aktuelle saken for EFTA-domstolen, som representanten Trettebergstuen viser til, har lagmannsretten bedt om en rådgivende uttalelse om forståelsen av EUs arbeidstidsdirektiv, herunder hvorvidt en konkret medleverordning ved Fossumkollektivet er innenfor direktivets rammer. Vi følger nøye med på denne saken for EFTA-domstolen.

Det er berammet en muntlig høring om saken i EFTA-domstolen 29. september. Ettersom saken gjelder en pågående tvist mellom arbeidsgiver og arbeidstaker for den nasjonale domstolen, er det ikke ønskelig for norske myndigheter å omtale den konkrete tvisten. På bakgrunn av EU-kommisjonens skriftlige innlegg i saken vurderer departementet imidlertid å gi et muntlig innlegg om noen elementer i forskriften generelt. Blant annet gir EU-Kommisjonens innlegg etter departementets vurdering, det hensiktsmessig å kommentere og klargjøre enkelte sider av saken slik at det skal være mulig også i framtiden å praktisere såkalte medleverordninger i barnevernsinstitusjoner.

SPØRSMÅL NR. 1346

Innlevert 24. august 2015 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien

Besvart 31. august 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Mener kunnskapsministeren bibelskoler uten norske elever oppfyller intensjonen i friskoleloven for friskoler med statsstøtte, eventuelt på hvilken måte vil statsråden følge opp disse skolene framover slik at de oppfyller Stortingets intensjon for skoler med statsstøtte?»

BEGRUNNELSE:

Avisen Dagen har de siste dagene hatt en gjennomgang av bibelskolene i Norge. I den sammenheng kom det fram at det er en stor andel utenlandsstudenter ved skolene. Det er flott med vid rekruttering og internasjonalisering, men det har også framkommet at det blant annet ved en skole, kun er utenlandske studenter. Det går også fram av avisen Dagen sitt oppslag at det kan se ut som om au-pairer og enkelte av deres familier ser på bibelskole som et alternativ til å utvide oppholdet sitt i Norge, gå litt på skole og ha deltidsjobb i tillegg. Om bibelskole er en "lovlig" mulighet for å forlenge sitt opphold i landet kan dette undergrave skolene selv og dagens lover og regler for opphold i Norge. I tillegg er det et spørsmål om bibelskoler med kun utenlandske studenter oppfyller Stortingets intensjon for private skoler med statstilskudd.

Svar:

Bibelskolene er godkjent og mottar statstilskudd etter voksenopplæringsloven kap. 4. Dette kapitlet regulerer

såkalte «diverse skoler», og trådte i kraft 1. juli 2010. Det er i dag godkjent 30 skoler etter kap. 4, av disse er det 20 bibelskoler og ti øvrige skoler (kunstskoler, skoler innen musikk og dans mm.).

Voksenopplæringsloven kap. 4 fastsetter at skolene skal ha læreplaner som er på nivået over grunnskolen, og at skolene selv definerer sitt eget faglige og/eller verdimessige grunnlag. Læreplanene godkjennes av departementet (delegert til Utdanningsdirektoratet). Skoler godkjent etter dette kapitlet er undergitt de samme regler om bruken av statstilskudd og skolepenger som skoler godkjent etter friskoleloven. Utdanningsdirektoratet fører tilsyn med kap. 4-skolene for å sikre at de driver i samsvar med lov, forskrifter og fastsatte vilkår.

Bibelskolene skal etter loven være åpne for alle, og inntaket av elever skal foretas etter saklige kriterier. Jeg vil understreke at det ikke er i strid med loven å ta inn utenlandske elever så lenge disse har oppholdstillatelse i Norge. Opplysningene som har kommet frem i det siste om at en del bibelskoler har en stor andel utenlandske elever, kan likevel reise spørsmål ved om skolene fyller Stortingets intensjoner med skoleslaget. På denne bakgrunn vil jeg foreta en gjennomgang av finansieringsordningen og regelverket for disse skolene.

SPØRSMÅL NR. 1347**Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant Ketil Kjenseth****Besvart 4. september 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hvor mange personer har gjennomgått organtransplantasjoner som følge av blåskjellforgiftning sammenlignet med soppforgiftninger i Norge de siste 15 årene, og hva er den prinsipielle begrunnelsen for at det gis betydelig støtte for å sikre mattryggheten til private blåskjellsankere, men ikke til de som plukker sopp?»

BEGRUNNELSE:

I sitt svar på mitt spørsmål vedrørende soppkontroller 24.08.2015, peker statsråd Høie på at det er den enkeltes ansvar å sikre at soppen man spiser ikke er giftig. Det er jeg enig i, og det gjelder på nær sagt alle områder, at hver enkelt har et ansvar for sitt eget liv.

Likevel er det slik at samfunnet stiller opp med råd, veiledning og tiltak på en lang rekke områder, dels fordi vi ønsker et varmere samfunn der ikke alle bare skal være sin egen lykkes smed, og dels fordi forebygging lønner seg samfunnsøkonomisk. Derfor gis det offentlig støtte til blåskjellvarselet for båtfolket, til kontroll av elgkjøtt for eget konsum hos elgjegere i Hedmark, til Røde Kors for å drive fjellredning, til tiltak for å få folk til å slutte å røyke og spise sunnere mat- og en lang rekke andre tiltak, der folk i utgangspunktet har et selvstendig ansvar.

Vi har et offentlig budsjett på nesten 1,2 milliarder til mattrygghet i Norge, og det drives mye fornuftig innsats for forebygging på mange områder i samfunnet.

I Norge har vi et helsevesen betalt av det offentlige, og bare av den grunn er det en selvstendig grunn til at det offentlige også bør legge til rette for at det drives utstrakt forebygging, noe både den nylig fremlagte folkehelsemeldingen og Stortingets behandling understreker.

Undertegnede stiller seg undrende til at statsråden i sitt svar betviler effekten av soppkontrollene, og samtidig berømmer arbeidet. Når 300 kurver med giftig sopp ble sortert ut ved kontroller i fjor, og soppkontrollørene rapporterer, basert på samtaler med kurvenes eiere, at flere helt sikkert ville tatt disse kurvene med seg hjem og spist innholdet, er det grunn til å tro at det er et godt forebyggende tiltak. Selv om noe ikke er dokumentert, så betyr ikke det at det ikke har effekt. Det vil gjelde for mange områder innen forebygging at det er vanskelig å dokumentere effekter.

I 2007 var det en statlig støtte som ble avviklet. I tillegg har det både før og etter 2007 vært noe lokal, tilfeldig økonomisk støtte. Statsråden peker på at

det ikke er soppkontroller over hele landet. Tilbudet er landsomfattende, men finnes ikke på ethvert sted og har vært nedadgående på grunn av manglende ressurser. Norges sopp- og nyttevekstforbund vil imidlertid med en meget beskjeden støtte på 1,5 millioner være i stand til å trappe opp virksomheten vesentlig over hele landet sammenlignet med de senere års «sulteføring».

Jeg ser ingen prinsipiell forskjell på soppkontroller og andre forebyggende helsetiltak. Mange slike tiltak har, i likhet med soppkontroller, en dobbelt positiv effekt: man forebygger risiko og skade, og understøtter helsefremmende tiltak, som friluftsliv og matglede.

Svar:

Jeg har nylig besvart skriftlig spørsmål nr. 1296 fra representanten Kjenseth om blant annet soppforgiftninger og soppkontroll. Jeg viser til svaret jeg ga 24. august 2015.

Som jeg nevnte i svaret, mener jeg den enkelte selv må ta et eget ansvar for at selvplukket sopp er trygg å spise. Dette handler om å ha tilstrekkelig kunnskap selv eller å søke kunnskap hos andre om spiselige og giftige sopparter.

Representanten Kjenseth spør hvorfor det gis økonomisk støtte til blåskjellvarselet og ikke til soppkontroller. Jeg mener det blir feil å sammenligne soppkontrollene med blåskjellvarselet, som Mattilsynet gir ut. Det er en viktig forskjell her. Man kan lære seg forskjellen på spiselige og giftige sopparter. Når det gjelder blåskjell derimot, kan man ikke selv se noen forskjell på spiselige skjell og skjell som inneholder gift. Blåskjellene lever av å filtrere sjøvann for alger. Enkelte algetyper kan produsere giftstoffer, som så kan konsentreres i skjellene. Skjellene vil dermed bli giftige for mennesker å spise.

Mattilsynet tar vannprøver fra en rekke steder langs kysten og sender disse til marinbiologer som undersøker prøvene for forekomst av giftproduserende alger. Ved forekomst av giftproduserende alger i vannprøvene, analyseres blåskjell kjemisk for å avdekke mulig innhold av algegifter. Resultatene publiseres i Mattilsynets blåskjellvarsel. Det er ikke mulig for folk flest å vurdere mengden giftproduserende alger ved kun å se på vannet eller ved å se på skjellene. Det kreves særskilt kompetanse og analyse for å vurdere om skjellene er giftige.

Representanten Kjenseth spør hvor mange personer som har gjennomgått organtransplantasjoner som følge av blåskjellforgiftning, sammenlignet med soppforgiftninger i Norge de siste 15 årene. Departementet

har vært i kontakt med Helsedirektoratet og Oslo Universitets-sykehus HF (OUS) om spørsmålet. Helsedirektoratet opplyser at de medisinske kodeverkene ikke er spesifikke nok til å kunne skille ut tilfeller knyttet til blåskjell- eller soppforgiftning basert på opplysninger i Norsk pasientregister. OUS opplyser at det ikke er gjennomført transplantasjoner på sykehuset som følge av giftige blåskjell. Jeg viser for øvrig til mitt svar 24. august når det gjelder soppforgiftninger. Jeg vil samtidig tilføye at jeg ikke er kjent med at giftige blåskjell gir organskader som kan behandles med organtransplantasjon. Giftige blåskjell kan likevel være svært helseskadelige siden de både kan inneholde nervegifter

og giftstoffer som kan skade hjernecellene og gi varig hukommelsestap i tillegg til å kunne gi diaré.

Jeg viste i mitt forrige svar til at Matportalen har gode råd om plukking og tilberedning av sopp. På samme måte har Matportalen egne temasider om blåskjell-varsel.

Som jeg nevnte i mitt forrige svar vil jeg ikke innføre en offentlig økonomisk støtteordning for soppkontroll under Helse- og omsorgsdepartementet. Jeg er for øvrig gjort kjent med at organisasjonen Norges sopp- og nyttevekstforening mottar økonomisk støtte fra Miljødirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 1348

Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen

Besvart 2. september 2015 av næringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

«Hvordan vurderer statsråden forskningsrådets beslutning i forbindelse med Nykos-prosjektet, og hvordan vil statsråden sikre at forskningsprosjektet forestås på en uavhengig og troverdig måte?»

BEGRUNNELSE:

Nykos-prosjektet er en direkte oppfølging av mineralstrategien som ble lagt frem av den rødgrønne regjeringen i 2013. Næringsministeren fulgte opp prosjektet med 22,4 millioner kroner fra Forskningsrådet. 5,6 millioner kroner kommer fra deltakende bedrifter.

Sintef er prosjektleder, og prosjektet ligger under Forskningsrådets program BIA (Brukerstyrt innovasjonsarena). Gruveselskapene som bidrar økonomisk, er Nordic Mining, Sydvaranger Gruve, Rana Gruber, Sibelco Nordic, Nussir, Titania og Omya Hustadmarmor.

I Bergens Tidende 23.08 kan vi lese at Norges forskningsråd har godtatt et krav fra gruveselskapene om at Norsk institutt for vannforskning (Niva) måtte inn som partner i forskningsprosjektet om sjødeponier og miljø. Hvis ikke ville selskapene trekke den økonomiske støtten. Det nederlandske forskningsinstituttet Nioz, som var partner i prosjektet, ble presset ut etter gruveindustriens krav om Niva som deltaker i prosjektet. Den Stavanger-baserte forskningsinstitusjonen Iris trakk seg også ut av forskningsprosjektet som følge av turbulensen etter bråket.

Det er all grunn til å spørre seg om dette undergraver tilliten til den frie forskningen og resultatene av forskningsprosjektet.

Svar:

Nykos-prosjektet (Prosjektet “NY Kunnskap Om Sjødeponering”) var ett av 12 prosjekter som fikk tilsagn om prosjektstøtte i BIA-programmet i Norges forskningsråd våren 2014 i forbindelse med utlysning og tildeling av midler til kompetanseprosjekter for næringslivet.

Det er delegert til Forskningsrådet å vurdere og velge ut prosjekter for tilsagn om støtte innen de ulike programmene og prosjektypene Forskningsrådet forvalter. På denne måten sikres gode og hensiktsmessige faglige vurderinger og likebehandling av prosjektsøknadene slik at de beste prosjektene for formålet med de respektive programmene og stønadstypene tildeles støtte. På samme måte er det også delegert til Forskningsrådet å forestå de nødvendige forhandlinger om kontrakt med prosjekteier når tilsagn er gitt. Forskningsmessige kvalitetskrav og formålet med prosjektet skal imidlertid ikke endres.

På bakgrunn av de delegerte fullmakter gitt til Forskningsrådet og intensjonen med disse, ligger det utenfor departementets anliggende og mitt ansvar som statsråd å gjøre en vurdering av eller gripe inn i denne typen enkeltsaker eller Forskningsrådets håndtering av disse.

SPØRSMÅL NR. 1349**Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 1. september 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Den 24.08.15 publiserte Justis- og beredskapsdepartementet på sine nettsider en film med statsråden som gir en presentasjon av situasjonen i justissektoren, sett med statsrådens egne øyne.

Er det statsrådets parti som har betalt for produksjonen eller er det Justisdepartementet som har betalt, og hvor mye av skattebetalernes penger er benyttet?»

BEGRUNNELSE:

Som stortingsrepresentant fremmet statsråden i dok. 8:82 S (2009-2010) forslag i Stortinget om statsråders bruk av embetsverk på politiske arrangementer i og utenfor valgkamp.

Fra innst. 293 S (2009-2010) refereres:

“Forslagsstillerne viser til at det er en rekke eksempler på at statsråder bruker embetsverket som en del av egen valgkampvirksomhet, noen ganger helt uten å unndra seg fra det, andre ganger ved å forsøke å kombinere ulike typer arrangementer. Forslagsstillerne er bekymret over at utviklingen ser ut til å gå i retning av at embetsverket i større grad brukes på en måte som kan sette dets integritet i fare og svekke embetsverkets nøytralitet.”

Videre følger det av merknadene fra mindretallet:

“Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti mener statsrådene må utvise aktsomhet når det gjelder å medbringe embetsverket, spesielt i en valgkampsituasjon. Det har vært en formidabel økning i antall kommunikasjonsrådgivere som arbeider for departementene. I juni 2005 hadde man ansatt 99,9 kommunikasjonsrådgivere, i juni 2009 var dette tallet økt til 134,2. Dette er en økning på 34 prosent. Det er med andre ord snart flere kommunikasjonsrådgivere i departementene enn det er stortings-

representanter. Disse medlemmer registrerer denne utviklingen, og vil peke på at denne økningen medfører en ekstra kostnad på 16 mill. kroner.”

Videre:

“Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener det er av stor betydning at embetsverkets samkvem i politisk ledelse i sine fagdepartementer avgrenses tydeligere enn det som i dag er tilfellet, særlig når det gjelder deltakelse i valgkamper og partipolitiske arrangementer. Disse medlemmer peker på at den anselige økningen i antallet politiske medarbeidere inklusive kommunikasjonsmedarbeidere muliggjør en slik avgrensning, og fremtvinger klarere skillelinjer mellom politisk ledelse og embetsverk. Disse medlemmer anser ikke en slik avgrensning som problematisk. Embetsverkets rolle som et partipolitisk nøytralt redskap for enhver politisk ledelse er en forutsetning for en tillitvekkende transparens og åpenhet som reduserer avstanden mellom politiske makthavere og befolkningen.”

Ved publikasjonen av den nevnte videoen synes det som om statsråden har endret oppfatning om bruken av embetsverket i valgkampsammenheng, etter at han ble statsråd.

Svar:

Trygghet i hverdagen er en informasjonsfilm fra Justis- og beredskapsdepartementet om en del tiltak regjeringen har gjennomført på justis- og beredskapsfeltet. Produksjonskostnadene for filmen beløper seg til omlag 50 000 kroner. Produksjon av informasjonsmaterieell fra departementet betales av departementet på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 1350**Innlevert 25. august 2015 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen****Besvart 4. august 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen*****Spørsmål:***

«Hvor mye har produksjonen av denne filmen kostet, og anser statsministeren dette for god bruk av skattebetalernes penger?»

BEGRUNNELSE:

Justisdepartementet publiserte nylig informasjonsfilmen Trygghet i hverdagen. Produksjonen av filmen er finansiert med offentlig midler, og vises på departementets sider.

Svar:

Jeg viser til mitt svar på spørsmål 1349 (2014-2015):

Trygghet i hverdagen er en informasjonsfilm fra Justis- og beredskapsdepartementet om en del tiltak regjeringen har gjennomført på justis- og beredskapsfeltet. Produksjonskostnadene for filmen beløper seg til omlag 50 000 kroner.

Departementene utarbeider ulike former for informasjonsmateriell, også i form av film. Dette er en ordinær del av del av departementenes informasjonsarbeid.

Jeg mener det er god bruk av skattebetalernes penger å informere om hva som faktisk leveres for skattebetalernes penger.

